

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 83

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 56

22 marca 2013

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 231/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE w odniesieniu do zwolnień, ogólnych warunków dotyczących prowadzenia działalności, depozytariuszy, dźwigni finansowej, przejrzystości i nadzoru** ⁽¹⁾ 1

Cena: 4 EUR

(¹) Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 231/2013

z dnia 19 grudnia 2012 r.

uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE w odniesieniu do zwolnień, ogólnych warunków dotyczących prowadzenia działalności, depozytariuszy, dźwigni finansowej, przejrzystości i nadzoru

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3 ust. 6, art. 4 ust. 3, art. 9 ust. 9, art. 12 ust. 3, art. 14 ust. 4, art. 15 ust. 5, art. 16 ust. 3, art. 17, art. 18 ust. 2, art. 19 ust. 11, art. 20 ust. 7, art. 21 ust. 17, art. 22 ust. 4, art. 23 ust. 6, art. 24 ust. 6, art. 25 ust. 9, art. 34 ust. 2, art. 35 ust. 11, art. 36 ust. 3, art. 37 ust. 15, art. 40 ust. 11, art. 42 ust. 3 i art. 53 ust. 3,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa 2011/61/UE upoważnia Komisję do przyjmowania aktów delegowanych określających w szczególności zasady w odniesieniu do obliczania progów, dźwigni finansowej, warunków dotyczących prowadzenia działalności przez zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (zwanymi dalej „ZAFI”), w tym zarządzania ryzykiem i płynnością, wyceny i przekazywania uprawnień, wymogów określających funkcje i obowiązki depozytariuszy alternatywnych funduszy inwestycyjnych (zwanymi dalej „AFI”), zasady dotyczące przejrzystości i szczególnych wymogów odnośnie do państw trzecich. Istotne jest, aby rozpocząć stosowanie wszystkich zasad uzupełniających w tym samym czasie co stosowanie dyrektywy 2011/61/UE, dzięki czemu możliwe będzie skuteczne obowiązywanie nowych wymogów nałożonych na ZAFI. Przepisy niniejszego rozporządzenia są ze sobą ściśle powiązane, ponieważ dotyczą zatwierdzania, bieżącej działalności i przejrzystości ZAFI, którzy zarządzają AFI i/lub wprowadzają je

do obrotu na terytorium Unii, tj. aspektów nierozdzielnie związanych z podejmowaniem i prowadzeniem działalności w zakresie zarządzania aktywami. W celu zapewnienia spójności wspomnianych przepisów, które powinny wejść w życie jednocześnie, oraz w celu ułatwienia całościowego wglądu i prostego dostępu do nich osobom podlegającym tym obowiązkom, między innymi inwestorom niebędącym rezydentami UE, wskazane jest włączenie wszystkich aktów delegowanych wymaganych na mocy dyrektywy 2011/61/UE do jednego rozporządzenia.

(2) Istotne jest, aby poprzez przyjęcie rozporządzenia zapewnić jednolitą realizację celów dyrektywy 2011/61/UE we wszystkich państwach członkowskich, zwiększyć integralność rynku wewnętrznego i zagwarantować pewność prawa jego uczestnikom, w tym inwestorom instytucjonalnym, właściwym organom i innym zainteresowanym stronom. Forma rozporządzenia zapewnia spójne ramy dla wszystkich podmiotów gospodarczych i stanowi najlepszą możliwą gwarancję równych szans, jednolitych warunków konkurencji i wspólnych odpowiednich norm w zakresie ochrony inwestorów. Ponadto rozporządzenie zapewnia bezpośrednie stosowanie szczegółowych jednolitych zasad dotyczących działalności ZAFI, które to zasady z założenia mają bezpośrednie zastosowanie, a tym samym nie wymagają dalszej transpozycji na szczeblu krajowym. Zastosowanie formy rozporządzenia pozwala ponadto uniknąć opóźnionego zastosowania dyrektywy 2011/61/UE w państwach członkowskich.

(3) Ponieważ w rozporządzeniu delegowanym określa się zadania i obowiązki „organu zarządzającego” i „kadry kierowniczej wyższego szczebla”, istotne jest wyjaśnienie znaczenia tych terminów, a w szczególności faktu, że organ zarządzający może składać się z przedstawicieli kadry kierowniczej wyższego szczebla. Ponadto, ze względu na fakt, iż w niniejszym rozporządzeniu wprowadza się także termin „funkcja nadzorcza”, z definicji organu zarządzającego powinno jasno wynikać, że jest to organ pełniący funkcję zarządzającą w przypadku

⁽¹⁾ Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1.

rozdzielenia funkcji nadzorczej i zarządzającej zgodnie z krajowym prawem spółek. Zgodnie z dyrektywą 2011/61/UE ZAFI mają obowiązek przekazania właściwym organom określonych informacji, w tym informacji na temat odsetka aktywów AFI podlegających specjalnym ustaleniom w związku z ich nie płynnością. W niniejszym rozporządzeniu wyjaśnia się znaczenie specjalnych ustaleń, tak aby ZAFI dokładnie wiedzieli, jakie informacje powinni przekazać właściwym organom.

- (4) W dyrektywie 2011/61/UE ustanowiono uproszczony system mający zastosowanie do ZAFI zarządzających takimi portfelami AFI, w przypadku których całkowita wartość zarządzanych aktywów nie przekracza odpowiednich progów. Należy jasno wskazać sposób obliczania całkowitej wartości zarządzanych aktywów. W tym kontekście kluczowe jest określenie kroków niezbędnych do obliczenia całkowitej wartości aktywów, jasne ustalenie, których funduszy nie uwzględnia się w obliczeniach, wyjaśnienie, w jaki sposób powinno się wyceniać aktywa nabyte za pomocą dźwigni finansowej, oraz ustanowienie zasad rozpatrywania przypadków krzyżowego powiązania kapitałowego wśród AFI zarządzanych przez danego ZAFI.
- (5) Całkowitą wartość zarządzanych aktywów należy obliczać co najmniej raz do roku, korzystając przy tym z aktualnych informacji. Wartość aktywów należy zatem określić w ciągu 12 miesięcy poprzedzających dzień obliczenia całkowitej wartości zarządzanych aktywów i jak najbliżej tej daty.
- (6) W celu zapewnienia ZAFI kwalifikowalności do korzystania z uproszczonego systemu przewidzianego w dyrektywie 2011/61/UE dany ZAFI powinien wprowadzić procedurę umożliwiającą obserwowanie na bieżąco całkowitej wartości zarządzanych aktywów. Aby ocenić prawdopodobieństwo naruszenia wartości progu lub konieczności wykonania dodatkowego obliczenia, ZAFI może rozpatrywać różne rodzaje zarządzanych AFI i różne klasy zainwestowanych aktywów.
- (7) Jeżeli ZAFI nie spełnia już warunków dotyczących progów, powinien powiadomić o tym swój właściwy organ i w terminie 30 dni kalendarzowych złożyć wniosek o wydanie zezwolenia. Jeśli jednak przewidziane przekroczenie progów lub nieosiągnięcie ich występuje w ciągu danego roku kalendarzowego jedynie sporadycznie, a sytuacje takie uznaje się za tymczasowe, ZAFI nie powinien być zobowiązany do złożenia wniosku o wydanie zezwolenia. W takich przypadkach ZAFI powinien poinformować właściwy organ o naruszeniu wartości progu i wyjaśnić, dlaczego uważa, że sytuacja ta ma charakter tymczasowy. Sytuacji utrzymującej się przez ponad trzy miesiące nie można uznać za tymczasową. Przy ocenie prawdopodobieństwa, że dana sytuacja ma charakter tymczasowy, ZAFI powinien wziąć pod uwagę przewidywane działania związane z subskrypcją i umorzeniem lub, w stosownych przypadkach, wykorzystaniem środków kapitałowych i ich podziałem. ZAFI nie powinien wykorzystywać przewidywanych zmian rynkowych jako części przedmiotowej oceny.
- (8) Dane stosowane przez ZAFI do celów obliczania całkowitej wartości zarządzanych aktywów nie muszą być udostępnione do wiadomości publicznej lub do wiadomości inwestorów. Właściwe organy muszą jednak być w stanie sprawdzić, czy ZAFI prawidłowo oblicza i monitoruje całkowitą wartość zarządzanych aktywów, przy czym dotyczy to również oceny sytuacji, w których całkowita wartość zarządzanych aktywów tymczasowo przekracza odpowiedni próg; powinny one zatem mieć dostęp do tych danych na żądanie.
- (9) Istotne jest, aby w momencie rejestracji ZAFI korzystający z przepisów dotyczących uproszczonego systemu przewidzianych w dyrektywie 2011/61/UE przekazał właściwym organom aktualne informacje. Nie wszystkie rodzaje ZAFI mogą mieć aktualne dokumenty ofertowe, odzwierciedlające najnowsze zmiany związane z AFI, którymi zarządzają; dla takich ZAFI praktyczniejszym rozwiązaniem może być przedstawienie wymaganych informacji w osobnym dokumencie opisującym strategię inwestycyjną funduszu. Mogłoby to mieć miejsce w przypadku funduszy *private equity* lub funduszy *venture capital*, w ramach których środki pieniężne często są pozyskiwane w drodze negocjacji z potencjalnymi inwestorami.
- (10) AFI posiadający jedynie instrumenty kapitałowe spółek notowanych na rynku regulowanym nie powinien być uznawany za stosujący dźwignię finansową, o ile instrumenty kapitałowe nie zostały nabyte poprzez zaciągnięcie pożyczki. Jeżeli ten sam AFI nabywa opcje objęte indeksem akcyjnym, należy go uważać za fundusz stosujący dźwignię finansową, ponieważ zwiększył ekspozycję AFI na daną inwestycję kapitałową.
- (11) W celu zapewnienia jednolitego zastosowania obowiązków ZAFI, dotyczących przyznania obiektywnego przeglądu zastosowanej dźwigni finansowej, należy ustanowić dwie metody obliczania dźwigni finansowej. Jak wynika z badań rynku, najlepsze rezultaty można osiągnąć dzięki połączeniu tzw. metody „brutto” i metody „zaangażowania”.
- (12) Aby uzyskać odpowiednie informacje do celów monitorowania ryzyka systemowego i pełny obraz zastosowania dźwigni finansowej przez ZAFI, właściwym organom oraz inwestorom należy przedstawić informacje na temat ekspozycji AFI opracowane zarówno w oparciu o metodę brutto, jak i o metodę zaangażowania; wszyscy ZAFI powinni zatem obliczać ekspozycję, stosując obie metody. W przypadku metody brutto otrzymuje się całkowitą ekspozycję AFI, natomiast metoda zaangażowania ukazuje techniki zabezpieczenia i kompensowania stosowane przez zarządzającego; metody te należy więc rozpatrywać łącznie. W szczególności cenną informacją może stanowić stopień, w jakim całkowita ekspozycja otrzymana w wyniku zastosowania metody brutto różni się od całkowitej ekspozycji otrzymanej w wyniku zastosowania metody zaangażowania. W razie potrzeby w celu zagwarantowania, że każde zwiększenie ekspozycji AFI zostanie odpowiednio odzwierciedlone, Komisja może przyjąć dodatkowe akty delegowane dotyczące dodatkowej i fakultatywnej metody obliczania dźwigni finansowej.

- (13) Przy obliczaniu ekspozycji należy początkowo uwzględnić wszystkie pozycje AFI, w tym aktywa i zobowiązania krótko- i długoterminowe, zaciągnięte pożyczki, instrumenty pochodne i wszelkie inne środki wiążące się ze zwiększeniem ekspozycji, gdy ryzyko i korzyści związane z aktywami i zobowiązaniami dotyczą AFI, a ponadto wszystkie inne pozycje tworzące wartość aktywów netto.
- (14) Nie należy uwzględniać umów o pożyczkach zawartych przez AFI, jeżeli mają one charakter tymczasowy oraz odnoszą się do zaangażowania kapitałowego inwestorów i są nim w pełni objęte. Odnowialnych instrumentów kredytowych nie należy uznawać za instrumenty o charakterze tymczasowym.
- (15) ZAFI powinni obliczać ekspozycję nie tylko w oparciu o metodę brutto, lecz także o metodę zaangażowania. Zgodnie z metodą zaangażowania pochodne instrumenty finansowe należy przeliczać na równoważne pozycje w aktywach bazowych. Jeżeli jednak AFI inwestuje w niektóre instrumenty pochodne w celu zrównoważenia ryzyka rynkowego związanego z innymi aktywami, w które zainwestował AFI, to z zastrzeżeniem określonych warunków nie należy przeliczać tych instrumentów pochodnych na równoważne pozycje w aktywach bazowych, ponieważ ekspozycje tych dwóch inwestycji kapitałowych się równoważą. Powinno tak być na przykład wówczas, gdy z portfela AFI inwestuje się w dany indeks i posiada w nim instrument pochodny, w ramach którego wyniki tego indeksu zamienia się z wynikami innego indeksu, co powinno być równoznaczne z posiadaniem w portfelu ekspozycji związanej z drugim indeksem, w związku z czym wartość aktywów AFI netto nie zależałaby od wyników pierwszego indeksu.
- (16) Przy obliczaniu ekspozycji według metody zobowiązań instrumenty pochodne spełniające kryteria określone w niniejszym rozporządzeniu nie wiążą się z żadnym dodatkowym narażeniem na ryzyko. W związku z tym, jeżeli AFI będzie inwestował w indeksowe kontrakty terminowe i dysponował poziomem płynności o wartości równej całkowitej podstawowej wartości rynkowej kontraktów terminowych, będzie to równoznaczne z bezpośrednią inwestycją w akcje danego indeksu, zatem przy obliczaniu ekspozycji AFI nie należy uwzględniać indeksowych kontraktów terminowych.
- (17) Przy obliczaniu ekspozycji według metody zaangażowania ZAFI powinni mieć możliwość uwzględniania uzgodnień dotyczących zabezpieczenia i kompensowania, pod warunkiem że spełniają one kryteria związane z metodą zaangażowania.
- (18) Wymóg, zgodnie z którym uzgodnienia dotyczące kompensowania odnoszą się do aktywów bazowych, należy interpretować dokładnie w ten sposób, że aktywów uznanych przez ZAFI za równoważne lub ściśle powiązane, na przykład różnych klas akcji lub obligacji wyemitowanych przez tego samego emitenta, nie należy uznawać za identyczne do celów uzgodnień dotyczących kompensowania. Definicja uzgodnień dotyczących kompensowania ma na celu zagwarantowanie, że pod uwagę brane będą tylko te transakcje, które równoważą ryzyko związane z innymi transakcjami, nie pozostawiając żadnego materialnego ryzyka rezydualnego. Za uzgodnienia dotyczące kompensowania nie należy uznawać połączeń transakcji, które mają na celu przyniesienie nawet niewielkiego zwrotu poprzez zmniejszenie pewnych rodzajów ryzyka przy jednoczesnym utrzymaniu innych rodzajów ryzyka, jak ma to miejsce w przypadku arbitrażowych strategii inwestycyjnych mających na celu przyniesienie zwrotu dzięki wykorzystaniu rozbieżności w cenach między instrumentami pochodnymi o tych samych aktywach bazowych, ale różnych terminach zapadalności.
- (19) Za uzgodnienie dotyczące zabezpieczenia należy uznawać praktykę zarządzania portfelem, która ma na celu zmniejszenie ryzyka związanego z czasem trwania poprzez połączenie inwestycji w obligację długoterminową ze swapem stóp procentowych lub ma na celu skrócenie czasu trwania portfela obligacji AFI poprzez zajęcie pozycji krótkiej wobec kontraktów terminowych dotyczących obligacji odzwierciedlających ryzyko stopy procentowej portfela (zabezpieczenie czasu trwania), pod warunkiem że praktyka ta spełnia kryteria w zakresie zabezpieczenia.
- (20) Za spełniającą kryteria w zakresie zabezpieczenia należy uznawać praktykę zarządzania portfelem, która ma na celu zrównoważenie znacznego ryzyka związanego z inwestycją w odpowiednio zdywersyfikowany portfel akcji poprzez zajmowanie pozycji krótkiej wobec kontraktu terminowego indeksowego rynku akcji, jeżeli skład portfela kapitałowego jest bardzo zbliżony do składu indeksu rynku akcji i zwrot z niego jest ściśle powiązany ze zwrotem z indeksu rynku akcji oraz jeżeli pozycja krótka wobec kontraktu terminowego indeksowego rynku akcji jednoznacznie umożliwia zmniejszenie ogólnego ryzyka rynkowego związanego z portfelem kapitałowym, a ryzyko szczególne jest niewielkie, tak jak ma to miejsce w przypadku zabezpieczenia na podstawie współczynnika beta odpowiednio zdywersyfikowanego portfela kapitałowego, gdy szczególne ryzyko uznaje się za niewielkie.
- (21) Praktykę zarządzania portfelem, która ma na celu zrównoważenie ryzyka związanego z inwestycją w obligację o stałym oprocentowaniu poprzez połączenie pozycji długiej wobec swapu ryzyka kredytowego i swapu stóp procentowych, w ramach którego stałą stopę oprocentowania zamienia się ze stopą procentową równą odpowiedniej referencyjnej stopie procentowej na rynku pieniężnym powiększonej o *spread*, powinno się uznawać za uzgodnienie dotyczące zabezpieczenia, jeżeli zasadniczo spełnione są wszystkie kryteria w zakresie zabezpieczenia zgodnie z metodą zaangażowania.
- (22) Za spełniającą kryteria w zakresie zabezpieczenia nie należy uznawać praktyki zarządzania portfelem, która ma na celu zrównoważenie ryzyka związanego z daną akcją poprzez zajęcie pozycji krótkiej wobec akcyjnego instrumentu pochodnego różniącego się od tej pierwszej akcji, ale ściśle z nią powiązanego. Chociaż taka strategia opiera się na zajmowaniu przeciwnych pozycji wobec tej samej klasy aktywów, nie stanowi ona zabezpieczenia przed ryzykiem szczególnym związanym z inwestycją w daną akcję. W związku z tym nie należy jej uznawać za uzgodnienie dotyczące zabezpieczenia, jak określono w kryteriach związanych z metodą zaangażowania.
- (23) Za praktykę zgodną z kryteriami w zakresie zabezpieczenia nie należy uznawać praktyki zarządzania portfelem, która ma na celu utrzymanie alfy koszyka akcji

- (obejmującego ograniczoną liczbę akcji) poprzez połączenie inwestycji w ten koszyk akcji ze skorygowaną o współczynnik beta pozycją krótką wobec indeksu rynku akcji. Strategia taka nie ma na celu zrównoważenia znacznego ryzyka związanego z inwestycją w ten koszyk akcji, ale zrównoważenie współczynnika beta (ryzyka rynkowego) dla tej inwestycji oraz utrzymanie alfy. Alfa koszyka akcji może być wyższa niż współczynnik beta i sama w sobie generować straty na poziomie AFI. W związku z tym nie należy jej uznawać za uzgodnienie dotyczące zabezpieczenia.
- (24) Strategia arbitrażowa przejścia jest strategią łączącą zajęcie pozycji krótkiej wobec danego papieru wartościowego z zajęciem pozycji długiej wobec innego papieru wartościowego. Strategia taka ma na celu zabezpieczenie współczynnika beta (ryzyka rynkowego) danej pozycji oraz wygenerowanie zwrotu związanego ze względnymi wynikami przyniesionymi przez oba te papiery wartościowe. Podobnie alfa koszyka akcji może być wyższa niż współczynnik beta i sama w sobie generować straty na poziomie AFI. Nie należy jej uznawać za uzgodnienie dotyczące zabezpieczenia, jak określono w kryteriach związanych z metodą zaangażowania.
- (25) Strategia, która ma na celu zabezpieczenie pozycji długiej wobec papieru wartościowego lub obligacji za pomocą nabytej ochrony kredytowej w stosunku do tego samego emitenta, odnosi się do dwóch różnych klas aktywów i w związku z tym nie może być uznawana za uzgodnienie dotyczące zabezpieczenia.
- (26) Stosując metody, które zwiększają ekspozycję AFI, ZAFI powinien przestrzegać ogólnych zasad, takich jak uwzględnianie oprócz formy prawnej transakcji, również jej charakter. W szczególności jeżeli chodzi o transakcje repo, ZAFI powinien rozważyć, czy AFI przekazuje, czy też utrzymuje ryzyko i korzyści związane z danymi aktywami. ZAFI powinien również uwzględnić instrumenty pochodne lub inne ustalenia umowne odnośnie do aktywów bazowych w celu określenia możliwych przyszłych zobowiązań AFI wynikających z tych transakcji.
- (27) Ponieważ zastosowanie metody zaangażowania prowadzi do uznania stóp procentowych o różnych terminach zapadalności za różne aktywa bazowe, AFI, które zgodnie ze swoją podstawową polityką inwestycyjną inwestują przede wszystkim w instrumenty pochodne stóp procentowych, mogą stosować szczególne zasady dotyczące kompensowania czasu trwania w celu uwzględnienia korelacji między segmentami zapadalności krzywej stóp procentowych. Określając swoją politykę inwestycyjną i profil ryzyka, AFI powinien być w stanie zdefiniować poziom ryzyka stopy procentowej, a tym samym ustalić docelowy czas trwania. Przy dokonywaniu wyborów dotyczących inwestycji AFI powinien również wziąć pod uwagę wcześniej określony docelowy czas trwania. Jeżeli czas trwania portfela różni się od docelowego czasu trwania, strategii nie należy uznawać za uzgodnienie dotyczące kompensowania czasu trwania, jak określono w kryteriach związanych z metodą zaangażowania.
- (28) Zasady dotyczące kompensowania czasu trwania zezwalają na kompensowanie pozycji długich pozycjami krótkimi, których aktywami bazowymi są różne stopy procentowe. Terminy zapadalności pełniące funkcję progów w odniesieniu do okresów zapadalności wynoszą: dwa lata, siedem lat i 15 lat. Kompensowanie pozycji powinno być dozwolone w każdym okresie zapadalności.
- (29) Kompensowanie pozycji między dwoma różnymi okresami zapadalności powinno być dozwolone częściowo. Należy nakładać kary w odniesieniu do kompensowanych pozycji, aby dopuścić jedynie kompensowanie częściowe. Należy je przedstawiać jako wartości procentowe w oparciu o średnie korelacje między okresami zapadalności na dwa, pięć, dziesięć i 30 lat na krzywej stóp procentowych. Im bardziej terminy zapadalności pozycji są od siebie oddalone, tym ważniejsze jest to, aby kompensowanie podlegało karze, co wiąże się z koniecznością zwiększenia wartości procentowych.
- (30) Pozycje, których zmieniony czas trwania jest znacznie dłuższy niż zmieniony czas trwania całego portfela, są sprzeczne ze strategią inwestycyjną AFI i ich pełne kompensowanie nie może być dozwolone. W związku z tym kompensowanie pozycji krótkiej o terminie zapadalności wynoszącym 18 miesięcy (określonym w okresie zapadalności 1) z pozycją długą o terminie zapadalności wynoszącym 10 lat (określonym w okresie zapadalności 3) nie może być dozwolone, jeżeli docelowy czas trwania AFI wynosi około 2 lat.
- (31) Obliczając ekspozycję, AFI mogą w pierwszej kolejności zidentyfikować uzgodnienia dotyczące zabezpieczenia. Instrumenty pochodne uwzględnione w tych uzgodnieniach wyłącza się następnie z obliczeń dotyczących ogólnego narażenia na ryzyko. Przy dokonywaniu uzgodnień dotyczących zabezpieczenia AFI powinny opierać się na dokładnych obliczeniach. Przy obliczaniu zabezpieczenia AFI nie mogą stosować zasad dotyczących kompensowania czasu trwania. Zasady dotyczące kompensowania czasu trwania można stosować do celów przeliczania pozostałych instrumentów pochodnych stóp procentowych na odpowiadające im pozycje aktywów bazowych.
- (32) Na mocy dyrektywy 2011/61/UE ZAFI musi zagwarantować, aby potencjalne ryzyko związane z odpowiedzialnością zawodową wynikające z jego działalności było odpowiednio pokryte dzięki dodatkowym funduszom własnym lub ubezpieczeniu od odpowiedzialności zawodowej. Jednolite stosowanie tego przepisu wymaga wspólnej interpretacji potencjalnego ryzyka związanego z odpowiedzialnością zawodową, które ma być pokryte. Określając ogólną specyfikację ryzyka związanego z odpowiedzialnością zawodową spowodowanego zaniedbaniem obowiązków przez ZAFI, powinno się ustalić cechy odpowiednich rodzajów ryzyka wystąpienia niekorzystnych zdarzeń oraz zidentyfikować zakres potencjalnej odpowiedzialności zawodowej, między innymi za spowodowanie szkody lub straty przez osoby bezpośrednio prowadzące działalność, za którą ZAFI są odpowiedzialni pod względem prawnym, na przykład przez dyrektorów, urzędników lub pracowników ZAFI, oraz przez osoby prowadzące działalność na mocy ustaleń dotyczących przekazania zawartych z ZAFI. Zgodnie z przepisami dyrektywy 2011/61/UE na odpowiedzialność ZAFI nie powinno mieć wpływu przekazanie lub dalsze przekazanie zadań; ZAFI powinien zapewnić odpowiednie pokrycie ryzyka zawodowego dotyczącego takich osób trzecich, za które jest prawnie odpowiedzialny.

- (33) W celu zapewnienia wspólnej interpretacji, jeżeli chodzi o ogólną specyfikację, należy opracować wykaz przykładów służący jako punkt odniesienia dla identyfikowania różnych rodzajów potencjalnego ryzyka związanego z odpowiedzialnością zawodową. Wykaz ten powinien obejmować szeroki zakres zdarzeń wynikających z zaniedbań, błędów lub zaniechań, takich jak zgubienie dokumentów poświadczających tytuł do inwestycji, błędna interpretacja lub naruszenie w stosunku do różnego rodzaju zobowiązań lub obowiązków spoczywających na ZAFI. Wykaz ten powinien również obejmować przypadki, w których nie udało się za pomocą odpowiednich wewnętrznych systemów kontroli zapobiec nielegalnemu postępowaniu w ramach organizacji ZAFI. Szkoda wynikająca z niezachowania należytej staranności odnośnie do inwestycji kapitałowej, która okazała się nielegalna, wiązałaby się z pociągnięciem ZAFI do odpowiedzialności zawodowej i powinna zostać w odpowiedni sposób pokryta. Nie należy jednak pokrywać strat poniesionych w związku z faktem, że inwestycja straciła na wartości w wyniku niekorzystnych warunków rynkowych. Wykaz powinien ponadto zawierać nieprawidłowo wykonane wyceny, które należy rozumieć jako niedokonanie wyceny stanowiące naruszenie art. 19 dyrektywy 2011/61/UE oraz odpowiednich aktów delegowanych.
- (34) Zgodnie ze swoimi obowiązkami w zakresie zarządzania ryzykiem ZAFI muszą posiadać odpowiednie mechanizmy wewnętrznej kontroli jakości w celu uniknięcia lub złagodzenia skutków błędów operacyjnych, w tym ryzyka związanego z odpowiedzialnością zawodową. W związku z tym w ramach swojej polityki w zakresie zarządzania ryzykiem ZAFI powinien posiadać odpowiednie zasady i procedury dotyczące zarządzania ryzykiem operacyjnym, odpowiednie dla charakteru, skali i złożoności jej działalności. Takie zasady i procedury powinny w każdym razie umożliwić stworzenie wewnętrznej bazy danych dotyczących strat do celów oceny profilu ryzyka operacyjnego.
- (35) W celu zagwarantowania, że dodatkowe fundusze własne i ubezpieczenie od odpowiedzialności zawodowej odpowiednio pokrywają potencjalne ryzyko związane z odpowiedzialnością zawodową, należy ustanowić minimalne ilościowe punkty odniesienia określające odpowiedni poziom ochrony ubezpieczeniowej. Takie ilościowe punkty odniesienia musi określić ZAFI jako odpowiednią część wartości portfeli zarządzanych AFI, obliczonej jako suma wartości całkowitej wszystkich aktywów wszystkich zarządzanych AFI, niezależnie od tego, czy zostały one nabyte za pomocą dźwigni finansowej, czy przy użyciu środków pieniężnych inwestorów. W tym kontekście instrumenty pochodne należy wyceniać w oparciu o ich cenę rynkową, ponieważ po tej cenie mogłyby zostać zastąpione. Ponieważ pokrycie ryzyka za pomocą ubezpieczenia od odpowiedzialności zawodowej jest z natury mniej pewne niż pokrycie przy użyciu dodatkowych funduszy własnych, do tych dwóch różnych instrumentów służących do pokrycia ryzyka związanego z odpowiedzialnością zawodową należy stosować różne wartości procentowe.
- (36) W celu zagwarantowania, że ubezpieczenie od odpowiedzialności zawodowej będzie skuteczne, jeżeli chodzi o pokrycie strat wynikających ze zdarzeń objętych ubezpieczeniem, musi je zapewnić zakład ubezpieczeń posiadający odpowiednie zezwolenie na dostarczanie ubezpieczeń od odpowiedzialności zawodowej. Dotyczy to zakładów ubezpieczeń z UE oraz przedsiębiorstw spoza UE w zakresie, w jakim na świadczenie usługi ubezpieczeniowej zezwala im prawo Unii lub prawo krajowe.
- (37) W celu zapewnienia pewnej elastyczności przy opracowywaniu odpowiedniego ubezpieczenia od odpowiedzialności zawodowej ZAFI i zakład ubezpieczeń powinni mieć możliwość uzgodnienia klauzuli stanowiącej, że ZAFI uiści określoną kwotę jako pierwszą część kosztów związanych z jakąkolwiek stratą (określona nadwyżka). W przypadku uzgodnienia takiej określonej nadwyżki ZAFI powinien zapewnić fundusze własne odpowiadające ustalonej kwocie straty, którą będzie musiał uiścić. Takie fundusze własne powinny stanowić dodatek do kapitału założycielskiego ZAFI oraz do funduszy własnych, które ZAFI musi zapewnić na podstawie art. 9 ust. 3 dyrektywy 2011/61/UE.
- (38) Zasadniczo co najmniej raz do roku należy sprawdzać, czy pokrycie ryzyka przy użyciu dodatkowych funduszy własnych lub ubezpieczenia od odpowiedzialności zawodowej jest odpowiednie. ZAFI powinien jednak wprowadzić procedury zapewniające stałe monitorowanie całkowitej wartości portfeli zarządzanych AFI oraz stałe dostosowywanie wartości pokrycia ryzyka związanego z odpowiedzialnością zawodową w przypadku wykrycia znacznych rozbieżności. Ponadto właściwy organ z rodzimego państwa członkowskiego ZAFI może obniżyć lub zwiększyć minimalne wymogi w odniesieniu do dodatkowych funduszy własnych po uwzględnieniu profilu ryzyka ZAFI, jego historii strat i tego, czy jego dodatkowe fundusze własne lub ubezpieczenie od odpowiedzialności zawodowej są odpowiednie.
- (39) W dyrektywie 2011/61/UE zobowiązuje się ZAFI do działania w najlepszym interesie AFI, inwestorów AFI oraz integralności rynku. ZAFI powinni zatem stosować odpowiednie zasady i procedury, które umożliwiają im zapobieganie nieprawidłowym praktykom, takim jak dążenie do wyprzedzania reakcji rynku (ang. *market timing*) czy transakcje dokonywane po zamknięciu przyjmowania zleceń według ceny z tego samego dnia (ang. *late trading*). Inwestorzy dążący do wyprzedzania reakcji rynku (ang. *market timers*) stosują ceny nieaktualne lub tzw. *stale prices* ceny papierów wartościowych portfela, które wpływają na obliczanie wartości aktywów netto AFI, lub nabywają jednostki AFI bądź dokonują ich umorzeń w ciągu kilku dni, wykorzystując tym samym sposób, w jaki AFI oblicza swoją wartość aktywów netto. *Late trading* polega na składaniu zleceń nabycia lub umorzenia jednostek AFI po wyznaczonym momencie granicznym, przy czym otrzymana cena jest ceną

obowiązującą tym momencie. Obie nieprawidłowe praktyki szkodzą interesom inwestorów długoterminowych, ponieważ rozważniają ich zysk, oraz mają negatywny wpływ na zyski AFI, gdyż zwiększają koszty transakcji oraz zakłócają zarządzanie portfelem. ZAFI powinni również ustanowić odpowiednie procedury, aby zapewnić wydajne zarządzanie AFI, i powinni działać w taki sposób, aby zapobiegać obciążaniu AFI i jego inwestorów nadmiernymi kosztami.

- (40) Zgodnie z podejściem stosowanym do zarządzających UCITS ZAFI powinni zapewnić zachowanie wysokiego poziomu staranności przy selekcji i monitorowaniu inwestycji. Powinni oni posiadać odpowiednią wiedzę specjalistyczną i znajomość aktywów, w które inwestowane są AFI. Aby zagwarantować, że decyzje inwestycyjne są podejmowane zgodnie ze strategią inwestycyjną oraz, w stosownych przypadkach, z zachowaniem limitów ryzyka zarządzanych AFI, ZAFI powinni ustanowić i wdrożyć pisemne zasady i procedury w zakresie badania *due diligence*. Te zasady i procedury należy regularnie poddawać przeglądowi i aktualizować. W przypadku gdy ZAFI inwestują w określone rodzaje aktywów na długi okres, np. w mniej płynne aktywa, takie jak nieruchomości czy udziały w spółce, wymogi należytej staranności powinny mieć zastosowanie również do etapu negocjacji. Działania podejmowane przez ZAFI przed zawarciem umowy powinny być dobrze udokumentowane, aby wykazać, że są one zgodne z planem gospodarczo-finansowym, a tym samym z czasem trwania AFI. ZAFI powinni zachowywać protokoły odnośnych posiedzeń, dokumentację przygotowawczą oraz analizę ekonomiczno-finansową przeprowadzoną na potrzeby oceny wykonalności projektu i zobowiązania umownego.
- (41) Wymóg, zgodnie z którym ZAFI prowadzą działalność z należytą fachowością, dbałością i starannością, powinien mieć również zastosowanie w przypadku, gdy ZAFI mianuje *prime broker*a lub kontrahenta; ZAFI powinien wybierać i mianować tylko tych *prime brokerów* i kontrahentów, którzy są na bieżąco objęci nadzorem, są stabilni finansowo oraz posiadają niezbędną strukturę organizacyjną, odpowiednią z punktu widzenia usług, jakie mają być świadczone na rzecz ZAFI lub AFI. Aby zapewnić odpowiednią ochronę interesów inwestorów, konieczne jest wyjaśnienie, że jednym z kryteriów, pod względem których należy oceniać stabilność finansową, jest kwestia tego, czy *prime brokerzy* lub kontrahenci są objęci stosowną regulacją ostrożnościową, w tym odpowiednimi wymogami kapitałowymi, oraz skutecznym nadzorem.
- (42) Zgodnie z dyrektywą 2011/61/UE, w której od ZAFI wymaga się prowadzenia działalności w sposób uczciwy, rzetelnie i z należytą fachowością, osoby faktycznie prowadzące działalność ZAFI, które są członkami organu zarządzającego lub kadry kierowniczej wyższego szczebla w przypadku podmiotów nieposiadających organu zarządzającego, powinny mieć wystarczającą wiedzę, umiejętności i doświadczenie do wykonywania powierzonych im zadań, a zwłaszcza do zrozumienia ryzyka związanego z działalnością ZAFI. Zgodnie z zieloną księgą Komisji w sprawie ładu korporacyjnego w sektorze finansowym⁽¹⁾ osoby, które faktycznie prowadzą działalność ZAFI, powinny również poświęcić wystarczająco długi czas na wykonywanie swoich obowiązków w ZAFI oraz postępować w sposób uczciwy, rzetelny, przy zachowaniu niezależnego osądu w celu skutecznej oceny i kwestionowania decyzji kadry kierowniczej wyższego szczebla.
- (43) Aby zagwarantować właściwe wykonanie odpowiednich działań, ZAFI powinni zatrudniać personel posiadający umiejętności i wiedzę, w tym wiedzę specjalistyczną, niezbędne do realizacji powierzonych im zadań.
- (44) ZAFI, którzy świadczą usługę indywidualnego zarządzania portfelem, muszą przestrzegać zasad dotyczących zachęt ustanowionych w dyrektywie Komisji 2006/73/WE z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzającej środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy⁽²⁾. W celu zapewnienia spójności zasady te należy rozszerzyć na ZAFI, którzy świadczą usługę zarządzania zbiorowym portfelem oraz wprowadzania do obrotu. W sprawozdaniu rocznym ZAFI należy ujawnić istnienie, charakter i wysokość wynagrodzenia, prowizji lub korzyści bądź metodę obliczania tej wysokości, w przypadku gdy nie można jej ustalić.
- (45) Inwestorzy AFI powinni korzystać z ochrony podobnej do tej, z jakiej korzystają klienci ZAFI, na rzecz których ZAFI świadczy usługę indywidualnego zarządzania portfelem, ponieważ w takim przypadku muszą oni przestrzegać zasad dotyczących możliwie najlepszej realizacji ustanowionych w dyrektywie 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniającej dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/22/EWG⁽³⁾ oraz w dyrektywie 2006/73/WE. Należy jednak wziąć pod uwagę różnice między różnymi rodzajami aktywów, w które inwestowane są AFI, ponieważ możliwie najlepsza realizacja nie jest istotna na przykład w sytuacji, gdy ZAFI inwestuje w nieruchomości lub udziały w spółce, a inwestycja odbywa się po zakończeniu szeroko zakrojonych negocjacji dotyczących warunków umowy. W przypadku braku wyboru różnych miejsc realizacji zleceń ZAFI powinien być w stanie wykazać właściwym organom i biegłym rewidentom, że nie ma możliwości wyboru spośród różnych miejsc realizacji zleceń.

(1) COM(2010) 284.

(2) Dz.U. L 241 z 2.9.2006, s. 26.

(3) Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1.

- (46) W celu zapewnienia spójności z wymogami mającymi zastosowanie do zarządzających UCITS zasady obsługi zleceń oraz łączenia i alokacji zleceń powinny się stosować do ZAFI przy świadczeniu przez nie usługi zarządzania zbiorowym portfelem. Zasady te nie powinny mieć jednak zastosowania w przypadku, gdy inwestycja w aktywa, np. inwestycja w nieruchomości, udziały w spółce czy spółki nienotowane na rynku regulowanym, odbywa się po przeprowadzeniu szeroko zakrojonych negocjacji dotyczących warunków umowy, ponieważ w takich przypadkach nie dochodzi do realizacji zlecenia.
- (47) Konieczne jest określenie sytuacji, w których prawdopodobne jest wystąpienie konfliktu interesów, zwłaszcza jeżeli istnieją szanse na zysk lub uniknięcie straty finansowej bądź jeżeli występują zachęty finansowe lub inne zachęty do kierowania działalnością ZAFI w sposób, który faworyzuje konkretne interesy ze szkodą dla interesów innych stron, takich jak inny AFI, jego klienci, przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) czy inni klienci ZAFI.
- (48) W polityce przeciwdziałania konfliktom interesów ustanowionej przez ZAFI należy wskazać sytuacje, w których działania podejmowane przez ZAFI mogłyby wywoływać konflikty interesów, niezależnie od tego, czy stwarzają one potencjalne ryzyko szkody dla interesów AFI lub interesów jego inwestorów, czy też nie. Aby je zidentyfikować, ZAFI powinien uwzględnić nie tylko działalność w zakresie zarządzania zbiorowym portfelem, ale także inne działania, do których realizacji jest upoważniony, w tym działania podejmowane przez osoby, którym przekazano wykonywanie funkcji, osoby, którym dalej przekazano wykonywanie funkcji, zewnętrzny podmiot wykonujący lub kontrahenta.
- (49) Zgodnie z podejściem uwzględnionym w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) ⁽¹⁾ w odniesieniu do spółek zarządzających UCITS oraz w dyrektywie 2004/39/WE w odniesieniu do firm inwestycyjnych ZAFI powinni przyjmować procedury i środki, aby zagwarantować, że odpowiednie osoby zaangażowane w różnego rodzaju działalność, która może się wiązać z konfliktem interesów, wykonują tę działalność, utrzymując taki stopień niezależności, jaki jest odpowiedni w świetle wielkości i działalności ZAFI.
- (50) Niezbędne jest zapewnienie ogólnych ram, zgodnie z którymi należy zarządzać konfliktami interesów, jeśli do nich dojdzie, i ujawniać je. W polityce przeciwdziałania konfliktom interesów ustanowionej przez ZAFI należy sprecyzować szczegółowe kroki i procedury, które należy stosować w takich sytuacjach.
- (51) Jednym z centralnych elementów systemu zarządzania ryzykiem jest stała funkcja zarządzania ryzykiem. W celu zapewnienia spójności zadania i obowiązki w ramach tej funkcji powinny mieć podobny charakter do zadań powierzonych stałej funkcji zarządzania ryzykiem w spółkach zarządzających UCITS na mocy dyrektywy Komisji 2010/43/UE z dnia 1 lipca 2010 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE w zakresie wymogów organizacyjnych, konfliktów interesów, prowadzenia działalności, zarządzania ryzykiem i treści umowy pomiędzy depozytariuszem a spółką zarządzającą ⁽²⁾. Funkcja ta powinna odgrywać kluczową rolę w kształtowaniu polityki ryzyka AFI, monitorowania ryzyka i pomiaru ryzyka w celu zapewnienia ciągłej zgodności poziomu ryzyka z profilem ryzyka AFI. W ramach stałej funkcji zarządzania ryzykiem należy zapewnić konieczne uprawnienia, dostęp do wszystkich odpowiednich informacji i regularne kontakty z kadrą kierowniczą wyższego szczebla oraz organem zarządzającym ZAFI w celu dostarczania im aktualnych informacji, tak aby w razie potrzeby mogli oni podejmować niezwłoczne działania naprawcze.
- (52) Polityka zarządzania ryzykiem stanowi kolejny filar systemu zarządzania ryzykiem. Polityka ta powinna być właściwie udokumentowana i powinna określać przede wszystkim środki i procedury stosowane w celu pomiaru ryzyka i zarządzania nim, zabezpieczenia gwarantujące niezależne wykonywanie funkcji zarządzania ryzykiem, techniki wykorzystywane w celu zarządzania ryzykiem oraz szczegóły podziału obowiązków w ZAFI w odniesieniu do procedur zarządzania ryzykiem i procedur operacyjnych. Aby zapewnić skuteczność polityki zarządzania ryzykiem, kadra kierownicza wyższego szczebla powinna dokonywać jej przeglądu co najmniej raz w roku.
- (53) Zgodnie z wymogami dyrektywy 2011/61/UE funkcja zarządzania ryzykiem powinna być funkcjonalnie i hierarchicznie oddzielona od jednostek operacyjnych. Należy zatem sprecyzować, że takie oddzielenie powinno być zapewnione do poziomu organu zarządzającego ZAFI oraz że osoby pełniące funkcję zarządzania ryzykiem nie powinny wykonywać żadnych sprzecznych zadań ani nie powinny być nadzorowane przez osobę odpowiadającą za sprzeczne funkcje.
- (54) Konieczne jest określenie zabezpieczeń, które ZAFI ma stosować w każdym przypadku w celu zapewnienia niezależnego wykonywania funkcji zarządzania ryzykiem oraz w szczególności zagwarantowania, że osobom pełniącym funkcję zarządzania ryzykiem nie powierza się sprzecznych zadań, że podejmują one decyzje na podstawie danych, które mogą właściwie ocenić, oraz że możliwy jest przegląd procesu decyzyjnego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32.

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.2010, s. 42.

- (55) Mimo że w dyrektywie 2011/61/UE nie nakłada się na AFI żadnych ograniczeń inwestycyjnych, nie można skutecznie zarządzać ryzykiem ponoszonym przez każdy AFI, jeżeli ZAFI nie określili z wyprzedzeniem limitów ryzyka. Limity ryzyka powinny być zgodne z profilem ryzyka AFI i należy je ujawniać inwestorom zgodnie z dyrektywą 2011/61/UE.
- (56) W celu zapewnienia spójności wymogi dotyczące identyfikacji, pomiaru i monitorowania ryzyka opierają się na podobnych przepisach dyrektywy 2010/43/UE. ZAFI powinni właściwie rozwiązać kwestię ewentualnych słabych punktów swoich technik i modeli pomiaru ryzyka, przeprowadzając testy warunków skrajnych, weryfikację historyczną oraz analizę scenariuszy wariantowych. W przypadku gdy testy warunków skrajnych i analiza scenariuszy wariantowych ujawnią szczególną podatność na określone okoliczności, ZAFI powinni bezzwłocznie zareagować i podjąć działania naprawcze.
- (57) W dyrektywie 2011/61/UE nakłada się na Komisję wymóg określenia systemów i procedur zarządzania płynnością, umożliwiających ZAFI monitorowanie ryzyka utraty płynności, z wyjątkiem przypadków, w których AFI jest niestosującym dźwigni finansowej AFI typu zamkniętego, oraz zapewnienia zgodności profilu płynności inwestycji AFI z jego zobowiązaniami bazowymi. Dlatego też ważne jest określenie zasadniczych wymogów ogólnych skierowanych do wszystkich ZAFI, których stosowanie powinno być dostosowane do wielkości, struktury i charakteru AFI zarządzanego przez danego ZAFI.
- (58) ZAFI powinni być w stanie wykazać swoim właściwym organom, że stosują odpowiednie i skuteczne zasady i procedury zarządzania płynnością. Wymaga to należytego uwzględnienia charakteru AFI, w tym rodzaju aktywów bazowych i wielkości ryzyka utraty płynności, na które narażony jest AFI, skali i złożoności AFI lub złożoności procesu upłynnienia lub sprzedaży aktywów.
- (59) Systemy i procedury zarządzania płynnością mogą umożliwić ZAFI stosowanie narzędzi i ustaleń niezbędnych do uporania się z aktywami nie płynnymi i powiązanych z nimi problemami z wyceną w celu zareagowania na wnioski o umorzenie. Takie narzędzia i ustalenia mogą w przypadkach dozwolonych na mocy prawa krajowego obejmować rozwiązania typu „gate”, częściowe umorzenia, tymczasowe pożyczki, okresy zgłoszenia i pakiety aktywów płynnych. Wyodrębnianie aktywów nie płynnych (ang. *side pockets*) oraz inne mechanizmy, w których określone aktywa AFI są przedmiotem podobnych ustaleń między AFI i jego inwestorami, należy uznawać za „specjalne ustalenia”, ponieważ wpływają one na konkretne prawa inwestorów AFI do umorzenia. Zawieszenia AFI nie należy uznawać za specjalne ustalenie, ponieważ ma ono zastosowanie do wszystkich aktywów AFI oraz do wszystkich inwestorów AFI. Stosowanie narzędzi i specjalnych ustaleń do celów zarządzania płynnością powinno być uzależnione od konkretnych okoliczności i powinno być zróżnicowane w zależności od charakteru, skali i strategii inwestycyjnej AFI.
- (60) Wymóg monitorowania zarządzania płynnością bazowych przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, w które inwestują AFI, jak również wymogi dotyczące wdrożenia narzędzi i ustaleń w celu zarządzania ryzykiem utraty płynności oraz identyfikowania i monitorowania konfliktów interesów między inwestorami i zarządzania nimi nie powinny mieć zastosowania do ZAFI zarządzających AFI typu zamkniętego, niezależnie od tego, czy uważa się, że stosują one dźwignię finansową. Wyłączenie z tych wymogów dotyczących zarządzania płynnością związanych z umorzeniem powinno odzwierciedlać różnice w ogólnych warunkach umorzenia dla inwestorów AFI typu zamkniętego w porównaniu z inwestorami AFI typu otwartego.
- (61) Stosowanie limitów minimalnych dotyczących płynności lub niepłynności AFI mogłoby stanowić skuteczne narzędzie monitorowania dla określonych rodzajów ZAFI. Samo przekroczenie limitu nie musi wymagać podjęcia działań przez ZAFI, ponieważ jest to uzależnione od faktów i okoliczności, a także granic tolerancji ustalonych przez ZAFI. Można zatem w praktyce stosować limity w odniesieniu do monitorowania średniego dziennego umorzenia w stosunku do płynności funduszu pod względem dni w tym samym okresie. Można je również wykorzystywać do monitorowania koncentracji inwestorów w celu wsparcia scenariuszy testów warunków skrajnych. Limity te mogłyby stanowić bodźce do podjęcia stałych działań monitorujących lub naprawczych w zależności od okoliczności.
- (62) W stosownych przypadkach w ramach testów warunków skrajnych należy przeprowadzić symulację niedoboru płynności aktywów, jak również nietypowych wniosków o umorzenie. Należy uwzględnić ostatnie i oczekiwane w przyszłości subskrypcje i umorzenia, a także wpływ przewidywanych wyników AFI z takiej działalności w stosunku do innych podmiotów. ZAFI powinien przeanalizować okres wymagany do zrealizowania wniosków o umorzenie w symulowanych scenariuszach warunków skrajnych. ZAFI powinien również przeprowadzić testy warunków skrajnych dotyczące czynników rynkowych, takich jak zmiany kursów walutowych, które mogłyby znacząco wpłynąć na profil kredytowy ZAFI lub AFI bądź, w konsekwencji, na wymogi dotyczące zabezpieczenia. W swoim podejściu do testów warunków skrajnych lub analizy scenariuszy wariantowych ZAFI powinien uwzględnić wrażliwość wyceny w warunkach skrajnych.

- (63) Częstotliwość przeprowadzania testów warunków skrajnych powinna być uzależniona od charakteru AFI, strategii inwestycyjnej, profilu płynności, rodzaju inwestora i polityki umarzania AFI. Oczekuje się jednak, że testy te będą przeprowadzane co najmniej raz w roku. Jeżeli wyniki testów warunków skrajnych sugerują znacznie wyższe ryzyko utraty płynności niż oczekiwane, ZAFI powinien działać w najlepszym interesie wszystkich inwestorów AFI, uwzględniając profil płynności aktywów AFI, poziom wniosków o umorzenie oraz, w stosownych przypadkach, adekwatność polityk i procedur zarządzania płynnością.
- (64) W dyrektywie 2011/61/UE nakłada się na Komisję wymóg określenia, w jaki sposób strategia inwestycyjna, profil płynności oraz polityka umarzania mają zostać dostosowane. Spójność między tymi trzema elementami jest zapewniona, jeżeli inwestorzy są w stanie umorzyć swoje inwestycje zgodnie z polityką umarzania AFI, która powinna obejmować warunki umorzenia zarówno w normalnych, jak i w wyjątkowych okolicznościach, oraz w sposób zgodny ze sprawiedliwym traktowaniem inwestorów.
- (65) W dyrektywie 2011/61/UE wymaga się zapewnienia spójności międzysektorowej oraz uniknięcia rozbieżności interesów jednostek inicjujących przekształcających pożyczki w zbywalne papiery wartościowe i ZAFI inwestujących w te papiery wartościowe lub inne instrumenty finansowe w imieniu AFI. Aby osiągnąć ten cel, uwzględniono odpowiednie przepisy dyrektywy 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe⁽¹⁾, w których ustanawia się ilościowe i jakościowe wymogi, jakie muszą spełniać inwestorzy narażeni na ryzyko kredytowe z tytułu pozycji sekurytyzacyjnej, jednostki inicjujące oraz jednostki sponsorujące. Ponieważ ten sam cel dostosowania interesów jednostki inicjującej lub jednostki sponsorującej i interesów inwestorów jest realizowany w niniejszym rozporządzeniu oraz odpowiednich przepisach dyrektywy 2006/48/WE, konieczne jest zachowanie spójności terminologii stosowanej w obu aktach prawnych, dlatego też punktem odniesienia są definicje podane w dyrektywie 2006/48/WE. Z uwagi na szczegółowe wytyczne dotyczące interpretowania odpowiednich przepisów dyrektywy 2006/48/WE⁽²⁾ wydane przez Europejskich Organów Nadzoru Bankowego, instytucję poprzedzającą Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, aby osiągnąć spójność międzysektorową, obecne przepisy służące dostosowaniu interesów jednostek inicjujących, jednostek sponsorujących i ZAFI należy interpretować w świetle tych wytycznych.
- (66) Ważne jest, aby transakcje przekształcania pożyczek w zbywalne papiery wartościowe nie były skonstruowane w sposób pozwalający na uniknięcie stosowania wymogów dotyczących inwestycji w pozycje sekurytyzacyjne. Dlatego też odniesienia do inwestycji w zbywalne papiery wartościowe lub inne instrumenty finansowe na podstawie przekształconych pożyczek nie należy interpretować ściśle jako prawnie ważnego i wiążącego przeniesienia tytułu do takich instrumentów, ale jako inwestycję dokonaną w istotnym celu gospodarczym, tak aby wszystkie inne formy inwestycji syntetycznych można było objąć wymogami szczegółowymi. W celu uniknięcia nieporozumień i ujednolicenia języka stosowanego w prawodawstwie z dziedziny bankowości zamiast wyrażenia „inwestycja w zbywalne papiery wartościowe lub inne instrumenty finansowe na podstawie przekształconych pożyczek” należy stosować wyrażenie „przyjęcie ekspozycji na ryzyko kredytowe pozycji sekurytyzacyjnej”.
- (67) Wymogi, jakie powinny spełniać instytucje działające w charakterze jednostek inicjujących, jednostek sponsorujących lub pierwotnych pożyczkodawców sekurytyzacji, nakłada się na nie bezpośrednio przepisami dyrektywy 2006/48/WE. Dlatego też istotne jest określenie powiązanych obowiązków ZAFI przyjmującego ekspozycję sekurytyzowaną. W rezultacie ZAFI powinien przyjąć ekspozycję sekurytyzowaną, wyłącznie jeśli jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny pożyczkodawca wyraźnie ujawnili ZAFI utrzymanie istotnego interesu gospodarczego w składniku aktywów bazowych, znane jako wymóg utrzymania. Ponadto ZAFI powinien dopilnować, aby spełnione były różne wymogi jakościowe nałożone na jednostkę sponsorującą i jednostkę inicjującą na mocy dyrektywy 2006/48/WE. Co więcej, sam ZAFI powinien spełniać wymogi jakościowe, aby mieć wszechstronną i dogłębną wiedzę na temat inwestycji w pozycje sekurytyzacyjne i jej ekspozycji bazowej. Aby to osiągnąć, ZAFI powinni podejmować decyzje inwestycyjne wyłącznie po przeprowadzeniu starannego badania *due diligence*, z którego powinni uzyskać odpowiednie informacje i wiedzę na temat danych sekurytyzacji.
- (68) Istnieją okoliczności, w których podmioty spełniają definicję jednostki inicjującej lub jednostki sponsorującej bądź pełnią rolę pierwotnego pożyczkodawcy; jednak inny podmiot, który ani nie spełnia definicji jednostki inicjującej lub jednostki sponsorującej, ani nie pełni roli pierwotnego pożyczkodawcy, ale którego interesy są w optymalnym stopniu związane z interesami inwestorów, może dążyć do spełnienia wymogu utrzymania. Dla celów pewności prawa taki inny podmiot nie powinien być zobowiązany do spełnienia wymogu utrzymania, jeżeli wymóg ten spełnia jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny pożyczkodawca.

⁽¹⁾ Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Komitet Europejskich Organów Nadzoru Bankowego, Wytyczne dotyczące zastosowania art. 122a dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych z dnia 31 grudnia 2010 r., <http://www.eba.europa.eu/cpbs/media/Publications/Standards%20and%20Guidelines/2010/Application%20of%20Art.%20122a%20of%20the%20CRD/Guidelines.pdf>

- (69) W razie naruszenia wymogu utrzymania lub wymogów jakościowych ZAFI powinien rozważyć podjęcie działań naprawczych, takich jak zabezpieczenie, sprzedaż lub ograniczenie ekspozycji bądź zwrócenie się do strony naruszającej wymóg utrzymania w celu przywrócenia zgodności. Takie działania naprawcze powinny zawsze leżeć w interesie inwestorów i nie powinny obejmować żadnego bezpośredniego obowiązku sprzedaży aktywów bezpośrednio po odkryciu naruszenia wymogu, aby uniknąć tym samym „wyrzedaży”. ZAFI powinien uwzględnić naruszenie wymogu przy rozważaniu dokonania kolejnej inwestycji w następną transakcję, w którą zaangażowana jest strona naruszająca wymóg.
- (70) Aby spełnić ustanowione w dyrektywie 2011/61/UE wymagania dotyczące określenia wewnętrznych procedur i ustaleń organizacyjnych, które każdy ZAFI powinien stosować, ZAFI powinni mieć obowiązek ustanowienia dobrze udokumentowanej struktury organizacyjnej, w której wyraźnie przydziela się obowiązki, definiuje mechanizmy kontroli oraz zapewnia dobry przepływ informacji między wszystkimi zaangażowanymi stronami. ZAFI powinni również utworzyć systemy służące zabezpieczeniu informacji oraz zapewnianiu ciągłości działania. Przy ustanawianiu tych procedur i struktur ZAFI powinni wziąć pod uwagę zasadę proporcjonalności, która pozwala na dostosowanie procedur, mechanizmów i struktury organizacyjnej do charakteru, skali i złożoności działalności ZAFI oraz charakteru i zakresu działań prowadzonych w ramach jego działalności.
- (71) Ujawnianie informacji inwestorom ma zasadnicze znaczenie dla ochrony tych inwestorów, dlatego też ZAFI powinni wdrożyć odpowiednie zasady i procedury, aby zagwarantować, że warunki umorzenia mające zastosowanie do danego AFI są ujawniane inwestorom w sposób wystarczająco szczegółowy i wyraźny, zanim dokonają oni inwestycji i w razie istotnych zmian. Może to obejmować ujawnianie okresów zgłoszenia w odniesieniu do umorzeń, szczegóły dotyczące okresów zamrożenia kapitału, wskazanie okoliczności, w których normalne mechanizmy umorzenia nie mogą mieć zastosowania lub mogą być zawieszane, oraz szczegóły wszelkich środków, które mogą być rozważane przez organ zarządzający, takich jak rozwiązania typu „gate” czy wyodrębnianie aktywów nie płynnych, ponieważ wpływają one na konkretne prawa do umorzenia inwestorów danego AFI.
- (72) Aby zapewnić właściwą realizację odpowiednich działań, ZAFI powinni przede wszystkim stosować odpowiednie systemy elektroniczne w celu spełnienia wymogów dotyczących rejestrowania w odniesieniu do transakcji portfelowych lub zleceń subskrypcji i umorzenia oraz powinni ustanowić, wdrażać i utrzymywać zasady i procedury księgowo w celu zapewnienia obliczania wartości aktywów netto zgodnie z wymogami dyrektywy 2011/61/UE i niniejszego rozporządzenia.
- (73) W celu zapewnienia spójności z wymogami nałożonymi na zarządzających UCITS na mocy dyrektywy 2009/65/WE organowi zarządzającemu, kadry kierowniczej wyższego szczebla lub, w stosownych przypadkach, funkcji nadzorczej ZAFI należy powierzyć podobnego rodzaju zadania, do których należy przypisać właściwe obowiązki. Taki podział obowiązków powinien być jednak spójny z rolą i zakresem obowiązków organu zarządzającego, kadry kierowniczej wyższego szczebla oraz funkcji nadzorczej zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym. W skład kadry kierowniczej wyższego szczebla mogą wchodzić wszyscy lub niektórzy członkowie organu zarządzającego.
- (74) ZAFI powinien zawsze spełniać wymóg dotyczący ustanowienia stałej i skutecznej funkcji związanej z zapewnieniem zgodności, niezależnie od wielkości i złożoności prowadzonej działalności. Szczegóły dotyczące technicznej i kadrowej organizacji funkcji związanej z zapewnieniem zgodności należy jednak dostosować do charakteru, skali i złożoności działalności ZAFI oraz charakteru i zakresu świadczonych przez niego usług i realizowanych działań. ZAFI nie powinien być zobowiązany do ustanowienia niezależnej jednostki ds. zapewniania zgodności, jeżeli taki wymóg byłby nieproporcjonalny w świetle wielkości ZAFI lub charakteru, skali i złożoności jego działalności.
- (75) Normy wyceny różnią się w poszczególnych jurysdykcjach i klasach aktywów. Niniejsze rozporządzenie powinno uzupełniać powszechne zasady ogólne oraz ustanawiać punkty odniesienia dla ZAFI przy opracowywaniu i wdrażaniu odpowiednich i spójnych zasad i procedur na potrzeby właściwej i niezależnej wyceny aktywów AFI. Te zasady i procedury powinny opisywać obowiązki, role i zadania wszystkich stron zaangażowanych w wycenę, w tym zewnętrznych podmiotów wyceniających.
- (76) Wartość aktywów można ustalić na różne sposoby, na przykład poprzez odniesienie do obserwowalnych cen na aktywnym rynku lub poprzez dokonywanie szacunków z zastosowaniem innych metod wyceny zgodnie z prawem krajowym, regulaminem AFI lub jego dokumentami założycielskimi. Ponieważ wartość poszczególnych składników aktywów i zobowiązań można ustalić, stosując różne metody, oraz zaczerpnąć z różnych źródeł, ZAFI powinien określić i opisać stosowane przez niego metody wyceny.
- (77) W przypadku, w którym wycena aktywów odbywa się na podstawie modelu, w procedurach i zasadach wyceny należy wskazać główne cechy tego modelu. Przed zastosowaniem modelu należy go poddać procedurze walidacji przeprowadzonej przez osobę z wewnątrz lub z zewnątrz, która nie uczestniczyła w procesie tworzenia tego modelu. Osobę należy uznać za kwalifikującą się do przeprowadzenia procedury walidacji w odniesieniu do modelu stosowanego do wyceny aktywów, jeżeli posiada ona stosowne kompetencje i doświadczenie w zakresie wyceny aktywów przy użyciu takich modeli; osobą taką może być biegły rewident.

- (78) Ponieważ AFI funkcjonują w dynamicznym środowisku, w którym strategię inwestycyjną mogą z czasem ulegać zmianom, zasady i procedury wyceny należy poddawać przeglądowi co najmniej raz w roku oraz zawsze, zanim AFI zaangażują się nową strategią inwestycyjną lub w nowy rodzaj aktywów. Każda zmiana zasad i procedur wyceny, w tym metod wyceny, powinna się odbywać według uprzednio ustalonej procedury.
- (79) ZAFI musi zapewnić prawidłową wycenę poszczególnych składników aktywów AFI, zgodnie z zasadami i procedurami wyceny. W przypadku niektórych aktywów, zwłaszcza złożonych i niepiętnych instrumentów finansowych, istnieje większe ryzyko niewłaściwej wyceny. W celu uniknięcia takiej sytuacji ZAFI powinien wdrożyć wystarczające środki kontroli, aby zapewnić odpowiedni stopień obiektywności wyceny aktywów AFI.
- (80) Obliczanie wartości aktywów netto przypadającej na jednostkę uczestnictwa lub udział odbywa się zgodnie z prawem krajowym i/lub z regulaminem funduszu lub dokumentami założycielskimi. Niniejsze rozporządzenie obejmuje wyłącznie procedurę obliczania, a nie metodykę obliczania. ZAFI może samodzielnie dokonać obliczenia wartości aktywów netto przypadającej na jednostkę uczestnictwa lub udział w ramach funkcji administracyjnych realizowanych przez niego na rzecz AFI. Alternatywnym rozwiązaniem może być wyznaczenie osoby trzeciej do wykonywania zadań administracyjnych, w tym obliczania wartości aktywów netto. Nie należy uznawać osoby trzeciej dokonującej obliczenia wartości aktywów netto dla AFI za zewnętrzny podmiot wyceniający do celów dyrektywy 2011/61/UE, dopóki nie dostarcza ona wycen poszczególnych składników aktywów, w tym aktywów wymagających subiektywnego osądu, ale uwzględnia w procesie obliczania wartości, które uzyskuje od ZAFI, ze źródeł informacji o kształtowaniu się cen lub od zewnętrznego podmiotu wyceniającego.
- (81) Istnieją procedury wyceny, które można przeprowadzać codziennie, na przykład wycena instrumentów finansowych, ale są też takie procedury wyceny, których nie można przeprowadzać z taką samą częstotliwością, jak emisje, subskrypcje, umorzenia i unieważnienia, na przykład wycena nieruchomości. Częstotliwość wyceny aktywów posiadanych przez fundusz typu otwartego powinna odzwierciedlać różnice w procedurach wyceny w odniesieniu do rodzaju aktywów posiadanych przez AFI.
- (82) W dyrektywie 2011/61/UE określono rygorystyczne wymogi i ograniczenia, których musi przestrzegać ZAFI, jeżeli zamierza przekazać wykonywanie funkcji. Przez cały czas ZAFI pozostaje w pełni odpowiedzialny za właściwe wykonanie przekazanych zadań oraz zachowanie ich zgodności z dyrektywą 2011/61/UE i jej środkami wykonawczymi. ZAFI powinien zatem dopilnować, aby osoba, której przekazano wykonywanie funkcji, wypełniała i stosowała normy jakości, które stosowałby sam ZAFI. Ponadto, jeżeli konieczne jest zagwarantowanie stałego utrzymywania wysokiego poziomu wykonywania przekazanych funkcji, ZAFI musi być w stanie zakończyć przekazanie, a w związku z tym w ramach ustaleń dotyczących przekazania należy przyznać ZAFI elastyczne prawo do zakończenia przekazania. Ograniczenia i wymogi dotyczące przekazania powinny mieć zastosowanie do funkcji zarządczych określonych w załączniku I do dyrektywy 2011/61/UE, natomiast zadań pomocniczych, takich jak funkcje administracyjne lub techniczne wspierające zadania w zakresie zarządzania, np. wsparcie logistyczne w postaci usług sprzątania, usług gastronomicznych i udzielania zamówień na podstawowe usługi lub produkty, nie należy uważać za stanowiące przekazanie funkcji ZAFI. Do innych przykładów funkcji technicznych lub administracyjnych należą nabywanie standardowego, gotowego oprogramowania i korzystanie z doraźnej pomocy operacyjnej dostawców oprogramowania w odniesieniu do gotowych systemów lub udzielanie wsparcia w zakresie zasobów ludzkich, na przykład w postaci zapewniania pracowników czasowych czy przetwarzania wynagrodzeń.
- (83) Aby zapewnić wysoki poziom ochrony inwestorów, oprócz zwiększenia wydajności prowadzenia działalności przez ZAFI cały proces przekazania powinien się opierać na obiektywnych względach. Przy dokonywaniu oceny tych względów właściwe organy powinny uwzględnić strukturę przekazania oraz jego wpływ na strukturę ZAFI i wzajemne powiązania między przekazanymi zadaniami a zadaniami, które nadal realizuje ZAFI.
- (84) Aby ocenić, czy osoba faktycznie prowadząca działalność osoby, której przekazano wykonywanie funkcji, cieszy się odpowiednio nieposzlakowaną opinią, należy zweryfikować działalność prowadzoną przez tę osobę, jak również ustalić, czy popełniła one przestępstwa dotyczące działalności finansowej. Przy ocenie spełnienia wymogu dotyczącego odpowiednio nieposzlakowanej opinii należy wziąć pod uwagę wszelkie inne istotne informacje dotyczące cech osobowych, które mogą negatywnie wpłynąć na prowadzenie działalności przez tę osobę, takie jak wątpliwości dotyczące jej uczciwości i prawości.
- (85) Funduszy inwestycyjnych objętych zezwoleniem na mocy dyrektywy 2009/65/WE nie uznaje się za przedsiębiorstwa posiadające zezwolenie na działalność lub zarejestrowane w celu zarządzania aktywami i podlegające nadzorowi ostrożnościowemu, ponieważ na mocy tej dyrektywy nie wolno im prowadzić innej działalności niż zarządzanie zbiorowym portfelem. Podobnie nie należy klasyfikować wewnętrznie zarządzanego AFI jako takiego przedsiębiorstwa, ponieważ nie powinien on prowadzić innej działalności niż wewnętrzne zarządzanie AFI.

- (86) W przypadku gdy przekazanie uprawnień dotyczy zarządzania portfelem lub zarządzania ryzykiem, które stanowią zasadniczą działalność ZAFI, a tym samym są niezwykle istotne z punktu widzenia ochrony inwestorów i ryzyka systemowego, poza spełnieniem wymogów wynikających z art. 20 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2011/61/UE właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego ZAFI oraz organ nadzoru przedsiębiorstwa państwa trzeciego powinni zawrzeć ustalenia dotyczące współpracy na podstawie pisemnej umowy. Ustalenia powinny obowiązywać przed przekazaniem uprawnień. W szczegółowych postanowieniach tego porozumienia należy uwzględnić standardy międzynarodowe.
- (87) W ramach pisemnych uzgodnień właściwym organom należy przyznać prawo do przeprowadzania kontroli na miejscu, z uwzględnieniem przypadków, gdy organy te wnioskuje do organu nadzoru państwa trzeciego przedsiębiorstwa, któremu przekazano wykonywanie funkcji, o przeprowadzenie kontroli na miejscu, oraz gdy zwracają się do organu nadzoru państwa trzeciego z wnioskiem o zezwolenie im na samodzielne przeprowadzenie kontroli lub prawo do towarzyszenia personelowi organu nadzoru państwa trzeciego w celu wsparcia go w przeprowadzaniu kontroli na miejscu.
- (88) Na podstawie obowiązków ustanowionych w dyrektywie 2011/61/UE ZAFI powinni zawsze działać w najlepszym interesie AFI lub inwestorów AFI, którymi zarządzają. Dlatego też przekazanie powinno być dopuszczalne wyłącznie wówczas, gdy nie uniemożliwia to ZAFI działania lub zarządzania AFI w najlepszym interesie inwestorów.
- (89) Aby utrzymać wysoki poziom ochrony inwestorów, w przypadku każdego przekazania należy uwzględnić ewentualne konflikty interesów. Szereg kryteriów powinno wyznaczać poziomy odniesienia do celów identyfikowania sytuacji, których skutkiem byłby istotny konflikt interesów. Kryteria te należy traktować jako niewyczerpujące oraz oznaczające, że do celów dyrektywy 2011/61/UE znaczenie mają również nieistotne konflikty interesów. Wykonywanie funkcji związanej z zapewnianiem zgodności lub funkcji audytu należy zatem uznać za sprzeczne z zadaniami w zakresie zarządzania portfelem, natomiast pełnienie funkcji animatora rynku lub gwarantowanie emisji należy rozumieć jako sprzeczne z zarządzaniem portfelem lub ryzykiem. Obowiązek ten pozostaje bez uszczerbku dla obowiązku osoby, której przekazano wykonywanie funkcji, dotyczącego dokonania funkcjonalnego i hierarchicznego rozdziału zadań w zakresie zarządzania portfelem od zadań w zakresie zarządzania ryzykiem, zgodnie z przepisami art. 15 dyrektywy 2011/61/UE.
- (90) Wymogi mające zastosowanie do przekazania zadania wykonywania funkcji w imieniu ZAFI należy stosować odpowiednio w przypadku, gdy osoba, której przekazano wykonywanie funkcji, dalej przekazuje jakiegokolwiek z przekazanych jej funkcji, a także w przypadku jakiegokolwiek dalszego przekazania.
- (91) W celu zagwarantowania, że ZAFI zawsze wykonuje funkcje zarządzania inwestycjami, ZAFI nie powinien przekazywać swoich funkcji w takim zakresie, że w praktyce nie może być już uznawany za zarządzającego AFI, oraz w stopniu, który powodowałby, że stanie się on podmiotem skrzynką pocztową. ZAFI powinien zawsze utrzymywać wystarczające zasoby, aby skutecznie nadzorować wykonywanie przekazanych funkcji. ZAFI musi wykonywać funkcje zarządzania inwestycjami samodzielnie, posiadać niezbędną wiedzę specjalistyczną i zasoby, być w stanie podejmować decyzje, które wchodzą w zakres obowiązków kadry kierowniczej wyższego szczebla, oraz pełnić funkcje kadry kierowniczej wyższego szczebla, które mogą obejmować wdrażanie ogólnej polityki inwestycyjnej i strategii inwestycyjnych.
- (92) Ocena struktury przekazania jest złożonym zadaniem, a ocena właściwych organów musi opierać się na analizie szeregu kryteriów. Jest to konieczne, aby uwzględnić różnorodność struktur funduszy i strategii inwestycyjnych istniejących w Unii. EUNGI PW może opracować wytyczne w celu zapewnienia spójnej w całej Unii oceny struktur przekazania.
- (93) Komisja monitoruje sposób stosowania tych kryteriów oraz ich wpływ na rynki. Komisja dokona oceny sytuacji po upływie dwóch lat i w razie konieczności podejmie odpowiednie środki w celu bardziej szczegółowego określenia warunków, w przypadku wystąpienia których uznaje się, że ZAFI przekazał swoje funkcje w takim stopniu, że stał się podmiotem skrzynką pocztową i dlatego nie może być już uznawany za zarządzającego AFI.
- (94) W dyrektywie 2011/61/UE określa się szeroki zestaw wymogów dotyczących depozytariusza AFI w celu zapewnienia wysokiego standardu ochrony inwestorów. Należy zatem wyraźnie określić konkretne prawa i obowiązki odpowiednio depozytariusza, ZAFI i/lub AFI oraz osób trzecich. Pisemna umowa powinna zawierać wszystkie szczegóły niezbędne dla odpowiedniego przechowywania wszystkich aktywów AFI przez depozytariusza lub osobę trzecią, której przekazuje się funkcje w zakresie przechowywania zgodnie z dyrektywą 2011/61/UE, oraz dla depozytariusza, aby odpowiednio wypełniał swoje funkcje nadzorcze i kontrolne. Aby umożliwić depozytariuszowi ocenę i monitorowanie ryzyka w zakresie utrzymywania, w umowie należy zawrzeć wystarczająco szczegółowe informacje dotyczące kategorii aktywów, w które może inwestować AFI, oraz przedstawić regiony geograficzne, w których AFI planuje przeprowadzać inwestycje. Umowa powinna zawierać również szczegóły dotyczące procedury eskalacji. Depozytariusz powinien zatem ostrzec ZAFI o każdym istotnym zagrożeniu zidentyfikowanym w systemie rozrachunku konkretnego rynku. Jeżeli chodzi o rozwiązanie umowy, w umowie należy odzwierciedlić fakt, że stanowi ono środek podejmowany przez depozytariusza w ostateczności, jeżeli nie jest on przekonany, iż aktywa są odpowiednio chronione. W ramach umowy należy również zapobiec pokusie nadużycia polegającej na podejmowaniu przez ZAFI decyzji inwestycyjnych niezależnie od ryzyka utrzymywania wynikającej z faktu, że w większości przypadków odpowiedzialność ponosiłby depozytariusz. W celu zachowania wysokiego standardu ochrony inwestorów należy w odniesieniu do całego łańcucha utrzymywania zastosować wymóg określający szczegóły nadzorowania osób trzecich.

- (95) Depozytariusz z siedzibą w państwie trzecim powinien podlegać publicznej regulacji ostrożnościowej i nadzorowi ostrożnościowemu sprawowanemu przez organ nadzoru właściwy w zakresie bieżącego nadzoru, przeprowadzania dochodzeń i nakładania sankcji. Jeżeli w nadzór nad depozytariuszem zaangażowanych jest wiele organów nadzoru, jeden organ nadzoru powinien pełnić funkcję punktu kontaktowego do celów dyrektywy 2011/61/UE oraz wszystkich środków delegowanych i wykonawczych przyjętych na podstawie tej dyrektywy.
- (96) Oceny prawa państwa trzeciego zgodnie z art. 21 ust. 6 ostatni akapit dyrektywy 2011/61/UE dokonuje Komisja Europejska, porównując kryteria udzielenia zezwoleń i warunki prowadzenia bieżącej działalności mające zastosowanie do depozytariusza w państwie trzecim z odpowiadającymi im wymogami mającymi zastosowanie na mocy prawa Unii do instytucji kredytowych i/lub do przedsiębiorstw inwestycyjnych w zakresie dostępu do działalności depozytariusza i pełnienia funkcji depozytariusza w celu dopilnowania, aby kryteria lokalne miały taki sam skutek jak kryteria ustanowione zgodnie z prawem Unii. Depozytariusz podlegający nadzorowi ostrożnościowemu, który uzyskał uprawnienia w państwie trzecim w ramach kategorii lokalnej innej niż instytucja kredytowa lub przedsiębiorstwo inwestycyjne, może zostać poddany ocenie Komisji Europejskiej w celu ustalenia, czy odpowiednie przepisy prawa państwa trzeciego mają taki sam skutek jak przepisy ustanowione w prawie Unii dla instytucji kredytowych i/lub dla przedsiębiorstw inwestycyjnych.
- (97) Aby depozytariusz miał wyraźny obraz wszystkich wpływów i wypływów środków pieniężnych AFI we wszystkich przypadkach, ZAFI powinni zagwarantować, że depozytariusz otrzymuje bez zbędnej zwłoki dokładne informacje dotyczące wszystkich przepływów środków pieniężnych, w tym od każdej osoby trzeciej, u której otwarty został rachunek pieniężny AFI.
- (98) Aby przepływy środków pieniężnych AFI były odpowiednio monitorowane, do obowiązków depozytariusza należy zagwarantowanie obowiązywania i skutecznego wdrożenia procedur ukierunkowanych na właściwe monitorowanie przepływów środków pieniężnych AFI oraz okresowego przeprowadzania przeglądów tych procedur. W szczególności depozytariusz powinien przeanalizować procedurę uzgadniania, aby uzyskać pewność, że jest ona odpowiednia dla danego AFI i wykonywana w odpowiednich odstępach, uwzględniając charakter, zakres i złożoność danego AFI. W ramach takiej procedury należy na przykład porównać po kolei każdy przepływ środków pieniężnych widniejący na wyciągu z rachunku bankowego z przepływami środków pieniężnych zarejestrowanych na rachunkach AFI. Jeżeli uzgadniania przeprowadzane są codziennie, tak jak ma to miejsce w przypadku większości AFI typu otwartego, depozytariusz również powinien przeprowadzać swoje uzgodnienie codziennie. Depozytariusz powinien w szczególności monitorować rozbieżności wskazane w ramach procedur uzgadniania i podejmowane środki naprawcze w celu powiadomienia ZAFI bez zbędnej zwłoki o każdej nieprawidłowości, której nie udało się naprawić, oraz w celu przeprowadzenia pełnego przeglądu procedur uzgadniania. Tego rodzaju przegląd należy przeprowadzać co najmniej raz w roku. Depozytariusz powinien również terminowo określać znaczne przepływy środków pieniężnych, a w szczególności przepływy, które mogą być niezgodne z operacjami AFI, takie jak zmiany w pozycjach aktywów AFI lub w subskrypcjach i umorzeniach, oraz powinien otrzymywać okresowo wyciągi z rachunków pieniężnych i sprawdzać zgodność własnych rejestrów poziomów płynności z rejestrami ZAFI. Zgodnie z art. 21 ust. 8 lit. b) dyrektywy 2011/61/UE depozytariusz na bieżąco aktualizuje swój rejestr.
- (99) Depozytariusz musi dopilnować, aby wpłynęły wszystkie płatności dokonywane przez inwestorów lub w ich imieniu w ramach subskrypcji udziałów lub jednostek uczestnictwa w AFI oraz aby zostały one zaksięgowane na co najmniej jednym rachunku pieniężnym zgodnie z dyrektywą 2011/61/UE. ZAFI powinien zatem zagwarantować, że depozytariusz uzyska stosowne informacje, których potrzebuje, aby właściwie monitorować otrzymywanie płatności inwestorów. ZAFI musi dopilnować, aby depozytariusz uzyskiwał te informacje bez zbędnej zwłoki w momencie, w którym osoba trzecia otrzymuje zlecenie umorzenia lub emisji udziałów lub jednostek uczestnictwa w AFI. Podmiot odpowiedzialny za subskrypcję i umorzenie udziałów lub jednostek uczestnictwa w AFI powinien zatem przekazać te informacje depozytariuszowi na koniec dnia roboczego, aby uniknąć każdego przypadku niewłaściwego wykorzystania płatności inwestorów.
- (100) W zależności od rodzaju powierzanych aktywów należy je albo utrzymywać, tak jak w przypadku instrumentów finansowych, które można rejestrować na rachunku instrumentów finansowych lub które można fizycznie dostarczyć depozytariuszowi zgodnie z dyrektywą 2011/61/UE, albo poddawać weryfikacji tytułu własności i objąć przechowywaniem ksiąg. Depozytariusz powinien utrzymywać wszystkie instrumenty finansowe AFI lub ZAFI działającego w imieniu AFI, które można by rejestrować lub trzymać na rachunku bezpośrednio lub pośrednio w imieniu depozytariusza lub osoby trzeciej, której przekazuje się funkcje w zakresie utrzymywania, w szczególności na poziomie Centralnego Depozytu Papierów Wartościowych. Oprócz tych sytuacji utrzymywane mają być te instrumenty finansowe, które są tylko bezpośrednio rejestrowane u samego emitenta lub jego przedstawiciela w imieniu depozytariusza lub osoby trzeciej, której przekazano funkcje w zakresie utrzymywania. Nie należy utrzymywać instrumentów finansowych, które zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym są rejestrowane u emitenta lub jego przedstawiciela wyłącznie w imieniu AFI, takich jak inwestycje w spółki nienotowane na rynku regulowanym dokonywane przez fundusze *private equity* i fundusze *venture capital*. Należy utrzymywać wszystkie instrumenty finansowe, które

mogą zostać fizycznie dostarczone depozytariuszowi. Pod warunkiem spełnienia warunków, na jakich mają być utrzymywane instrumenty finansowe, sam depozytariusz lub osoba trzecia, której przekazano funkcje w zakresie utrzymywania, musi również utrzymywać instrumenty finansowe dostarczane jako zabezpieczenie na rzecz osoby trzeciej lub dostarczane przez osobę trzecią na rzecz AFI dopóty, dopóki dane instrumenty finansowe należą do AFI lub ZAFI działającego w imieniu AFI. Ponadto instrumenty finansowe należące do AFI lub ZAFI działającego w imieniu AFI, w odniesieniu do których AFI lub ZAFI działający w imieniu AFI udzielił zgody na ponowne wykorzystanie przez depozytariusza, są utrzymywane, dopóki nie zostanie wyegzekwowane prawo do ich ponownego wykorzystania.

- (101) W odniesieniu do utrzymywanych instrumentów finansowych przez cały czas należy zapewniać należyta staranność i ochronę. Aby zagwarantować, że ryzyko utrzymywania zostanie odpowiednio ocenione, w ramach zapewnienia należytej staranności depozytariusz powinien w szczególności wiedzieć, które osoby trzecie tworzą łańcuch utrzymywania, dopilnować, aby w całym łańcuchu utrzymywania przestrzegano zobowiązań w zakresie należytej staranności i obowiązku rozdziału, zagwarantować, że będzie on miał odpowiednie prawo dostępu do ksiąg i rejestrów osób trzecich, którym zostały przekazane funkcje w zakresie utrzymywania, zapewnić zgodność z tymi wymogami, dokumentować wszystkie te zobowiązania i udostępniać te dokumenty ZAFI oraz składać mu sprawozdania.
- (102) W celu uniknięcia obchodzenia wymogów dyrektywy 2011/61/UE depozytariusz powinien stosować zobowiązania w zakresie przechowywania w odniesieniu do aktywów bazowych struktur finansowych i/lub struktur prawnych kontrolowanych bezpośrednio lub pośrednio przez AFI lub ZAFI działającego w imieniu AFI. To kryterium przełamania osobowości prawnej nie powinno mieć zastosowania do modeli typu fundusz funduszy lub struktur funduszu podstawowego z funduszami powiązanymi, pod warunkiem że mają oni depozytariusza, który odpowiednio przechowuje aktywa funduszu.
- (103) Depozytariusz zawsze powinien mieć kompleksowy przegląd wszystkich aktywów, które nie są utrzymywanymi instrumentami finansowymi. Aktywa te podlegałyby obowiązkowi weryfikacji tytułu własności i prowadzenia rejestru zgodnie z dyrektywą 2011/61/UE. Przykładami takich aktywów są rzeczowe aktywa trwałe, które nie kwalifikują się jako instrumenty finansowe zgodnie z dyrektywą 2011/61/UE lub których nie można fizycznie dostarczyć do depozytariusza, umowy finansowe, takie jak instrumenty pochodne, depozyty pieniężne lub inwestycje w spółki prywatne i udziały w spółkach.
- (104) Aby uzyskać wystarczający stopień pewności, że AFI lub ZAFI działający w imieniu AFI faktycznie jest właścicielem aktywów, depozytariusz upewnia się, że otrzymał wszystkie informacje, które uznaje za niezbędne do

przekonania się, iż AFI lub ZAFI działający w imieniu AFI ma prawo własności do danych aktywów. Informacje te mogą mieć formę kopii oficjalnego dokumentu, z którego wynika, że AFI lub ZAFI działający w imieniu AFI jest właścicielem danego składnika aktywów, lub jakiegokolwiek formalnego i wiarygodnego dowodu uznanego przez depozytariusza za odpowiedni. W razie potrzeby depozytariusz powinien zwrócić się do AFI lub ZAFI i – w zależności od przypadku – lub do osoby trzeciej z wnioskiem o przedstawienie dodatkowych dowodów.

- (105) Depozytariusz prowadzi rejestr wszystkich aktywów, co do których ma pewność, że są własnością AFI. Może on ustanowić procedurę w zakresie otrzymywania informacji od osób trzecich, dzięki której wykonanie procedur gwarantujących, że aktywów nie można przenieść bez wcześniejszego zawiadomienia o takich transakcjach depozytariusza lub osoby trzeciej, której przekazuje się funkcje w zakresie utrzymywania, jest możliwe w przypadku AFI rzadko dokonujących transakcji i/lub transakcji podlegających negocjacji przed rozrachunkiem. Wymóg udostępniania udokumentowanych dowodów każdej transakcji przez osobę trzecią może być odpowiedni w przypadku AFI częściowo dokonujących transakcji portfelowych, takich jak inwestycje w instrumenty pochodne notowane na rynku regulowanym.
- (106) W celu zagwarantowania, że depozytariusz może pełnić swoje obowiązki, konieczne jest wyjaśnienie zadań przewidzianych w art. 21 ust. 9 dyrektywy 2011/61/UE, a w szczególności kontroli drugiego poziomu, które ma przeprowadzać depozytariusz. Wykonywanie tego rodzaju zadań nie powinno uniemożliwiać depozytariuszowi przeprowadzania weryfikacji *ex ante* w sytuacjach, w których uzna je za odpowiednie, i w porozumieniu z ZAFI. W celu zapewnienia zdolności wypełniania swoich obowiązków depozytariusz musi ustanowić własną procedurę eskalacji stosowaną w sytuacjach, w których wykryto nieprawidłowości. W ramach tej procedury należy zagwarantować zawiadamianie właściwych organów o wszystkich istotnych naruszeniach. Obowiązki nadzorcze depozytariusza względem osób trzecich określone w niniejszym rozporządzeniu pozostają bez uszczerbku dla obowiązków spoczywających na ZAFI na mocy dyrektywy 2011/61/UE.
- (107) Depozytariusz powinien sprawdzać zgodność liczby wyemitowanych jednostek uczestnictwa lub udziałów z otrzymanymi wpływami z tytułu subskrypcji. Ponadto w celu dopilnowania, aby wpłynęły płatności dokonywane przez inwestorów w ramach subskrypcji, depozytariusz powinien zapewnić również przeprowadzenie kolejnego uzgodnienia między zleceniami subskrypcji a wpływami z tytułu subskrypcji. Takie samo uzgodnienie należy wykonać w odniesieniu do zleceń umorzonych. Depozytariusz powinien również sprawdzić, czy liczba jednostek uczestnictwa lub udziałów na rachunkach AFI zgadza się z liczbą pozostałych w obrocie jednostek uczestnictwa lub udziałów w rejestrze AFI. Depozytariusz powinien odpowiednio dostosować swoje procedury, uwzględniając częstotliwość subskrypcji i umorzeń.

- (108) Depozytariusz powinien podjąć wszystkie niezbędne środki w celu zapewnienia skutecznego wdrożenia odpowiednich zasad i procedur wyceny w zakresie aktywów AFI w drodze przeprowadzania kontroli wyrwykowych lub porównywania zgodności zmiany w obliczaniu wartości aktywów netto w czasie ze zgodnością punktu odniesienia. Ustanawiając swoje procedury, depozytariusz powinien dobrze znać metodyki wyceny stosowane przez ZAFI lub zewnętrzny podmiot wyceniający do wyceny aktywów AFI. Częstotliwość takich kontroli powinna odpowiadać częstotliwości przeprowadzania wyceny aktywów AFI.
- (109) Ze względu na swój obowiązek nadzorczy wynikający z dyrektywy 2011/61/UE depozytariusz powinien ustanowić procedurę przeprowadzania weryfikacji *ex post* zgodności AFI z mającymi zastosowanie przepisami ustawowymi i wykonawczymi oraz swoim regulaminem AFI i dokumentami założycielskimi. Obejmuje to takie obszary, jak sprawdzenie, czy inwestycje AFI są zgodne z jego strategiami inwestycyjnymi opisanymi w regulaminie AFI i dokumentach ofertowych, oraz dopilnowanie, aby AFI nie naruszał swoich ograniczeń inwestycyjnych, jeżeli takie posiada. Depozytariusz powinien monitorować transakcje AFI i badać wszystkie nietypowe transakcje. Jeżeli limity lub ograniczenia określone w mających zastosowanie krajowych przepisach ustawowych lub wykonawczych bądź w regulaminie AFI i dokumentach założycielskich zostaną naruszone, depozytariusz powinien przykładowo otrzymać od ZAFI instrukcję, zgodnie z którą powinien na własny koszt odwrócić transakcję stanowiącą naruszenie. W niniejszym rozporządzeniu nie uniemożliwia się depozytariuszowi przyjmowania podejścia *ex ante*, jeżeli uzna je za odpowiednie i jeżeli przyjmuje je w porozumieniu z ZAFI.
- (110) Depozytariusz powinien zapewnić dokładne obliczanie dochodu zgodnie z dyrektywą 2011/61/UE. Aby to osiągnąć, depozytariusz musi zapewnić odpowiedni podział dochodu oraz, jeżeli wykryje błąd, zagwarantować, że ZAFI podejmie odpowiednie działania naprawcze. Po dopilnowaniu tej kwestii depozytariusz musi sprawdzić kompletność i dokładność podziału dochodu, a w szczególności spłat odsetek.
- (111) W przypadku przekazywania funkcji w zakresie przechowywania związanych z innymi aktywami zgodnie z dyrektywą 2011/61/UE w większości przypadków przekazanie to prawdopodobnie dotyczy funkcji administracyjnych. W sytuacjach, w których depozytariusz przekazuje funkcje w zakresie przechowywania ksiąg, konieczne byłoby zatem wdrożenie i stosowanie odpowiedniej i udokumentowanej procedury, aby zagwarantować, że osoba, której przekazano wykonywanie funkcji, będzie zawsze spełniała wymogi art. 21 ust. 11 lit. d) dyrektywy 2011/61/UE. W celu zapewnienia wystarczającego poziomu ochrony aktywów konieczne jest ustalenie określonych zasad, które należy stosować w związku z przekazaniem zadania prowadzenia rejestrów. W przypadku przekazania obowiązków w zakresie utrzymywania ważne jest, aby ustalić określone kluczowe zasady, które muszą być skutecznie stosowane w ramach całego procesu przekazania. Takich zasad nie należy uważać za wyczerpujące ani pod względem określenia wszystkich szczegółów postępowania depozytariusza z należytą fachowością, dbałością i starannością, ani pod względem wskazania wszystkich środków, jakie powinien podjąć depozytariusz w związku z samymi przedmiotowymi zasadami. Obowiązek monitorowania na bieżąco osoby trzeciej, której przekazano funkcje w zakresie przechowywania, powinien polegać na sprawdzeniu, czy dana osoba trzecia prawidłowo wykonuje wszystkie przekazane funkcje i czy przestrzega umowy o przekazanie. Osoba trzecia powinna postępować w sposób uczciwy, w dobrej wierze, mając na uwadze najlepszy interes AFI i jego inwestorów, zgodnie z wymogami regulacyjnymi i nadzorczymi oraz z należytą dbałością, starannością i fachowością, jakich w porównywalnych okolicznościach oczekuje się zwykle od niezwykle ostrożnych podmiotów wykonujących ten zawód w branży finansowej. Depozytariusz powinien przeprowadzić przegląd między innymi elementów ocenianych w trakcie procesu wyboru i wyznaczania oraz spojrzeć na te elementy w szerszym kontekście, porównując je z rozwojem rynku. Forma regularnego przeglądu powinna odzwierciedlać okoliczności, tak aby depozytariusz mógł odpowiednio ocenić ryzyko związane z decyzją o powierzeniu aktywów osobie trzeciej. Częstotliwość przeglądu należy dostosować, tak aby zawsze był on spójny z warunkami rynkowymi i związanym ryzykiem. Aby skutecznie reagować na ewentualne nadmierne zadłużenie osoby trzeciej, depozytariusz powinien podjąć planowanie ewentualnościowe, w tym opracowanie alternatywnych strategii i, w stosownych przypadkach, możliwy wybór alternatywnych dostawców. Chociaż tego rodzaju środki mogą ograniczyć ryzyko utrzymywania, na jakie narażony jest depozytariusz, nie powodują one zmiany obowiązku polegającego na zwrocie instrumentów finansowych lub wypłaceniu odpowiadającej im kwoty, jeżeli zostaną one utracone, co zależy od kwestii, czy spełnione zostały wymogi art. 21 ust. 12 dyrektywy 2011/61/UE.
- (112) Przekazując funkcje w zakresie przechowywania, depozytariusz powinien zapewnić przestrzeganie wymogów art. 21 ust. 11 lit. d) ppkt (iii) dyrektywy 2011/61/UE i prawidłowy rozdział aktywów klientów AFI depozytariusza. W ramach tego obowiązku należy w szczególności zagwarantować, że aktywa AFI nie zostaną utracone wskutek nadmiernego zadłużenia osoby trzeciej, której przekazano funkcje w zakresie przechowywania. W celu zminimalizowania tego ryzyka w państwach, w których w prawie dotyczącym niewypłacalności nie uznaje się skutków rozdziału, depozytariusz powinien podjąć dalsze środki. Depozytariusz może ujawnić informacje AFI i ZAFI działającemu w imieniu AFI, aby tego rodzaju aspekty ryzyka utrzymywania były właściwie uwzględniane w decyzjach inwestycyjnych, lub podjąć środki dostępne w lokalnych jurysdykcjach, aby zapewnić największy poziom zabezpieczenia aktywów na wypadek nadmiernego zadłużenia zgodny z lokalnym prawem. Ponadto depozytariusz może zabronić posiadania tymczasowych deficytów w aktywach klientów, stosować bufory lub wprowadzić uzgodnienia, w ramach których zabrania się wykorzystania salda debetowego jednego

klienta w celu kompensacji salda wiarytelności innego klienta. Chociaż tego rodzaju środki mogą ograniczyć ryzyko utrzymania, na jakie narażony jest depozytariusz, nie powodują one zmiany obowiązku polegającego na zwrocie instrumentów finansowych lub wypłaceniu odpowiadającej im kwoty, jeżeli zostaną utracone, co zależy od kwestii, czy spełnione zostały wymogi dyrektywy 2011/61/UE.

- (113) Depozytariusz ponosi odpowiedzialność na mocy art. 21 ust. 12 akapit drugi dyrektywy 2011/61/UE w przypadku utraty instrumentu finansowego utrzymywanego przez samego depozytariusza lub przez osobę trzecią, której przekazano zadanie utrzymania, o ile depozytariusz nie wykaże, że utrata wynikała z wydarzenia zewnętrznego poza uzasadnioną kontrolą, którego skutki byłyby nieuniknione mimo wszelkich uzasadnionych kroków podjętych w celu zapobieżenia im. Taką utratę należy odróżnić od ponoszonych przez inwestorów strat w inwestycjach wynikających ze spadku wartości aktywów wskutek decyzji inwestycyjnej.
- (114) W celu uznania utraty istotne jest, aby utrata miała charakter ostateczny i aby nie istniały jakiegokolwiek szanse na odzyskanie danego składnika aktywów finansowych. Sytuacji, w których instrument finansowy jest jedynie czasowo niedostępny lub zamrożony, nie należy zatem uznawać za utratę w rozumieniu art. 21 ust. 12 dyrektywy 2011/61/UE. Można natomiast określić trzy rodzaje sytuacji, w których utratę należy uznać za ostateczną: jeżeli dany instrument finansowy już nie istnieje lub nigdy nie istniał; jeżeli dany instrument finansowy istnieje, jednak AFI bezpowrotnie stracił prawo własności do tego instrumentu; oraz jeżeli AFI posiada prawo własności, ale nie może już na stałe przenieść tytułu własności do danego instrumentu finansowego lub utworzyć ograniczone prawa własności do takiego instrumentu.
- (115) Uznaje się, że instrument finansowy już nie istnieje, jeżeli na przykład zniknął w wyniku błędu rachunkowego, którego nie można naprawić, lub jeżeli taki instrument nigdy nie istniał, gdy tytuł własności AFI zarejestrowano na podstawie sfałszowanych dokumentów. Sytuacje, w których utrata instrumentów finansowych wynika z nieuczciwych zachowań, należy uznać za utratę.
- (116) Nie można mieć pewności, że doszło do utraty, jeżeli instrument finansowy został zastąpiony innym instrumentem finansowym lub zamieniony na inny instrument finansowy, na przykład w sytuacjach, w których akcje są umarżane i zastępowane w drodze emisji nowych akcji w ramach reorganizacji przedsiębiorstwa. Nie należy uznawać, że AFI jest na stałe pozbawiony prawa własności do instrumentu finansowego, jeżeli dany AFI lub ZAFI działający w imieniu AFI zgodnie z prawem przeniósł tytuł własności na osobę trzecią. Jeżeli istnieje rozróżnienie na własność prawną i własność rzeczywistą aktywów, definicja utraty powinna odnosić się do utraty prawa własności rzeczywistej.
- (117) Depozytariusz może uniknąć odpowiedzialności na mocy art. 21 ust. 12 dyrektywy 2011/61/UE tylko w przypadku wydarzenia zewnętrznego wykraczającego poza jego uzasadnioną kontrolę, którego skutki są nieuniknione mimo wszelkich uzasadnionych kroków podjętych w celu zapobieżenia im. Aby depozytariusz został zwolniony z odpowiedzialności, powinien udowodnić, że wszystkie te warunki zostały spełnione.
- (118) Najpierw należy ustalić, czy wydarzenie, które doprowadziło do utraty, było wydarzeniem zewnętrznym. Na odpowiedzialność depozytariusza nie powinno mieć wpływu przekazanie, a zatem należy uznać, że dane wydarzenie jest wydarzeniem zewnętrznym, jeżeli nie doszło do niego w wyniku jakiegokolwiek działania lub zaniechania depozytariusza lub osoby trzeciej, której przekazano utrzymywanie instrumentów finansowych oddanych do utrzymywania. Następnie należy ocenić, czy dane wydarzenie wykracza poza uzasadnioną kontrolę, sprawdzając, czy ostrożny depozytariusz nie mógł uczynić niczego, aby zapobiec wystąpieniu tego wydarzenia. W ramach tych kroków za wydarzenia zewnętrzne wykraczające poza uzasadnioną kontrolę można uznać zarówno klęski żywiołowe, jak i działania organu publicznego. W kontekście nadmiernego zadłużenia osoby trzeciej, której przekazano utrzymywanie, za wydarzenie zewnętrzne wykraczające poza uzasadnioną kontrolę uznane zostaje zatem prawo państwa utrzymującego dane instrumenty, w którym to prawie nie uznaje się skutków odpowiednio wdrożonego rozdziału. Z kolei ani utraty wskutek niezastosowania wymogów w zakresie rozdziału określonych w art. 21 ust. 11 lit. d) ppkt (iii) dyrektywy 2011/61/UE, ani utraty aktywów wynikającej z zakłócenia działalności osoby trzeciej w związku z nadmiernym zadłużeniem nie można uznać za wydarzenia zewnętrzne wykraczające poza uzasadnioną kontrolę.
- (119) Depozytariusz powinien także udowodnić, że utracie nie można było zapobiec mimo wszelkich uzasadnionych kroków podjętych w tym celu. W tym kontekście depozytariusz powinien powiadomić ZAFI i w zależności od okoliczności podjąć odpowiednie działanie. Przykładowo w sytuacji, w której depozytariusz uważa, że jedynym odpowiednim działaniem jest zbycie instrumentów finansowych, powinien należycie powiadomić ZAFI, który z kolei musi pisemnie poinstruować depozytariusza, czy ma on nadal utrzymywać dane instrumenty finansowe czy ma je zbyć. Każdą skierowaną do depozytariusza instrukcję dotyczącą dalszego utrzymywania aktywów należy bez zbędnej zwłoki zgłosić inwestorom AFI. ZAFI lub AFI powinien należycie rozważyć zalecenia depozytariusza. W zależności od okoliczności, jeżeli depozytariusz nadal ma obawy, że pomimo kolejnych ostrzeżeń poziom ochrony danego instrumentu finansowego jest niewystarczający, powinien rozważyć podjęcie dalszego możliwego działania, takiego jak rozwiązanie umowy pod warunkiem zapewnienia AFI czasu na znalezienie innego depozytariusza zgodnie z prawem krajowym.

- (120) W celu zapewnienia takiego samego poziomu ochrony inwestorów te same względy powinny mieć również zastosowanie do osoby, której depozytariusz na podstawie umowy przekazał swoją odpowiedzialność. Aby uwolnić się od odpowiedzialności wynikającej z art. 21 ust. 12 dyrektywy 2011/61/UE, osoba, której przekazano wykonywanie funkcji, powinna udowodnić, że spełnia wszystkie te same warunki.
- (121) W określonych okolicznościach depozytariusz może uwolnić się od odpowiedzialności za utratę instrumentów finansowych utrzymywanych przez osobę trzecią, której przekazano zadanie utrzymywania. Tego rodzaju uwolnienie od odpowiedzialności dopuszcza się w przypadku istnienia obiektywnej przyczyny dla zawarcia w umowie takiego uwolnienia, akceptowanej zarówno przez depozytariusza, jak i AFI lub ZAFI działającego w imieniu AFI. Obiektywną przyczynę należy ustalić dla każdego uwolnienia od odpowiedzialności, uwzględniając konkretne okoliczności, w jakich przekazano zadanie utrzymywania.
- (122) Rozważając obiektywną przyczynę, należy ustanowić odpowiednią równowagę, aby zagwarantować, że w razie potrzeby można będzie skutecznie polegać na umownym uwolnieniu oraz że zapewniono wystarczające zabezpieczenia w celu uniknięcia jakiegokolwiek niewłaściwego stosowania przez depozytariusza umownego uwolnienia się od odpowiedzialności. W żadnym wypadku nie można wykorzystywać umownego uwolnienia się od odpowiedzialności do obchodzenia wymogów w zakresie odpowiedzialności depozytariusza na mocy dyrektywy 2011/61/UE. Depozytariusz powinien wykazać, że ze względu na szczególne okoliczności był zmuszony przekazać utrzymywanie osobie trzeciej. Umowne uwolnienie powinno zawsze leżeć w najlepszym interesie AFI lub jego inwestorów, a AFI lub ZAFI działający w imieniu AFI powinni wyraźnie zaznaczyć, że działają w takim najlepszym interesie. W przykładowych scenariuszach należy wskazać sytuacje, w których można uznać, że depozytariusz nie miał innej możliwości niż przekazać utrzymywanie osobom trzecim.
- (123) Dla właściwych organów istotne jest otrzymywanie odpowiednich i wystarczających informacji, aby mogły stałe i w odpowiedni sposób nadzorować działania ZAFI i związane z nimi ryzyko. Ponadto, ponieważ działania ZAFI mogą mieć skutki transgraniczne i skutki wobec rynków finansowych, właściwe organy powinny ściśle monitorować ZAFI i AFI, aby podejmować odpowiednie działania w celu uniknięcia narastania ryzyka systemowego. Dzięki zwiększonej przejrzystości i spójności w drodze przepisów dotyczących sprawozdawczości i ujawniania odpowiednich informacji, jak określono w środkach wykonawczych, właściwe organy powinny być w stanie wykrywać ryzyko na rynkach finansowych i reagować na nie.
- (124) Dla inwestorów istotne jest otrzymywanie minimalnych niezbędnych informacji dotyczących konkretnych ZAFI i AFI i ich struktury, aby mogli podejmować właściwe decyzje inwestycyjne dostosowane do ich potrzeb i gotowości do podejmowania ryzyka. Takie informacje powinny być przejrzyste, rzetelne, łatwe do zrozumienia i przejrzyste przedstawione, natomiast przydatność takich informacji jest większa, jeżeli porównuje się je między poszczególnymi ZAFI i między poszczególnymi AFI oraz między poszczególnymi okresami. ZAFI nie powinien angażować się w działania, które mogą mieć szkodliwy wpływ na obiektywne zrozumienie i praktyczne wykorzystanie informacji przekazywanych inwestorom przed ich ujawnieniem, takie jak sztuczne poprawianie wyników.
- (125) Niezbędne jest ustanowienie ram określających minimalne standardy w odniesieniu do wymogów w zakresie sprawozdawczości rocznej, w tym kluczowe elementy i niewyczerpujący wykaz pozycji. Istotne zmiany informacji, o których mowa w art. 22 ust. 2 lit. d) dyrektywy 2011/61/UE, należy ujawniać w sprawozdaniu rocznym w ramach sprawozdań finansowych. Oprócz niewyczerpującego wykazu pozycji bazowych można uwzględnić pozycje dodatkowe, działy i sumy cząstkowe, jeżeli przedstawienie takich danych ma znaczenie dla zrozumienia ogólnej sytuacji finansowej lub ogólnych wyników finansowych AFI. Pozycje o odmiennym charakterze lub odmiennej funkcji można traktować zbiorczo, pod warunkiem że tego rodzaju pozycje z osobna nie mają istotnego znaczenia. Tego rodzaju pozycje można traktować zbiorczo w ramach „kategorii inne”, takiej jak „pozostałe aktywa” lub „pozostałe zobowiązania”. Jeżeli pozycje wcale nie odnoszą się do konkretnego AFI, nie trzeba ich przedstawiać. Niezależnie od standardów rachunkowości przestrzeganych zgodnie z dyrektywą 2011/61/UE wszystkie aktywa należy wycenić co najmniej raz w roku. Bilans lub zestawienie aktywów i zobowiązań na mocy dyrektywy 2011/61/UE powinny obejmować między innymi środki pieniężne i ich ekwiwalenty. Ekwiwalenty środków pieniężnych należy zatem uznać za wysoce płynne inwestycje do celów obliczenia ekspozycji AFI.
- (126) Jeżeli chodzi o treść i formę sprawozdania z działalności za rok obrotowy, które należy uwzględnić w sprawozdaniu rocznym na mocy dyrektywy 2011/61/UE, takie sprawozdanie musi obejmować rzetelny i wyważony przegląd działań AFI wraz z opisem głównych rodzajów ryzyka i inwestycji lub niepewności gospodarczej, której doświadcza. Takie ujawnienie informacji nie powinno prowadzić do opublikowania zastrzeżonych informacji AFI, które działałyby na szkodę AFI lub jego inwestorów. Jeżeli zatem z publikacją konkretnych informacji zastrzeżonych wiązałyby się takie skutki, można je przedstawić zbiorczo w stopniu, który pozwoli uniknąć takiego szkodliwego skutku i nie będzie wymagał na przykład przedstawiania wyników ani danych statystycznych indywidualnej spółki portfelowej lub dotyczących indywidualnej inwestycji portfelowej, co mogłoby doprowadzić do ujawnienia zastrzeżonych informacji AFI. Informacje te powinny stanowić element sprawozdania z działalności w stopniu, w jakim informacje te są zazwyczaj przedstawiane wraz ze sprawozdaniami finansowymi.

- (127) W odniesieniu do treści i formy ujawniania informacji o wynagrodzeniach, jeżeli informacje przedstawia się na poziomie ZAFI, dalszych informacji należy udzielać, ujawniając przydział lub rozdział całkowitego wynagrodzenia związanego z odpowiednim AFI. Można tego dokonać w drodze ujawnienia łącznych danych dotyczących wynagrodzeń ZAFI w podziale na stałe i zmienne elementy składowe, oświadczenia, że dane te dotyczą całego ZAFI, a nie AFI, ujawnienia liczby funduszy AFI i UCITS zarządzanych przez ZAFI oraz łącznych aktywów zarządzanych przez takie AFI i UCITS wraz z przeglądem polityki wynagrodzeń i odniesieniem do miejsca, w którym na wniosek inwestorów udostępnia się pełną politykę wynagrodzeń ZAFI. Dalszych szczegółowych informacji można udzielać, ujawniając łączną wartość zmiennego wynagrodzenia finansowanego przez AFI z dokonywanych przez niego płatności opłat za wyniki lub, w stosownych przypadkach, premii motywacyjnej. Oprócz ujawniania informacji o wynagrodzeniach właściwe może być udzielenie przez ZAFI informacji związanych z kryteriami finansowymi i pozafinansowymi polityki i praktyk w zakresie wynagrodzeń w odniesieniu do odpowiednich kategorii personelu w celu umożliwienia inwestorom dokonania oceny istniejących stworzonych zachęt.
- (128) Jeżeli AFI emituje jednostki uczestnictwa, należy obliczyć wartość wszystkich aktywów przeniesionych w ramach wyodrębniania aktywów niepiętnych w momencie ich przeniesienia w oparciu o liczbę jednostek uczestnictwa przydzielonych do przeniesienia aktywów pomnożoną przez cenę jednostki. Podstawa wyceny powinna być wyraźnie ujawniana w każdym okolicznościach i powinna zawierać datę przeprowadzenia wyceny.
- (129) W celu zarządzania płynnością należy zezwolić ZAFI na dokonanie ustaleń dotyczących pożyczek w imieniu AFI, którymi zarządzają. Ustalenia te mogą być krótkoterminowe lub określone na dłuższy okres. W drugim przypadku bardziej prawdopodobne jest, że tego rodzaju ustalenia będą miały formę specjalnych ustaleń określanych w celu zarządzania aktywami niepiętnymi.
- (130) Zgodnie z zasadą różnicowania i uznając różnorodność rodzajów AFI, wymagane od ZAFI ujawnienie informacji inwestorom powinno być dostosowane do rodzaju AFI i zależałoby od innych czynników, takich jak strategia inwestycyjna i struktura portfela.
- (131) W dyrektywie 2011/61/UE wymaga się od ZAFI regularnego przedstawiania określonych informacji właściwemu organowi ich rodzimego państwa członkowskiego w odniesieniu do każdego AFI UE, którym zarządzają, oraz w odniesieniu do każdego AFI, który wprowadzają do obrotu w Unii. Ważne jest zatem dalsze określenie informacji, jakie należy przedstawić, oraz częstotliwości przedkładania sprawozdań, która zależy od wartości zarządzanych aktywów w portfelach AFI zarządzanych przez dany ZAFI. Należy zapewnić wzory sprawozdań *pro forma*, które powinny zostać wypełnione przez ZAFI w odniesieniu do AFI, którymi zarządza. Jeżeli podmiot posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności jako ZAFI wprowadza do obrotu AFI zarządzane przez innych ZAFI, nie działa on w charakterze zarządzającego tymi AFI, ale w charakterze pośrednika, tak jak każde przedsiębiorstwo inwestycyjne objęte dyrektywą 2004/39/WE. Taki podmiot nie musi zatem przedstawiać AFI sprawozdań, ponieważ prowadziłyby to do podważania lub powielania sprawozdawczości. Przedmiotowy wymóg w zakresie sprawozdawczości powinien jednak mieć zastosowanie w przypadku ZAFI spoza UE zarządzających AFI wprowadzanymi do obrotu w Unii.
- (132) Próg przewidziany w niniejszym rozporządzeniu uruchamia jedynie wymogi w zakresie sprawozdawczości określone w art. 24 ust. 4 dyrektywy 2011/61/UE. AFI posiadający wskaźnik dźwigni obliczony zgodnie z metodą zaangażowania, wynoszący mniej niż trzykrotność wartości aktywów netto danego AFI, nie byłby uznawany za stosujący dźwignię finansową na znaczną skalę. Właściwe organy mogą jednak w razie potrzeby wezwać do udzielenia dodatkowych informacji do celów skutecznego monitorowania ryzyka systemowego. Ustalenie progu sprawozdawczości gwarantuje również, że informacje związane z narastaniem ryzyka systemowego są gromadzone w całej Unii w sposób spójny, oraz daje pewność ZAFI.
- (133) Uprawnienia nadzorcze właściwego organu na mocy art. 25 ust. 3 dyrektywy 2011/61/UE są wykonywane w ramach nowego systemu nadzoru i stanowią element bieżących procesów nadzoru i ocen ryzyka systemowego ZAFI przeprowadzanych przez właściwe organy i europejskie urzędy nadzoru ze względu na stabilność i integralność systemu finansowego. Właściwe organy powinny odpowiednio wykorzystać informacje, które otrzymują, i powinny określać pułapy ograniczające poziom dźwigni finansowej stosowanej przez ZAFI lub nakładać inne ograniczenia na zarządzanie AFI w odniesieniu do zarządzanych AFI, jeżeli uznają to za konieczne dla zapewnienia stabilności i integralności systemu finansowego. Ocena ryzyka systemowego będzie się prawdopodobnie różnić w zależności od środowiska gospodarczego, w którym każdy ZAFI, w odniesieniu do AFI, którym zarządza, ma potencjalnie znaczenie systemowe. Podstawowym wymogiem jest zatem, aby właściwe organy otrzymywały wszystkie informacje niezbędne do odpowiedniej oceny takich sytuacji w celu uniknięcia narastania ryzyka systemowego. Następnie właściwe organy powinny wnikliwie ocenić otrzymane informacje i podjąć odpowiednie środki.

- (134) Aby umożliwić ZAFI UE zarządzanie AFI spoza UE i wprowadzanie ich do obrotu oraz ZAFI spoza UE zarządzanie AFI w Unii i wprowadzanie ich tam do obrotu, w dyrektywie 2011/61/UE wymaga się zawarcia odpowiednich ustaleń dotyczących współpracy z właściwymi organami nadzoru państwa trzeciego, w którym ma siedzibę dany AFI spoza UE i/lub dany ZAFI spoza UE. W ramach tego rodzaju ustaleń dotyczących współpracy należy zapewnić przynajmniej wydajną wymianę informacji umożliwiającą właściwym organom Unii wypełnianie ich obowiązków zgodnie z dyrektywą 2011/61/UE.
- (135) W ramach ustaleń dotyczących współpracy należy umożliwić właściwym organom wypełnianie ich obowiązków nadzorczych i obowiązków w zakresie egzekwowania przepisów w odniesieniu do podmiotów z państw trzecich. W ustaleniach dotyczących współpracy należy zatem określić wyraźne, konkretne ramy w zakresie dostępu do informacji, przeprowadzania kontroli na miejscu i wsparcia udzielanego przez organy państw trzecich. W ramach ustaleń dotyczących współpracy należy zapewnić możliwość wymiany otrzymywanych informacji z innymi zainteresowanymi właściwymi organami oraz z EUNGiPW i ERRS.
- (136) W celu umożliwienia właściwym organom, ZAFI i depozytariuszom dostosowania się do nowych wymogów zawartych w niniejszym rozporządzeniu, tak aby wymogi te mogły być stosowane w sposób skuteczny i wydajny, datę rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia należy dostosować do daty transpozycji dyrektywy 2011/61/UE,
- b) pracownika ZAFI lub każdą inną osobę fizyczną, której usługi pozostają do dyspozycji i pod kontrolą ZAFI oraz która uczestniczy w świadczeniu usług w zakresie zarządzania zbiorowym portfelem przez ZAFI;
- c) osobę fizyczną lub prawną, która bezpośrednio uczestniczy w świadczeniu usług na rzecz ZAFI na mocy ustaleń dotyczących przekazania uprawnień udzielonego osobom trzecim do celów świadczenia przez ZAFI usług w zakresie zarządzania zbiorowym portfelem;
- 3) „kadra kierownicza wyższego szczebla” oznacza osobę lub osoby faktycznie prowadzące działalność ZAFI zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2011/61/UE i/lub członka wykonawczego lub członków wykonawczych organu zarządzającego;
- 4) „organ zarządzający” oznacza organ danego ZAFI posiadający najwyższe kompetencje decyzyjne, który pełni funkcje nadzorczą i zarządczą lub, jeżeli funkcje te są rozdzielone, tylko funkcję zarządczą;
- 5) „specjalne ustalenie” oznacza ustalenie będące bezpośrednią konsekwencją nie płynności aktywów AFI, które ma wpływ na szczególne prawa do umorzenia przysługujące inwestorom w odniesieniu do danego rodzaju jednostek uczestnictwa lub udziałów AFI i które jest ustaleniem specjalnym lub oddzielnym w stosunku do zwykłych praw inwestorów do umorzenia.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

DEFINICJE

Artykuł 1

Definicje

Oprócz definicji określonych w art. 2 dyrektywy 2011/61/UE do celów niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają następujące definicje:

- 1) „zaangażowanie kapitałowe” oznacza zobowiązanie umowne inwestora do przekazania alternatywnemu funduszowi inwestycyjnego (AFI) uzgodnionej kwoty inwestycji na żądanie ZAFI;
- 2) „osoba zaangażowana” w odniesieniu do ZAFI oznacza dowolną spośród następujących osób:
 - a) dyrektora, współnika lub osobę na stanowisku równorzędnym bądź zarządzającego ZAFI;

ROZDZIAŁ II

PRZEPISY OGÓLNE

SEKCJA 1

Obliczanie wartości zarządzanych aktywów

[art. 3 ust. 2 dyrektywy 2011/61/UE]

Artykuł 2

Obliczanie całkowitej wartości zarządzanych aktywów

1. Aby kwalifikować się do zwolnienia przewidzianego w art. 3 ust. 2 dyrektywy 2011/61/UE, ZAFI musi:
 - a) wskazać wszystkie AFI, do zarządzania którymi został wyznaczony jako zewnętrzny ZAFI, lub AFI, w stosunku do których jest ZAFI, jeżeli forma prawna AFI pozwala na zarządzanie wewnętrzne, zgodnie z art. 5 dyrektywy 2011/61/UE;
 - b) określić portfel aktywów każdego zarządzanego AFI i ustalić zgodnie z zasadami dotyczącymi wyceny określonymi w przepisach prawa państwa, w którym AFI ma siedzibę, i/lub w regulaminie lub dokumentach założycielskich AFI, odpowiednią wartość zarządzanych aktywów, w tym wszystkich aktywów nabytych za pomocą dłużnicy finansowej;

c) zsumować ustalone wartości zarządzanych aktywów odnośnie do wszystkich zarządzanych AFI i porównać otrzymaną całkowitą wartość zarządzanych aktywów z odpowiednią wartością progową określoną w art. 3 ust. 2 dyrektywy 2011/61/UE.

2. Do celów ust. 1 w obliczeniach nie uwzględnia się przedsięwzięcia zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS), dla których dany ZAFI pełni funkcję wyznaczonej spółki zarządzającej na mocy dyrektywy 2009/65/WE.

Do celów ust. 1 w obliczeniach uwzględnia się AFI zarządzane przez ZAFI, w przypadku których ZAFI przekazał swoje funkcje zgodnie z art. 20 dyrektywy 2011/61/UE. Z obliczeń wyłącza się jednak portfele AFI zarządzanych przez ZAFI w ramach przekazania.

3. Do celów obliczania całkowitej wartości zarządzanych aktywów wszystkie inwestycje w instrumenty pochodne, w tym w każdy instrument pochodny wbudowany w zbywalne papiery wartościowe, przelicza się na równoważną pozycję z tytułu aktywów bazowych tego instrumentu pochodnego w oparciu o metodykę przeliczania określoną w art. 10. Wartość bezwzględną tej równoważnej pozycji stosuje się następnie przy obliczaniu całkowitej wartości zarządzanych aktywów.

4. Jeżeli AFI inwestuje w inny AFI zarządzany przez ten sam zewnętrznie wyznaczony ZAFI, daną inwestycję można wyłączyć z obliczeń wartości zarządzanych aktywów ZAFI.

5. Jeżeli jeden subfundusz w ramach AFI zarządzanego wewnętrznie lub zewnętrznie inwestuje w inny subfundusz tego AFI, inwestycję taką można wyłączyć z obliczeń wartości zarządzanych aktywów ZAFI.

6. Całkowitą wartość zarządzanych aktywów oblicza się zgodnie z przepisami ust. 1–4 co najmniej raz do roku i przy wykorzystaniu najnowszych dostępnych wartości aktywów. Najnowszą dostępną wartość aktywów dla każdego AFI oblicza się w ciągu dwunastu miesięcy poprzedzających dzień wyliczenia progu zgodnie ze zdaniem pierwszym niniejszego ustępu. ZAFI określa datę wyliczenia progu i konsekwentnie przestrzega tego terminu. Każdą kolejną zmianę wybranej daty należy uzasadnić właściwemu organowi. Wybierając datę wyliczenia progu, ZAFI bierze pod uwagę czas i częstotliwość wyceny zarządzanych aktywów.

Artykuł 3

Bieżące monitorowanie zarządzanych aktywów

ZAFI ustanawiają, wdrażają i stosują procedury mające na celu bieżące monitorowanie całkowitej wartości zarządzanych aktywów. Monitorowanie odzwierciedla aktualny opis zarządzanych aktywów i obejmuje obserwację działań w zakresie subskrypcji

i umorzeń lub, w stosownych przypadkach, wykorzystania środków kapitałowych, wypłat kapitału i wartości zainwestowanych aktywów w odniesieniu do każdego AFI.

Pod uwagę bierze się poziom zbliżenia całkowitej wartości zarządzanych aktywów do progu określonego w art. 3 ust. 2 dyrektywy 2011/61/UE oraz przewidywalną działalność w zakresie subskrypcji i umorzeń, aby ocenić konieczność częstszego obliczania całkowitej wartości zarządzanych aktywów.

Artykuł 4

Sporadyczne przekraczanie progu

1. ZAFI ocenia sytuacje, w których całkowita wartość zarządzanych aktywów przekracza odpowiedni próg, aby ustalić, czy sytuacje te mają charakter tymczasowy.

2. Jeżeli całkowita wartość zarządzanych aktywów przekracza odpowiedni próg, a ZAFI uważa, iż sytuacja ta nie ma charakteru tymczasowego, wówczas bezzwłocznie powiadamia o tym właściwy organ, składając oświadczenie, że zaistniałej sytuacji nie uznaje się za tymczasową, i składa wniosek o wydanie zezwolenia w terminie 30 dni kalendarzowych zgodnie z art. 7 dyrektywy 2011/61/UE.

3. Jeżeli całkowita wartość zarządzanych aktywów przekracza odpowiedni próg, a ZAFI uważa, iż sytuacja ta ma charakter tymczasowy, wówczas bezzwłocznie powiadamia o tym właściwy organ, składając oświadczenie, że zaistniałą sytuację uznaje się za tymczasową. Powiadomienie zawiera informacje uzupełniające, uzasadniające ocenę ZAFI dotyczącą tymczasowego charakteru sytuacji, w tym opis sytuacji i wyjaśnienie powodów, dla których zaistniałą sytuację uznaje się za tymczasową.

4. Sytuacji nie uznaje się za tymczasową, jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że będzie ona trwała dłużej niż trzy miesiące.

5. Po upływie trzech miesięcy od dnia, w którym całkowita wartość zarządzanych aktywów przekroczyła odpowiedni próg, ZAFI ponownie oblicza całkowitą wartość zarządzanych aktywów, aby wykazać, że jest ona niższa od wartości odpowiedniego progu, lub aby wykazać właściwemu organowi, że sytuacja skutkująca przekroczeniem progu wartości zarządzanych aktywów została rozwiązana i że złożenie wniosku o wydanie zezwolenia przez ZAFI nie jest już konieczne.

Artykuł 5

Informacje, które należy przedstawić przy rejestracji

1. Zgodnie z wymogiem przewidzianym w art. 3 ust. 3 lit. b) dyrektywy 2011/61/UE ZAFI przedstawiają właściwym organom całkowitą wartość zarządzanych aktywów obliczoną zgodnie z procedurą określoną w art. 2.

2. Zgodnie z wymogiem przewidzianym w art. 3 ust. 3 lit. c) dyrektywy 2011/61/UE ZAFI przedstawiają dokument ofertowy lub odpowiedni wyciąg z dokumentu ofertowego, bądź ogólny opis strategii inwestycyjnej, dotyczący każdego AFI. Odpowiedni wyciąg z dokumentu ofertowego i opis strategii inwestycyjnej obejmują co najmniej następujące informacje:

- a) główne kategorie aktywów, w które AFI może inwestować;
- b) wszelkie sektory przemysłowe, geograficzne lub inne sektory rynkowe bądź szczególne klasy aktywów, które są przedmiotem strategii inwestycyjnej;
- c) opis polityki AFI w zakresie zaciągania pożyczek lub dźwigni finansowej.

3. Informacje, które ZAFI musi przedstawić na mocy art. 3 ust. 3 lit. d) dyrektywy 2011/61/UE, wymieniono w art. 110 ust. 1 niniejszego rozporządzenia. Informacje te przedstawia się zgodnie ze wzorem sprawozdania *pro forma* określonym w załączniku IV.

4. Informacje zgromadzone zgodnie z art. 3 ust. 3 lit. d) dyrektywy 2011/61/UE przekazuje się właściwym organom z Unii, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW) oraz Europejskiej Radzie ds. Ryzyka Systemowego (ERRS), jeżeli są im niezbędne do wypełniania obowiązków.

5. Informacje wymagane do celów rejestracji uaktualnia się i przekazuje raz do roku. Ze względów związanych z wykonywaniem uprawnień na mocy art. 46 dyrektywy 2011/61/UE właściwe organy mogą zażądać, aby dany ZAFI przekazywał informacje, o których mowa w art. 3 dyrektywy 2011/61/UE, z większą częstotliwością.

SEKCJA 2

Obliczanie dźwigni finansowej

[art. 4 ust. 3 dyrektywy 2011/61/UE]

Artykuł 6

Ogólne przepisy dotyczące obliczania dźwigni finansowej

1. Dźwignię finansową AFI wyraża się jako stosunek między ekspozycją AFI a wartością netto jego aktywów.

2. ZAFI obliczają ekspozycję zarządzanych AFI zgodnie z metodą brutto określoną w art. 7 i zgodnie z metodą zaangażowania określoną w art. 8.

W zależności od rozwoju sytuacji na rynku i nie później niż do dnia 21 lipca 2015 r. Komisja dokonuje przeglądu metod obliczania, o których mowa w akapicie pierwszym, aby zdecydować, czy metody te są wystarczające i odpowiednie dla wszystkich typów AFI czy też należy opracować dodatkową fakultatywną metodę obliczania dźwigni finansowej.

3. Ekspozycję związaną z wszelkimi strukturami finansowymi lub prawnymi angażującymi osoby trzecie kontrolowane przez stosowne AFI uwzględnia się przy obliczaniu ekspozycji, jeżeli struktury te zostały utworzone specjalnie w celu bezpośredniego lub pośredniego zwiększenia ekspozycji na poziomie AFI. W przypadku AFI, których podstawowa polityka inwestycyjna zakłada przejmowanie kontroli nad spółkami nienotowanymi na rynku regulowanym lub emitentami, ZAFI przy obliczaniu dźwigni finansowej nie uwzględnia żadnych ekspozycji na poziomie tych spółek nienotowanych na rynku regulowanym i emitentów, pod warunkiem że AFI lub ZAFI działający w imieniu AFI nie musi pokrywać potencjalnych strat wykraczających poza wartość jego inwestycji w daną spółkę lub danego emitenta.

4. ZAFI nie biorą pod uwagę zawartych ustaleń dotyczących zaciągania pożyczek, jeżeli ustalenia te mają charakter tymczasowy i są w pełni zabezpieczone umownym zaangażowaniem kapitałowym inwestorów AFI.

5. ZAFI posiada odpowiednio udokumentowane procedury obliczania ekspozycji każdego AFI, którym zarządza, zgodnie z metodą brutto i metodą zaangażowania. Obliczeń tych dokonuje się w sposób spójny na przestrzeni czasu.

Artykuł 7

Metoda brutto do celów obliczania ekspozycji AFI

Ekspozycja AFI obliczona według metody brutto jest sumą wartości bezwzględnych wszystkich pozycji wycenionych zgodnie z art. 19 dyrektywy 2011/61/UE i z wszystkimi aktami delegowanymi przyjętymi na mocy tej dyrektywy.

Przy obliczaniu ekspozycji AFI zgodnie z metodą brutto ZAFI:

- a) wyłącza wartość wszelkich środków pieniężnych i ekwiwalentów środków pieniężnych będących wysoce płynnymi inwestycjami w walucie bazowej AFI, które są łatwo wymienne na wiadomą kwotę środków pieniężnych, w przypadku których to środków ryzyko zmiany wartości jest niewielkie i które przynoszą zwrot nie większy niż stopa trzymiesięcznej obligacji skarbowej wysokiej jakości;

- b) przelicza instrumenty pochodne na równoważną pozycję z tytułu ich aktywów bazowych przy użyciu metodyk przeliczania określonych w art. 10 i metod określonych w załączniku I pkt 4–9 i 14;
- c) wyłącza zaciągnięte pożyczki gotówkowe w postaci środków pieniężnych lub ekwiwalentów środków pieniężnych, o których mowa w lit. a) i w przypadku których kwoty przypadające do zapłaty są znane;
- d) uwzględnia ekspozycję związaną z reinwestycją pożyczek gotówkowych, wyrażoną jako wartość rynkowa zrealizowanej inwestycji lub całkowita kwota pożyczonych środków pieniężnych, zgodnie z załącznikiem I pkt 1 i 2, w zależności od tego, która z tych wartości jest wyższa;
- e) uwzględnia pozycje w ramach umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu lub umowy z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu oraz udzielone lub zaciągnięte pożyczki papierów wartościowych bądź inne ustalenia zgodnie z załącznikiem I pkt 3 oraz 10–13.

Artykuł 8

Metoda zaangażowania do celów obliczania ekspozycji AFI

1. Ekspozycja AFI obliczona według metody zaangażowania jest sumą wartości bezwzględnych wszystkich pozycji wycenionych zgodnie z art. 19 dyrektywy 2011/61/UE i ze wszystkimi odpowiednimi aktami delegowanymi, z zastrzeżeniem kryteriów określonych w ust. 2–9.

2. Przy obliczaniu ekspozycji AFI zgodnie z metodą zaangażowania ZAFI:

- a) przelicza każdy instrument pochodny na równoważną pozycję z tytułu aktywów bazowych tego instrumentu pochodnego przy użyciu metodyk przeliczania określonych w art. 10 i w załączniku II pkt 4–9 i 14;
- b) stosuje uzgodnienia dotyczące kompensowania i uzgodnienia dotyczące zabezpieczenia;
- c) oblicza ekspozycję utworzoną w drodze reinwestycji pożyczonych środków, jeżeli taka reinwestycja zwiększa ekspozycję AFI, jak określono w załączniku I pkt 1 i 2;
- d) uwzględnia w obliczeniu inne ustalenia zgodnie z załącznikiem I pkt 3 oraz 10–13.

3. Do celów obliczania ekspozycji AFI według metody zaangażowania:

- a) uzgodnienia dotyczące kompensowania obejmują połączenia transakcji na instrumentach pochodnych lub pozycji sekurytyzacyjnych, które dotyczą tych samych aktywów bazowych niezależnie – w przypadku instrumentów pochodnych – od terminu wymagalności instrumentów pochodnych i w przy-

padku, gdy takie transakcje na instrumentach pochodnych lub pozycje sekurytyzacyjne są zawierane lub otwierane wyłącznie w celu wyeliminowania ryzyka związanego z pozycjami przyjętymi za sprawą innych instrumentów pochodnych lub pozycji sekurytyzacyjnych;

- b) uzgodnienia dotyczące zabezpieczenia obejmują połączenia transakcji na instrumentach pochodnych lub pozycji sekurytyzacyjnych, które nie muszą koniecznie dotyczyć tych samych aktywów bazowych i w przypadku, gdy takie transakcje na instrumentach pochodnych lub pozycje sekurytyzacyjne są zawierane lub otwierane wyłącznie w celu zrównoważenia ryzyka związanego z pozycjami przyjętymi za sprawą innych instrumentów pochodnych lub pozycji sekurytyzacyjnych.

4. W drodze odstępstwa od ust. 2 instrumentu pochodnego nie przelicza się na równoważną pozycję z tytułu aktywów bazowych, jeżeli posiada on wszystkie następujące cechy:

- a) powoduje zamianę wyników aktywów finansowych znajdujących się w portfelu AFI na wyniki innych referencyjnych aktywów finansowych;

- b) całkowicie równoważy ryzyko znajdujących się w portfelu AFI aktywów będących przedmiotem kontraktu swap, w związku z czym wyniki AFI nie zależą od wyników tych aktywów;

- c) nie obejmuje dodatkowych cech opcjonalnych ani klauzul dotyczących dźwigni finansowej, ani innego dodatkowego ryzyka w porównaniu z bezpośrednim posiadaniem referencyjnych aktywów finansowych.

5. W drodze odstępstwa od ust. 2 przy obliczaniu ekspozycji według metody zaangażowania instrumentu pochodnego nie przelicza się na równoważną pozycję z tytułu aktywów bazowych, jeżeli spełnia on oba poniższe warunki:

- a) łączny stan posiadania AFI w zakresie instrumentu pochodnego związanego ze składnikiem aktywów finansowych i środków pieniężnych, które są inwestowane w ekwiwalenty środków pieniężnych określone w art. 7 lit. a), jest równoważny z posiadaniem pozycji dłuższej z tytułu danego składnika aktywów finansowych;

- b) instrument pochodny nie prowadzi do dodatkowego narażenia z tytułu ekspozycji, efektu dźwigni ani na ryzyko.

6. Uzgodnienia dotyczące zabezpieczenia bierze się pod uwagę przy obliczaniu ekspozycji AFI tylko wtedy, gdy spełniają one wszystkie następujące warunki:

- a) pozycje biorące udział w powiązaniu zabezpieczającym nie mają na celu wygenerowania zysku, a ryzyko ogólne i szczególne są zrównoważone;

- b) nastąpiło możliwe do sprawdzenia obniżenie ryzyka rynkowego na poziomie AFI;
- c) ewentualne ogólne i szczególne ryzyko związane z instrumentami pochodnymi jest zrównoważone;
- d) uzgodnienia dotyczące zabezpieczenia odnoszą się do tej samej klasy aktywów;
- e) są one skuteczne w skrajnych warunkach rynkowych.

7. Z zastrzeżeniem ust. 6 w obliczeniu nie uwzględnia się instrumentów pochodnych wykorzystywanych do celów zabezpieczenia walutowego, które nie prowadzą do jakiegokolwiek zwiększenia dodatkowego narażenia z tytułu ekspozycji, efekt dźwigni ani na inne rodzaje ryzyka.

8. ZAFI kompensuje pozycje w następujących przypadkach:

- a) pomiędzy instrumentami pochodnymi, pod warunkiem że odnoszą się one do tego samego składnika aktywów bazowych, nawet jeżeli termin zapadalności instrumentów pochodnych jest różny;
- b) pomiędzy instrumentem pochodnym, którego aktywa bazowe stanowią zbywalne papiery wartościowe, instrument rynku pieniężnego lub jednostki w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania, zgodnie z sekcją C pkt 1–3 załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE, a tym samym odpowiednim składnikiem aktywów bazowych.

9. ZAFI zarządzający AFI, które zgodnie ze swoją podstawową polityką inwestycyjną inwestują przede wszystkim w instrumenty pochodne stóp procentowych, stosują szczególne zasady dotyczące kompensowania czasu trwania w celu uwzględnienia korelacji między segmentami zapadalności krzywej stopy procentowej, jak określono w art. 11.

Artykuł 9

Metody zwiększania ekspozycji AFI

Przy obliczaniu ekspozycji ZAFI stosują metody określone w załączniku I w odniesieniu do opisanych w nim sytuacji.

Artykuł 10

Metodyka przeliczania dla instrumentów pochodnych

ZAFI stosują metodykę przeliczania określoną w załączniku II w odniesieniu do opisanych w nim instrumentów pochodnych.

Artykuł 11

Zasady dotyczące kompensowania czasu trwania

1. Przy obliczaniu ekspozycji AFI zgodnie z art. 8 ust. 9 ZAFI stosują zasady dotyczące kompensowania czasu trwania.

2. Zasad dotyczących kompensowania czasu trwania nie wolno stosować, jeżeli prowadziłyby one do błędnej interpretacji portfela ryzyka AFI. ZAFI korzystający z tych zasad doty-

czących kompensowania nie mogą uwzględniać innych źródeł ryzyka, takich jak zmienność ich strategii dotyczącej stóp procentowych. W rezultacie w strategiach arbitrażu stóp procentowych nie są stosowane przedmiotowe zasady dotyczące kompensowania.

3. Stosowanie tych zasad dotyczących kompensowania czasu trwania nie może prowadzić do nieuzasadnionego poziomu dźwigni finansowej poprzez inwestycje w pozycje krótkoterminowe. Krótkoterminowe instrumenty pochodne stóp procentowych nie mogą stanowić podstawy wyników AFI ukierunkowanego na inwestycje o średnim czasie trwania, który korzysta z zasad dotyczących kompensowania czasu trwania.

4. Instrumenty pochodne stóp procentowych przelicza się na równoważne im pozycje aktywów bazowych i kompensuje zgodnie z załącznikiem III.

5. AFI stosujący zasady dotyczące kompensowania czasu trwania może nadal stosować ramy dotyczące zabezpieczenia. Zasady dotyczące kompensowania czasu trwania mogą być stosowane wyłącznie do instrumentów pochodnych stóp procentowych, które nie są ujęte w uzgodnieniach dotyczących zabezpieczenia.

SEKCJA 3

Dodatkowe fundusze własne i ubezpieczenie od odpowiedzialności zawodowej

[art. 9 ust. 7 oraz 15 dyrektywy 2011/61/UE]

Artykuł 12

Ryzyko związane z odpowiedzialnością zawodową

1. Ryzyko związane z odpowiedzialnością zawodową, które ma być pokryte zgodnie z art. 9 ust. 7 dyrektywy 2011/61/UE, jest to ryzyko straty lub szkody spowodowanej przez osobę zaangażowaną na skutek nienależytej realizacji działań, za które ZAFI ponosi odpowiedzialność prawną.

2. Ryzyko związane z odpowiedzialnością zawodową, zgodnie z definicją w ust. 1, obejmuje między innymi ryzyko:

- a) utraty dokumentów potwierdzających prawo do aktywów AFI;
- b) przeinaczeń lub wprowadzających w błąd informacji udzielonych AFI lub jego inwestorom;
- c) czynów, błędów lub zaniechań powodujących naruszenie:
 - (i) obowiązków prawnych i regulacyjnych;
 - (ii) obowiązku zapewnienia należytej fachowości i dbałości wobec AFI i jego inwestorów;
 - (iii) funkcji powierniczej;
 - (iv) obowiązków zachowania poufności;

- (v) regulaminu AFI lub jego dokumentów założycielskich;
 - (vi) warunków powołania ZAFI przez AFI;
- d) nieustanowienia, niewdrożenia i nieutrzymania odpowiednich procedur służących zapobieganiu nieuczciwym działaniom, oszustwom lub czynom dokonany w złym zamiarze;
- e) niewłaściwie przeprowadzonej wyceny aktywów lub obliczenia ceny jednostek uczestnictwa/udziałów;
- f) strat powstałych na skutek zakłócenia działalności, awarii systemu, błędów dotyczących przetwarzania transakcji lub zarządzania procesami.

3. Ryzyko związane z odpowiedzialnością zawodową jest pokryte przez cały czas za pomocą odpowiednich dodatkowych funduszy własnych określonych zgodnie z art. 14 lub ubezpieczenia od odpowiedzialności zawodowej o odpowiednim zakresie, określonego zgodnie z art. 15.

Artykuł 13

Wymogi jakościowe uwzględniające ryzyko związane z odpowiedzialnością zawodową

1. ZAFI wdraża skuteczne wewnętrzne zasady i procedury zarządzania ryzykiem operacyjnym, aby odpowiednio identyfikować, mierzyć i monitorować ryzyko operacyjne oraz nim zarządzać, w tym ryzyko związane z odpowiedzialnością zawodową, na które ZAFI jest lub mógłby być, z racjonalnym prawdopodobieństwem, narażony. Działania w zakresie zarządzania ryzykiem operacyjnym są realizowane niezależnie jako element polityki zarządzania ryzykiem.
2. ZAFI tworzy bazę danych dotyczącą strat historycznych, w której rejestruje się wszelkie przypadki błędów operacyjnych, strat i szkód. W tej bazie danych rejestruje się między innymi wszelkie zaistniałe ryzyko związane z odpowiedzialnością zawodową, o którym mowa w art. 12 ust. 2.
3. W ramach systemu zarządzania ryzykiem ZAFI wykorzystuje swoje wewnętrzne dane historyczne dotyczące strat i w razie potrzeby dane zewnętrzne, analizy scenariuszy wariantowych oraz czynników odzwierciedlających otoczenie biznesowe i systemy kontroli wewnętrznej.
4. Ekspozycja na ryzyko operacyjne i poniesione straty są na bieżąco monitorowane i objęte regularną sprawozdawczością wewnętrzną.
5. Przyjęte przez ZAFI zasady i procedury zarządzania ryzykiem operacyjnym są odpowiednio udokumentowane. ZAFI posiada ustalenia w celu zapewnienia zgodności z przyjętymi zasadami zarządzania ryzykiem operacyjnym oraz skuteczne

środki postępowania w przypadku nieprzestrzegania tych zasad. ZAFI posiada procedury zapewniające podjęcie odpowiednich działań naprawczych.

6. Zasady i procedury zarządzania ryzykiem operacyjnym oraz systemy pomiaru tego ryzyka są poddawane regularnym przeglądom co najmniej raz w roku.

7. ZAFI utrzymuje środki finansowe odpowiednie do swojego ustalonego profilu ryzyka.

Artykuł 14

Dodatkowe fundusze własne

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do ZAFI, którzy decydują się na pokrycie ryzyka związanego z odpowiedzialnością zawodową za pomocą dodatkowych funduszy własnych.
2. ZAFI zapewnia dodatkowe fundusze własne na pokrycie ryzyka związanego z odpowiedzialnością zawodową spowodowanego zaniedbaniem obowiązków, o wartości równej co najmniej 0,01 % wartości portfeli zarządzanych AFI.

Wartość portfeli zarządzanych AFI jest sumą bezwzględnej wartości wszystkich aktywów wszystkich AFI zarządzanych przez ZAFI, w tym aktywów nabytych za pomocą dźwigni finansowej, wskutek czego instrumenty pochodne są wyceniane według ich wartości rynkowej.

3. Wymóg dotyczący dodatkowych funduszy własnych, o którym mowa w ust. 2, jest obliczany ponownie na koniec każdego roku obrotowego, a kwota dodatkowych funduszy własnych jest odpowiednio dostosowywana.

ZAFI ustanawia, wdraża i stosuje procedury monitorowania na bieżąco wartości portfeli zarządzanych AFI, którą oblicza się zgodnie z ust. 2 akapit drugi. Jeżeli przed corocznym ponownym obliczeniem, o którym mowa w akapicie pierwszym, wartość portfeli zarządzanych AFI znacznie wzrośnie, ZAFI bez zbędnej zwłoki ponownie oblicza wymóg dotyczący dodatkowych funduszy własnych i odpowiednio dostosowuje takie fundusze własne.

4. Właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego ZAFI może zezwolić ZAFI na zapewnienie dodatkowych funduszy własnych w kwocie niższej niż kwota, o której mowa w ust. 2, tylko jeżeli organ ten jest przekonany – w oparciu o dane historyczne dotyczące strat danego ZAFI, zarejestrowane w okresie obserwacji obejmującym co najmniej trzy lata poprzedzające ocenę – że ZAFI zapewnia dodatkowe fundusze własne wystarczające do odpowiedniego pokrycia ryzyka związanego z odpowiedzialnością zawodową. Dozwolona niższa kwota dodatkowych funduszy własnych nie może być niższa niż 0,008 % wartości portfeli AFI, którymi zarządza ZAFI.

5. Właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego ZAFI może zażądać od ZAFI zapewnienia dodatkowych funduszy własnych w kwocie wyższej od kwoty, o której mowa w ust. 2, jeżeli nie jest przekonany, że ZAFI ma wystarczające dodatkowe fundusze własne, aby odpowiednio pokryć ryzyko związane z odpowiedzialnością zawodową. Właściwy organ podaje powody, dla których uznał dodatkowe fundusze własne ZAFI za niewystarczające.

Artykuł 15

Ubezpieczenie od odpowiedzialności zawodowej

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do ZAFI, którzy decydują się na pokrycie ryzyka związanego z odpowiedzialnością zawodową za pomocą ubezpieczenia od odpowiedzialności zawodowej.

2. ZAFI wykupuje i utrzymuje przez cały czas ubezpieczenie od odpowiedzialności zawodowej:

- a) którego pierwszy okres obowiązywania wynosi nie mniej niż jeden rok;
- b) którego okres wypowiedzenia wynosi co najmniej 90 dni;
- c) które pokrywa ryzyko związane z odpowiedzialnością zawodową zdefiniowane w art. 12 ust. 1 i 2;
- d) które zostało wykupione w zakładzie ubezpieczeń z UE lub spoza UE, posiadającym zezwolenie na działalność ubezpieczeniową w zakresie ubezpieczeń od odpowiedzialności zawodowej, zgodnie z prawem Unii lub prawem krajowym;
- e) które jest zapewniane przez podmiot będący osobą trzecią.

Wszelkie uzgodnione i zdefiniowane nadwyżki odszkodowania obciążające ubezpieczonego są w pełni pokryte funduszami własnymi, które mają charakter dodatkowy w stosunku do funduszy własnych zapewnianych zgodnie z art. 9 ust. 1 i art. 3 dyrektywy 2011/61/UE.

3. Zakres ubezpieczenia w odniesieniu do pojedynczego roszczenia jest równy co najmniej 0,7 % wartości portfeli AFI, którymi zarządza ZAFI, obliczonej w sposób określony w art. 14 ust. 2 akapit drugi.

4. Zakres ubezpieczenia w odniesieniu do wszystkich roszczeń w skali roku jest równy co najmniej 0,9 % wartości portfeli AFI, którymi zarządza ZAFI, obliczonej w sposób określony w art. 14 ust. 2 akapit drugi.

5. ZAFI dokonuje przeglądu polisy ubezpieczenia od odpowiedzialności zawodowej oraz jej zgodności z wymogami usta-

nowionymi w niniejszym artykule co najmniej raz w roku oraz w przypadku każdej zmiany, która ma wpływ na zgodność polisy z wymogami niniejszego artykułu.

ROZDZIAŁ III

WARUNKI DOTYCZĄCE PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI PRZEZ ZAFI

SEKCJA 1

Zasady ogólne

[art. 12 ust. 1 dyrektywy 2011/61/UE]

Artykuł 16

Ogólne obowiązki właściwych organów

Przy ocenie zgodności ZAFI z przepisami art. 12 ust. 1 dyrektywy 2011/61/UE właściwe organy stosują przynajmniej kryteria ustanowione w niniejszej sekcji.

Artykuł 17

Obowiązek działania w najlepszym interesie AFI lub inwestorów AFI oraz w interesie integralności rynku

1. ZAFI stosują zasady i procedury zapobiegania nieprawidłowym praktykom, w tym praktykom, w przypadku których można przewidywać, że wpłynęłyby negatywnie na stabilność i integralność rynku.

2. ZAFI dopilnowują, aby AFI, którymi zarządzają, oraz inwestorzy tych AFI nie byli obciążani nadmiernymi kosztami.

Artykuł 18

Należyta staranność

1. ZAFI zachowują wysoki poziom staranności przy doborze i bieżącym monitorowaniu inwestycji.

2. ZAFI zapewniają posiadanie odpowiedniej wiedzy na temat aktywów, w które inwestuje AFI.

3. ZAFI ustanawiają w formie pisemnej, wdrażają i stosują zasady polityki i procedury dotyczące należytej staranności oraz wdrażają skuteczne ustalenia gwarantujące, że decyzje inwestycyjne podjęte w imieniu AFI są wykonywane zgodnie z celami, strategią inwestycyjną i, w stosownych przypadkach, limitami ryzyka dotyczącymi AFI.

4. Zasady i procedury dotyczące należytej staranności, o których mowa w ust. 3, są regularnie poddawane przeglądowi i aktualizowane.

Artykuł 19

Należyta staranność przy inwestowaniu w aktywa o ograniczonej płynności

1. W przypadku gdy ZAFI inwestują w aktywa o ograniczonej płynności i gdy takie inwestycje poprzedza etap negocjacji, ZAFI mają obowiązek przestrzegać następujących wymogów dotyczących etapu negocjacji, dodatkowo do wymogów ustanowionych w art. 18:

- a) opracowują i regularnie aktualizują plan operacyjny zgodny z czasem trwania AFI i warunkami rynkowymi;
- b) wyszukują i wybierają potencjalne transakcje zgodne z planem operacyjnym, o którym mowa w lit. a);
- c) oceniają wybrane transakcje, uwzględniając ewentualne możliwości i ogólne powiązane ryzyko, wszystkie stosowne czynniki prawne, podatkowe, finansowe lub inne czynniki wpływające na wycenę, zasoby ludzkie i materialne oraz strategię, w tym strategię wyjścia z inwestycji;
- d) realizują działania w zakresie należytej staranności związane z transakcjami przed zleceniem ich wykonania;
- e) monitorują wyniki AFI w kontekście planu operacyjnego, o którym mowa w lit. a).

2. ZAFI przechowują rejestry działań przeprowadzonych zgodnie z przepisami ust. 1 przez co najmniej pięć lat.

Artykuł 20

Należyta staranność przy wyborze i wyznaczeniu kontrahentów oraz *prime brokerów*

1. Przy wyborze i wyznaczeniu kontrahentów oraz *prime brokerów* ZAFI zachowują należyłą fachowość, dbałość i staranność przed zawarciem umowy oraz na bieżąco w późniejszym okresie, uwzględniając przy tym pełny zakres i jakość ich usług.

2. Przy wyborze *prime brokerów* lub kontrahentów ZAFI lub AFI w przypadku pozagiełdowych transakcji pochodnych, udzielania pożyczek papierów wartościowych lub umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu ZAFI dopilnowują, aby tacy *prime brokerzy* i kontrahenci spełniali wszystkie poniższe warunki:

- a) byli objęci stałym nadzorem organu publicznego;
- b) byli stabilni finansowo;

c) posiadali niezbędną strukturę organizacyjną i zasoby na potrzeby świadczenia przedmiotowych usług na rzecz ZAFI lub AFI.

3. Przy ocenie stabilności finansowej, o której mowa w ust. 2 lit. b), ZAFI uwzględnia, czy *prime broker* lub kontrahent podlegają regulacjom ostrożnościowym, w tym wystarczającym wymogom kapitałowemu, oraz czy są oni objęci skutecznym nadzorem.

4. Listę wybranych *prime brokerów* zatwierdza kadra kierownicza wyższego szczebla ZAFI. W wyjątkowych okolicznościach mogą zostać wyznaczeni *prime brokerzy* nieuwzględnieni na liście, pod warunkiem że spełniają wymogi ustanowione w ust. 2 oraz po zatwierdzeniu tej decyzji przez kadre kierowniczą wyższego szczebla. ZAFI musi być w stanie wykazać przyczyny takiego wyboru oraz należyłą staranność, jaką zastosował przy wyborze i monitorowaniu *prime brokerów*, którzy nie znaleźli się na liście.

Artykuł 21

Prowadzenie działalności w sposób uczciwy, rzetelny i z należyłą fachowością

Aby ustalić, czy ZAFI prowadzi działalność w sposób uczciwy, rzetelny i z należyłą fachowością, właściwe organy oceniają, czy spełnione są przynajmniej poniższe warunki:

- a) organ zarządzający ZAFI posiada wystarczający zasób zbiorowej wiedzy, umiejętności i doświadczenia pozwalający mu zrozumieć istotę działalności ZAFI, w szczególności główne ryzyko z nią związane oraz aktywa, w które inwestowany jest AFI;
- b) członkowie organu zarządzającego poświęcają wystarczająco dużo czasu na wykonywanie swoich obowiązków w ZAFI;
- c) każdy członek organu zarządzającego postępuje w sposób uczciwy, rzetelny i kierując się niezależnym osądem;
- d) ZAFI przeznacza odpowiednie zasoby na potrzeby wprowadzenia w obowiązek oraz szkolenia członków organu zarządzającego.

Artykuł 22

Zasoby

1. ZAFI zatrudnia wystarczającą liczbę pracowników posiadających umiejętności, wiedzę specjalistyczną i doświadczenie niezbędne do wykonywania przydzielonych im obowiązków.

2. Do celów ust. 1 ZAFI uwzględniają charakter, skalę i złożoność prowadzonej przez nich działalności oraz charakter i zakres usług świadczonych i działań prowadzonych w ramach tej działalności.

Artykuł 23

Sprawiedliwe traktowanie inwestorów AFI

1. ZAFI gwarantuje, że jego procedury decyzyjne i struktura organizacyjna, o których mowa w art. 57, zapewniają sprawiedliwe traktowanie inwestorów.

2. Przyznanie przez ZAFI preferencyjnego traktowania jednemu inwestorowi lub większej ich liczbie nie może ogólnie stawiać innych inwestorów w znacznie gorszej sytuacji.

Artykuł 24

Zachęty

1. ZAFI nie uznaje się za prowadzących działalność uczciwie, rzetelnie i w najlepszym interesie AFI, którymi zarządzają, lub inwestorów tych AFI, jeżeli w odniesieniu do działań związanych z wykonywaniem funkcji, o których mowa w załączniku I do dyrektywy 2011/61/UE, płacą lub otrzymują opłatę lub prowizję albo przekazują lub otrzymują korzyści niepieniężne inne niż wymienione poniżej:

a) opłata, prowizja lub korzyść niepieniężna wypłacona lub przekazana na rzecz AFI bądź innej osoby w imieniu AFI;

b) opłata, prowizja lub korzyść niepieniężna wypłacona lub przekazana na rzecz osoby trzeciej bądź osoby działającej w jej imieniu, jeżeli ZAFI może wykazać, że spełnione są następujące warunki:

(i) informacje o istnieniu, charakterze i kwocie opłaty, prowizji lub korzyści czy też – w przypadku gdy nie da się określić kwoty – metodzie obliczania tej kwoty wyraźnie ujawnia się inwestorom AFI w wyczerpującej, dokładnej i zrozumiałej postaci, a ich przekazanie powinno nastąpić przed wykonaniem danej usługi;

(ii) wniesienie opłaty lub prowizji albo przekazanie korzyści niepieniężnej powinno mieć na celu poprawę jakości danej usługi i nie może umniejszać obowiązku ZAFI w zakresie działania w najlepszym interesie AFI, którym zarządza, lub inwestorów AFI;

c) właściwe opłaty, które umożliwiają świadczenie odpowiedniej usługi lub są w tym celu niezbędne, w tym koszty depozytu, opłaty związane z rozliczeniem i wymianą, obciążenia regulacyjne lub opłaty prawne, i które nie mogą – ze

względem na ich charakter – kolidować z obowiązkami ZAFI w zakresie prowadzenia działalności w sposób uczciwy, rzetelny i w najlepszym interesie AFI, którym zarządzają, lub inwestorów AFI.

2. Ujawnienie najważniejszych warunków ustaleń dotyczących opłat, prowizji lub korzyści niepieniężnych w formie skrótej uznaje się za satysfakcjonujące do celów ust. 1 lit. b) ppkt (i), pod warunkiem że ZAFI zobowiązuje się do ujawnienia dalszych szczegółów na wniosek inwestora AFI, którym zarządza, oraz że wywiązuje się z tego zobowiązania.

Artykuł 25

Skuteczne wykorzystywanie zasobów i procedur – obsługa zaleceń

1. ZAFI ustanawiają, wdrażają i stosują procedury i ustalenia umożliwiające szybką, należną i sprawną realizację zleceń w imieniu AFI.

2. Procedury i ustalenia, o których mowa w ust. 1, spełniają następujące wymogi:

a) gwarantują, że zlecenia realizowane w imieniu AFI są niezwłocznie prawidłowo rejestrowane i alokowane;

b) realizacja porównywalnych zleceń AFI odbywa się kolejno i niezwłocznie, chyba że charakter danego zlecenia lub panujące warunki rynkowe to uniemożliwiają lub jest to sprzeczne z interesem AFI bądź inwestorów AFI.

3. Instrumenty finansowe, kwoty pieniężne lub inne aktywa uzyskane z tytułu rozliczenia zrealizowanych zleceń są niezwłocznie i prawidłowo przekazywane na rachunek odpowiedzialnego AFI lub rejestrowane na tym rachunku.

4. ZAFI nie wykorzystują w sposób nieuprawniony informacji dotyczących zleceń AFI będących w toku realizacji oraz podejmują wszelkie uzasadnione kroki w celu zapobieżenia nieuprawnionemu wykorzystywaniu takich informacji przez osoby zaangażowane.

Artykuł 26

Obowiązki sprawozdawcze w odniesieniu do realizacji zleceń subskrypcji i umorzenia

1. Po zrealizowaniu zlecenia subskrypcji lub, w stosownych przypadkach, zlecenia umorzenia złożonego przez inwestora ZAFI niezwłocznie przekazują inwestorowi za pomocą trwałego nośnika niezbędne informacje o realizacji tego zlecenia lub o przyjęciu oferty subskrypcji w zależności od przypadku.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania w przypadku, gdy osoba trzecia ma obowiązek przekazać inwestorowi potwierdzenie dotyczące realizacji zlecenia oraz gdy potwierdzenie zawiera niezbędne informacje.

ZAFI zapewniają wywiązanie się osoby trzeciej z jej obowiązków.

3. Niezbędne informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, obejmują następujące informacje:

- a) dane identyfikacyjne ZAFI;
- b) dane identyfikacyjne inwestora;
- c) datę i godzinę otrzymania zlecenia;
- d) datę realizacji zlecenia;
- e) dane identyfikacyjne AFI;
- f) wartość brutto zlecenia wraz z opłatami za subskrypcję lub wartość netto po odjęciu kosztów umorzenia.

4. ZAFI dostarczają inwestorowi na jego wniosek informacje na temat etapu realizacji zlecenia lub przyjęcia oferty subskrypcji bądź obydwu, w zależności od przypadku.

Artykuł 27

Wykonywanie decyzji o realizacji transakcji w imieniu zarządzanych AFI

1. Wykonując decyzje o realizacji transakcji w imieniu zarządzanych AFI w kontekście zarządzania ich portfelami, ZAFI działają w najlepszym interesie AFI lub inwestorów AFI, którymi zarządzają.

2. Ilekroć ZAFI nabywają lub sprzedają instrumenty finansowe lub inne aktywa, w przypadku których istotna jest najkorzystniejsza realizacja zleceń, oraz do celów ust. 1, podejmują wszelkie uzasadnione kroki w celu uzyskania możliwie najkorzystniejszych wyników dla AFI, którymi zarządzają, lub inwestorów tych AFI, uwzględniając cenę, koszty, bezzwłoczność, prawdopodobieństwo realizacji oraz rozliczenia, wielkość i charakter zlecenia lub inne aspekty dotyczące jego realizacji. Względną wagę tych czynników określa się poprzez odniesienie do następujących kryteriów:

- a) cele, polityka inwestycyjna i ryzyko właściwe dla AFI, które zostały wskazane w regulaminie lub dokumentach założycielskich AFI, w prospekcie emisyjnym lub dokumentach ofertowych AFI;
- b) cechy zlecenia;

c) cechy instrumentów finansowych lub innych aktywów będących przedmiotem danego zlecenia;

d) wskazanie miejsc realizacji, do których można skierować dane zlecenie.

3. ZAFI ustanawiają i wdrażają skuteczne ustalenia dotyczące wywiązywania się z obowiązków, o których mowa w ust. 1 i 2. W szczególności ZAFI ustanawiają w formie pisemnej i wdrażają politykę realizacji zleceń, aby umożliwić AFI i ich inwestorom uzyskiwanie możliwie najkorzystniejszych wyników w odniesieniu do zleceń AFI zgodnie z ust. 2.

4. ZAFI regularnie monitorują skuteczność swoich ustaleń oraz zasad polityki realizacji zleceń w celu wykrycia nieprawidłowości oraz, w stosownych przypadkach, ich wyeliminowania.

5. ZAFI dokonują corocznego przeglądu swojej polityki realizacji zleceń. Takiego przeglądu dokonuje się również za każdym razem, gdy nastąpi istotna zmiana, która wpływa na zdolność ZAFI do dalszego uzyskiwania możliwie najkorzystniejszych wyników dla zarządzanych AFI.

6. ZAFI są w stanie wykazać, że zrealizowali zlecenia w imieniu AFI zgodnie ze swoją polityką realizacji zleceń.

7. W przypadku braku wyboru różnych miejsc realizacji zleceń ust. 2–5 nie mają zastosowania. ZAFI muszą jednak być w stanie wykazać, że nie ma możliwości wyboru spośród różnych miejsc realizacji zleceń.

Artykuł 28

Składanie zleceń realizacji transakcji w imieniu AFI u innych podmiotów

1. Ilekroć ZAFI nabywa lub sprzedaje instrumenty finansowe lub inne aktywa, w odniesieniu do których istotna jest najkorzystniejsza realizacja zleceń, przy składaniu zleceń realizacji transakcji w imieniu zarządzanych AFI u innych podmiotów ZAFI działa w najlepszym interesie AFI, którymi zarządza, lub inwestorów tych AFI, w kontekście zarządzania portfelami AFI.

2. ZAFI podejmują wszelkie uzasadnione kroki w celu uzyskania możliwie najkorzystniejszych wyników dla AFI lub inwestorów AFI, uwzględniając cenę, koszty, bezzwłoczność, prawdopodobieństwo realizacji oraz rozliczenia, wielkość i charakter zlecenia lub wszelkiego rodzaju inne aspekty dotyczące jego realizacji. Względną wagę tych czynników określa się poprzez odniesienie do kryteriów ustanowionych w art. 27 ust. 2.

ZAFI ustanawiają, wdrażają i stosują politykę umożliwiającą im wywiązanie się z obowiązku, o którym mowa w akapicie pierwszym. W polityce tej określone są – dla każdej kategorii instrumentów – podmioty, u których można składać zlecenia. ZAFI może zawierać ustalenia dotyczące realizacji zleceń tylko wówczas, gdy takie ustalenia są spójne z obowiązkami, o których mowa w niniejszym artykule. ZAFI udostępnia inwestorom AFI, którymi zarządza, odpowiednie informacje na temat polityki ustanowionej zgodnie z przepisami niniejszego ustępu oraz na temat wszelkich istotnych zmian tej polityki.

3. ZAFI regularnie monitorują skuteczność polityki ustanowionej zgodnie z ust. 2, w szczególności jakość realizacji zleceń przez podmioty określone w tej polityce, oraz w razie potrzeby eliminują wszelkie nieprawidłowości.

ZAFI dokonują ponadto corocznego przeglądu tej polityki. Takiego przeglądu dokonuje się również za każdym razem, gdy nastąpi istotna zmiana, która wpływa na zdolność ZAFI do dalszego uzyskiwania możliwie najkorzystniejszych wyników dla zarządzanych AFI.

4. ZAFI są w stanie wykazać, że złożyli zlecenia w imieniu AFI zgodnie z polityką ustanowioną na mocy przepisów ust. 2.

5. W przypadku braku wyboru różnych miejsc realizacji zleceń ust. 2–5 nie mają zastosowania. ZAFI muszą jednak być w stanie wykazać, że nie ma możliwości wyboru spośród różnych miejsc realizacji zleceń.

Artykuł 29

Łączenie i alokacja zleceń

1. ZAFI mogą realizować zlecenie AFI łącznie ze zleceniem innego AFI, UCITS lub innego klienta bądź łącznie ze zleceniem na własny rachunek, wyłącznie jeśli:

- a) można racjonalnie oczekiwać, że połączenie zleceń nie będzie działało zasadniczo na niekorzyść któregokolwiek z AFI, UCITS lub klientów, których zlecenia mają zostać zrealizowane łącznie;
- b) ustanowiona została i jest realizowana polityka alokacji zleceń, która w sposób odpowiednio precyzyjny określa sprawiedliwą alokację połączonych zleceń, między innymi

to, jak wielkość i cena zleceń wpływa na ich alokację oraz sposób traktowania przypadków częściowej realizacji zleceń.

2. ZAFI, który łączy zlecenie AFI z jednym lub kilkoma zleceniami innych AFI, UCITS bądź innych klientów, a tak połączone zlecenie jest realizowane częściowo, ustala alokację wynikających stąd operacji zgodnie z polityką alokacji zleceń.

3. ZAFI, który łączy transakcje realizowane na własny rachunek ze zleceniami jednego lub kilku AFI, UCITS lub innych klientów, nie alokuje wynikających stąd operacji w sposób niekorzystny dla AFI, UCITS lub innego klienta.

4. W przypadku, w którym ZAFI łączy zlecenie AFI, UCITS lub innego klienta z transakcją realizowaną na własny rachunek, a tak połączone zlecenie jest realizowane częściowo, operacje dokonywane w imieniu AFI, UCITS lub innego klienta mają pierwszeństwo w alokacji przed operacjami na jego własny rachunek.

Jeżeli jednak ZAFI jest w stanie dowieść AFI lub innemu klientowi na podstawie uzasadnionych argumentów, że bez połączenia nie mogłoby zrealizować zlecenia na tak korzystnych warunkach albo wcale, wówczas może alokować transakcje realizowane na własny rachunek w sposób proporcjonalny zgodnie z polityką, o której mowa w ust. 1 lit. b).

SEKCJA 2

Konflikty interesów

[art. 14 dyrektywy 2011/61/UE]

Artykuł 30

Rodzaje konfliktów interesów

W celu wykrywania typów konfliktów interesów, które powstają w trakcie zarządzania AFI, ZAFI biorą pod uwagę w szczególności, czy ZAFI, osoba zaangażowana bądź osoba bezpośrednio lub pośrednio powiązana z ZAFI stosunkiem kontroli:

- a) może osiągnąć zysk finansowy lub uniknąć straty finansowej kosztem AFI lub jego inwestorów;
- b) ma interes w określonym wyniku usługi lub działania wykonywanego na rzecz AFI lub jego inwestorów bądź innego klienta albo transakcji przeprowadzanej w imieniu AFI lub innego klienta, który to interes jest rozbieżny z interesem AFI dotyczącym tego wyniku;

- c) ma powody natury finansowej lub innej do tego, by:
- przedkładać interes UCITS, innego klienta lub grupy klientów bądź innego AFI nad interes AFI,
 - przedkładać interes jednego inwestora nad interes innego inwestora lub grupy inwestorów tego samego AFI;
- d) wykonuje te same działania na rzecz AFI i na rzecz innego AFI, UCITS lub innego klienta; lub
- e) otrzymuje lub otrzyma od osoby innej niż AFI lub jego inwestorzy, ale w związku z działaniami w zakresie zarządzania zbiorowym portfelem wykonywanymi na rzecz AFI, bodźce w postaci środków pieniężnych, dóbr materialnych lub usług, inne niż standardowa prowizja lub opłata za daną usługę.

Artykuł 31

Polityka przeciwdziałania konfliktom interesów

1. ZAFI ustanawia, wdraża i stosuje skuteczną politykę przeciwdziałania konfliktom interesów. Polityka ta jest sformułowana na piśmie i odpowiednio dostosowana do rozmiaru i struktury organizacyjnej ZAFI, a także do charakteru, skali i złożoności prowadzonej przez niego działalności.

W przypadku gdy ZAFI jest członkiem grupy, w takiej polityce uwzględnia się również wszelkie okoliczności, o których ZAFI wie lub powinien wiedzieć, a które mogą wywołać konflikt interesów wynikający ze struktury i działalności innych członków grupy.

2. Polityka przeciwdziałania konfliktom interesów ustanowiona zgodnie z ust. 1 obejmuje następujące kwestie:

- a) w odniesieniu do działań prowadzonych przez ZAFI lub w jego imieniu, w tym działań prowadzonych przez osobę, której powierzono wykonywanie funkcji, osobę, której dalej przekazano wykonywanie funkcji, zewnętrzny podmiot wyceniający lub kontrahenta – wskazanie okoliczności, które stanowią lub mogą wywołać konflikt interesów prowadzący do istotnego zagrożenia interesów AFI lub jego inwestorów;
- b) określenie procedur, których należy przestrzegać, i środków, które należy przyjąć, w celu zapobiegania takim konfliktom, zarządzania nimi oraz ich monitorowania.

Artykuł 32

Konflikty interesów związane z umorzeniem inwestycji

ZAFI zarządzający AFI typu otwartego wykrywa konflikty interesów pojawiające się między inwestorami pragnącymi umorzyć swoje inwestycje a inwestorami, którzy chcą utrzymać swoje inwestycje w AFI, oraz wszelkie konflikty między zachętą dla ZAFI do inwestowania w aktywa nie płynne a polityką umarzania AFI, jak również zarządza nimi i je monitoruje zgodnie z obowiązkami nałożonymi na niego na mocy art. 14 ust. 1 dyrektywy 2011/61/UE.

Artykuł 33

Procedury i środki w zakresie zapobiegania konfliktom interesów lub zarządzania nimi

1. Procedury i środki ustanowione w celu zapobiegania konfliktom interesów lub zarządzania nimi służą temu, by osoby zaangażowane w różnego rodzaju działalność wiążącą się z ryzykiem konfliktu interesów wykonywały tę działalność, utrzymując taki stopień niezależności, jaki jest odpowiedni w świetle wielkości i działalności danego ZAFI i grupy, do której on należy, oraz poziomu ryzyka zaszkodzenia interesom AFI lub jego inwestorów.

2. Jeżeli jest to niezbędne i stosowne, aby ZAFI zapewnił wymagany stopień niezależności, procedury, których należy przestrzegać, i środki, które należy przyjąć zgodnie z art. 31 ust. 2 lit. b), obejmują:

- a) skuteczne procedury zapobiegania wymianie informacji między osobami zaangażowanymi w działania związane z zarządzaniem zbiorowym portfelem lub inne działania zgodnie z art. 6 ust. 2 i 4 dyrektywy 2011/61/UE, które wiążą się z ryzykiem wystąpienia konfliktu interesów, lub kontrolowania takiej wymiany, w przypadku gdy wymiana takich informacji może zaszkodzić interesom jednego AFI lub większej ich liczby bądź ich inwestorów;
- b) oddzielny nadzór nad osobami zaangażowanymi, które w ramach swoich podstawowych funkcji wykonują działania związane z zarządzaniem zbiorowym portfelem w imieniu klientów lub inwestorów, których interesy mogą ze sobą kolidować lub którzy reprezentują różne, potencjalnie sprzeczne interesy (w tym interesy ZAFI), bądź świadczą usługi na rzecz takich klientów lub inwestorów;
- c) usunięcie wszelkich bezpośrednich powiązań między wynagrodzeniem osób zaangażowanych, które wykonują głównie jeden typ działalności, a wynagrodzeniem innych osób zaangażowanych, które wykonują głównie inny typ działalności, lub dochodami generowanymi przez takie inne osoby, gdy w związku z tymi dwoma rodzajami działalności może powstać konflikt interesów;
- d) środki pozwalające wyeliminować lub ograniczyć niepożądaną wpływ osób trzecich na sposób wykonywania działań związanych z zarządzaniem zbiorowym portfelem przez osobę zaangażowaną;
- e) środki pozwalające wyeliminować lub ograniczyć przypadki, gdy osoba zaangażowana uczestniczy równocześnie bądź w krótkim odstępie czasu w rozdzielonych działaniach związanych z zarządzaniem zbiorowym portfelem lub innych działaniach na mocy art. 6 ust. 2 i 4 dyrektywy 2011/61/UE, gdy uczestnictwo takie może negatywnie wpłynąć na właściwe zarządzanie konfliktami interesów.

Jeżeli przyjęcie lub stosowanie jednego lub kilku spośród wymienionych środków i procedur nie zapewnia wymaganego stopnia niezależności, wówczas ZAFI przyjmuje takie alternatywne lub dodatkowe środki i procedury, jakie są konieczne i odpowiednie do osiągnięcia tego celu.

Artykuł 34

Zarządzanie konfliktami interesów

W przypadku gdy ustalenia organizacyjne lub administracyjne poczynione przez ZAFI nie są wystarczające, aby zapobiec – z należytą pewnością – zagrożeniu interesów AFI lub inwestorów AFI, niezwłocznie informuje się o tym kadrę kierowniczą wyższego szczebla lub inny właściwy organ wewnętrzny ZAFI, aby mogły one podjąć wszelkie niezbędne decyzje lub działania gwarantujące, że ZAFI działa w najlepszym interesie AFI lub inwestorów tego AFI.

Artykuł 35

Monitorowanie konfliktów interesów

1. ZAFI prowadzi i regularnie aktualizuje rejestr zawierający typy działań podjętych przez ZAFI lub w jego imieniu, w odniesieniu do których zaistniał lub – w przypadku działań będących w toku – może zaistnieć konflikt interesów prowadzący do istotnego zagrożenia interesów jednego AFI lub większej ich liczby bądź inwestorów AFI.

2. Kadra kierownicza wyższego szczebla otrzymuje często (i nie rzadziej niż raz do roku) pisemne sprawozdania dotyczące działań, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 36

Ujawnianie konfliktów interesów

1. Informacje, które mają być ujawnione inwestorom zgodnie z art. 14 ust. 1 i 2 dyrektywy 2011/61/UE, należy dostarczyć inwestorom na trwałym nośniku informacji lub za pośrednictwem strony internetowej.

2. Jeżeli informacje, o których mowa w ust. 1, przekazuje się za pośrednictwem strony internetowej i nie są one skierowane osobiście do inwestora, muszą zostać spełnione następujące warunki:

- a) inwestor został poinformowany o adresie strony internetowej oraz miejscu na tej stronie, w którym można znaleźć odnośne informacje, i wyraził zgodę na otrzymanie informacji w takiej formie;
- b) informacje muszą być aktualne;
- c) informacje muszą być stale dostępne na takiej stronie internetowej przez okres, jakiego według uzasadnionych oczekiwań będzie potrzebował inwestor na zapoznanie się z nimi.

Artykuł 37

Strategie wykonywania praw głosu

1. ZAFI opracowuje właściwe i skuteczne strategie służące do ustalania, kiedy i w jaki sposób należy wykonywać prawa głosu z instrumentów posiadanych w zarządzanych portfelach AFI, z wyłączną korzyścią dla danego AFI i jego inwestorów.

2. Strategia, o której mowa w ust. 1, określa środki i procedury służące do:

- a) monitorowania istotnych zdarzeń korporacyjnych;
- b) zapewnienia wykonywania praw głosu zgodnie z celami inwestycyjnymi i polityką inwestycyjną odpowiednich AFI;
- c) zapobiegania konfliktom interesów wynikającym z wykonywania praw głosu lub zarządzania tymi konfliktami.

3. Na stosowny wniosek inwestorom udostępnia się skrócony opis strategii i szczegółowe informacje na temat działań podjętych na podstawie tych strategii.

SEKCJA 3

Zarządzanie ryzykiem

[art. 15 dyrektywy 2011/61/UE]

Artykuł 38

Systemy zarządzania ryzykiem

Do celów niniejszej sekcji systemy zarządzania ryzykiem rozumie się jako systemy składające się z odpowiednich elementów struktury organizacyjnej ZAFI, w których podstawową rolę pełni stała funkcja zarządzania ryzykiem, z zasad i procedur związanych z zarządzaniem ryzykiem istotnych z punktu widzenia każdej strategii inwestycyjnej AFI, a także ustaleń, procesów i technik związanych z pomiarem ryzyka i zarządzaniem ryzykiem stosowanych przez ZAFI w odniesieniu do każdego zarządzanego AFI.

Artykuł 39

Stać funkcja zarządzania ryzykiem

1. ZAFI ustanawia i utrzymuje stałą funkcję zarządzania ryzykiem, która:

- a) wdraża skuteczne zasady i procedury zarządzania ryzykiem w celu prowadzonego na bieżąco wykrywania i pomiaru wszelkiego ryzyka dotyczącego strategii inwestycyjnej każdego AFI, na które jest lub może być narażony każdy AFI, zarządzania tym ryzykiem i monitorowania go;
- b) zapewnia zgodność profilu ryzyka AFI, który ujawnia się inwestorom zgodnie z art. 23 ust. 4 lit. c) dyrektywy 2011/61/UE, z limitami ryzyka, które określono zgodnie z art. 44 niniejszego rozporządzenia;

- c) monitoruje zgodność z limitami ryzyka określonymi zgodnie z art. 44 oraz, jeżeli stwierdzi, że profil ryzyka AFI jest niezgodny z tymi limitami, lub dostrzeże istotne zagrożenie, że profil ryzyka stanie się niezgodny z tymi limitami, niezwłocznie powiadamia o tym organ zarządzający ZAFI oraz – jeśli istnieje – funkcję nadzorczą ZAFI;
- d) regularnie przedkłada sprawozdania dotyczące poniższych kwestii organowi zarządzającemu ZAFI oraz – jeśli istnieje – funkcji nadzorczej ZAFI z częstotliwością, która jest zgodna z charakterem, skalą i złożonością AFI lub działalności ZAFI:
- (i) spójności między limitami ryzyka określonymi zgodnie z art. 44 i profilem ryzyka AFI, który ujawnia się inwestorom zgodnie z art. 23 ust. 4 lit. c) dyrektywy 2011/61/UE, oraz zgodności z nimi;
- (ii) adekwatności i skuteczności procesu zarządzania ryzykiem, wskazując szczególnie, czy w przypadku jakichkolwiek faktycznych lub przewidywanych nieprawidłowości zostały lub zostaną podjęte odpowiednie środki naprawcze;
- e) regularnie przedkłada kadrze kierowniczej wyższego szczebla sprawozdania na temat bieżącego poziomu ryzyka, na jakie narażony jest każdy zarządzany AFI, oraz wszelkich faktycznych lub prawdopodobnych przekroczeń jakichkolwiek limitów ryzyka określonych zgodnie z art. 44 w celu zapewnienia podjęcia szybkich i odpowiednich działań.
2. Funkcja zarządzania ryzykiem posiada niezbędne uprawnienia i dostęp do wszelkich stosownych informacji niezbędnych do realizacji zadań określonych w ust. 1.

Artykuł 40

Polityka zarządzania ryzykiem

1. ZAFI ustanawia, wdraża i utrzymuje odpowiednią i udokumentowaną politykę zarządzania ryzykiem, w której określa się wszystkie stosowne rodzaje ryzyka, na jakie są lub mogą być narażone AFI, którymi zarządza.

2. Polityka zarządzania ryzykiem obejmuje procedury niezbędne do umożliwienia ZAFI dokonania dla każdego zarządzanego przez siebie AFI oceny narażenia tego AFI na ryzyko rynkowe, ryzyko utraty płynności oraz ryzyko kontrahenta, a także narażenia AFI na wszelkie inne rodzaje ryzyka, w tym ryzyko operacyjne, które mogą być istotne dla każdego AFI, którym zarządza.

3. ZAFI uwzględni w polityce zarządzania ryzykiem przynajmniej następujące kwestie:

a) metody, narzędzia oraz ustalenia umożliwiające mu zachowanie zgodności z przepisami art. 45;

b) metody, narzędzia oraz ustalenia umożliwiające dokonanie oceny i monitorowanie ryzyka utraty płynności AFI w warunkach normalnej płynności oraz w nadzwyczajnych okolicznościach w zakresie płynności, w tym poprzez stosowanie regularnie przeprowadzanych testów warunków skrajnych zgodnie z art. 48;

c) podział obowiązków związanych z zarządzaniem ryzykiem w ramach ZAFI;

d) limity ryzyka określone zgodnie z art. 44 niniejszego rozporządzenia oraz uzasadnienie, w jaki sposób są one dostosowane do profilu ryzyka AFI, który ujawnia się inwestorom zgodnie z art. 23 ust. 4 lit. c) dyrektywy 2011/61/UE;

e) warunki, treść, częstotliwość i adresatów sprawozdań przedkładanych przez stałą funkcję zarządzania ryzykiem, o której mowa w art. 39.

4. Polityka zarządzania ryzykiem zawiera opis zabezpieczeń, o których mowa w art. 43, w szczególności:

a) charakteru potencjalnych konfliktów interesów;

b) zastosowanych środków naprawczych;

c) powodów, dla których można racjonalnie oczekiwać, że środki te doprowadzą do niezależnego wykonywania funkcji zarządzania ryzykiem;

d) w jaki sposób ZAFI zamierza zapewnić stałą skuteczność tych zabezpieczeń.

5. Polityka zarządzania ryzykiem, o której mowa w ust. 1, jest dostosowana do charakteru, skali i złożoności działalności ZAFI oraz AFI, którym zarządza.

Artykuł 41

Ocena, monitorowanie i przegląd systemów zarządzania ryzykiem

1. ZAFI oceniają, monitorują i okresowo, co najmniej raz do roku, dokonują przeglądu:

a) adekwatności i skuteczności polityki zarządzania ryzykiem oraz ustaleń, procesów i metod, o których mowa w art. 45;

b) poziomu przestrzegania przez ZAFI polityki zarządzania ryzykiem oraz ustaleń, procesów i metod, o których mowa w art. 45;

- c) adekwatności i skuteczności środków podjętych w celu wyeliminowania wszelkich nieprawidłowości w funkcjonowaniu procesu zarządzania ryzykiem;
- d) wykonywania funkcji zarządzania ryzykiem;
- e) adekwatności i skuteczności środków służących zapewnieniu funkcjonalnego i hierarchicznego rozdziału funkcji zarządzania ryzykiem zgodnie z art. 42.

Częstotliwość okresowego przeglądu, o którym mowa w akapicie pierwszym, jest ustalana przez kadrę kierowniczą wyższego szczebla zgodnie z zasadą proporcjonalności, biorąc pod uwagę charakter, skalę i złożoność działalności ZAFI oraz AFI, którym ZAFI zarządza.

2. Poza okresowym przeglądem, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się przeglądu systemów zarządzania ryzykiem, w przypadku gdy:

- a) wprowadza się istotne zmiany w zasadach i procedurach zarządzania ryzykiem oraz w ustaleniach, procesach i metodach, o których mowa w art. 45;
- b) wydarzenia wewnętrzne lub zewnętrzne wskazują, że wymagany jest dodatkowy przegląd;
- c) wprowadza się istotne zmiany w strategii inwestycyjnej i celach inwestycyjnych AFI, którym zarządza ZAFI.

3. ZAFI aktualizuje systemy zarządzania ryzykiem na podstawie wyniku przeglądu, o którym mowa w ust. 1 i 2.

4. ZAFI powiadamia właściwy organ swojego rodzimego państwa członkowskiego o wszelkich istotnych zmianach w polityce zarządzania ryzykiem oraz w ustaleniach, procesach i metodach, o których mowa w art. 45.

Artykuł 42

Funkcjonalny i hierarchiczny rozdział funkcji zarządzania ryzykiem

1. Funkcję zarządzania ryzykiem uznaje się za funkcjonalnie i hierarchicznie oddzieloną od jednostek operacyjnych, w tym od funkcji zarządzania portfelem, wyłącznie jeżeli spełnione są wszystkie poniższe warunki:

- a) osoby zaangażowane w sprawowanie funkcji zarządzania ryzykiem nie są nadzorowane przez osoby odpowiedzialne za działanie jednostek operacyjnych ZAFI, w tym funkcji zarządzania portfelem;
- b) osoby zaangażowane w sprawowanie funkcji zarządzania ryzykiem nie uczestniczą w działaniach prowadzonych w ramach działania jednostek operacyjnych, w tym funkcji zarządzania portfelem;
- c) osoby zaangażowane w sprawowanie funkcji zarządzania ryzykiem otrzymują wynagrodzenie w zależności od osiągnięcia celów powiązanych z tą funkcją, niezależnie od wyników jednostek operacyjnych, w tym funkcji zarządzania portfelem;

d) wynagrodzenie pracowników wyższego szczebla zajmujących stanowiska związane z funkcją zarządzania ryzykiem jest bezpośrednio nadzorowane przez komitet ds. wynagrodzeń, o ile ustanowiono taki komitet.

2. Funkcjonalny i hierarchiczny rozdział funkcji zarządzania ryzykiem zgodnie z ust. 1 zapewnia się w całej hierarchicznej strukturze ZAFI, aż do poziomu organu zarządzającego. Podlega on przeglądowi przez organ zarządzający oraz – jeżeli istnieje – funkcję nadzorczą ZAFI.

3. Właściwe organy rodzimego państwa członkowskiego ZAFI dokonują przeglądu sposobu, w jaki ZAFI stosuje przepisy ust. 1 i 2 na podstawie kryteriów określonych w art. 15 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2011/61/UE.

Artykuł 43

Zabezpieczenia przed konfliktami interesów

1. Zabezpieczenia przed konfliktami interesów, o których mowa w art. 15 ust. 1 dyrektywy 2011/61/UE, gwarantują co najmniej, że:

- a) decyzje podejmowane przez funkcję zarządzania ryzykiem są oparte na wiarygodnych danych, które podlegają odpowiedniemu poziomowi kontroli ze strony funkcji zarządzania ryzykiem;
- b) wynagrodzenie osób zaangażowanych w sprawowanie funkcji zarządzania ryzykiem odzwierciedla osiągnięcie celów powiązanych z tą funkcją zarządzania ryzykiem, niezależnie od osiągnięć w innych obszarach działalności, w których uczestniczą;
- c) funkcja zarządzania ryzykiem podlega odpowiedniemu niezależnemu przeglądowi, aby zapewnić niezależne podejmowanie decyzji;
- d) funkcja zarządzania ryzykiem jest reprezentowana w ramach organu zarządzającego lub funkcji nadzorczej, jeżeli ją ustanowiono, i ma co najmniej takie same uprawnienia jak funkcja zarządzania portfelem;
- e) wszelkie sprzeczne obowiązki są odpowiednio rozdzielane.

2. W stosownych przypadkach, biorąc pod uwagę charakter, skalę i złożoność ZAFI, zabezpieczenia, o których mowa w ust. 1, gwarantują również, że:

- a) sprawowanie funkcji zarządzania ryzykiem jest poddawane regularnym przeglądom przez funkcję audytu wewnętrznego lub, jeśli jej nie ustanowiono, przez stronę zewnętrzną wyznaczoną przez organ zarządzający;
- b) jeżeli ustanowiono komitet ds. ryzyka, posiada on odpowiednie zasoby, zaś jego członkowie inni niż członkowie niezależni, nie wywierają niepożądanego wpływu na sprawowanie funkcji zarządzania ryzykiem.

3. Organ zarządzający ZAFI oraz – jeśli istnieje – funkcja nadzorcza ustanawiają zabezpieczenia przed konfliktami interesów, o których mowa w ust. 1 i 2, regularnie dokonują przeglądu ich skuteczności oraz niezwłocznie podejmują działania naprawcze w celu wyeliminowania wszelkich nieprawidłowości.

Artykuł 44

Limity ryzyka

1. ZAFI ustanawia i wdraża ilościowe lub jakościowe limity ryzyka bądź oba te rodzaje limitów w odniesieniu do każdego AFI, którym zarządza, uwzględniając wszystkie istotne rodzaje ryzyka. W przypadku określenia wyłącznie limitów jakościowych ZAFI jest w stanie uzasadnić takie podejście właściwemu organowi.

2. Ilościowe i jakościowe limity ryzyka dla każdego AFI obejmują przynajmniej następujące rodzaje ryzyka:

- a) ryzyko rynkowe;
- b) ryzyko kredytowe;
- c) ryzyko utraty płynności;
- d) ryzyko kontrahenta;
- e) ryzyko operacyjne.

3. Przy ustalaniu limitów ryzyka ZAFI uwzględni strategię i aktywa stosowane w odniesieniu do każdego AFI, którym zarządza, jak również przepisy krajowe mające zastosowanie do każdego z tych AFI. Takie limity ryzyka są dostosowywane do profilu ryzyka AFI ujawnianego inwestorom zgodnie z art. 23 ust. 4 lit. c) dyrektywy 2011/61/UE oraz zatwierdzone przez organ zarządzający.

Artykuł 45

Zarządzanie ryzykiem i jego pomiar

1. ZAFI przyjmują odpowiednie i skuteczne ustalenia, procesy i metody w celu:

- a) wykrywania, pomiaru i stałego monitorowania ryzyka, na jakie są lub mogą być narażone AFI, którymi zarządzają ZAFI, oraz zarządzania tym ryzykiem;
- b) zapewnienia zgodności z limitami określonymi zgodnie z art. 44.

2. Ustalenia, procesy i metody, o których mowa w ust. 1, są proporcjonalne do charakteru, skali i złożoności działalności ZAFI i każdego AFI, którym ZAFI zarządza, oraz są zgodne z profilem ryzyka AFI ujawnianego inwestorom zgodnie z art. 23 ust. 4 lit. c) dyrektywy 2011/61/UE.

3. Do celów ust. 1 ZAFI podejmuje następujące działania w odniesieniu do każdego AFI, którym zarządza:

- a) wdrożenie ustaleń, procesów i metod w zakresie pomiaru ryzyka niezbędnych do zapewnienia dokładnego mierzenia,

na podstawie rzetelnych i wiarygodnych danych, ryzyka przejętych pozycji i ich wkładu do ogólnego profilu ryzyka oraz odpowiedniego udokumentowana tych ustaleń, procesów i metod;

- b) przeprowadzanie okresowej weryfikacji historycznej w celu dokonania przeglądu ważności ustaleń w zakresie pomiaru ryzyka, w tym prognoz i szacunków na podstawie modelu;
- c) przeprowadzanie odpowiednich okresowych testów warunków skrajnych i analiz scenariuszy wariantowych w celu uwzględnienia ryzyka wynikającego z potencjalnych zmian warunków rynkowych, które mogą negatywnie wpłynąć na AFI;
- d) dopilnowanie, by aktualny poziom ryzyka był zgodny z limitami ryzyka określonymi zgodnie z art. 44;
- e) ustanowienie, wdrożenie i utrzymywanie odpowiednich procedur, które w przypadku faktycznych lub przewidywanych naruszeń limitów ryzyka danego AFI pozwolą na niezwłoczne podjęcie działań naprawczych w najlepszym interesie inwestorów;
- f) zapewnienie istnienia odpowiednich systemów i procedur zarządzana płynnością dla każdego AFI zgodnie z wymogami określonymi w art. 46.

SEKCJA 4

Zarządzanie płynnością

[art. 16 dyrektywy 2011/61/UE]

Artykuł 46

System i procedury zarządzania płynnością

ZAFI są w stanie wykazać właściwym organom swojego rodzimego państwa członkowskiego, że stosują odpowiedni system zarządzania płynnością i skuteczne procedury, o których mowa w art. 16 ust. 1 dyrektywy 2011/61/UE, z uwzględnieniem strategii inwestycyjnej, profilu płynności oraz polityki umarzania każdego AFI.

Artykuł 47

Monitorowanie ryzyka utraty płynności i zarządzanie nim

1. System i procedury zarządzania płynnością, o których mowa w art. 46, zapewniają przynajmniej, co następuje:

- a) ZAFI utrzymuje w AFI poziom płynności odpowiedni do jego zobowiązań bazowych na podstawie oceny względnej płynności aktywów AFI na rynku, z uwzględnieniem czasu wymaganego do celów upłynnienia oraz ceny lub wartości, według jakiej można upłynnić te aktywa, jak również ich wrażliwości na inne rodzaje ryzyka rynkowego lub na inne czynniki rynkowe;

- b) ZAFI monitoruje profil płynności portfela aktywów AFI, uwzględniając minimalny udział pojedynczych składników aktywów, które mogą mieć istotny wpływ na płynność, oraz istotne wierzytelności i zobowiązania, warunkowe lub inne, które może posiadać AFI w odniesieniu do swoich zobowiązań bazowych. W tym celu ZAFI bierze pod uwagę profil bazy inwestorów AFI, w tym rodzaj inwestorów, względną wielkość inwestycji oraz warunki umorzenia, którym podlegają te inwestycje;
- c) w przypadku gdy AFI inwestuje w inne przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, ZAFI monitoruje podejście przyjęte przez zarządzających takimi innymi przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania w odniesieniu do zarządzania płynnością, w tym przeprowadzając okresowe przeglądy w celu monitorowania zmian w przepisach dotyczących umorzenia bazowego przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, w które inwestuje AFI. Z zastrzeżeniem art. 16 ust. 1 dyrektywy 2011/61/UE obowiązek ten nie ma zastosowania w przypadku, gdy takie inne przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, w które inwestuje AFI, są przedmiotem aktywnego obrotu na rynku regulowanym w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 14 dyrektywy 2004/39/WE lub na równoważnym rynku państwa trzeciego;
- d) ZAFI wdraża i utrzymuje odpowiednie ustalenia i procedury w zakresie zarządzania płynnością na potrzeby oceny jakościowego i ilościowego ryzyka pozycji oraz planowanych inwestycji, które mają istotny wpływ na profil płynności portfela aktywów AFI, aby umożliwić odpowiedni pomiar ich skutków dla całościowego profilu płynności. Stosowane procedury gwarantują, że ZAFI posiada odpowiednią wiedzę i informacje na temat płynności aktywów, w które AFI zainwestował lub zamierza zainwestować, z uwzględnieniem – w stosownych przypadkach – wolumenu obrotu i wrażliwości cen i/lub *spreadów* poszczególnych składników aktywów w warunkach normalnej płynności oraz w nadzwyczajnych okolicznościach w zakresie płynności;
- e) ZAFI uwzględnia i wdraża narzędzia i ustalenia, w tym specjalne ustalenia, niezbędne do celów zarządzania ryzykiem utraty płynności każdego AFI, którym zarządza. ZAFI wskazuje okoliczności, w których można stosować te narzędzia i ustalenia zarówno w warunkach normalnej płynności, jak i w nadzwyczajnych okolicznościach, biorąc pod uwagę sprawiedliwe traktowanie wszystkich inwestorów AFI w odniesieniu do każdego zarządzanego AFI. ZAFI mogą stosować takie narzędzia i ustalenia wyłącznie we wspomnianych okolicznościach oraz jeśli dokonano odpowiednich ujawnień informacji zgodnie z art. 108.

2. ZAFI dokumentują swoje zasady i procedury zarządzania płynnością, o których mowa w ust. 1, dokonują ich przeglądu przynajmniej raz w roku oraz aktualizują je pod kątem wszelkich zmian lub nowych ustaleń.

3. ZAFI uwzględniają odpowiednie środki eskalacji w swoich systemach i procedurach w zakresie zarządzania płynnością,

o których mowa w ust. 1, w celu usunięcia przewidywanych lub faktycznych niedoborów płynności bądź znielowania innych trudności finansowych AFI.

4. W przypadku gdy ZAFI zarządza AFI, który jest stosującym dźwignię finansową AFI typu zamkniętego, ust. 1 lit. e) nie ma zastosowania.

Artykuł 48

Limity w zakresie zarządzania płynnością i testy warunków skrajnych

1. W stosownych przypadkach ZAFI, uwzględniając charakter, skalę i złożoność każdego AFI, którym zarządzają, wdrażają i utrzymują odpowiednie limity płynności lub braku płynności AFI spójne z podstawowymi obowiązkami i polityką umarzania AFI oraz zgodne z wymogami określonymi w art. 44 w odniesieniu do limitów ryzyka ilościowego i jakościowego.

ZAFI monitorują zgodność z tymi limitami i w przypadku przekroczenia lub prawdopodobieństwa przekroczenia limitów określają wymagane (lub konieczne) działania. Określając odpowiednie działania, ZAFI biorą pod uwagę adekwatność polityk i procedur zarządzania płynnością, stosowność profilu płynności aktywów AFI oraz skutek nietypowych poziomów wniosków o umorzenie.

2. ZAFI regularnie przeprowadzają testy warunków skrajnych w warunkach normalnej płynności oraz w nadzwyczajnych okolicznościach w zakresie płynności, które to warunki umożliwiają im ocenę ryzyka utraty płynności każdego AFI, którym zarządzają. Testy warunków skrajnych:

- a) przeprowadza się na podstawie wiarygodnych i aktualnych informacji w ujęciu ilościowym oraz, jeżeli nie jest to właściwe, w ujęciu jakościowym;
- b) w stosownych przypadkach symulują niedobór płynności aktywów w AFI oraz nietypowe wnioski o umorzenie;
- c) obejmują ryzyko rynkowe i wszelkie skutki takiego ryzyka, w tym wezwania do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego, wymogi dotyczące zabezpieczenia lub linie kredytowe;
- d) uwzględniają wrażliwość wyceny w warunkach skrajnych;
- e) przeprowadza się z częstotliwością, która jest dostosowana do charakteru AFI, z uwzględnieniem strategii inwestycyjnej, profilu płynności, rodzaju inwestora i polityki umarzania AFI, i co najmniej raz w roku.

3. ZAFI działają w najlepszym interesie inwestorów w odniesieniu do wyników ewentualnych testów warunków skrajnych.

Artykuł 49

Dostosowanie strategii inwestycyjnej, profilu płynności i polityki umarzania

1. Do celów art. 16 ust. 2 dyrektywy 2011/61/UE uważa się, że strategia inwestycyjna, profil płynności i polityka umarzania każdego AFI, którym zarządza ZAFI, są dostosowane, jeżeli inwestorzy mają możliwość umarzania swoich inwestycji w sposób spójny ze sprawiedliwym traktowaniem wszystkich inwestorów oraz zgodnie z polityką umarzania AFI i jego zobowiązaniami.

2. Przy ocenie dostosowania strategii inwestycyjnej, profilu płynności i polityki umarzania ZAFI uwzględnia również potencjalny wpływ umorzeń na bazowe ceny lub *spready* poszczególnych składników aktywów AFI.

SEKCJA 5

Inwestycje w pozycje sekurytyzacyjne

[art. 17 dyrektywy 2011/61/UE]

Artykuł 50

Definicje

Do celów niniejszej sekcji:

- a) „sekurytyzacja” oznacza sekurytyzację w rozumieniu art. 4 pkt 36 dyrektywy 2006/48/WE;
- b) „pozycja sekurytyzacyjna” oznacza pozycję sekurytyzacyjną w rozumieniu art. 4 pkt 40 dyrektywy 2006/48/WE;
- c) „jednostka sponsorująca” oznacza jednostkę sponsorującą w rozumieniu art. 4 pkt 42 dyrektywy 2006/48/WE;
- d) „transza” oznacza transzę w rozumieniu art. 4 pkt 39 dyrektywy 2006/48/WE.

Artykuł 51

Wymogi dotyczące utrzymanych udziałów

1. ZAFI przyjmuje ekspozycję na ryzyko kredytowe z tytułu sekurytyzacji w imieniu jednego AFI lub większej liczby AFI, którymi zarządza, wyłącznie jeżeli jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny pożyczkodawca wyraźnie ujawnili wobec ZAFI, że stale utrzymują istotny udział gospodarczy netto, który w żadnym przypadku nie będzie mniejszy niż 5 %.

Za utrzymywanie istotnego udziału gospodarczego netto nie mniejszego niż 5 % uznaje się tylko jedną z poniższych pozycji:

- a) utrzymywanie nie mniej niż 5 % wartości nominalnej każdej transzy sprzedanej lub przekazanej inwestorom;
- b) w przypadku sekurytyzacji ekspozycji odnawialnych – utrzymywanie przez jednostkę inicjującą udziału wynoszącego co

najmniej 5 % wartości nominalnej ekspozycji sekurytyzowanych;

- c) utrzymywanie losowo wybranych ekspozycji odpowiadających nie mniej niż 5 % wartości nominalnej ekspozycji sekurytyzowanych, jeżeli w przeciwnym wypadku ekspozycje takie zostałyby poddane sekurytyzacji w ramach programu sekurytyzacji, pod warunkiem że liczba potencjalnych ekspozycji sekurytyzowanych jest pierwotnie nie mniejsza niż 100;
- d) utrzymywanie transzy pierwszej straty oraz w razie potrzeby innych transz o takim samym lub wyższym profilu ryzyka niż transze przekazane lub sprzedane inwestorom i których termin zapadalności nie jest wcześniejszy niż transz przekazanych lub sprzedanych inwestorom, tak aby utrzymana wartość wynosiła ogółem nie mniej niż 5 % wartości nominalnej ekspozycji sekurytyzowanych;
- e) utrzymywanie ekspozycji pierwszej straty w wysokości nie mniej niż 5 % każdej ekspozycji sekurytyzowanej w ramach sekurytyzacji.

Udział gospodarczy netto oblicza się w momencie początkowym i stale utrzymuje. Wobec udziału gospodarczego netto, w tym utrzymanych pozycji, udziałów lub ekspozycji, nie stosuje się żadnych metod ograniczenia ryzyka kredytowego ani pozycji krótkich lub innych instrumentów zabezpieczających; nie można go też sprzedać. Udział gospodarczy netto określa się na podstawie wartości referencyjnej pozycji pozabilansowych.

Do poszczególnych sekurytyzacji nie stosuje się wielokrotnie wymogów dotyczących utrzymania.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania w przypadkach, w których ekspozycje sekurytyzowane stanowią należności lub należności warunkowe od instytucji wymienionych w art. 122a ust. 3 akapit pierwszy dyrektywy 2006/48/WE lub są przez te instytucje w pełni, bezwarunkowo i nieodwołalnie gwarantowane, oraz nie ma zastosowania do transakcji wymienionych w art. 122a ust. 3 akapit drugi dyrektywy 2006/48/WE.

Artykuł 52

Wymogi jakościowe dotyczące jednostek sponsorujących i jednostek inicjujących

Zanim ZAFI przyjmie ekspozycję na ryzyko kredytowe z tytułu sekurytyzacji w imieniu jednego AFI lub większej ich liczby, upewnia się, że jednostka sponsorująca i jednostka inicjująca:

- a) udzielają kredytów na podstawie należytych i ściśle zdefiniowanych kryteriów oraz ustanawiają wyraźnie procedurę zatwierdzania, zmiany, odnawiania i refinansowania pożyczek w odniesieniu do ekspozycji, które mają zostać poddane sekurytyzacji, podobnie jak w stosunku do ekspozycji, które utrzymują;

- b) wdrażają i stosują skuteczne systemy służące do zarządzania bieżącym administrowaniem i monitorowaniem ich portfeli obciążonych ryzykiem kredytowym i ekspozycji, w tym do celów wykrywania pożyczek problemowych i zarządzania nimi oraz dokonywania odpowiednich aktualizacji wartości i ustanawiania rezerw;
 - c) odpowiednio dywersyfikują każdy portfel kredytowy na podstawie rynku docelowego i ogólnej strategii kredytowej;
 - d) posiadają sporządzoną na piśmie politykę w zakresie ryzyka kredytowego, która obejmuje ich limity tolerancji na ryzyko i politykę dotyczącą ustalania rezerw oraz zawiera opis sposobu pomiaru, monitorowania i kontrolowania tego ryzyka;
 - e) zapewniają łatwy dostęp do wszystkich faktycznie istotnych danych na temat jakości kredytowej i wyników poszczególnych ekspozycji bazowych, przepływów pieniężnych oraz zabezpieczeń wspierających ekspozycję sekurytyzowaną, jak również informacji koniecznych do przeprowadzenia kompleksowych i świadomych testów warunków skrajnych w zakresie przepływów pieniężnych i wartości zabezpieczeń wspierających ekspozycje bazowe. W tym celu „faktycznie istotne dane” określane są w dniu sekurytyzacji, a w stosownych przypadkach, z uwagi na charakter sekurytyzacji – po tym dniu;
 - f) zapewniają łatwy dostęp do wszystkich innych istotnych danych niezbędnych ZAFI w celu spełnienia wymogów określonych w art. 53;
 - g) ujawniają poziom swojego utrzymanego udziału gospodarczego netto, o którym mowa w art. 51, jak również wszelkie kwestie, które mogłyby negatywnie wpłynąć na utrzymywanie minimalnego wymaganego udziału gospodarczego netto, o którym mowa w powyższym artykule.
- wiednich kategoriach ekspozycji stanowiących bazę pozycji sekurytyzacyjnej;
- e) oświadczeń złożonych przez jednostki inicjujące lub sponsorujące bądź przez ich przedstawicieli lub doradców i ujawnionych przez nich informacji w kwestii dochowania przez nie należytej staranności w odniesieniu do ekspozycji sekurytyzacyjnych oraz, w stosownych przypadkach, w kwestii jakości zabezpieczenia ekspozycji sekurytyzowanych;
 - f) w stosownych przypadkach – metodyk i koncepcji, na których opiera się wycena zabezpieczenia ekspozycji sekurytyzowanych, oraz zasad przyjętych przez jednostki inicjujące lub sponsorujące w celu zapewnienia niezależności podmiotu wyceniającego;
 - g) wszystkich cech strukturalnych sekurytyzacji, które mogą mieć istotny wpływ na wyniki pozycji sekurytyzacyjnych instytucji, takich jak: kaskadowe progi kontraktu i mechanizmy uruchamiające dany próg, elementy powodujące poprawę kredytowania, wsparcie płynności, mechanizmy wyzwalania wartości rynkowej oraz odnoszące się do konkretnej transakcji definicje niewykonania zobowiązania.
2. Jeżeli ZAFI przyjął ekspozycję na wartość materialną ryzyka kredytowego z tytułu sekurytyzacji w imieniu jednego AFI lub większej ich liczby, wówczas regularnie przeprowadza testy warunków skrajnych dostosowane do takich pozycji sekurytyzacyjnych zgodnie z art. 15 ust. 3 lit. b) dyrektywy 2011/61/UE. Test warunków skrajnych jest proporcjonalny do charakteru, skali i złożoności ryzyka nieodłącznie związanego z pozycjami sekurytyzacyjnymi.

Artykuł 53

Wymogi jakościowe dotyczące ZAFI posiadających ekspozycję z tytułu sekurytyzacji

1. Przed przyjęciem ekspozycji na ryzyko kredytowe z tytułu sekurytyzacji w imieniu jednego AFI lub większej ich liczby i w razie potrzeby później ZAFI są w stanie wykazać właściwym organom w odniesieniu do każdej z ich poszczególnych pozycji sekurytyzacyjnych, że mają wszechstronną i dogłębną wiedzę na temat tych pozycji oraz że wdrożyły formalne zasady i procedury dostosowane do profilu ryzyka odpowiednich inwestycji AFI w pozycje sekurytyzacyjne do celów analizy i rejestrowania:

- a) informacji ujawnianych na mocy art. 51 przez jednostki inicjujące lub sponsorujące w celu określenia udziału gospodarczego netto, który stale utrzymują w sekurytyzacji;
- b) charakterystyki ryzyka poszczególnych pozycji sekurytyzacyjnych;
- c) charakterystyki ryzyka ekspozycji stanowiących bazę pozycji sekurytyzacyjnej;
- d) reputacji jednostek inicjujących lub sponsorujących i danych dotyczących strat poniesionych w związku z wcześniejszymi sekurytyzacjami prowadzonymi przez te jednostki w odpo-

ZAFI stosują te same standardy badania udziałów lub gwarantowania emisji w odniesieniu do emisji sekurytyzacyjnych nabytych od osób trzecich.

3. Do celów odpowiedniego zarządzania ryzykiem i płynnością ZAFI przyjmujące ekspozycję na ryzyko kredytowe z tytułu sekurytyzacji w imieniu jednego AFI lub większej ich liczby odpowiednio wykrywają, mierzą, monitorują, kontrolują i zgłaszają ryzyko pojawiające się w wyniku niedopasowania aktywów i zobowiązań danego AFI, ryzyko koncentracji lub ryzyko inwestycyjne wynikające z tych instrumentów oraz zarządzają tymi rodzajami ryzyka. ZAFI dopilnowuje, aby profil ryzyka takich pozycji sekurytyzacyjnych odpowiadał wielkości, ogólnej strukturze portfela, strategiom inwestycyjnym i celom danego AFI, określonym w regulaminie AFI lub dokumentach założycielskich, prospekcie emisyjnym i dokumentach ofertowych.

4. Zgodnie z wymogami określonymi w art. 18 dyrektywy 2011/61/UE ZAFI zapewniają odpowiedni poziom wewnętrznej sprawozdawczości wobec kadry kierowniczej wyższego szczebla, tak aby kadra kierownicza wyższego szczebla była dokładnie poinformowana o każdym istotnym przyjęciu ekspozycji z tytułu sekurytyzacji oraz o odpowiednim zarządzaniu ryzykiem związanym z tymi ekspozycjami.

5. ZAFI uwzględniają odpowiednie informacje na temat ich ekspozycji na ryzyko kredytowe z tytułu sekurytyzacji i swoich procedur zarządzania ryzykiem w tym obszarze w sprawozdaniach, które należy składać, i informacjach, które należy ujawniać, zgodnie z art. 22, 23 i 24 dyrektywy 2011/61/UE.

Artykuł 54

Działania naprawcze

1. W przypadku wykrycia po przyjęciu ekspozycji z tytułu sekurytyzacji, że określenie i ujawnienie utrzymanych udziałów nie spełnia wymogów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, ZAFI podejmują działania naprawcze leżące w najlepszym interesie inwestorów odpowiedniego AFI.

2. ZAFI podejmują działania naprawcze leżące w najlepszym interesie inwestorów odpowiedniego AFI, jeżeli utrzymane udziały stanowią mniej niż 5 % w określonym momencie po przyjęciu ekspozycji i nie wynika to z naturalnego mechanizmu płatności transakcji.

Artykuł 55

Zasada praw nabytych

Przepisy art. 51–54 stosuje się do nowych sekurytyzacji wyemitowanych w dniu 1 stycznia 2011 r. lub po tej dacie. Przepisy art. 51–54 stosuje się po dniu 31 grudnia 2014 r. do istniejących sekurytyzacji, jeżeli nowe ekspozycje bazowe są do nich dodawane lub zamieniane po tej dacie.

Artykuł 56

Wykładnia

W przypadku braku szczegółowej wykładni przedstawionej przez EUNGI PW lub Wspólny Komitet Europejskich Urzędów

Nadzoru przepisy niniejszej sekcji interpretuje się w sposób spójny z odpowiadającymi im przepisami dyrektywy 2006/48/WE oraz z Wytycznymi dotyczącymi zastosowania art. 122a dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych z dnia 31 grudnia 2010 r. ⁽¹⁾ wydanymi przez Komitet Europejskich Organów Nadzoru Bankowego oraz późniejszymi poprawkami do tych dokumentów

SEKCJA 6

Wymogi organizacyjne – zasady ogólne

[art. 12 i 18 dyrektywy 2011/61/UE]

Artykuł 57

Wymogi ogólne

1. ZAFI:
 - a) ustanawiają, wdrażają i utrzymują procedury decyzyjne i strukturę organizacyjną, które w jasny i udokumentowany sposób określają zasady podległości służbowej oraz przydzielają funkcje i obowiązki;
 - b) upewniają się, czy ich osoby zaangażowane znają procedury, których mają obowiązek przestrzegać w celu właściwego wypełniania swoich obowiązków;
 - c) ustanawiają, wdrażają i utrzymują odpowiednie mechanizmy kontroli wewnętrznej służące zapewnieniu zgodności z decyzjami i procedurami na wszystkich szczeblach organizacyjnych ZAFI;
 - d) ustanawiają, wdrażają i utrzymują efektywny system sprawozdawczości wewnętrznej i przekazu informacji na wszystkich odpowiednich szczeblach organizacyjnych ZAFI, a także skutecznej wymiany informacji z wszystkimi zaangażowanymi osobami trzecimi;
 - e) utrzymują odpowiednią, należyście uporządkowaną dokumentację dotyczącą ich działalności gospodarczej i organizacji wewnętrznej.

ZAFI biorą pod uwagę charakter, skalę i złożoność prowadzonej przez siebie działalności, a także charakter i zakres usług oraz działań wykonywanych w jej ramach.

2. ZAFI ustanawiają, wdrażają i utrzymują systemy i procedury, które zapewniają właściwy stopień bezpieczeństwa, rzetelności i poufności informacji, uwzględniając przy tym charakter danych informacji.

⁽¹⁾ Komitet Europejskich Organów Nadzoru Bankowego, Wytyczne dotyczące zastosowania art. 122a dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych z dnia 31 grudnia 2010 r., <http://www.eba.europa.eu/cbs/media/Publications/Standards%20and%20Guidelines/2010/Application%20of%20Art.%20122a%20of%20the%20CRD/Guidelines.pdf>

3. ZAFI ustanawiają, wdrażają i utrzymują odpowiednią politykę ciągłości działania, której celem jest zachowanie najważniejszych danych i funkcji oraz utrzymanie usług i działalności w razie przerwy w funkcjonowaniu systemów i procedur lub – jeśli nie jest to możliwe – jak najszybsze odzyskanie takich danych i funkcji oraz jak najszybsze wznowienie usług i działalności.

4. ZAFI ustanawiają, wdrażają i utrzymują zasady i procedury księgowość oraz reguły wyceny, które umożliwiają terminowe dostarczenie właściwemu organowi, na jego wniosek, sprawozdań finansowych, które dają prawdziwy i rzetelny obraz ich sytuacji finansowej oraz są zgodne ze wszystkimi obowiązującymi standardami i regułami rachunkowości.

5. ZAFI wdrażają odpowiednie zasady i procedury, aby zagwarantować, że polityka umarzania danego AFI jest ujawniana inwestorom w sposób wystarczająco szczegółowy, zanim dokonają oni inwestycji w AFI oraz w razie istotnych zmian.

6. ZAFI monitorują i regularnie oceniają adekwatność i skuteczność stosowanych przez siebie systemów, mechanizmów kontroli wewnętrznej i ustaleń dokonanych zgodnie z ust. 1–5 oraz podejmują odpowiednie środki w celu wyeliminowania wszelkich nieprawidłowości.

Artykuł 58

Elektroniczne przetwarzanie danych

1. ZAFI dokonują odpowiednich i wystarczających ustaleń dotyczących stosownych systemów elektronicznych umożliwiających szybkie i prawidłowe rejestrowanie każdej transakcji portfelowej lub zlecenia subskrypcji bądź – w stosownych przypadkach – umorzenia.

2. ZAFI zapewniają wysoki poziom bezpieczeństwa podczas elektronicznego przetwarzania danych, a także, w stosownych przypadkach, rzetelności i poufności rejestrowanych informacji.

Artykuł 59

Procedury księgowość

1. ZAFI stosują zasady i procedury księgowość, o których mowa w art. 57 ust. 4, w celu zapewnienia ochrony inwestorom. Ewidencja księgowość jest prowadzona w taki sposób, aby umożliwiać bezpośrednio identyfikowanie wszystkich aktywów i pasywów AFI w dowolnym momencie. Jeśli AFI posiada różne subfundusze, prowadzone są dla nich odrębne księgi rachunkowe.

2. ZAFI ustanawiają, wdrażają i utrzymują zasady i procedury księgowość oraz zasady i procedury wyceny w celu zapewnienia prawidłowego obliczania wartości netto aktywów każdego AFI na podstawie mających zastosowanie reguł i standardów rachunkowości.

Artykuł 60

Kontrola sprawowana przez organ zarządzający, kadrę kierowniczą wyższego szczebla oraz funkcję nadzorczą

1. Dokonując wewnętrznego przydziału zadań, ZAFI dopilnowują, aby organ zarządzający, kadra kierownicza wyższego szczebla oraz – jeżeli istnieje – funkcja nadzorczą odpowiadały za wypełnianie przez ZAFI jego obowiązków wynikających z dyrektywy 2011/61/UE.

2. ZAFI dopilnowuje, aby kadra kierownicza wyższego szczebla:

- a) była odpowiedzialna za wdrożenie ogólnej polityki inwestycyjnej dla każdego zarządzanego AFI określonej, w zależności od przypadku, w regulaminie funduszu, dokumentach założycielskich, prospekcie emisyjnym lub dokumentach ofertowych;
- b) nadzorowała zatwierdzanie strategii inwestycyjnych dla każdego zarządzanego AFI;
- c) była odpowiedzialna za ustanowienie i wdrożenie zasad i procedur wyceny, zgodnie z art. 19 dyrektywy 2011/61/UE;
- d) była odpowiedzialna za dopilnowanie, aby ZAFI posiadała stałą i skuteczną funkcję związaną z zapewnianiem zgodności, nawet jeżeli funkcja ta wykonywana jest przez osobę trzecią;
- e) dopilnowywała, by ogólna polityka inwestycyjna, strategię inwestycyjne oraz limity ryzyka każdego zarządzanego AFI były odpowiednio i skutecznie wdrażane i przestrzegane, oraz sprawdzała to okresowo, nawet jeżeli funkcja zarządzania ryzykiem wykonywana jest przez osobę trzecią;
- f) zatwierdzała adekwatność procedur wewnętrznych dotyczących podejmowania decyzji inwestycyjnych w odniesieniu do każdego zarządzanego AFI oraz dokonywała ich okresowego przeglądu, tak aby zapewnić spójność tych decyzji z zatwierdzonymi strategiami inwestycyjnymi;
- g) zatwierdzała politykę zarządzania ryzykiem oraz ustalenia, procesy i metody wdrażania tej polityki, w tym system limitów ryzyka dla każdego zarządzanego AFI, oraz dokonywała ich okresowego przeglądu;
- h) była odpowiedzialna za ustanawianie i stosowanie polityki wynagrodzeń zgodnie z załącznikiem II do dyrektywy 2011/61/UE.

3. ZAFI dopilnowuje również, by kadra kierownicza wyższego szczebla oraz, w stosownych przypadkach, organ nadzorczy lub funkcja nadzorcza:

- a) oceniały skuteczność zasad, ustaleń i procedur wdrożonych w celu wywiązania się z obowiązków przewidzianych w dyrektywie 2011/61/UE oraz dokonywały ich okresowego przeglądu;
- b) podejmowały odpowiednie środki w celu wyeliminowania wszelkich nieprawidłowości.

4. ZAFI dopilnowuje, by jego kadra kierownicza wyższego szczebla otrzymywała często (i nie rzadziej niż raz w roku) pisemne sprawozdania dotyczące zgodności z prawem, audytu wewnętrznego i zarządzania ryzykiem, zawierające w szczególności informacje o tym, czy w przypadku jakichkolwiek nieprawidłowości podjęto odpowiednie środki naprawcze.

5. ZAFI dopilnowuje, by jego kadra kierownicza wyższego szczebla otrzymywała regularne sprawozdania z realizacji strategii inwestycyjnych i stosowania wewnętrznych procedur dotyczących podejmowania decyzji inwestycyjnych, o których mowa w ust. 2 lit. b)–e).

6. ZAFI dopilnowuje, by organ nadzorczy lub – jeśli istnieje – funkcja nadzorcza otrzymywały regularne pisemne sprawozdania na temat zagadnień, o których mowa w ust. 4.

Artykuł 61

Stała funkcja związana z zapewnianiem zgodności

1. ZAFI ustanawiają, wdrażają i utrzymują odpowiednie zasady i procedury służące wykrywaniu wszelkiego ryzyka niewywiązania się przez ZAFI z jego obowiązków wynikających z dyrektywy 2011/61/UE oraz związanych z tym zagrożeń, jak również wprowadzają odpowiednie środki i procedury stworzone w celu ograniczenia takiego ryzyka do minimum oraz umożliwienia właściwym organom skutecznego wykonywania uprawnień przysługujących im na mocy tej dyrektywy.

ZAFI bierze pod uwagę charakter, skalę i złożoność prowadzonej przez siebie działalności, a także charakter i zakres usług oraz działań wykonywanych w jej ramach.

2. ZAFI ustanawia i utrzymuje stałą i skutecznie działającą funkcję związaną z zapewnianiem zgodności, która działa niezależnie i odpowiada za:

- a) monitorowanie i regularną ocenę adekwatności i skuteczności środków, zasad i procedur wprowadzonych zgodnie z ust. 1 oraz działań podjętych w celu wyeliminowania wszelkich nieprawidłowości w wypełnianiu przez ZAFI jego obowiązków;
- b) doradzanie osobom zaangażowanym odpowiedzialnym za wykonywanie usług i działań oraz wspieranie ich w wypeł-

nianiu obowiązków ZAFI wynikających z dyrektywy 2011/61/UE.

3. Aby funkcja związana z zapewnianiem zgodności, o której mowa w ust. 2, mogła wypełniać swoje obowiązki w sposób właściwy i niezależny, ZAFI zapewnia spełnienie następujących warunków:

- a) funkcja ta dysponuje koniecznymi uprawnieniami, zasobami, wiedzą specjalistyczną i dostępem do wszystkich istotnych informacji;
- b) wyznacza się pracownika ds. zgodności z prawem, który odpowiada za funkcję związaną z zapewnianiem zgodności oraz przedkłada kadrze kierowniczej wyższego szczebla częstych sprawozdań (nie rzadziej niż raz w roku) z zakresu zgodności z prawem, zawierających w szczególności informacje o tym, czy w przypadku jakichkolwiek nieprawidłowości podjęto odpowiednie środki naprawcze;
- c) osoby uczestniczące w pracach funkcji związanej z zapewnianiem zgodności nie są zaangażowane w świadczenie usług ani wykonywanie działań, które monitorują;
- d) metoda ustalania wynagrodzenia pracownika ds. zgodności z prawem i innych osób w ramach funkcji związanej z zapewnianiem zgodności nie wpływa faktycznie ani potencjalnie na obiektywizm tych osób.

ZAFI nie ma jednak obowiązku stosowania się do przepisów akapitu pierwszego lit. c) lub d), jeżeli jest w stanie wykazać, że wymóg ten jest nieproporcjonalny w stosunku do charakteru, skali i złożoności prowadzonej przez niego działalności, a także w stosunku do charakteru i zakresu jego usług i działań oraz że jego funkcja związana z zapewnianiem zgodności nadal działa skutecznie.

Artykuł 62

Stała funkcja audytu wewnętrznego

1. ZAFI, gdy jest to właściwe i proporcjonalne w stosunku do charakteru, skali i złożoności prowadzonej przez nich działalności oraz do charakteru i zakresu działań związanych z zarządzaniem zbiorowym portfelem wykonywanych w ramach tej działalności, ustanawiają i utrzymują odrębną funkcję audytu wewnętrznego, która działa niezależnie od innych funkcji i obszarów działalności ZAFI.

2. Funkcja audytu wewnętrznego, o której mowa w ust. 1:

- a) ustanawia, wdraża i utrzymuje plan audytu służący badaniu i ocenianiu adekwatności i skuteczności systemów, mechanizmów kontroli wewnętrznej i ustaleń stosowanych przez ZAFI;

- b) wydaje zalecenia na podstawie wyników prac przeprowadzonych zgodnie z przepisami lit. a);
- c) kontroluje stosowanie się do zaleceń, o których mowa w lit. b);
- d) przedkłada sprawozdania z audytów wewnętrznych.

Artykuł 63

Transakcje osobiste

1. W odniesieniu do każdej osoby zaangażowanej, która uczestniczy w działaniach mogących wywołać konflikt interesów lub która ma dostęp do informacji wewnętrznych w rozumieniu art. 1 ust. 1 dyrektywy 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) ⁽¹⁾ lub innych informacji poufnych dotyczących AFI lub transakcji zawieranych z udziałem AFI lub na jego rachunek, ZAFI ustanawia, wdraża i utrzymuje odpowiednie ustalenia służące temu, by żadna taka osoba nie podejmowała następujących czynności:

- a) zawarcia transakcji osobistej na instrumentach finansowych lub innych aktywach, która spełnia jedno z poniższych kryteriów:

- (i) transakcja podlega przepisom art. 2 ust. 1 dyrektywy 2003/6/WE;

- (ii) transakcja wiąże się z nieuprawnionym lub nieprawidłowym ujawnieniem informacji poufnych;

- (iii) transakcja koliduje lub może kolidować z obowiązkiem ZAFI wynikającym z dyrektywy 2011/61/UE;

- b) doradzania innym osobom lub nakłaniania ich, w zakresie wykraczającym poza właściwy tryb wykonywania obowiązków wynikających z umowy o pracę lub o świadczenie usług, do zawarcia transakcji osobistej, o której mowa w lit. a) ppkt (i) oraz (ii), lub jeżeli taka transakcja stanowiłaby nieuprawnione wykorzystanie informacji na temat zleceń będących w trakcie realizacji;

- c) ujawnienia wszelkich informacji lub opinii – w zakresie wykraczającym poza normalny tryb wykonywania obowiązków wynikających z umowy o pracę lub o świadczenie usług oraz nie naruszając przepisów art. 3 lit. a) dyrektywy 2003/6/WE – jakiegokolwiek innej osobie, jeżeli dana osoba zaangażowana wie lub istnieje uzasadnione podstawy, aby zakładać, iż powinna wiedzieć o tym, że ujawnienie takich informacji lub opinii pozwoli lub może pozwolić tej innej osobie na podjęcie jednego z następujących działań:

- (i) zawarcia transakcji osobistej, o której mowa w lit. a) ppkt (i) oraz (ii), na instrumentach finansowych lub innych aktywach bądź jeżeli taka transakcja stanowiłaby nieuprawnione wykorzystanie informacji na temat zleceń będących w trakcie realizacji;

- (ii) doradzania innej osobie lub nakłaniania jej do zawarcia takiej transakcji osobistej.

2. Ustalenia, o których mowa w ust. 1, służą w szczególności temu, by:

- a) każda osoba zaangażowana była świadoma ograniczeń dotyczących transakcji osobistych, o których mowa w ust. 1, oraz środków ustanowionych przez ZAFI w związku z transakcjami osobistymi i ujawnianiem informacji, zgodnie z ust. 1;

- b) ZAFI był niezwłocznie informowany o każdej transakcji osobistej zawartej przez osobę zaangażowaną objętą przepisami ust. 1 poprzez zgłoszenie takiej transakcji lub za pomocą innych procedur umożliwiających ZAFI wykrycie takich transakcji;

- c) prowadzono rejestr transakcji osobistych zgłoszonych ZAFI lub wykrytych przez niego, w tym wszelkich upoważnień lub zakazów wydanych w związku z taką transakcją.

Do celów akapitu pierwszego lit. b), jeżeli pewne działania ZAFI wykonywane są przez osoby trzecie, ZAFI dopilnowuje, by podmiot, który wykonuje te działania, prowadził rejestr transakcji osobistych zawieranych przez wszystkie osoby zaangażowane objęte przepisami ust. 1 oraz by na wniosek ZAFI niezwłocznie przekazywał mu informacje na ten temat.

3. Ustępy 1 i 2 nie mają zastosowania do następujących typów transakcji osobistych:

- a) transakcji osobistych wykonywanych w ramach usługi dyskrecjonalnego zarządzania portfelem, jeśli nie są poprzedzone korespondencją na temat transakcji pomiędzy zarządzającym portfelem a osobą zaangażowaną lub inną osobą, na rachunek której dokonuje się transakcji;

- b) transakcje osobiste dotyczące UCITS lub AFI podlegających zgodnie z prawem krajowym nadzorowi państwa członkowskiego, które wymaga równoważnego poziomu dywersyfikacji ryzyka związanego z aktywami, w sytuacji gdy osoba zaangażowana i każda inna osoba, na rachunek której dokonuje się transakcji, nie uczestniczą w zarządzaniu tym przedsiębiorstwem.

4. Do celów ust. 1 transakcja osobista obejmuje również transakcję na instrumencie finansowym lub innym składniku aktywów wykonywaną w imieniu lub na rachunek:

- a) osoby zaangażowanej;

- b) dowolnej osoby, z którą osobą zaangażowaną łączą więzy pokrewieństwa albo bliskie stosunki;

- c) osoby, której stosunki z osobą zaangażowaną są takiego rodzaju, że osoba zaangażowana ma, bezpośrednio lub pośrednio, istotny interes w danej transakcji, inny niż opłata lub prowizja za jej wykonanie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 96 z 12.4.2003, s. 16.

Artykuł 64

Rejestrowanie transakcji portfelowych

1. ZAFI w odniesieniu do każdej transakcji portfelowej związanej z AFI, którymi zarządzają, niezwłocznie rejestrują informacje wystarczające do odtworzenia szczegółów zlecenia oraz dokonanej transakcji lub umowy.

2. W odniesieniu do transakcji portfelowych dokonywanych w miejscu realizacji zlecenia zarejestrowane informacje, o których mowa w ust. 1, obejmują:

- a) nazwę lub inne oznaczenie AFI oraz imię i nazwisko osoby działającej w imieniu AFI;
- b) składnik aktywów;
- c) w stosownych przypadkach – ilość;
- d) rodzaj zlecenia lub transakcji;
- e) cenę;
- f) w przypadku zleceń – datę i dokładną godzinę przekazania zlecenia do realizacji oraz imię i nazwisko lub inne dane identyfikujące osobę, której przekazano zlecenie do realizacji, a w przypadku transakcji – datę i dokładną godzinę decyzji o przystąpieniu do realizacji transakcji oraz jej realizacji;
- g) w stosownych przypadkach – imię i nazwisko osoby przekazującej zlecenie do realizacji lub realizującej transakcję;
- h) w stosownych przypadkach – przyczyny wycofania zlecenia;
- i) w przypadku zrealizowanych transakcji – oznaczenie kontrahenta i miejsca realizacji.

3. W odniesieniu do transakcji portfelowych dokonywanych przez AFI poza miejscem realizacji zlecenia zarejestrowane informacje, o których mowa w ust. 1, obejmują:

- a) nazwę lub inne oznaczenie AFI;
- b) dokumentację prawną i inną, która stanowi podstawę transakcji portfelowej, w tym w szczególności zawartą umowę;
- c) cenę.

4. Do celów ust. 2 i 3 miejsce realizacji obejmuje podmiot systematycznie internalizujący transakcje, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 7 dyrektywy 2004/39/WE, rynek regulowany, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 14 tej dyrektywy, wielostronną platformę obrotu, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 15 tej dyrektywy, animatora rynku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 8 tej dyrektywy, lub inny podmiot zapewniający płynność instrumentów finansowych bądź podmiot, który w państwie trzecim pełni obowiązki podobne do tych, które wykonują wyżej wymienione podmioty.

Artykuł 65

Rejestrowanie zleceń subskrypcji i umorzenia

1. ZAFI podejmują wszelkie uzasadnione kroki w celu zapewnienia rejestracji otrzymanych zleceń subskrypcji i, w stosownych przypadkach, umorzenia AFI niezwłocznie po ich otrzymaniu.

2. Zarejestrowane informacje obejmują:

- a) odpowiedni AFI;
- b) osobę składającą lub przekazującą zlecenie do realizacji;
- c) osobę otrzymującą zlecenie;
- d) datę i godzinę zlecenia;
- e) warunki i sposób płatności;
- f) rodzaj zlecenia;
- g) datę realizacji zlecenia;
- h) liczbę jednostek lub udziałów bądź kwot stanowiących ich równoważność, na które dokonano subskrypcji lub które umorzono;
- i) cenę, po której dokonano subskrypcji lub, w stosownych przypadkach, umorzenia każdej jednostki lub akcji bądź, w stosownych przypadkach, kwotę zaangażowanego i opłaconego kapitału;
- j) łączną wartość subskrypcji lub umorzenia jednostek lub udziałów;
- k) wartość brutto zlecenia wraz z opłatami za subskrypcję lub wartość netto po odjęciu kosztów umorzenia.

Informacje, o których mowa w lit. i), j) i k), rejestruje się niezwłocznie po ich udostępnieniu.

Artykuł 66

Wymogi dotyczące przechowywania ksiąg

1. ZAFI zapewniają przechowywanie rejestrów, o których mowa w art. 64 i 65, przez co najmniej pięć lat.

Właściwe organy mogą jednak zobowiązać ZAFI do zapewnienia zachowania niektórych lub wszystkich takich rejestrów przez dłuższy okres, w zależności od charakteru danego składnika aktywów lub transakcji portfelowej, w przypadku gdy jest to konieczne, by organy te mogły wykonywać swoje funkcje nadzorcze zgodnie z dyrektywą 2011/61/UE.

2. Po wygaśnięciu posiadanego przez ZAFI zezwolenia rejestry muszą być przechowywane co najmniej przez okres pozostający do upływu okresu pięciu lat, o którym mowa w ust. 1. Właściwe organy mogą zażądać przechowywania przez dłuższy okres.

Jeżeli ZAFI przekazuje swoje obowiązki związane z AFI innemu ZAFI, zapewnia takiemu ZAFI dostęp do rejestrów, o których mowa w ust. 1.

3. Rejestry są przechowywane na nośniku, który pozwala na przechowywanie informacji do przyszłego wglądu właściwych organów, oraz w takiej formie i w taki sposób, aby spełnione były następujące warunki:

- a) właściwe organy są w stanie uzyskać w dowolnym momencie dostęp do tych danych i odtworzyć każdy istotny etap realizacji każdej transakcji portfelowej;
- b) istnieje możliwość łatwego sprawdzenia poprawek lub innych zmian, a także odtworzenia zawartości danych przed wprowadzeniem do nich poprawek czy zmian;
- c) nie są możliwe żadne inne manipulacje czy zmiany.

SEKCJA 7

Wycena

[art. 19 dyrektywy 2011/61/UE]

Artykuł 67

Zasady i procedury wyceny aktywów AFI

1. Dla każdego zarządzanego AFI ZAFI ustanawiają, utrzymują i wdrażają pisemne zasady i procedury zapewniające rzetelny, przejrzysty, kompleksowy i odpowiednio udokumentowany proces wyceny oraz dokonują przeglądu tych zasad i procedur. Polityka i procedury wyceny obejmują wszystkie istotne aspekty procesu wyceny oraz procedur i kontroli wyceny w odniesieniu do danego AFI.

Bez uszczerbku dla wymogów wynikających z prawa krajowego i regulaminu AFI oraz dokumentów założycielskich ZAFI zapewnia stosowanie sprawiedliwych, odpowiednich oraz przejrzystych metod wyceny w odniesieniu do AFI, którymi zarządza. W zasadach wyceny określa się metodykę wyceny, którą wdraża się za pomocą procedur, stosowaną w odniesieniu do każdego rodzaju aktywów, w które AFI może inwestować zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym, regulaminem AFI oraz dokumentami założycielskimi. ZAFI nie może po raz pierwszy zainwestować w określony rodzaj aktywów, dopóki dla tego konkretnego rodzaju aktywów nie zostaną określone odpowiednia metoda lub odpowiednie metody wyceny.

W zasadach i procedurach określających metody wyceny uwzględnia się dane wejściowe, modele i kryteria wyboru dotyczące źródeł informacji o kształtowaniu się cen oraz źródeł danych rynkowych. Przewiduje się w nich, że tam, gdzie to właściwe i możliwe, informacje o cenach pozyskuje się z niezależnych źródeł. Proces wyboru konkretnej metody obejmuje ocenę dostępnych odpowiednich metod z uwzględnieniem ich

wrażliwości na zmiany zmiennych oraz kwestię tego, w jaki sposób określone strategie determinują względną wartość aktywów znajdujących się w portfelu.

2. W zasadach wyceny określa się obowiązki, role i zadania wszystkich stron zaangażowanych w proces wyceny, w tym kadry kierowniczej wyższego szczebla ZAFI. Procedury odzwierciedlają strukturę organizacyjną określoną w zasadach wyceny.

Zasady i procedury wyceny regulują co najmniej następujące kwestie:

- a) kompetencje i niezależność personelu, który faktycznie przeprowadza wycenę aktywów;
- b) szczegółowe strategie inwestycyjne AFI i aktywa, w które mogą inwestować AFI;
- c) środki kontroli dotyczące wyboru danych wejściowych, źródeł danych i metod wyceny;
- d) kanały eskalacji służące do wyjaśniania różnic w wycenach aktywów;
- e) w stosownych przypadkach – wycenę wszelkich korekt związanych z wielkością i płynnością pozycji lub zmian warunków rynkowych;
- f) właściwy moment na zamknięcie ksiąg do celów wyceny;
- g) odpowiednią częstotliwość wyceny aktywów.

3. Jeżeli powołano zewnętrzny podmiot wyceniający, w zasadach i procedurach wyceny określa się proces wymiany informacji między ZAFI a zewnętrznym podmiotem wyceniającym, tak aby zagwarantować, że przekazywane są wszystkie niezbędne informacje wymagane do celów realizacji zadania wyceny.

Zasady i procedury wyceny gwarantują, że ZAFI przeprowadza wstępne i okresowe badanie *due diligence* w odniesieniu do osób trzecich, które wyznaczono do świadczenia usług wyceny.

4. Jeżeli wycenę przeprowadza sam ZAFI, w zasadach uwzględnia się opis zabezpieczeń zapewniających funkcjonalnie niezależne wykonanie zadania wyceny zgodnie z art. 19 ust. 4 lit. b) dyrektywy 2011/61/UE. Takie zabezpieczenia obejmują środki służące wyeliminowaniu lub ograniczeniu niepożądanego wpływu wszelkich osób na sposób wykonywania działań związanych z wyceną przez daną osobę.

*Artykuł 68***Stosowanie modeli do wyceny aktywów**

1. Jeżeli wycena aktywów AFI odbywa się z zastosowaniem modelu, wówczas taki model i jego główne cechy wyjaśnia się i uzasadnia w zasadach i procedurach wyceny. Powody wyboru danego modelu, dane bazowe, założenia przyjęte w modelu i uzasadnienie ich stosowania, a także ograniczenia wyceny opartej na modelu muszą być odpowiednio udokumentowane.

2. Zasady i procedury wyceny gwarantują, że przed zastosowaniem model zostaje zatwierdzony przez osobę posiadającą niezbędną wiedzę specjalistyczną, która nie uczestniczyła w procesie jego tworzenia. Proces wyceny musi być odpowiednio udokumentowany.

3. Model podlega uprzedniemu zatwierdzeniu przez kadrę kierowniczą wyższego szczebla ZAFI. Jeżeli model jest stosowany przez ZAFI, który realizuje funkcję wyceny samodzielnie, zatwierdzenie przez kadrę kierowniczą wyższego szczebla nie narusza prawa właściwego organu do nałożenia obowiązku weryfikacji modelu przez zewnętrzny podmiot wyceniający lub przez biegłego rewidenta na mocy art. 19 ust. 9 dyrektywy 2011/61/UE.

*Artykuł 69***Spójne stosowanie zasad i procedur wyceny**

1. ZAFI zapewnia spójne stosowanie zasad i procedur wyceny oraz wyznaczonych metod wyceny.

2. Zasady i procedury wyceny oraz wyznaczone metody stosuje się w odniesieniu do wszystkich aktywów w ramach AFI, uwzględniając strategię inwestycyjną, rodzaj aktywów oraz, w stosownych przypadkach, istnienie różnych zewnętrznych podmiotów wyceniających.

3. Jeżeli nie są wymagane jakiegokolwiek aktualizacje, konsekwentnie przez dłuższy okres stosuje się zasady i procedury wyceny oraz utrzymuje się źródła i reguły wyceny.

4. Procedury wyceny oraz wyznaczone metody wyceny stosuje się spójnie w odniesieniu do wszystkich aktywów w ramach wszystkich AFI zarządzanych przez tego samego ZAFI, uwzględniając strategię inwestycyjne i rodzaje aktywów posiadanych przez AFI oraz, w stosownych przypadkach, istnienie różnych zewnętrznych podmiotów wyceniających.

*Artykuł 70***Okresowy przegląd zasad i procedur wyceny**

1. W zasadach wyceny przewiduje się okresowy przegląd zasad i procedur, w tym metod wyceny. Przegląd przeprowadza

się co najmniej raz do roku oraz zanim AFI rozpocznie nową strategię inwestycyjną lub zainwestuje w nowy rodzaj aktywów, którego nie obejmuje obecna polityka w zakresie wyceny.

2. W zasadach i procedurach wyceny określa się, w jaki sposób można dokonać zmiany polityki w zakresie wyceny, w tym metody wyceny, oraz w jakich okolicznościach byłoby to właściwe. Zalecenia dotyczące zmian zasad i procedur wydaje kadra kierownicza wyższego szczebla, która dokonuje przeglądu wszelkich zmian i zatwierdza je.

3. W ramach funkcji zarządzania ryzykiem, o której mowa w art. 38, dokonuje się przeglądu zasad i procedur przyjętych do celów wyceny aktywów oraz w razie potrzeby zapewnia odpowiednie wsparcie w tym zakresie.

*Artykuł 71***Przegląd poszczególnych wycen aktywów**

1. ZAFI zapewnia sprawliwą i właściwą wycenę wszystkich aktywów znajdujących się w posiadaniu AFI. ZAFI dokumentuje – w podziale na rodzaj aktywów – sposób, w jaki ocenia się, czy poszczególne wyceny są właściwe i sprawliwe. ZAFI jest zawsze w stanie wykazać, że portfele AFI, którymi zarządza, są odpowiednio wycenione.

2. W zasadach i procedurach wyceny ustanawia się proces przeglądu w odniesieniu do poszczególnych wycen aktywów, w przypadku których istnieje istotne zagrożenie nieprawidłowej wyceny, na przykład w następujących przypadkach:

- a) wycena opiera się na cenach, których jedynym źródłem jest pojedynczy kontrahent lub broker;
- b) wycena opiera się na cenach giełdowych aktywów niepiłynnych;
- c) wpływ na wycenę mają strony związane z ZAFI;
- d) wpływ na wycenę mają inne podmioty, które mogą mieć interes finansowy w wynikach AFI;
- e) wycena opiera się na cenach dostarczonych przez kontrahenta, który zainicjował instrument, zwłaszcza gdy jednostka inicjująca finansuje również pozycję AFI w instrumencie;
- f) wpływ na wycenę ma co najmniej jedna osoba w ramach ZAFI.

3. W zasadach i procedurach wyceny opisuje się proces przeglądu, z uwzględnieniem wystarczających i odpowiednich badań i kontroli zasadności poszczególnych wycen. Zasadność ocenia się pod względem istnienia odpowiedniego poziomu obiektywności. Takie badania i kontrole obejmują co najmniej:

- a) zweryfikowanie wycen poprzez porównanie z cenami uzyskanymi od kontrahentów oraz na przestrzeni dłuższego okresu;
- b) zatwierdzenie wycen poprzez porównanie uzyskanych cen z ostatnimi wartościami bilansowymi;
- c) rozważenie reputacji, spójności i jakości źródeł wyceny;
- d) porównanie z wartościami otrzymanymi przez osobę trzecią;
- e) sprawdzenie i udokumentowanie zwolnień;
- f) uwidocznienie i zbadanie wszelkich różnic, które wydają się nietypowe lub zmieniają się w zależności od punktu odniesienia wyceny ustalonego dla danego rodzaju aktywów;
- g) zbadanie pod kątem *stale prices* oraz dorozumianych parametrów;
- h) porównanie z cenami wszelkich powiązanych aktywów lub ich zabezpieczeń;
- i) przegląd danych wejściowych wykorzystanych w wycenie opartej na modelu, w szczególności tych, w odniesieniu do których cena uzyskana z zastosowaniem modelu wykazuje znaczną wrażliwość.

4. W zasadach i procedurach wyceny uwzględnia się odpowiednie środki eskalacji, aby zniwelować różnice lub usunąć inne problemy związane z wyceną aktywów.

Artykuł 72

Obliczanie wartości aktywów netto przypadającej na jednostkę uczestnictwa lub udział

1. ZAFI gwarantuje, że dla każdego AFI, którym zarządza, wartość aktywów netto przypadającą na jednostkę uczestnictwa lub udział oblicza się przy okazji każdej emisji, subskrypcji, umorzenia lub unieważnienia jednostek uczestnictwa lub udziałów, ale przynajmniej raz do roku.
2. ZAFI gwarantuje, że procedury i metodyka obliczania wartości aktywów netto przypadającej na jednostkę uczestnictwa lub udział są w pełni udokumentowane. Procedury i metody obliczania oraz ich zastosowanie podlegają regularnej weryfikacji przez ZAFI, a zmiany są odpowiednio wprowadzane do dokumentacji.
3. ZAFI gwarantuje, że w przypadku nieprawidłowego obliczenia wartości aktywów netto stosowane są procedury naprawcze.
4. ZAFI gwarantuje, że liczba wyemitowanych jednostek uczestnictwa lub udziałów podlega regularnej weryfikacji, przynajmniej tak często, jak często oblicza się cenę jednostki uczestnictwa lub udziału.

Artykuł 73

Gwarancje zawodowe

1. Na stosowny wniosek zewnętrzne podmioty wyceniające przedstawiają gwarancje zawodowe, aby wykazać swoją zdolność do wykonywania funkcji wyceny. Zewnętrzne podmioty wyceniające przedkładają gwarancje zawodowe w formie pisemnej.

2. Gwarancje zawodowe zawierają dowody potwierdzające kwalifikacje zewnętrznego podmiotu wyceniającego i jego zdolność do przeprowadzenia właściwej i niezależnej wyceny, w tym co najmniej dowody potwierdzające:

- a) wystarczającą liczbę pracowników i wystarczające zasoby techniczne;
- b) odpowiednie procedury zabezpieczające właściwą i niezależną wycenę;
- c) odpowiednią wiedzę i informacje na temat strategii inwestycyjnej AFI oraz aktywów, które ma wycenić wyznaczony zewnętrzny podmiot wyceniający;
- d) wystarczająco dobrą reputację oraz wystarczające doświadczenie w zakresie wyceny.

3. W przypadku gdy zewnętrzny podmiot wyceniający podlega obowiązkowej rejestracji zawodowej przez właściwy organ lub inny podmiot państwa, w którym ma on siedzibę, gwarancja zawodowa zawiera nazwę tego organu lub podmiotu, w tym stosowne dane kontaktowe. Gwarancja zawodowa wyraźnie wskazuje przepisy ustawowe i wykonawcze lub zasady etyki zawodowej, którym podlega zewnętrzny podmiot wyceniający.

Artykuł 74

Częstotliwość wyceny aktywów posiadanych przez AFI typu otwartego

1. Wycena instrumentów finansowych posiadanych przez AFI typu otwartego odbywa się za każdym razem, gdy obliczana jest wartość aktywów netto przypadająca na jednostkę uczestnictwa lub udział zgodnie z art. 72 ust. 1.
2. Wycena innych aktywów posiadanych przez AFI typu otwartego odbywa się przynajmniej raz w roku oraz za każdym razem, gdy istnieją dowody na to, że ostatnia ustalona wartość nie jest już sprawiedliwa bądź właściwa.

SEKCJA 8

Przekazanie funkcji ZAFI

[art. 20 ust. 1, 2, 4 i 5 dyrektywy 2011/61/UE]

Artykuł 75

Zasady ogólne

Przy przekazywaniu wykonywania jednej lub większej liczby funkcji w swoim imieniu ZAFI przestrzegają w szczególności poniższych zasad ogólnych:

- a) struktura przekazania nie pozwala na obchodzenie obowiązków lub odpowiedzialności ZAFI; przekazano wykonywanie funkcji, na bieżąco stosuje się do tych instrukcji;
- b) przekazanie nie wpływa w żaden sposób na obowiązki ZAFI w stosunku do AFI i jego inwestorów; j) ZAFI gwarantuje, że osoba, której przekazano wykonywanie funkcji, ujawnia ZAFI wszelkie zmiany, które mogą mieć istotny wpływ na zdolność osoby, której przekazano wykonywanie funkcji, do wykonywania przekazanych funkcji skutecznie i zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami i wymogami regulacyjnymi;
- c) warunki, które musi spełnić ZAFI, aby uzyskać zezwolenie i wykonywać działania zgodnie z przepisami dyrektywy 2011/61/UE, pozostają nienaruszone; k) ZAFI gwarantuje, że osoba, której przekazano wykonywanie funkcji, zabezpiecza wszelkie informacje poufne związane z ZAFI, AFI, którego dotyczy przekazanie, oraz inwestorami tego AFI;
- d) ustalenia dotyczące przekazania przybierają formę pisemnej umowy zawartej między ZAFI a osobą, której przekazano wykonywanie funkcji; l) ZAFI gwarantuje, że osoba, której przekazano wykonywanie funkcji, ustanawia, wdraża i utrzymuje plan awaryjny na potrzeby przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej oraz okresowego testowania urządzeń awaryjnych, uwzględniając rodzaje przekazanych funkcji.
- e) ZAFI gwarantuje, że osoba, której przekazano wykonywanie funkcji, wykonuje przekazane jej funkcje skutecznie i zgodnie z mającymi zastosowanie prawem i wymogami regulacyjnymi, oraz musi ustanowić metody i procedury bieżącego przeglądu usług świadczonych przez osobę, której przekazano wykonywanie funkcji. ZAFI podejmuje odpowiednie działania, jeżeli wydaje się, że osoba, której przekazano wykonywanie funkcji, nie jest w stanie wykonywać tych funkcji skutecznie lub zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami i wymogami regulacyjnymi;
- f) ZAFI faktycznie nadzoruje wykonanie przekazanych funkcji i zarządza ryzykiem związanym z przekazaniem. W tym celu ZAFI zawsze dysponuje wiedzą specjalistyczną i zasobami niezbędnymi do nadzorowania przekazanych funkcji. ZAFI określa w umowie swoje prawo do informacji, inspekcji, wstępu i dostępu oraz swoje uprawnienia w zakresie udzielania instrukcji i monitorowania w stosunku do osoby, której przekazano wykonywanie funkcji. ZAFI gwarantuje również, że osoba, której przekazano wykonywanie funkcji, właściwie nadzoruje wykonywanie przekazanych funkcji oraz odpowiednio zarządza ryzykiem związanym z przekazaniem;
- g) ZAFI zapewnia utrzymanie ciągłości i jakości przekazanych funkcji lub przekazanego zadania wykonywania funkcji również w przypadku zakończenia przekazania, przenosząc przekazane funkcje lub zadanie wykonywania funkcji na inną osobę trzecią albo wykonując je samodzielnie;
- h) odpowiednie prawa i obowiązki ZAFI i osoby, której przekazano wykonywanie funkcji, są wyraźnie przydzielone i określone w umowie. W szczególności ZAFI zapewnia w umowie swoje prawo do udzielania instrukcji i zakończenia przekazania, prawo do informacji oraz prawo do inspekcji i dostępu do ksiąg oraz pomieszczeń. Umowa gwarantuje, że dalsze przekazanie może się odbyć wyłącznie za zgodą ZAFI;
- i) jeżeli przekazanie dotyczy zarządzania portfelem, odbywa się ono zgodnie z polityką inwestycyjną AFI. Osoba, której przekazano wykonywanie funkcji, zostaje poinstruowana przez ZAFI odnośnie do sposobu, w jaki ma wdrażać politykę inwestycyjną, a ZAFI monitoruje, czy osoba, której

Artykuł 76

Obiektywne przesłanki przekazania

1. ZAFI dostarcza właściwym organom szczegółowy opis, wyjaśnienie oraz dowody potwierdzające obiektywne przesłanki przekazania. Przy ocenie, czy cała struktura przekazania opiera się na obiektywnych przesłankach w rozumieniu art. 20 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2011/61/UE, uwzględnia się następujące kryteria:

- optymalizację funkcji i procesów działania;
- oszczędność kosztów;
- wiedzę specjalistyczną osoby, której przekazano wykonywanie funkcji, z zakresu administracji lub konkretnych rynków bądź inwestycji;
- dostęp osoby, której przekazano wykonywanie funkcji, do możliwości dokonywania transakcji na skalę globalną.

2. Na wniosek właściwych organów ZAFI udzielają dalszych wyjaśnień i przedstawiają dokumenty potwierdzające, że cała struktura przekazania opiera się na obiektywnych przesłankach.

Artykuł 77

Cechy osoby, której przekazano wykonywanie funkcji

1. Osoba, której przekazano wykonywanie funkcji, dysponuje wystarczającymi zasobami, zatrudnia wystarczającą liczbę pracowników posiadających umiejętności i wiedzę, w tym wiedzę specjalistyczną, niezbędne do należytego wywiązywania się z przekazanych jej zadań oraz posiada odpowiednią strukturę organizacyjną, wspierającą wykonywanie przekazanych zadań.

2. Osoby, które faktycznie wykonują zadania przekazane przez ZAFI, mają wystarczające doświadczenie, odpowiednią wiedzę teoretyczną i odpowiednie doświadczenie praktyczne w zakresie wykonywania odnośnych funkcji. Ich kwalifikacje zawodowe oraz charakter pełnionych wcześniej funkcji są odpowiednie do celów prowadzenia działalności.

3. Osób faktycznie pełniących rolę osoby, której przekazano wykonywanie funkcji, nie uznaje się za cieszącą się wystarczająco nieposzlakowaną opinią, jeśli uzyskały one jakiegokolwiek negatywne wyniki zarówno w odniesieniu do oceny pod kątem nieposzlakowanej opinii, jak i w odniesieniu do właściwego wykonywania przekazanych zadań lub jeśli dostępne są inne istotne informacje, które wpływają na ich nieposzlakowaną opinię. Takie negatywne dane obejmują między innymi przestępstwa, postępowania sądowe lub sankcje administracyjne istotne dla wykonywania przekazanych zadań. Szczególną uwagę zwraca się na wszelkie przestępstwa związane z działalnością finansową, między innymi na obowiązki dotyczące zapobiegania praniu pieniędzy, nieuczciwości, nadużyciom bądź przestępstwom finansowym, upadłości lub niewypłacalności. Inne istotne informacje obejmują np. informacje wskazujące, że osoba jest niegodna zaufania lub nieuczciwa.

W przypadku gdy osoba, której przekazano wykonywanie funkcji, podlega regulacjom pod względem świadczonych usług zawodowych w Unii, czynniki, o których mowa w akapicie pierwszym, uznaje się za spełnione, jeżeli odpowiedni organ nadzoru dokonał przeglądu kryterium „nieposzlakowanej opinii” podczas procedury udzielania zezwolenia, chyba że istnieją dowody świadczące przeciw temu.

Artykuł 78

Przekazanie zarządzania portfelem lub ryzykiem

1. Niniejszy artykuł stosuje się do przekazania zarządzania portfelem lub ryzykiem.

2. Poniższe podmioty uznaje się za posiadające zezwolenie lub zarejestrowane do celów zarządzania aktywami oraz objęte nadzorem zgodnie z art. 20 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2011/61/UE:

- a) spółki zarządzające posiadające zezwolenie na prowadzenie działalności na mocy dyrektywy 2009/65/WE;
- b) przedsiębiorstwa inwestycyjne posiadające zezwolenie na mocy dyrektywy 2004/39/WE na zarządzanie portfelem;
- c) instytucje kredytowe posiadające zezwolenie na prowadzenie działalności na mocy dyrektywy 2006/48/WE, które mają zezwolenie na zarządzanie portfelem na mocy dyrektywy 2004/39/WE;
- d) zewnętrzni ZAFI posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności na mocy dyrektywy 2011/61/UE;
- e) podmioty państwa trzeciego posiadające zezwolenie lub zarejestrowane do celów zarządzania aktywami i skutecznie nadzorowane przez właściwy organ w tych państwach.

3. W przypadku przekazania zarządzania przedsiębiorstwu państwa trzeciego muszą być spełnione następujące warunki zgodnie z art. 20 ust. 1 lit. d) dyrektywy 2011/61/UE:

- a) istnieje uzgodnienie pisemne między właściwymi organami rodzimego państwa członkowskiego ZAFI a organami nadzoru przedsiębiorstwa, któremu przekazano zarządzanie;
- b) w odniesieniu do przedsiębiorstwa, któremu przekazano zarządzanie, uzgodnienie, o którym mowa w lit. a), pozwala właściwym organom na:
 - (i) uzyskanie, na stosowny wniosek, odpowiednich informacji niezbędnych do realizacji ich zadań nadzorczych określonych w dyrektywie 2011/61/UE;
 - (ii) uzyskanie dostępu do przechowywanych w państwie trzecim dokumentów istotnych do celów wykonywania ich zadań nadzorczych;
 - (iii) przeprowadzanie kontroli na miejscu w pomieszczeniach przedsiębiorstwa, któremu przekazano wykonywanie funkcji. Praktyczne procedury przeprowadzania kontroli na miejscu określa się szczegółowo w uzgodnieniu pisemnym;
 - (iv) niezwłoczne otrzymanie informacji od organu nadzoru w państwie trzecim do celów zbadania przypadków podejrzenia naruszenia wymogów określonych w dyrektywie 2011/61/UE oraz w jej środkach wykonawczych;
 - (v) współpracę w zakresie egzekwowania prawa zgodnie z prawem krajowym i międzynarodowym mającym zastosowanie do organu nadzoru państwa trzeciego oraz właściwych organów UE w przypadkach naruszenia wymogów określonych w dyrektywie 2011/61/UE i jej środkach wykonawczych oraz w odnośnym prawie krajowym.

Artykuł 79

Skuteczny nadzór

Uznaje się, że przekazanie uniemożliwia skuteczny nadzór ZAFI, gdy:

- a) ZAFI, jego biegli rewidenci i właściwe organy nie mają faktycznego dostępu do danych związanych z przekazanymi funkcjami ani do lokalu przedsiębiorstwa osoby, której przekazano wykonywanie funkcji, lub gdy właściwe organy nie są w stanie wyegzekwować takiego prawa do dostępu;
- b) osoba, której przekazano wykonywanie funkcji, nie współpracuje z właściwymi organami ZAFI w związku z przekazanymi funkcjami;
- c) ZAFI nie udostępnia właściwym organom na ich stosowny wniosek wszystkich informacji niezbędnych w celu umożliwienia organom nadzorowania zgodności wykonywania przekazanych funkcji z wymogami określonymi w dyrektywie 2011/61/UE i jej środkach wykonawczych.

Artykuł 80

Konflikty interesów

1. Zgodnie z art. 20 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2011/61/UE kryteria oceny, czy przekazanie stoi w konflikcie z interesami ZAFI lub inwestorów AFI, obejmują co najmniej następujące kwestie:

- a) czy ZAFI i osoba, której przekazano wykonywanie funkcji, są członkami tej samej grupy lub czy łączą ich jakiegokolwiek inne stosunki umowne w zakresie, w jakim osoba, której przekazano wykonywanie funkcji, kontroluje ZAFI lub jest w stanie wpływać na jego działania;
- b) czy osoba, której przekazano wykonywanie funkcji, i inwestor danego AFI są członkami tej samej grupy lub czy łączą ich jakiegokolwiek inne stosunki umowne w zakresie, w jakim inwestor kontroluje osobę, której przekazano wykonywanie funkcji, lub jest w stanie wpływać na jej działania;
- c) prawdopodobieństwo, że osoba, której przekazano wykonywanie funkcji, osiągnie zysk finansowy lub uniknie straty finansowej kosztem AFI lub inwestorów AFI;
- d) prawdopodobieństwo, że osoba, której przekazano wykonywanie funkcji, ma interes w określonym wyniku usługi lub działania wykonywanego na rzecz ZAFI lub AFI;
- e) prawdopodobieństwo, że osoba, której przekazano wykonywanie funkcji, ma zachętę natury finansowej lub innej do tego, by przedkładać interesy innego klienta nad interesy AFI lub inwestorów AFI;
- f) prawdopodobieństwo, że osoba, której przekazano wykonywanie funkcji, otrzymuje lub otrzyma od osoby innej niż ZAFI w związku z działaniami w zakresie zarządzania zbiorem portfeli wykonywanymi na rzecz ZAFI lub AFI, którymi ZAFI zarządza, zachętę w postaci środków pieniężnych, dóbr materialnych lub usług inną niż standardowa prowizja lub opłata za daną usługę.

2. Funkcję zarządzania portfelem lub ryzykiem można uznać za funkcjonalnie i hierarchicznie oddzieloną od innych potencjalnie sprzecznych zadań wyłącznie wtedy, gdy spełnione są następujące warunki:

- a) osoby zaangażowane w zadania w zakresie zarządzania portfelem nie są zaangażowane w realizowanie potencjalnie sprzecznych zadań, takich jak zadania kontrolne;
- b) osoby zaangażowane w zadania w zakresie zarządzania ryzykiem nie są zaangażowane w realizowanie potencjalnie sprzecznych zadań, takich jak zadania operacyjne;
- c) osoby sprawujące funkcję zarządzania ryzykiem nie są nadzorowane przez osoby realizujące zadania operacyjne;

d) oddzielenie funkcji zapewnia się w całej hierarchicznej strukturze osoby, której przekazano wykonywanie funkcji, aż do poziomu organu zarządzającego, jest poddawane przeglądowi przez organ zarządzający oraz – jeśli istnieje – funkcję nadzorczą osoby, której przekazano wykonywanie funkcji.

3. Potencjalne konflikty interesów uznaje się za właściwie wykryte, zarządzane, monitorowane i ujawnione inwestorom AFI, wyłącznie jeżeli:

- a) ZAFI dopilnowuje, aby osoba, której przekazano wykonywanie funkcji, podjęła wszystkie uzasadnione kroki w celu wykrycia potencjalnych konfliktów interesów, które mogą wynikać między tą osobą a ZAFI, AFI lub inwestorami AFI, zarządzania tymi konfliktami oraz monitorowania ich. ZAFI dopilnowuje, aby osoba, której przekazano wykonywanie funkcji, wdrożyła procedury odpowiadające procedurom wymaganym na mocy art. 31–34;
- b) ZAFI dopilnowuje, aby osoba, której przekazano wykonywanie funkcji, ujawniała mu potencjalne konflikty interesów, jak również procedury i środki, które ma zamiar przyjąć w celu zarządzania takimi konfliktami interesów; ZAFI ujawnia je następnie AFI i inwestorom AFI zgodnie z art. 36.

Artykuł 81

Zgoda na dalsze przekazanie i powiadomienie o nim

1. Dalsze przekazanie staje się skuteczne po wyrażeniu przez ZAFI zgody na piśmie.

Ogólnej zgody udzielonej przez ZAFI z wyprzedzeniem nie traktuje się jako zgody w rozumieniu art. 20 ust. 4 lit. a) dyrektywy 2011/61/UE.

2. Zgodnie z art. 20 ust. 4 lit. b) dyrektywy 2011/61/UE powiadomienie zawiera dane szczegółowe osoby, której przekazano wykonywanie funkcji; nazwę właściwego organu, od którego osoba, której dalej przekazano wykonywanie funkcji, otrzymała zezwolenie lub w którym się zarejestrowała; przekazane funkcje; AFI, których dotyczy dalsze przekazanie; kopię pisemnej zgody udzielonej przez ZAFI; oraz planowaną datę wejścia w życie dalszego przekazania.

Artykuł 82

Podmiot skrzynka pocztowa i zaprzestanie uznawania ZAFI za zarządzającego AFI

1. ZAFI uznaje się za podmiot skrzynkę pocztową i przestaje się uznawać go za zarządzającego AFI, jeżeli zajdzie co najmniej jedna z poniższych sytuacji:

- a) ZAFI nie posiada już wiedzy specjalistycznej ani zasobów niezbędnych do skutecznego nadzorowania wykonywania przekazanych zadań oraz zarządzania ryzykiem związanym z przekazaniem;

b) ZAFI nie posiada już uprawnień do podejmowania decyzji w kluczowych obszarach, które wchodzą w zakres obowiązków kadry kierowniczej wyższego szczebla, lub nie posiada już uprawnień do wykonywania funkcji kadry kierowniczej wyższego szczebla, zwłaszcza w odniesieniu do wdrażania ogólnej polityki inwestycyjnej i strategii inwestycyjnych;

c) ZAFI traci swoje umowne prawa do zapytań, inspekcji, dostępu czy wydawania instrukcji osobom, którym przekazał wykonywanie funkcji, lub egzekwowanie takich praw staje się w praktyce niemożliwe;

d) ZAFI przekazuje wykonywanie funkcji zarządzania inwestycjami w zakresie, który znacznie przekracza zakres funkcji zarządzania inwestycjami wykonywanych przez ZAFI samodzielnie. Przy ocenie zakresu przekazania właściwe organy oceniają całą strukturę przekazania, uwzględniając nie tylko aktywa zarządzane w ramach przekazania, ale także następujące kryteria jakościowe:

(i) rodzaje aktywów, w które inwestuje AFI lub ZAFI działający w imieniu AFI, oraz znaczenie aktywów zarządzanych w ramach przekazania dla profilu ryzyka i rentowności AFI;

(ii) znaczenie aktywów zarządzanych w ramach przekazania dla osiągnięcia celów inwestycyjnych AFI;

(iii) geograficzny i sektorowy rozkład inwestycji AFI;

(iv) profil ryzyka AFI;

(v) rodzaj strategii inwestycyjnych realizowanych przez AFI lub ZAFI działającego w imieniu AFI;

(vi) rodzaje przekazanych zadań w stosunku do zadań zatrzymanych; oraz

(vii) sieć osób, którym przekazano wykonywanie funkcji, oraz osób, którym dalej przekazano wykonywanie funkcji, ich geograficzny obszar działania oraz strukturę korporacyjną, w tym, czy funkcje przekazano podmiotowi należącemu do tej samej grupy przedsiębiorstw co ZAFI.

2. Komisja monitoruje stosowanie przepisów niniejszego artykułu pod kątem zmian zachodzących na rynkach. Komisja dokona analizy sytuacji po upływie dwóch lat i w razie konieczności podejmie odpowiednie środki w celu bardziej szczegółowego określenia warunków, które muszą być spełnione, aby można było uznać, że ZAFI przekazał swoje funkcje w stopniu, który powoduje, że staje się on podmiotem skrzynką pocztową i dlatego nie może być już uznawany za zarządzającego AFI.

3. EUNGiPW może wydać wytyczne w celu zapewnienia spójnej w całej Unii oceny struktur przekazania.

ROZDZIAŁ IV

DEPOZYTARIUSZ

SEKCJA 1

Szczegółowe informacje zawarte w pisemnej umowie

[art. 21 ust. 2 dyrektywy 2011/61/UE]

Artykuł 83

Szczegółowe informacje zawarte w umowie

1. Umowę, na mocy której dochodzi do wyznaczenia depozytariusza zgodnie z art. 21 ust. 2 dyrektywy 2011/61/UE, sporządza się między depozytariuszem, z jednej strony, a ZAFI i/lub AFI, z drugiej strony; taka umowa zawiera przynajmniej jeden ze wskazanych poniżej elementów:

a) opis usług, które mają być świadczone przez depozytariusza, oraz procedur, które mają zostać przyjęte dla każdego rodzaju aktywów, w jakie może inwestować AFI, i które zostaną następnie powierzone depozytariuszowi;

b) opis sposobu wykonywania funkcji w zakresie przechowywania aktywów i funkcji nadzorczej w zależności od rodzaju aktywów i regionów geograficznych, w których AFI planuje przeprowadzać inwestycje. W odniesieniu do obowiązków w zakresie utrzymywania przedmiotowy opis uwzględnia wykazy państw oraz procedury dodawania i/lub usuwania państw z tego wykazu. Opis jest zgodny z informacjami zawartymi w regulaminie AFI, dokumentach założycielskich i dokumentach ofertowych dotyczących aktywów, w które może inwestować AFI;

c) oświadczenie, że jakiegokolwiek przekazanie funkcji depozytariusza w zakresie utrzymywania nie wpłynie na jego odpowiedzialność, chyba że uwolni się on od odpowiedzialności zgodnie z art. 21 ust. 13 lub 14 dyrektywy 2011/61/UE;

d) okres obowiązywania oraz warunki zmiany i rozwiązania umowy obejmujące informacje na temat sytuacji, które mogłyby doprowadzić do rozwiązania umowy, i szczegółowe informacje dotyczące procedury rozwiązania umowy, a także – w stosownych przypadkach – procedur, które powinien stosować depozytariusz przy przekazaniu wszystkich istotnych informacji swojemu następcy;

e) zobowiązania w zakresie poufności mające zastosowanie do stron zgodnie z odpowiednimi przepisami ustawowymi i wykonawczymi. Takie zobowiązania nie ograniczają możliwości uzyskania przez właściwe organy dostępu do odpowiednich dokumentów i informacji;

f) środki i procedury, za pomocą których depozytariusz przekazuje ZAFI lub AFI wszystkie istotne informacje, jakich potrzebują w celu wypełniania swoich obowiązków, w tym wykonywania wszelkich praw przypisanych do aktywów, oraz w celu umożliwienia ZAFI i AFI dokonania szybkiego i dokładnego przeglądu rachunków AFI;

- g) środki i procedury, przy pomocy których ZAFI lub AFI przekazują wszystkie istotne informacje lub zapewniają depozytariuszowi dostęp do wszystkich informacji, które są mu niezbędne do wypełniania jego obowiązków, w tym procedury służące zagwarantowaniu, że depozytariusz otrzyma informacje od innych stron wyznaczonych przez AFI lub ZAFI;
- h) informacje dotyczące tego, czy depozytariusz lub osoba trzecia, której przekazano pełnienie funkcji w zakresie przechowywania aktywów zgodnie z art. 21 ust. 11 dyrektywy 2011/61/UE, może ponownie wykorzystać powierzone jej aktywa, oraz warunki związane z jakimkolwiek tego rodzaju ponownym wykorzystaniem, o ile je ustanowiono;
- i) procedury, które należy stosować w przypadku rozważania możliwości wprowadzenia zmian w regulaminie AFI, dokumentach założycielskich lub dokumentach ofertowych, opisujące szczegółowo sytuacje, w których należy depozytariuszowi przekazać odpowiednie informacje lub w których w celu wprowadzenia zmiany konieczne jest uzyskanie wcześniejszej zgody depozytariusza;
- j) wszystkie niezbędne informacje dotyczące sprzedaży, subskrypcji, umorzenia, emisji, unieważnienia i odkupu jednostek uczestnictwa lub udziałów w AFI, które muszą zostać wymienione między AFI, ZAFI osobą trzecią działającą w imieniu AFI lub ZAFI, z jednej strony, a depozytariuszem, z drugiej strony;
- k) wszystkie niezbędne informacje dotyczące wykonywania funkcji nadzorczej i kontrolnej przez depozytariusza, które muszą zostać wymienione między AFI, ZAFI, osobą trzecią działającą w imieniu AFI lub ZAFI a depozytariuszem;
- l) jeżeli strony umowy przewidziały możliwość wyznaczenia osób trzecich do celów wykonywania części ich odpowiednich zadań – zobowiązanie do regularnego przedstawiania szczegółowych informacji na temat wszystkich wyznaczonych osób trzecich oraz, na wniosek, informacji na temat kryteriów stosowanych przy wyborze osoby trzeciej i przewidywanych środków służących monitorowaniu działań przeprowadzanych przez wybraną osobę trzecią;
- m) informacje dotyczące zadań i obowiązków stron umowy w zakresie zobowiązań dotyczących zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;
- n) informacje na temat wszystkich rachunków gotówkowych otwartych w imieniu AFI lub ZAFI działającego w imieniu AFI oraz procedur służących zapewnieniu przekazania depozytariuszowi odpowiednich informacji dotyczących
- otwarcia jakiegokolwiek nowego rachunku w imieniu AFI lub ZAFI działającego w imieniu AFI;
- o) szczegółowe informacje na temat procedur eskalacji stosowanych przez depozytariusza, w tym informacje pozwalające zidentyfikować osoby w ramach AFI i/lub ZAFI, z którymi depozytariusz powinien się skontaktować przy uruchamianiu takiej procedury;
- p) zobowiązanie depozytariusza do powiadomienia ZAFI w przypadku, gdy zdobędzie informacje wskazujące na fakt, że rozdział aktywów nie wystarcza już do zapewnienia ochrony przed niewypłacalnością osoby trzeciej, której przekazano funkcje w zakresie przechowywania w ramach określonej jurysdykcji zgodnie z art. 21 ust. 11 dyrektywy 2011/61/UE;
- q) procedury służące zapewnieniu możliwości uzyskania przez depozytariusza wglądu – w zakresie jego zadań – w działalność ZAFI i/lub AFI oraz umożliwiający mu ocenienie jakości przekazywanych informacji, w tym poprzez uzyskanie dostępu do ksiąg AFI i/lub ZAFI bądź dzięki wizycie na miejscu;
- r) procedury służące zapewnieniu ZAFI i/lub AFI możliwości dokonania przeglądu wyników depozytariusza w zakresie wywiązywania się z jego obowiązków umownych.
2. Szczegółowe informacje na temat środków i procedur określonych w lit. a)–r) przedstawia się w umowie wyznaczającej depozytariusza lub w jakiegokolwiek późniejszej zmianie tej umowy.
3. Umowę wyznaczającą depozytariusza lub późniejszą zmianę do umowy, o której mowa w ust. 2, sporządza się na piśmie.
4. Strony mogą zgodzić się na przekazywanie całości lub części wymienianych między sobą informacji drogą elektroniczną pod warunkiem zapewnienia odpowiedniego mechanizmu rejestrowania takich informacji.
5. O ile prawo krajowe nie stanowi inaczej, zawieranie odrębnej pisemnej umowy w odniesieniu do każdego AFI nie jest obowiązkowe; ZAFI i depozytariusz mogą zawrzeć umowę ramową zawierającą wykaz AFI zarządzanych przez ZAFI, którego dotyczy umowa.
6. Należy wskazać prawo krajowe mające zastosowanie do umowy dotyczącej powołania depozytariusza i wszelkich późniejszych umów.

SEKCJA 2

Ogólne kryteria oceny regulacji ostrożnościowych i nadzoru ostrożnościowego mających zastosowanie do depozytariuszy w państwach trzecich

[art. 21 ust. 6 lit. b) dyrektywy 2011/61/UE]

Artykuł 84

Kryteria oceny regulacji ostrożnościowych i nadzoru ostrożnościowego mających zastosowanie do depozytariusza w państwie trzecim

Do celów art. 21 ust. 6 lit. b) dyrektywy 2011/61/UE skuteczność regulacji ostrożnościowych i nadzoru ostrożnościowego, mających zastosowanie do depozytariusza w państwie trzecim, równoważność tych regulacji z prawem Unii oraz skuteczność ich egzekwowania są poddawane ocenie przy zastosowaniu następujących kryteriów:

- a) depozytariusz podlega obowiązkowi uzyskania zezwolenia i jest objęty stałym nadzorem ze strony właściwego organu publicznego dysponującego odpowiednimi zasobami do wykonywania swoich zadań;
- b) w prawie państwa trzeciego ustanowiono kryteria udzielania zezwoleń depozytariuszowi, które są równoważne z kryteriami przewidzianymi w odniesieniu do dostępu do informacji o działalności prowadzonej przez instytucje kredytowe lub przedsiębiorstwa inwestycyjne w Unii;
- c) wymogi kapitałowe nałożone na depozytariusza w państwie trzecim są równoważne z wymogami obowiązującymi w Unii, w zależności od tego, czy depozytariusz jest podmiotem o takim samym charakterze jak instytucja kredytowa lub przedsiębiorstwo inwestycyjne w Unii;
- d) warunki prowadzenia działalności mające zastosowanie do depozytariusza w państwie trzecim są równoważne z warunkami ustanowionymi dla instytucji kredytowych lub przedsiębiorstw inwestycyjnych w Unii, w zależności od charakteru depozytariusza;
- e) wymogi dotyczące wypełniania określonych obowiązków jako depozytariusz AFI przewidziane w prawie państwa trzeciego są równoważne z wymogami ustanowionymi w art. 21 ust. 7–15 dyrektywy 2011/61/UE i w jej środkach wykonawczych oraz w odpowiednim prawie krajowym;
- f) w prawie państwa trzeciego przewidziano możliwość zastosowania działań egzekucyjnych o wystarczająco odstrasającym charakterze w przypadku naruszenia przez depozytariusza wymogów i warunków, o których mowa w lit. a)–e).

SEKCJA 3

Funkcje depozytariusza, zobowiązania w zakresie należytej staranności i obowiązków rozdziału

[art. 21 ust. 7–9 oraz 21 ust. 11 lit. c) i art. 21 ust. 11 lit. d) ppkt (iii) dyrektywy 2011/61/UE]

Artykuł 85

Monitorowanie przepływu środków pieniężnych – wymogi ogólne

1. Jeżeli rachunek gotówkowy jest prowadzony lub został otwarty w podmiocie, o którym mowa w art. 21 ust. 7 dyrek-

tywy 2011/61/UE, w imieniu AFI, ZAFI działającego w imieniu AFI lub w imieniu depozytariusza działającego w imieniu AFI, ZAFI gwarantuje, że depozytariusz w momencie rozpoczęcia wykonywania swoich obowiązków otrzyma i następnie będzie na bieżąco otrzymywał wszystkie istotne informacje, które są mu niezbędne do zapewnienia zgodności z nałożonymi na niego zobowiązaniami.

2. Aby uzyskać dostęp do wszystkich informacji dotyczących rachunków gotówkowych AFI i dobrze orientować się we wszystkich przepływach środków pieniężnych AFI, depozytariusz musi co najmniej:

- a) zostać poinformowany w momencie powołania o wszystkich istniejących rachunkach gotówkowych otwartych w imieniu AFI lub w imieniu ZAFI działającego w imieniu AFI;
- b) zostać poinformowany przez AFI lub ZAFI działającego w imieniu AFI o jakimkolwiek nowym rachunku gotówkowym przy jego otwarciu;
- c) otrzymać wszelkie informacje dotyczące rachunków gotówkowych otwartych w podmiocie będącym osobą trzecią bezpośrednio od tych osób trzecich.

Artykuł 86

Monitorowanie przepływów środków pieniężnych AFI

Depozytariusz zapewnia skuteczne i odpowiednie monitorowanie przepływów środków pieniężnych AFI, a w szczególności musi co najmniej:

- a) zapewnić księgowanie wszystkich środków pieniężnych AFI na rachunkach otwartych w podmiotach, o których mowa w art. 18 ust. 1 lit. a), b) i c) dyrektywy 2006/73/WE, na odpowiednich rynkach, na których prowadzenie rachunków gotówkowych jest wymagane do celów działań AFI i które podlegają regulacjom ostrożnościowym i nadzorowi ostrożnościowemu równoważnym z prawem Unii, skutecznie egzekwowanym i zgodnym z zasadami przewidzianymi w art. 16 dyrektywy 2006/73/WE;
- b) wdrażać skuteczne i odpowiednie procedury w celu uzgodnienia wszystkich przepływów środków pieniężnych i przeprowadzać takie uzgodnienia codziennie lub – w przypadku gdy do przepływu środków pieniężnych dochodzi rzadko – w momencie wystąpienia tego rodzaju przepływów;
- c) wdrażać odpowiednie procedury w celu zidentyfikowania istotnych przepływów środków pieniężnych na zakończenie dnia roboczego, a w szczególności przepływów, które mogą być niezgodne z działaniami AFI;
- d) dokonywać okresowego przeglądu adekwatności tych procedur, w tym poprzez przeprowadzanie pełnego przeglądu procesu uzgadniania co najmniej raz do roku i zapewnienie objęcia procesem uzgadniania rachunków gotówkowych otwartych w imieniu AFI, w imieniu ZAFI działającego w imieniu AFI lub w imieniu depozytariusza działającego w imieniu AFI;

- e) na bieżąco monitorować wyniki uzgodnień i działania podjęte w związku z jakimikolwiek niespójnościami wykrytymi w ramach procedur uzgadniania oraz przekazywać odpowiednie informacje ZAFI, jeżeli dana nieprawidłowość nie zostanie niezwłocznie usunięta, a także właściwym organom, jeżeli wyjaśnienie i/lub skorygowanie zaistniałej sytuacji nie będzie możliwe;
- f) kontrolować spójność swoich rejestrów poziomów płynności z rejestrami prowadzonymi przez ZAFI. ZAFI zapewnia przekazanie depozytariuszowi wszystkich instrukcji i informacji dotyczących rachunku gotówkowego otwartego u osoby trzeciej, tak aby mógł on przeprowadzić własną procedurę uzgadniania.

Artykuł 87

Obowiązki w zakresie subskrypcji

ZAFI zapewnia przekazanie depozytariuszowi informacji o płatnościach zrealizowanych przez inwestorów lub w ich imieniu w ramach subskrypcji jednostek uczestnictwa lub udziałów w AFI na koniec każdego dnia roboczego, po otrzymaniu takich płatności lub polecenia zapłaty od inwestora przez ZAFI, AFI lub stronę działającą w jego imieniu, taką jak agent transferowy. ZAFI zapewnia dostarczenie depozytariuszowi wszystkich innych stosownych informacji, które są mu niezbędne do upewnienia się, że płatności zostaną następnie zaksięgowane na rachunkach gotówkowych otwartych w imieniu AFI lub w imieniu ZAFI działającego w imieniu AFI bądź w imieniu depozytariusza, zgodnie z przepisami art. 21 ust. 7 dyrektywy 2011/61/UE.

Artykuł 88

Instrumenty finansowe, które muszą być utrzymywane

1. Instrumenty finansowe należące do AFI lub ZAFI działającego w imieniu AFI, których nie można fizycznie dostarczyć depozytariuszowi, obejmuje się zakresem obowiązków depozytariusza w zakresie utrzymywania, jeżeli spełnione są wszystkie wskazane poniżej wymogi:

- a) stanowią one zbywalne papiery wartościowe, w tym papiery obejmujące instrumenty pochodne, o których mowa w art. 51 ust. 3 akapit ostatni dyrektywy 2009/65/WE oraz w art. 10 dyrektywy Komisji 2007/16/WE⁽¹⁾, instrumenty rynku pieniężnego lub udziały w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania;
- b) mogą być rejestrowane lub przechowywane na rachunku bezpośrednio lub pośrednio w imieniu depozytariusza.

2. Instrumenty finansowe, które zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym są rejestrowane wyłącznie bezpośrednio w imieniu AFI u samego emitenta lub jego agenta, takiego jak rejestrator lub agent transferowy, nie mogą być utrzymywane.

3. Instrumenty finansowe należące do AFI lub ZAFI działającego w imieniu AFI, które można fizycznie dostarczyć depozytariuszowi, zawsze obejmuje się zakresem obowiązków depozytariusza w zakresie utrzymywania.

Artykuł 89

Obowiązki w zakresie utrzymywania w odniesieniu do utrzymywanych aktywów

1. Aby zapewnić zgodność instrumentów finansowych, które muszą być utrzymywane, ze zobowiązaniami przewidzianymi w art. 21 ust. 8 lit. a) dyrektywy 2011/61/UE, depozytariusz musi zapewnić co najmniej:

- a) odpowiednią rejestrację instrumentów finansowych zgodnie z art. 21 ust. 8 lit. a) pkt (ii) dyrektywy 2011/61/UE;
- b) prowadzenie rejestrów i odrębnych rachunków w sposób gwarantujący ich dokładność, a w szczególności rejestrowanie informacji na temat powiązań z instrumentami finansowymi i środkami pieniężnymi utrzymywanymi w imieniu AFI;
- c) regularne uzgadnianie rachunków własnych i rejestrów depozytariusza z rachunkami i rejestrami jakiegokolwiek osoby trzeciej, której przekazano zadania utrzymywania zgodnie z art. 21 ust. 11 dyrektywy 2011/61/UE;
- d) zachowanie należytej staranności w odniesieniu do utrzymywanych instrumentów finansowych, aby zagwarantować inwestorowi wysokiej jakości ochronę;
- e) ocenianie i monitorowanie wszystkich istotnych czynników ryzyka związanych z utrzymywaniem na całej długości łańcucha utrzymywania aktywów i przekazywania ZAFI informacji o wszystkich wykrytych istotnych zagrożeniach;
- f) wprowadzenie odpowiednich ustaleń organizacyjnych służących ograniczeniu do minimum ryzyka utraty lub zmniejszenia wartości instrumentów finansowych bądź praw związanych z tymi instrumentami finansowymi wskutek oszustwa, niewłaściwego administrowania, nieodpowiednich procedur rejestracji lub niedbalstwa;
- g) weryfikację prawa własności AFI lub prawa własności ZAFI działającego w imieniu AFI w odniesieniu do aktywów.

2. Jeżeli depozytariusz przekazał swoje funkcje w zakresie utrzymywania osobie trzeciej zgodnie z art. 21 ust. 11 dyrektywy 2011/61/UE, w dalszym ciągu podlega wymogom ustanowionym w ust. 1 lit. b)–e) niniejszego artykułu. Depozytariusz musi również zapewnić przestrzeganie wymogów ustanowionych w ust. 1 lit. b)–g) niniejszego artykułu oraz obowiązków w zakresie rozdziału przewidzianych w art. 99 przez osobę trzecią.

⁽¹⁾ Dz.U. L 79 z 20.3.2007, s. 11.

3. Zobowiązania depozytariusza w zakresie przechowywania, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się zgodnie z kryterium przełamania osobowości prawnej w odniesieniu do aktywów bazowych znajdujących się w posiadaniu struktur finansowych i/lub struktur prawnych kontrolowanych bezpośrednio lub pośrednio przez AFI lub ZAFI działającego w imieniu AFI.

Wymóg, o którym mowa w akapicie pierwszym, nie ma zastosowania do modeli typu fundusz funduszy lub struktur funduszu podstawowego z funduszami powiązаныmi, w ramach których w odniesieniu do funduszy bazowych istnieje depozytariusz odpowiedzialny za utrzymywanie aktywów takich funduszy.

Artykuł 90

Obowiązki w zakresie przechowywania mające zastosowanie do weryfikacji tytułu własności i przechowywania ksiąg

1. ZAFI dostarcza depozytariuszowi od momentu, w którym rozpocznie on pełnienie swoich obowiązków, i następnie na bieżąco wszystkie stosowne informacje, które są mu niezbędne do wypełniania zobowiązań nałożonych na niego zgodnie z przepisami art. 21 ust. 8 lit. b) dyrektywy 2011/61/UE, oraz dopilnowuje, aby depozytariusz otrzymał wszystkie istotne informacje od osób trzecich.

2. W celu zapewnienia zgodności ze zobowiązaniami, o których mowa w art. 21 ust. 8 lit. b) dyrektywy 2011/61/UE, depozytariusz musi co najmniej:

- a) mieć możliwość dostępu bez zbędnej zwłoki do wszystkich stosownych informacji, które są mu niezbędne do przeprowadzenia weryfikacji tytułu własności i wykonywania obowiązków w zakresie przechowywania ksiąg, w tym istotnych informacji, które mają obowiązek przekazać mu osoby trzecie;
- b) posiadać wystarczające i wiarygodne informacje, pozwalające mu mieć pewność co do prawa własności AFI lub prawa własności ZAFI działającego w imieniu AFI w odniesieniu do aktywów;
- c) prowadzić rejestr tych aktywów, co do których ma pewność, że są one własnością AFI lub ZAFI działającego w imieniu AFI. W celu spełnienia tego zobowiązania depozytariusz musi:
 - (i) wprowadzać do rejestru prowadzonego w imieniu AFI informacje o aktywach, co do których jest pewien, że są one własnością AFI lub ZAFI działającego w imieniu AFI, w tym informacje dotyczące ich odpowiednich wartości nominalnych;
 - (ii) być w stanie w dowolnym momencie przedstawić kompleksowy i aktualny wykaz aktywów AFI, w tym ich odpowiednich wartości nominalnych.

Do celów ust. 2 lit. c) ppkt (ii) depozytariusz zapewnia ustanowienie procedur służących zagwarantowaniu, że aktywa nie będą mogły zostać przypisane, przekazane, wymienione lub dostarczone bez przekazania informacji o takich transakcjach depozytariuszowi lub jego przedstawicielowi, a depozytariusz musi mieć możliwość dostępu do udokumentowanych

dowodów potwierdzających każdą transakcję i pozycję od odpowiedniej osoby trzeciej bez zbędnej zwłoki. ZAFI gwarantuje, że odpowiednia osoba trzecia przedstawi depozytariuszowi bez zbędnej zwłoki świadectwa lub inne udokumentowane dowody za każdym razem, gdy dojdzie do sprzedaży lub nabycia aktywów bądź wystąpienia zdarzenia korporacyjnego skutkującego wyemitowaniem instrumentów finansowych, i nie rzadziej niż raz w roku.

3. Depozytariusz w każdym przypadku zapewnia ustanowienie i stosowanie przez ZAFI odpowiednich procedur służących zweryfikowaniu, czy aktywa nabyte przez AFI, którym zarządza, zostały odpowiednio zarejestrowane w imieniu AFI lub w imieniu ZAFI działającego w imieniu AFI, oraz sprawdzeniu zgodności pozycji znajdujących się w rejestrach ZAFI z aktywami, co do których depozytariusz ma pewność, że są one własnością AFI lub ZAFI działającego w imieniu AFI. ZAFI zapewnia przekazanie depozytariuszowi wszystkich instrukcji i stosownych informacji dotyczących aktywów AFI, tak aby mógł on przeprowadzić własną procedurę weryfikacji lub uzgadniania.

4. Depozytariusz ustanawia i wdraża procedurę eskalacji w odniesieniu do przypadków wykrycia nieprawidłowości, w tym powiadamiania ZAFI, a jeżeli nie ma możliwości wyjaśnienia i/lub skorygowania zaistniałej sytuacji – także właściwych organów.

5. Zobowiązania depozytariusza w zakresie przechowywania, o których mowa w ust. 1–4, stosuje się zgodnie z kryterium przełamania osobowości prawnej w odniesieniu do aktywów bazowych znajdujących się w posiadaniu struktur finansowych i/lub struktur prawnych ustanowionych przez AFI lub ZAFI działającego w imieniu AFI w celu inwestowania w aktywa bazowe, kontrolowanych bezpośrednio lub pośrednio przez AFI lub ZAFI działającego w imieniu AFI.

Wymóg, o którym mowa w akapicie pierwszym, nie ma zastosowania do modeli typu fundusz funduszy lub struktur funduszu podstawowego z funduszami powiązаныmi, w ramach których w odniesieniu do funduszy bazowych istnieje depozytariusz odpowiedzialny za weryfikację tytułu własności i pełnienie funkcji w zakresie przechowywania ksiąg dotyczących aktywów tego funduszu.

Artykuł 91

Obowiązki sprawozdawcze *prime brokerów*

1. Jeżeli wyznaczono *prime broker*a, ZAFI zapewnia sporządzenie umowy obowiązującej od dnia jego wyznaczenia, na podstawie której *prime broker* ma obowiązek udostępnienia depozytariuszowi, w szczególności, oświadczenia zapisanego na trwałym nośniku i zawierającego następujące informacje:

- a) wartości pozycji wymienionych w ust. 3 na koniec każdego dnia roboczego;
- b) szczegółowych informacji dotyczących jakichkolwiek innych kwestii niezbędnych do zagwarantowania, że depozytariusz AFI dysponuje aktualnymi i dokładnymi informacjami na temat wartości aktywów, do których przechowywania został zobowiązany zgodnie z art. 21 ust. 11 dyrektywy 2011/61/UE.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, należy udostępnić depozytariuszowi AFI nie później niż na koniec dnia roboczego następującego po dniu, którego ono dotyczy.

3. Pozycje, o których mowa w ust. 1 lit. a), obejmują:

a) całkowitą wartość aktywów znajdujących się w posiadaniu *prime brokera* AFI, jeżeli doszło do przekazania funkcji w zakresie przechowywania zgodnie z art. 21 ust. 11 dyrektywy 2011/61/UE. Wartość każdej z następujących pozycji:

(i) kredytów gotówkowych udzielonych AFI i naliczonych odsetek;

(ii) papierów wartościowych, które AFI jest zobowiązany dostarczyć z powrotem w ramach otwartych pozycji krótkich, które zajęto w imieniu AFI;

(iii) kwot wynikających z bieżących rozliczeń, które AFI będzie zobowiązany zapłacić z tytułu kontraktów terminowych typu *future*;

(iv) wpływów pieniężnych z krótkiej sprzedaży znajdujących się w posiadaniu *prime brokera* z tytułu pozycji krótkich, które zajęto w imieniu AFI;

(v) pieniężnych depozytów zabezpieczających znajdujących się w posiadaniu *prime brokera*, związanych z otwartymi kontraktami terminowymi typu *future*, które zawarto w imieniu AFI. Zobowiązanie to ma charakter dodatkowy do zobowiązań przewidzianych w art. 87 i 88;

(vi) wyceny według wartości rynkowej likwidowanych ekspozycji z tytułu transakcji poza rynkiem regulowanym przeprowadzonych w imieniu AFI;

(vii) całkowitych zabezpieczonych zobowiązań AFI wobec *prime brokera*; oraz

(viii) wszystkich innych aktywów związanych z AFI;

b) wartość jakichkolwiek innych aktywów, o których mowa w art. 21 ust. 8 lit. b) dyrektywy 2011/61/UE, utrzymywanych przez *prime brokera* jako zabezpieczenie w odniesieniu do zabezpieczonych transakcji zrealizowanych w ramach umowy o świadczeniu usług brokerskich;

c) wartość aktywów w przypadku, gdy *prime broker* skorzystał z przysługującego mu prawa korzystania z aktywów AFI;

d) wykaz wszystkich instytucji, w których *prime broker* przechowuje lub może przechowywać środki pieniężne AFI na rachunku otwartym w imieniu AFI lub w imieniu ZAFI działającego w imieniu AFI zgodnie z art. 21 ust. 7 dyrektywy 2011/61/UE.

Artykuł 92

Obowiązki nadzorcze – wymogi ogólne

1. W momencie wyznaczenia depozytariusz przeprowadza ocenę ryzyka związanego z charakterem, skalą i złożonością strategii AFI oraz organizacji ZAFI w celu opracowania procedur nadzorczych, które będą odpowiednie dla AFI i aktywów, w które inwestuje AFI, i które zostaną następnie wdrożone i będą stosowane. Takie procedury są regularnie aktualizowane.

2. Wypełniając swoje obowiązki nadzorcze zgodnie z art. 21 ust. 9 dyrektywy 2011/61/UE, depozytariusz przeprowadza kontrole *ex post* i dokonuje weryfikacji procesów i procedur wchodzących w zakres odpowiedzialności ZAFI, AFI lub wyznaczonej osoby trzeciej. Depozytariusz w każdym przypadku gwarantuje istnienie odpowiedniej procedury weryfikacji i uzgadniania, która jest wdrażana i stosowana oraz poddawana częstemu przeglądowi. ZAFI zapewnia przekazanie depozytariuszowi wszystkich instrukcji dotyczących aktywów AFI oraz działań podejmowanych w ramach AFI, tak aby mógł on przeprowadzić własną procedurę weryfikacji lub uzgadniania.

3. Depozytariusz ustanawia przejrzystą i kompleksową procedurę eskalacji stosowaną w przypadkach wykrycia potencjalnych nieprawidłowości w ramach wykonywania przez niego obowiązków nadzorczych – szczegółowe informacje w tym zakresie są udostępniane właściwym organom ZAFI na ich wniosek.

4. ZAFI dostarcza depozytariuszowi od momentu, w którym rozpocznie on pełnienie swoich obowiązków, i następnie na bieżąco wszystkie stosowne informacje, które są mu niezbędne do wypełniania zobowiązań nałożonych na niego zgodnie z przepisami art. 21 ust. 9 dyrektywy 2011/61/UE, w tym wszystkie informacje, jakie mają depozytariuszowi przedstawiać osoby trzecie. W szczególności ZAFI gwarantuje, że depozytariusz będzie mógł uzyskać dostęp do ksiąg i będzie mógł przeprowadzać wizyty na miejscu w pomieszczeniach ZAFI oraz w pomieszczeniach należących do jakichkolwiek podmiotów świadczących usługi wyznaczonych przez AFI lub ZAFI, takich jak administratorzy lub zewnętrzne podmioty wyceniające, i/lub będzie mógł dokonać przeglądu sprawozdań i oświadczeń dotyczących uznanych zewnętrznych świadectw sporządzonych przez zewnętrznych biegłych rewidentów lub innych specjalistów w celu zapewnienia adekwatności i odpowiedniości obowiązujących procedur.

Artykuł 93

Obowiązki związane z subskrypcją i umorzeniami

Aby zapewnić zgodność z art. 21 ust. 9 lit. a) dyrektywy 2011/61/UE, depozytariusz musi spełnić następujące wymogi:

1) depozytariusz zapewnia ustanowienie, wdrażanie i stosowanie przez AFI, ZAFI lub wyznaczony podmiot odpowiedzialnej i spójnej procedury w celu:

(i) uzgodnienia zleceń subskrypcji z wpływami z tytułu subskrypcji oraz uzgodnienia liczby wyemitowanych jednostek uczestnictwa lub udziałów z zyskami z subskrypcji osiągniętymi przez AFI;

(ii) uzgodnienia zleceń umorzenia z opłaconymi umorzeniami oraz uzgodnienia liczby unieważnionych jednostek uczestnictwa lub udziałów z umorzeniami zapłaconymi przez AFI;

(iii) regularnego weryfikowania odpowiedniości stosowanej procedury uzgadniania.

Do celów ppkt (i), (ii) i (iii) depozytariusz w szczególności kontroluje regularnie zgodność całkowitej liczby jednostek uczestnictwa lub udziałów na rachunkach AFI i całkowitej liczby pozostających w obrocie udziałów lub jednostek uczestnictwa, które figurują w rejestrze AFI;

2) depozytariusz zapewnia i regularnie kontroluje zgodność procedur dotyczących sprzedaży, emisji, odkupu, umorzenia i unieważnienia udziałów lub jednostek uczestnictwa AFI z mającym zastosowanie prawem krajowym oraz z regulaminem lub dokumentami założycielskimi AFI i sprawdza, czy procedury te są wdrażane we właściwy sposób;

3) częstotliwość przeprowadzania kontroli przez depozytariusza odpowiada częstotliwości dokonywania subskrypcji i umorzeń.

Artykuł 94

Obowiązki związane z wyceną udziałów/jednostek uczestnictwa

1. Aby zapewnić zgodność z art. 21 ust. 9 lit. b) dyrektywy 2011/61/UE, depozytariusz musi:

a) na bieżąco sprawdzać, czy odpowiednie i spójne procedury wyceny aktywów AFI zostały ustanowione i są stosowane zgodnie z art. 19 dyrektywy 2011/61/UE i jej środkami wykonawczymi oraz zgodnie z regulaminem i dokumentami założycielskimi AFI; a także

b) zapewnić skuteczne wdrażanie i przeprowadzanie okresowego przeglądu strategii i procedur wyceny.

2. Procedury depozytariusza są przeprowadzane z częstotliwością dostosowaną do częstotliwości określonej w polityce wyceny, zgodnie z art. 19 dyrektywy 2011/61/UE i jej środkami wykonawczymi.

3. Jeżeli depozytariusz uzna, że wartość udziałów lub jednostek uczestnictwa AFI nie została obliczona zgodnie z mającym zastosowanie prawem lub regulaminem AFI bądź art. 19 dyrektywy 2011/61/UE, powiadamia o tym fakcie ZAFI i/lub AFI i zapewnia podjęcie możliwie szybko działań zaradczych leżących w najlepszym interesie inwestorów AFI.

4. Jeżeli wyznaczono zewnętrzny podmiot wyceniający, depozytariusz sprawdza, czy taki zewnętrzny podmiot wyceniający został wyznaczony zgodnie z art. 19 dyrektywy 2011/61/UE i jej środkami wykonawczymi.

Artykuł 95

Obowiązki związane z realizacją instrukcji ZAFI

Aby zapewnić zgodność z art. 21 ust. 9 lit. c) dyrektywy 2011/61/UE, depozytariusz musi co najmniej:

a) ustanowić i wdrażać odpowiednie procedury w celu zweryfikowania, czy AFI i ZAFI przestrzegają mających zastosowanie przepisów ustawowych i wykonawczych oraz postanowień regulaminu i dokumentów założycielskich AFI. W szczególności depozytariusz monitoruje zgodność AFI z ograniczeniami inwestycyjnymi oraz pułapami dźwigni finansowej ustanowionymi w dokumentach ofertowych AFI. Takie procedury są proporcjonalne do charakteru, skali i złożoności AFI;

b) ustanowić i wdrażać procedurę eskalacji w przypadku naruszenia przez AFI jednego z pułapów lub jednego z ograniczeń, o których mowa w lit. a).

Artykuł 96

Obowiązki związane z możliwie szybkim rozliczaniem transakcji

1. Aby zapewnić zgodność z art. 21 ust. 9 lit. d) dyrektywy 2011/61/UE depozytariusz ustanawia procedurę służącą wykrywaniu jakiegokolwiek sytuacji, w której płatności związane z operacjami obejmującymi aktywa AFI lub ZAFI działającego w imieniu AFI nie zostały przekazane AFI w standardowym terminie, przekazuje odpowiednie informacje ZAFI oraz, jeżeli sytuacja nie zostanie rozwiązana, żąda restytucji instrumentów finansowych od kontrahenta, o ile jest to możliwe.

2. Jeżeli transakcje nie są przeprowadzane na rynku regulowanym, standardowe terminy ustala się, biorąc pod uwagę warunki związane z transakcjami (instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym lub inwestycje w nieruchomości bądź w przedsiębiorstwa prywatne).

Artykuł 97

Obowiązki związane z podziałem dochodów AFI

1. Aby zapewnić zgodność z art. 21 ust. 9 lit. e) dyrektywy 2011/61/UE, depozytariusz musi:

a) zagwarantować, że obliczenia zysku netto będą po ich ogłoszeniu przez ZAFI stosowane zgodnie z regulaminem AFI, dokumentami założycielskimi i mającym zastosowanie prawem krajowym;

b) zapewnić podjęcie właściwych środków w przypadkach, w których biegli rewidenci AFI wyrażą zastrzeżenia co do prawidłowości rocznych sprawozdań finansowych. AFI lub ZAFI działający w imieniu AFI przedstawiają depozytariuszowi wszystkie informacje na temat zastrzeżeń co do prawidłowości sprawozdań finansowych; oraz

c) sprawdzić kompletność i prawidłowość spłaty odsetek po ich zadeklarowaniu przez ZAFI oraz, w stosownych przypadkach, premii motywacyjnych.

2. Jeżeli depozytariusz uzna, że wysokość dochodów nie została obliczona zgodnie z mającym zastosowanie prawem lub regulaminem bądź dokumentami założycielskimi AFI, powiadamia o tym fakcie ZAFI i/lub AFI i zapewnia podjęcie możliwie szybko działań zaradczych leżących w najlepszym interesie inwestorów AFI.

Artykuł 98

Należyta staranność

1. Aby wypełnić zobowiązania przewidziane w art. 21 ust. 11 lit. c) dyrektywy 2011/61/UE, depozytariusz wdraża i stosuje odpowiednio udokumentowaną procedurę należytej staranności przy wyborze i prowadzeniu stałego monitorowania osoby, której przekazano wykonywanie funkcji. Procedura ta jest poddawana regularnemu przeglądowi, przeprowadzanemu co najmniej raz w roku, i udostępniana na wniosek właściwym organom.

2. Przy wyborze i powoływaniu osoby trzeciej, której przekazuje się funkcje w zakresie przechowywania zgodnie z art. 21 ust. 11 dyrektywy 2011/61/UE, depozytariusz wykazuje się należyłą fachowością, ostrożnością, dbałością i starannością, aby zagwarantować, że powierzenie instrumentów finansowych tej osobie trzeciej zapewni odpowiedni poziom ochrony. Depozytariusz musi co najmniej:

- a) ocenić ramy regulacyjne i prawne, w tym ryzyko związane z państwem, ryzyko związane z utrzymywaniem oraz wykonalność umów zawartych przez osobę trzecią. Taka ocena pozwala depozytariuszowi określić w szczególności potencjalny wpływ niewypłacalności osoby trzeciej na aktywa i prawa AFI. Jeżeli depozytariusz uzyska informacje wskazujące na to, że rozdział aktywów nie jest wystarczający do zapewnienia ochrony przed niewypłacalnością z uwagi na prawo obowiązujące w państwie, w którym osoba trzecia ma swoją siedzibę, natychmiast informuje o tym fakcie ZAFI;
- b) ocenić, czy stosowane przez osobę trzecią praktyka, zasady i kontrole wewnętrzne są odpowiednie do zapewnienia wysokiego poziomu dbałości i ochrony instrumentów finansowych AFI lub ZAFI działającego w imieniu AFI;
- c) ocenić, czy sytuacja finansowa i reputacja osoby trzeciej są odpowiednie do wykonywania przekazanych jej zadań. Ocena ta opiera się na informacjach dostarczonych przez potencjalną osobę trzecią, a także, w stosownych przypadkach, na innych dostępnych danych i informacjach;
- d) upewnić się, że osoba trzecia dysponuje potencjałem operacyjnym i technologicznym do wykonywania przekazanych jej zadań w zakresie utrzymywania aktywów przy zapewnieniu zadowalającego poziomu ochrony i bezpieczeństwa.

3. Depozytariusz wykazuje się należyłą fachowością, ostrożnością i starannością przy przeprowadzaniu okresowych przeglądów i stałym monitorowaniu, aby zagwarantować, że osoba

trzecia nadal spełnia kryteria przewidziane w ust. 1 niniejszego artykułu oraz warunki ustanowione w art. 21 ust. 11 lit. d) dyrektywy 2011/61/UE. W tym celu depozytariusz musi co najmniej:

- a) monitorować wyniki osiągnięte przez osobę trzecią i sprawdzać, czy spełnia ona standardy wyznaczone przez depozytariusza;
- b) zapewnić postępowanie przez osobę trzecią zgodnie z wysokimi standardami dbałości, ostrożności i staranności przy wykonywaniu powierzonych jej zadań w zakresie utrzymywania aktywów oraz skuteczne rozdzielanie przez nią instrumentów finansowych zgodnie z wymogami przedstawionymi w art. 99;
- c) dokonywać przeglądu ryzyka w zakresie utrzymywania związanego z decyzją o powierzeniu aktywów osobie trzeciej i bez zbędnej zwłoki przekazywać AFI lub ZAFI informacje na temat jakichkolwiek zmian w odniesieniu do tego ryzyka. Ocena ta opiera się na informacjach dostarczonych przez osobę trzecią, a także, w stosownych przypadkach, na innych dostępnych danych i informacjach. W przypadku wystąpienia zawirowań na rynkach lub zidentyfikowania ryzyka należy zwiększyć częstotliwość i zakres przeglądu. Jeżeli depozytariusz uzyska informacje wskazujące na to, że rozdział aktywów nie jest wystarczający do zapewnienia ochrony przed niewypłacalnością z uwagi na prawo obowiązujące w państwie, w którym osoba trzecia ma swoją siedzibę, natychmiast informuje o tym fakcie ZAFI.

4. W przypadku dalszego przekazania przez osobę trzecią jakichkolwiek powierzonych jej funkcji, stosuje się odpowiednio warunki i kryteria ustanowione w ust. 1, 2 i 3.

5. Depozytariusz monitoruje zgodność podejmowanych działań z przepisami art. 21 ust. 4 dyrektywy 2011/61/UE.

6. Depozytariusz opracowuje plany awaryjne dla każdego rynku, w ramach którego powołał osobę trzecią do wykonywania zadań w zakresie przechowywania aktywów zgodnie z art. 21 ust. 11 dyrektywy 2011/61/UE. Taki plan awaryjny obejmuje wskazanie alternatywnego dostawcy, o ile taki występuje.

7. Depozytariusz podejmuje środki obejmujące możliwość rozwiązania umowy, które leżą w najlepszym interesie AFI i jego inwestorów, jeżeli osoba, której przekazano wykonywanie funkcji, przestaje spełniać określone wymogi.

Artykuł 99

Obowiązek rozdziału

1. W przypadku przekazania całości lub części funkcji w zakresie przechowywania osobie trzeciej depozytariusz zapewnia działanie przez osobę trzecią, której powierzono pełnienie takich funkcji zgodnie z art. 21 ust. 11 dyrektywy 2011/61/UE, zgodnie z obowiązkiem rozdziału ustanowionym w art. 21 ust. 11 lit. d) ppkt (iii) dyrektywy 2011/61/UE, upewniając się, że taka osoba trzecia:

- a) prowadzi rejestry i rachunki pozwalające jej w dowolnym momencie i bezzwłocznie rozróżnić aktywa klientów AFI depozytariusza od swoich własnych aktywów, aktywów jej innych klientów, aktywów przechowywanych przez depozytariusza na jego własnym rachunku oraz aktywów przechowywanych dla klientów depozytariusza niebędących AFI;
- b) prowadzi rejestry i rachunki w sposób zapewniający ich dokładność, a w szczególności ich powiązanie z aktywami przechowywanymi w imieniu klientów depozytariusza;
- c) regularnie uzgadnia swoje wewnętrzne rachunki i rejestry z rachunkami i rejestrami osoby trzeciej, której przekazała zadania w zakresie przechowywania zgodnie z art. 21 ust. 11 akapit trzeci dyrektywy 2011/61/UE;
- d) wprowadza odpowiednie ustalenia organizacyjne służące ograniczeniu do minimum ryzyka utraty lub zmniejszenia wartości instrumentów finansowych lub praw związanych z tymi instrumentami finansowymi wskutek niewłaściwego korzystania z instrumentów finansowych, oszustwa, niewłaściwego administrowania, nieodpowiedniego przechowywania ksiąg lub niedbalstwa;
- e) jeżeli osoba trzecia jest podmiotem, o którym mowa w art. 18 ust. 1 lit. a), b) i c) dyrektywy 2006/73/WE, podlegającym skutecznym regulacjom ostrożnościowym i nadzorowi ostrożnościowemu, które są równoważne z przepisami prawa Unii i są skutecznie egzekwowane, depozytariusz podejmuje środki niezbędne do zagwarantowania, że środki pieniężne AFI będą przechowywane na rachunku lub rachunkach zgodnie z przepisami art. 21 ust. 7 dyrektywy 2011/61/UE.

2. Jeżeli depozytariusz przekazał swoje funkcje w zakresie utrzymywania osobie trzeciej zgodnie z art. 21 ust. 11 dyrektywy 2011/61/UE, monitorowanie przestrzegania przez osobę trzecią nałożonych na nią obowiązków w zakresie rozdziału zapewnia ochronę instrumentów finansowych należących do jego klientów przed jakimkolwiek przypadkiem niewypłacalności takiej osoby trzeciej. Jeżeli zgodnie z mającym zastosowanie prawem, w tym w szczególności prawem dotyczącym własności i niewypłacalności, wymogi ustanowione w ust. 1 okażą się niewystarczające do zrealizowania tego celu, depozytariusz ocenia, jakie dodatkowe działania należy podjąć, aby ograniczyć ryzyko utraty do minimum i utrzymać odpowiedni poziom ochrony.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy osoba trzecia, której powierzono pełnienie funkcji w zakresie przechowywania zgodnie z art. 21 ust. 11 dyrektywy 2011/61/UE, zdecyduje się przekazać całość lub część swoich funkcji w zakresie przechowywania innej osobie trzeciej na podstawie art. 21 ust. 11 akapit trzeci dyrektywy 2011/61/UE.

SEKCJA 4

Utrata instrumentów finansowych, uwolnienie się od odpowiedzialności i przesłanki obiektywne

[art. 21 ust. 12 i 13 dyrektywy 2011/61/UE]

Artykuł 100

Utrata utrzymywanych instrumentów finansowych

1. Uznaje się, że do utraty instrumentu finansowego utrzymywanego w rozumieniu art. 21 ust. 12 dyrektywy 2011/61/UE dochodzi w przypadku, gdy w odniesieniu do instrumentu finansowego utrzymywanego przez depozytariusza lub osobę trzecią, której przekazano wykonywanie zadań w zakresie utrzymywania instrumentów finansowych, spełniony zostanie którykolwiek z warunków określonych poniżej:

- a) określone prawo własności AFI okaże się nieważne, ponieważ doszło do jego wygaśnięcia lub prawo to nigdy nie istniało;
- b) AFI został trwale pozbawiony prawa własności w odniesieniu do instrumentu finansowego;
- c) AFI jest trwale niezdolny do bezpośredniego lub pośredniego dysponowania instrumentem finansowym.

2. ZAFI potwierdza utratę instrumentu finansowego, stosując udokumentowaną procedurę łatwo dostępną dla właściwych organów. Po potwierdzeniu utraty instrumentu finansowego natychmiast powiadamia się o niej inwestorów za pomocą trwałego nośnika.

3. Utrzymywanego instrumentu finansowego nie uznaje się za utracony w rozumieniu art. 21 ust. 12 dyrektywy 2011/61/UE, jeżeli AFI zostanie trwale pozbawiony przysługującego mu prawa własności w odniesieniu do konkretnego instrumentu, ale instrument ten zostanie zastąpiony przez inny instrument finansowy lub inne instrumenty finansowe bądź przekształcony w nie.

4. W przypadku niewypłacalności osoby trzeciej, której powierzono utrzymywanie instrumentów finansowych, ZAFI potwierdza utratę utrzymywanych instrumentów finansowych w momencie, w którym stanie się pewne, że spełniony został jeden z warunków wymienionych w ust. 1.

Pewność w kwestii tego, czy którykolwiek z warunków określonych w ust. 1 został spełniony, należy uzyskać najpóźniej w dniu zakończenia postępowania upadłościowego. ZAFI i depozytariusz uważnie monitorują postępowanie upadłościowe w celu ustalenia, czy doszło do faktycznej utraty wszystkich lub niektórych instrumentów finansowych powierzonych osobie trzeciej, której przekazano zadania związane z utrzymywaniem instrumentów finansowych.

5. Utratę utrzymywanego instrumentu finansowego potwierdza się niezależnie od tego, czy do spełnienia warunków wymienionych w ust. 1 doszło wskutek oszustwa, niedbalstwa lub innego rodzaju celowego lub nieumyślnego zachowania.

Artykuł 101

Uwolnienie się od odpowiedzialności zgodnie z art. 21 ust. 12 dyrektywy 2011/61/UE

1. Depozytariusz nie zostanie pociągnięty do odpowiedzialności zgodnie z art. 21 ust. 12 akapit drugi dyrektywy 2011/61/UE, jeżeli będzie w stanie udowodnić, że spełnione zostały wszystkie wskazane poniżej warunki:

- a) zdarzenie, które doprowadziło do utraty instrumentu finansowego, nie stanowiło konsekwencji jakiegokolwiek działania lub zaniechania ze strony depozytariusza bądź osoby trzeciej, której przekazano zadania związane z utrzymywaniem instrumentów finansowych zgodnie z art. 21 ust. 8 lit. a) dyrektywy 2011/61/UE;
- b) depozytariusz racjonalnie nie mógł zapobiec wystąpieniu zdarzenia, które doprowadziło do utraty mimo podjęcia wszelkich środków ostrożności, których zastosowania można oczekiwać od sumiennego depozytariusza zgodnie z powszechną praktyką branżową;
- c) depozytariusz nie mógł zapobiec utracie pomimo zachowania rygorystycznej i kompleksowej należytej staranności.

Przedmiotowy warunek można uznać za spełniony, jeżeli depozytariusz zagwarantuje, że depozytariusz i osoba trzecia, której przekazano wykonywanie zadań w zakresie utrzymywania instrumentów finansowych zgodnie z art. 21 ust. 8 lit. a) dyrektywy 2011/61/UE, podjęli wszystkie wymienione poniżej działania:

- (i) ustanawianie, wdrażanie, stosowanie i utrzymywanie struktur i procedur oraz zapewnienie wiedzy specjalistycznej, które są odpowiednie i proporcjonalne do charakteru i złożoności aktywów AFI, w celu możliwie szybkiego wykrywania i monitorowania na bieżąco wydarzeń zewnętrznych, które mogą skutkować utratą utrzymywanego instrumentu finansowego;
- (ii) ocenianie na bieżąco, czy którekolwiek ze zidentyfikowanych wydarzeń, o których mowa w pkt (i), wiąże się z istotnym ryzykiem utraty utrzymywanego instrumentu finansowego;
- (iii) przekazywanie ZAFI informacji o wszystkich istotnych zidentyfikowanych czynnikach ryzyka i w razie potrzeby podejmowanie odpowiednich działań służących zapobieżeniu utracie lub ograniczeniu utraty utrzymywanych instrumentów finansowych, w przypadku gdy zidentyfikowano faktyczne lub potencjalne wydarzenia zewnętrzne, co do których można oczekiwać, że będą wiązały się z poważnym ryzykiem utraty utrzymywanego instrumentu finansowego.

2. Wymogi, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b), można uznać za spełnione w następujących okolicznościach:

- a) wystąpienie klęsk żywiołowych pozostających poza kontrolą człowieka i na które człowiek nie ma wpływu;
- b) przyjęcie jakiejkolwiek ustawy, dekretu, rozporządzenia, decyzji lub zarządzenia przez jakikolwiek rząd lub organ rządowy, w tym jakikolwiek sąd lub trybunał, które mają wpływ na utrzymywane instrumenty finansowe;
- c) wystąpienie takich zdarzeń jak wojny, zamieszki lub inne poważne wstrząsy polityczne.

3. Wymogów, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b), nie uznaje się za spełnione w przypadku wystąpienia błędu księgowego, błędu operacyjnego, oszustwa lub niespełnienia wymogów w zakresie rozdziału na poziomie depozytariusza lub osoby trzeciej, której przekazano wykonywanie zadań w zakresie utrzymywania instrumentów finansowych zgodnie z art. 21 ust. 8 lit. a) dyrektywy 2011/61/UE.

4. Przepisy niniejszego artykułu stosuje się odpowiednio do osoby, której przekazano wykonywanie funkcji, jeżeli depozytariusz przekazał takiej osobie swoją odpowiedzialność w drodze umowy, zgodnie z art. 21 ust. 13 i 14 dyrektywy 2011/61/UE.

Artykuł 102

Obiektywne przesłanki pozwalające depozytariuszowi uwolnić się od odpowiedzialności

1. Obiektywne przesłanki pozwalające uwolnić się od odpowiedzialności zgodnie z art. 21 ust. 13 dyrektywy 2011/61/UE muszą:

- a) ograniczać się do precyzyjnie określonych, konkretnych okoliczności związanych z danym rodzajem działalności;
- b) być zgodne z zasadami depozytariusza oraz z podejmowanymi przez niego decyzjami.

2. Wystąpienie obiektywnych przesłanek ustala się za każdym razem, gdy depozytariusz zamierza uwolnić się od odpowiedzialności.

3. Uznaje się, że depozytariusz miał obiektywne przesłanki, aby uwolnić się od odpowiedzialności zgodnie z art. 21 ust. 13 dyrektywy 2011/61/UE, jeżeli jest w stanie wykazać, że przekazanie obowiązków w zakresie utrzymywania osobie trzeciej stanowiło jedyną możliwość, z której mógł skorzystać. Ma to miejsce w szczególności w przypadku, w którym:

- a) w prawie państwa trzeciego wymaga się, aby określone instrumenty finansowe były utrzymywane przez istniejący podmiot lokalny lub podmioty lokalne, spełniające kryteria przekazania ustanowione w art. 21 ust. 11 dyrektywy 2011/61/UE; lub
- b) ZAFI nalega na utrzymanie inwestycji w ramach określonej jurysdykcji pomimo ostrzeżeń przekazywanych przez depozytariusza odnośnie do zwiększonego ryzyka wiążącego się z takim działaniem.

ROZDZIAŁ V

WYMOGI DOTYCZĄCE PRZEJRZYSTOŚCI, DŹWIGNIA FINANSOWA ORAZ ZASADY MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO PAŃSTW TRZECICH I WYMIANY INFORMACJI NA TEMAT POTENCJALNYCH SKUTKÓW DZIAŁALNOŚCI ZAFI

SEKCJA 1

Sprawozdanie roczne, ujawnianie informacji inwestorom i obowiązki sprawozdawcze wobec właściwych organów

[art. 22 ust. 2 lit. a)–e), art. 23 ust. 4 i art. 24 ust. 1 dyrektywy 2011/61/UE]

Artykuł 103

Ogólne zasady w odniesieniu do sprawozdania rocznego

Wszystkie informacje przedstawione w sprawozdaniu rocznym, w tym informacje określone w niniejszej sekcji, muszą być przekazywane w sposób, który zapewni dostęp do istotnych, wiarygodnych, porównywalnych i jasnych informacji. Sprawozdanie roczne zawiera informacje, których inwestorzy potrzebują w związku z określonymi strukturami AFI.

Artykuł 104

Treść i forma bilansu lub zestawienia aktywów i zobowiązań oraz rachunku zysków i strat

1. Bilans lub zestawienie aktywów i zobowiązań zawiera co najmniej następujące elementy i pozycje bazowe zgodnie z art. 22 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2011/61/UE:

a) „aktywa”, obejmujące zasoby kontrolowane przez AFI w wyniku zdarzeń przeszłych, z których zgodnie z oczekiwaniami AFI będzie czerpać korzyści ekonomiczne w przyszłości. Aktywa dzieli się na podkategorie zgodnie z następującymi pozycjami:

(i) „inwestycje”, obejmujące, ale nieograniczające się do dłużnych papierów wartościowych i kapitałowych papierów wartościowych, nieruchomości, majątku oraz instrumentów pochodnych;

(ii) „środki pieniężne i ekwiwalenty środków pieniężnych”, obejmujące, ale nieograniczające się do środków pieniężnych w kasie, depozytów płatnych na żądanie oraz kwalifikujących się krótkoterminowych inwestycji o charakterze płynnym;

(iii) „należności”, obejmujące, ale nieograniczające się do kwot należnych z tytułu dywidend i odsetek, sprzedanych inwestycji, kwot należnych od brokerów oraz „przedpłaty” obejmujące, ale nie ograniczające się do kwot wypłacanych z wyprzedzeniem w związku z kosztami poniesionymi przez AFI;

b) „pasywa”, obejmujące bieżące zobowiązania AFI powstałe w wyniku zdarzeń przeszłych, których rozrachunek zgodnie z oczekiwaniami będzie skutkować odpływem z AFI zasobów wiążących się z korzyściami ekonomicznymi. Pasywa dzieli się na podkategorie zgodnie z następującymi pozycjami:

(i) „zobowiązania”, obejmujące, ale nieograniczające się do kwot przypadających do zapłaty w związku z zakupem inwestycji bądź umorzeniem jednostek uczestnictwa lub udziałów w AFI i kwot należnych brokerom, oraz „rozliczenia międzyokresowe” obejmujące, ale nieograniczające się do zobowiązań w postaci opłat za zarządzanie, opłat administracyjnych, opłat za wyniki, odsetek i pozostałych wydatków poniesionych w trakcie prowadzenia działalności przez AFI;

(ii) „dług skonsolidowany”, obejmujący, ale nieograniczający się do kwot przypadających do zapłaty na rzecz banków i innych kontrahentów;

(iii) „pozostałe pasywa”, obejmujące, ale nieograniczające się do kwot przypadających do zapłaty na rzecz kontrahentów z tytułu zabezpieczenia ustanowionego w odniesieniu do stopy zwrotu z pożyczonych papierów wartościowych, odroczonego przychodu i dywidend oraz wypłat zysku przypadających do zapłaty;

c) „aktywa netto”, stanowiące udział końcowy w aktywach AFI po odliczeniu wszystkich jego pasywów.

2. Rachunek zysków i strat zawiera co najmniej następujące elementy oraz pozycje bazowe:

a) „dochód”, stanowiący jakikolwiek wzrost korzyści ekonomicznych w danym okresie obrotowym w postaci wpływów lub zwiększeń aktywów lub zmniejszenia zobowiązań, które skutkują przyrostem aktywów netto, innym niż przyrost wynikający z wkładu inwestorów. Dochód dzieli się na podkategorie zgodnie z następującymi pozycjami:

(i) „przychody z inwestycji”, które można podzielić na kolejne podkategorie w następujący sposób:

— „dochód z dywidendy”, związany z dywidendami z udziałów kapitałowych, do których jest uprawniony AFI,

— „dochód z odsetek”, związany z odsetkami z tytułu inwestycji w papiery dłużne i z tytułu środków pieniężnych, do których jest uprawniony AFI,

— „dochód z najmu”, związany z dochodem uzyskiwanym z tytułu wynajmu nieruchomości inwestycyjnych, do których jest uprawniony AFI;

(ii) „zrealizowane zyski z lokat”, stanowiące zyski z tytułu sprzedaży inwestycji;

(iii) „niezrealizowane zyski z lokat”, stanowiące zyski z aktualizacji wyceny inwestycji; oraz

(iv) „pozostały dochód”, obejmujący, ale nie ograniczający się do dochodu z opłat z tytułu pożyczonych papierów wartościowych lub dochodu z różnych źródeł;

b) „wydatki”, stanowiące zmniejszenie korzyści ekonomicznych w danym okresie obrotowym w postaci wpływu lub uszczuplenia aktywów lub zaciągnięcia zobowiązań skutkujących obniżeniem poziomu aktywów netto, innym niż wypłaty zysku na rzecz inwestorów. Wydatki dzieli się na podkategorie zgodnie z następującymi pozycjami:

- „opłaty z tytułu doradztwa inwestycyjnego lub opłaty za zarządzanie”, stanowiące przewidziane w umowach opłaty na rzecz doradcy lub ZAFI,
- „pozostałe wydatki”, obejmujące, ale nie ograniczające się do opłat administracyjnych, honorariów za usługi specjalistów, wynagrodzenia podmiotu przechowującego oraz odsetek. Pojedyncze pozycje, jeżeli zostaną uznane za istotne, powinny być ujawniane osobno,
- „poniesione straty na lokatach”, stanowiące straty z tytułu sprzedaży inwestycji,
- „niezrealizowane straty na lokatach”, stanowiące straty z tytułu aktualizacji wyceny inwestycji;

c) „przychody lub wydatki netto”, stanowiące nadwyżkę dochodów nad wydatkami lub, w stosownych przypadkach, wydatków nad dochodami.

3. Rozkład, nazewnictwo i terminologia stosowana w odniesieniu do pozycji jest spójna ze standardami rachunkowości mającymi zastosowanie do AFI lub przyjętym przez niego regulaminem i zgodna z przepisami mającymi zastosowanie w państwie, w którym ustanowiono AFI. Takie pozycje mogą być zmieniane lub rozszerzane w celu zapewnienia zgodności z powyższymi wymogami.

4. Dodatkowe pozycje, działy i sumy cząstkowe przedstawia się w przypadku, gdy ich zaprezentowanie ma znaczenie dla zrozumienia sytuacji finansowej AFI w ramach bilansu lub zestawienia aktywów i zobowiązań bądź wyników finansowych AFI przedstawionych w treści i formie rachunku zysków i strat. W stosownych przypadkach dodatkowe informacje przedstawia się w informacjach dodatkowych do sprawozdań finansowych. Takie informacje dodatkowe mają na celu dostarczenie opisów lub szczegółowe rozbicie pozycji przedstawionych w sprawozdaniach głównych oraz przekazanie informacji na temat pozycji, które nie kwalifikują się do ujęcia w takich sprawozdaniach.

5. Każdą istotną kategorię podobnych pozycji prezentuje się osobno. Pojedyncze pozycje ujawnia się, jeżeli zostaną uznane za istotne. Istotność ocenia się zgodnie z wymogami przewidzianymi w przyjętych standardach rachunkowości.

6. Sposób prezentacji i grupowania pozycji bilansu lub zestawienia aktywów i zobowiązań utrzymuje się w niezmienionej formie w kolejnych okresach sprawozdawczych lub obrotowych, chyba że jest oczywiste, że inny sposób prezentacji lub grupowania byłby bardziej odpowiedni, na przykład gdy zmiana strategii inwestycyjnej doprowadziła do powstania innych wzorców zawierania transakcji lub z uwagi na fakt, że w stan-

dardzie rachunkowości przewidziano wymóg zmiany sposobu prezentacji.

7. Jeżeli chodzi o treść i formę rachunku zysków i strat przedstawionego w załączniku IV, wszystkie pozycje przychodów i kosztów są ujmowane w danym okresie w ramach rachunku zysków i strat, chyba że standard rachunkowości przyjęty przez AFI stanowi inaczej.

Artykuł 105

Sprawozdanie z działalności za dany rok obrotowy

1. Sprawozdanie z działalności za dany rok obrotowy obejmuje co najmniej:

- a) przegląd działań inwestycyjnych podjętych w danym roku lub okresie oraz przegląd portfela AFI na koniec roku lub koniec okresu;
- b) przegląd wyników osiągniętych przez AFI w danym roku lub okresie;
- c) istotne zmiany, zgodnie z definicją podaną poniżej, informacji wymienionych w art. 23 dyrektywy 2011/61/UE, które nie zostały jeszcze uwzględnione w sprawozdaniach finansowych.

2. Sprawozdanie zawiera uczciwy i zrównoważony przegląd działalności i wyników uzyskanych przez AFI, a także opis głównych rodzajów ryzyka i inwestycji lub niepewności ekonomicznych, z jakimi może się zetknąć AFI.

3. W stopniu, w jakim jest to konieczne do zrozumienia działań inwestycyjnych AFI i jego wyników, analiza obejmuje kluczowe, istotne dla AFI wskaźniki skuteczności działania dotyczące zarówno kwestii finansowych, jak i pozafinansowych. Informacje przedstawione w sprawozdaniu są zgodne z przepisami krajowymi państwa, w którym ustanowiono AFI.

4. Informacje zawarte w sprawozdaniu z działalności za dany rok obrotowy stanowią część sprawozdania członków organu zarządzającego lub sprawozdania osób zarządzających inwestycjami w zakresie, w jakim są one zazwyczaj prezentowane razem ze sprawozdaniami finansowymi AFI.

Artykuł 106

Istotne zmiany

1. Za istotne w rozumieniu art. 22 ust. 2 lit. d) dyrektywy 2011/61/UE uznaje się wszelkie zmiany informacji, jeżeli istnieje duże prawdopodobieństwo, że rozsądny inwestor, który zapoznałby się z takimi informacjami, ponownie rozważyłby swoją decyzję o zainwestowaniu w AFI, w tym z uwagi na fakt, że takie informacje mogłyby wywrzeć wpływ na zdolność inwestora do wykonywania przysługujących mu praw w związku z inwestycją lub w inny sposób zaszkodziłyby interesom jednego lub większej liczby inwestorów AFI.

2. Aby zapewnić zgodność z wymogiem przedstawionym w art. 22 ust. 2 lit. d) dyrektywy 2011/61/UE, ZAFI ocenia zmiany informacji, o których mowa w art. 23 dyrektywy 2011/61/UE i które miały miejsce w trakcie danego roku obrotowego, zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.

3. Informacje ujawnia się zgodnie z wymogami przedstawionymi w standardach rachunkowości i regułach rachunkowości przyjętych przez AFI wraz z opisem wszelkich potencjalnych lub oczekiwanych czynników mających wpływ na AFI i/lub na inwestorów AFI. Dodatkowo informacje ujawnia się w przypadku, gdy zapewnienie zgodności z określonymi wymogami przewidzianymi w standardach rachunkowości i regułach rachunkowości może nie być wystarczające do umożliwienia inwestorom właściwego zrozumienia wpływu danej zmiany.

4. Jeżeli informacje, które podlegają obowiązkowi ujawnienia zgodnie z ust. 1, nie są objęte standardami rachunkowości mającymi zastosowanie do AFI ani regułami rachunkowości przyjętymi przez AFI, opis istotnej zmiany dostarcza się wraz z opisem wszelkich potencjalnych lub oczekiwanych czynników, jakie mogą mieć wpływ na AFI i/lub inwestorów AFI.

Artykuł 107

Ujawnianie informacji na temat wynagrodzeń

1. Przy przekazywaniu informacji, których ujawnienie jest wymagane zgodnie z przepisami art. 22 ust. 2 lit. e) dyrektywy 2011/61/UE, określa się, czy całkowite wynagrodzenie jest związane z którymkolwiek z poniższych elementów:

- a) całkowitym wynagrodzeniem całego personelu ZAFI, przy wskazaniu liczby beneficjentów;
- b) całkowitym wynagrodzeniem tych pracowników ZAFI, którzy są w pełni lub częściowo zaangażowani w działalność AFI, przy wskazaniu liczby beneficjentów;
- c) odsetkiem całkowitego wynagrodzenia personelu ZAFI, który można przypisać AFI, przy wskazaniu liczby beneficjentów.

2. W stosownych przypadkach całkowite wynagrodzenie w danym roku obrotowym obejmuje również premię motywacyjną wypłaconą przez AFI.

3. W przypadku ujawniania informacji na poziomie ZAFI w odniesieniu do każdego AFI przedstawia się informacje dotyczące przydziału lub rozdziału, o ile takie informacje istnieją i są łatwo dostępne. Przy ujawnianiu takich informacji uwzględnia się opis wskazujący, w jaki sposób zrealizowano przydział lub rozdział.

4. ZAFI dostarczają ogólnych informacji dotyczących kryteriów finansowych i pozafinansowych obowiązujących w ramach polityki i praktyk w zakresie wynagrodzeń stosowanych w odniesieniu do odpowiednich kategorii pracowników

w celu umożliwienia inwestorom oceny tworzonych zachęt. Zgodnie z zasadami ustanowionymi w załączniku II do dyrektywy 2011/61/UE ZAFI ujawniają przynajmniej informacje niezbędne do właściwego zrozumienia profilu ryzyka danego AFI oraz środków stosowanych przez niego, aby uniknąć przypadków konfliktu interesu lub zarządzać takimi przypadkami.

Artykuł 108

Okresowe ujawnianie informacji inwestorom

1. Informacje, o których mowa w art. 23 ust. 4 dyrektywy 2011/61/UE, przedstawia się w jasny i zrozumiały sposób.

2. Ujawniając informacje dotyczące procenta aktywów AFI, które są przedmiotem specjalnych ustaleń w związku z ich nie płynnością zgodnie z art. 23 ust. 4 lit. a) dyrektywy 2011/61/UE, ZAFI:

- a) przedstawia przegląd wszelkich obowiązujących specjalnych ustaleń, w tym również to, czy dotyczą one wyodrębnionych aktywów nie płynnych, rozwiązań typu „gate” czy innych podobnych rozwiązań, metodę wyceny zastosowaną w odniesieniu do aktywów, które są przedmiotem takich ustaleń, oraz informacje na temat sposobu zastosowania opłat za zarządzanie i opłat za wyniki pobieranych do tych aktywów;
- b) ujawnia te informacje w ramach okresowego sprawozdania AFI przekazywanego inwestorom, zgodnie z wymogami ustanowionymi w regulaminie lub dokumentach założycielskich AFI, lub w tym samym czasie co prospekt emisyjny i dokument ofertowy i najpóźniej w momencie udostępnienia sprawozdania rocznego zgodnie z art. 22 ust. 1 dyrektywy 2011/61/UE.

Procent aktywów AFI, które są przedmiotem specjalnych ustaleń określonych w art. 1 pkt 5, oblicza się, dzieląc wartość netto takich aktywów podlegających specjalnym ustaleniom przez wartość aktywów netto danego AFI.

3. W przypadku wprowadzenia jakichkolwiek nowych ustaleń dotyczących zarządzania płynnością AFI zgodnie z art. 23 ust. 4 lit. b) dyrektywy 2011/61/UE, ZAFI:

- a) w odniesieniu do każdego AFI, którym zarządzają i który nie jest niestosującym dźwigni finansowej AFI typu zamkniętego, powiadamiają inwestorów o każdym przypadku wprowadzenia zmian w systemach i procedurach zarządzania płynnością, o których mowa w art. 16 ust. 1 dyrektywy 2011/61/UE i które są istotne w rozumieniu art. 106 ust. 1;
- b) bezzwłocznie powiadamiają inwestorów o każdym przypadku ustanowienia rozwiązań typu „gate”, wyodrębnienia aktywów nie płynnych lub przyjęcia podobnych specjalnych ustaleń bądź o podjęciu decyzji o zawieszeniu umorzeń;

c) przedstawiają przegląd zmian wprowadzonych w ustaleniach dotyczących płynności, niezależnie od tego, czy są to ustalenia specjalne. W stosownych przypadkach uwzględnia się warunki, po spełnieniu których można zastosować umorzenie, oraz okoliczności, w których mają zastosowanie uprawnienia w zakresie swobody uznania w zarządzaniu. Należy również uwzględnić wszelkie wykonywalne ograniczenia w zakresie prawa głosu lub innego rodzaju ograniczenia, długość okresu zamrożenia bądź jakiegokolwiek przepisy dotyczące zasady „pierwszeństwa” lub „wstępnej klasyfikacji” w odniesieniu do rozwiązań typu „gate” i zawieszek.

4. Przy ujawnianiu informacji na temat profilu ryzyka AFI zgodnie z art. 23 ust. 4 lit. c) dyrektywy 2011/61/UE należy przedstawić:

- a) środki służące ocenie wrażliwości portfela AFI na najbardziej istotne rodzaje ryzyka, na jakie AFI jest lub mógłby być narażony;
- b) jeżeli limity ryzyka ustanowione przez ZAFI zostały lub prawdopodobnie zostaną przekroczone, opis okoliczności tego zdarzenia oraz podjęte działania naprawcze.

Informacje te ujawnia się w ramach okresowego sprawozdania AFI przekazywanego inwestorom, zgodnie z wymogami ustanowionymi w regulaminie lub dokumentach założycielskich AFI, lub w tym samym czasie co prospekt emisyjny i dokument ofertowy i najpóźniej w momencie udostępnienia sprawozdania rocznego zgodnie z art. 22 ust. 1 dyrektywy 2011/61/UE.

5. W ramach systemów zarządzania ryzykiem stosowanych przez ZAFI zgodnie z art. 23 ust. 4 lit. c) dyrektywy 2011/61/UE należy określić główne cechy systemów zarządzania ryzykiem stosowanych przez ZAFI do zarządzania rodzajami ryzyka, które mogą mieć wpływ na którykolwiek z zarządzanych przez niego AFI. W przypadku wprowadzenia zmian ujawniane informacje obejmują informacje na temat zmiany oraz oczekiwanego wpływu, jaki będzie ona mieć na AFI i jego inwestorów.

Informacje te ujawnia się w ramach okresowego sprawozdania AFI przekazywanego inwestorom, zgodnie z wymogami ustanowionymi w regulaminie lub dokumentach założycielskich AFI, lub w tym samym czasie, co prospekt emisyjny i dokument ofertowy, najpóźniej w momencie udostępnienia lub podania do wiadomości publicznej sprawozdania rocznego zgodnie z art. 22 ust. 1 dyrektywy 2011/61/UE.

Artykuł 109

Regularne ujawnianie informacji inwestorom

1. Informacje, o których mowa w art. 23 ust. 5 dyrektywy 2011/61/UE, przedstawia się w jasny i zrozumiały sposób.
2. Informacje na temat zmiany maksymalnego poziomu dźwigni finansowej obliczonego zgodnie z metodą brutto lub

metodą zaangażowania oraz na temat jakiegokolwiek prawa do ponownego wykorzystywania lub jakiegokolwiek gwarancji przewidzianej w porozumieniu dotyczącym dźwigni finansowej przekazuje się bez zbędnej zwłoki; informacje te obejmują:

- a) wartość pierwotnego i zmienionego maksymalnego poziomu dźwigni finansowej obliczonego zgodnie z art. 7 i 8, przy czym poziom dźwigni finansowej oblicza się, dzieląc odpowiednią ekspozycję przez wartość aktywów AFI netto;
- b) charakter praw przyznanych w zakresie ponownego wykorzystywania zabezpieczenia;
- c) charakter przyznanych gwarancji; oraz
- d) szczegółowe informacje na temat zmian mających zastosowanie do któregoś z podmiotów świadczącego usługi w odniesieniu do dowolnego przedstawionego powyżej elementu.

3. Informacje na temat łącznej wysokości dźwigni finansowej obliczonej przy pomocy metody brutto lub metody zaangażowania zastosowanej przez AFI ujawnia się w ramach okresowego sprawozdania AFI przekazywanego inwestorom, zgodnie z wymogami ustanowionymi w regulaminie lub dokumentach założycielskich AFI, bądź w tym samym czasie co prospekt emisyjny i dokument ofertowy i najpóźniej w momencie udostępnienia sprawozdania rocznego zgodnie z art. 22 ust. 1 dyrektywy 2011/61/UE.

Artykuł 110

Przekazywanie sprawozdań właściwym organom

1. Aby zapewnić zgodność z wymogami przedstawionymi w art. 24 ust. 1 akapit drugi oraz art. 3 ust. 3 lit. d) dyrektywy 2011/61/UE, ZAFI uwzględnia następujące informacje w sprawozdaniach przekazywanych właściwym organom:
 - a) informacje na temat głównych instrumentów, którymi obraca, obejmujące zestawienie instrumentów finansowych i pozostałych aktywów, w tym strategii inwestycyjnych AFI oraz stopnia koncentracji jego inwestycji pod względem geograficznym i sektorowym;
 - b) informacje na temat rynków, których jest uczestnikiem lub na których dokonuje czynnych transakcji;
 - c) informacje na temat dywersyfikacji portfela AFI, uwzględniając, ale nie ograniczając się do najważniejszych ekspozycji i koncentracji.

Informacje należy przekazać jak najszybciej i nie później niż w terminie jednego miesiąca od zakończenia okresu, o którym mowa w ust. 3. Jeżeli AFI jest funduszem funduszy, ZAFI może przedłużyć ten okres o 15 dni.

2. Dla każdego AFI z UE, którym zarządza, i każdego AFI, który wprowadza do obrotu w Unii, ZAFI dostarcza właściwym organom rodzimego państwa członkowskiego następujące informacje zgodnie z art. 24 ust. 2 dyrektywy 2011/61/UE:

- a) procent aktywów AFI, które są przedmiotem specjalnych ustaleń określonych w art. 1 pkt 5 niniejszego rozporządzenia, w związku z ich niepłynnością, o której mowa w art. 23 ust. 4 lit. a) dyrektywy 2011/61/UE;
- b) wszelkie nowe ustalenia dotyczące zarządzania płynnością AFI;
- c) systemy zarządzania ryzykiem stosowane przez ZAFI w celu zarządzania ryzykiem rynkowym, ryzykiem utraty płynności, ryzykiem kontrahenta i innymi rodzajami ryzyka, w tym ryzykiem operacyjnym;
- d) aktualny profil ryzyka AFI, w tym:
 - (i) profil ryzyka rynkowego inwestycji AFI, w tym przewidywaną stopę zwrotu i zmienność AFI w normalnych warunkach rynkowych;
 - (ii) profil płynności inwestycji AFI, w tym profil płynności aktywów AFI, profil warunków umorzenia oraz warunki finansowania podane AFI przez kontrahentów;
- e) informacje o głównych kategoriach aktywów, w które inwestował AFI, w tym odpowiednich wartościach pozycji krótkich i wartościach pozycji długich na rynku, wielkości obrotu oraz wynikach w danym okresie sprawozdawczym; oraz
- f) wyniki okresowych testów warunków skrajnych, przeprowadzanych w standardowych i wyjątkowych okolicznościach zgodnie z przepisami art. 15 ust. 3 lit. b) i art. 16 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2011/61/UE.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, przekazuje się z następującą częstotliwością:

- a) raz na pół roku przez ZAFI zarządzających portfelami AFI, jeżeli łączna wartość ich zarządzanych aktywów obliczona zgodnie z art. 2 przekracza progi 100 mln EUR lub 500 mln EUR przewidziane odpowiednio w art. 3 ust. 2 lit. a) i b) dyrektywy 2011/61/UE, ale nie przekracza 1 mld EUR dla każdego AFI z UE, którym zarządzają, i każdego AFI, który wprowadzają do obrotu w Unii;

b) raz na kwartał przez ZAFI zarządzających portfelami AFI, jeżeli łączna wartość ich zarządzanych aktywów obliczona zgodnie z art. 2 przekracza próg 1 mld EUR dla każdego AFI z UE, którym zarządzają, i każdego AFI, który wprowadzają do obrotu w Unii;

c) raz na kwartał przez ZAFI, które podlegają wymogom określonym w lit. a) niniejszego ustępu, dla każdego zarządzanego AFI, którego łączna wartość aktywów, uwzględniając wszelkie aktywa nabyte za pomocą dźwigni finansowej, przekracza 500 mln EUR w odniesieniu do tego AFI;

d) raz do roku przez ZAFI w odniesieniu do każdego zarządzanego przez nich AFI niestosującego dźwigni finansowej, który zgodnie ze swoją podstawową polityką inwestycyjną inwestuje w spółki nienotowane na rynku regulowanym i emitentów w celu przejścia kontroli.

4. W drodze odstępstwa od ust. 3 właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego ZAFI może uznać, że do celów wykonywania jego funkcji właściwe i konieczne jest wymaganie przekazywania całości lub części informacji z większą częstotliwością.

5. ZAFI zarządzający jednym lub większą liczbą AFI, które uznali za stosujące dźwignię finansową na znaczną skalę, zgodnie z przepisami art. 111 niniejszego rozporządzenia, przedkładają informacje wymagane na mocy art. 24 ust. 4 dyrektywy 2011/61/UE w tym samym czasie co informacje, które należy dostarczyć zgodnie z ust. 2 przedmiotowego artykułu.

6. ZAFI przekazują informacje określone w ust. 1, 2 i 5 zgodnie ze wzorem formularza sprawozdawczego *pro forma* przedstawionym w załączniku IV.

7. Zgodnie z art. 42 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2011/61/UE w przypadku ZAFI spoza UE wszelkie odniesienia do właściwych organów rodzimego państwa członkowskiego oznaczają odniesienia do właściwego organu w państwie członkowskim odniesienia.

Artykuł 111

Stosowanie dźwigni finansowej na „znaczną skalę”

1. Do celów art. 24 ust. 4 dyrektywy 2011/61/UE dźwignię finansową uznaje się za stosowaną na znaczną skalę, jeżeli ekspozycja AFI obliczona zgodnie z metodą zaangażowania przewidzianą w art. 8 niniejszego rozporządzenia przekracza trzykrotnie wartość jego aktywów netto.

2. Jeżeli wymogi, o których mowa w ust. 1 przedmiotowego artykułu, zostaną spełnione, na mocy art. 24 ust. 4 dyrektywy 2011/61/UE ZAFI przedstawiają informacje właściwym organom w swoich rodzimych państwach członkowskich zgodnie z zasadami przewidzianymi w art. 110 ust. 3 rozporządzenia.

SEKCJA 2

ZAFI zarządzający AFI stosującymi dźwignię finansową

[art. 25 ust. 3 dyrektywy 2011/61/UE]

Artykuł 112

Ograniczenia w zakresie zarządzania AFI

1. Zasady ustanowione w przedmiotowym artykule stosuje się, aby określić okoliczności, w jakich właściwe organy mogą wykonywać przysługujące im prawa do nakładania na ZAFI pułapów dźwigni finansowej lub innych ograniczeń.

2. Przy ocenie informacji uzyskanych zgodnie z art. 7 ust. 3, art. 15 ust. 4, art. 24 ust. 4 lub art. 24 ust. 5 dyrektywy 2011/61/UE właściwy organ bierze pod uwagę zakres, w jakim stosowanie dźwigni finansowej przez ZAFI lub jego powiązanie z grupą ZAFI bądź innymi instytucjami finansowymi może przyczynić się do narastania ryzyka systemowego w systemie finansowym lub ryzyka prowadzącego do zakłóceń na rynkach.

3. W ramach oceny właściwe organy biorą pod uwagę co najmniej następujące elementy:

- a) okoliczności, w których ekspozycja jednego lub więcej AFI, w tym ekspozycje powstałe w wyniku pozycji finansowych lub inwestycyjnych zajętych przez ZAFI na własny rachunek lub w imieniu AFI, mogłaby stanowić dla instytucji finansowej istotne źródło ryzyka rynkowego, ryzyka utraty płynności lub ryzyka kontrahenta;
- b) okoliczności, w których działania ZAFI lub jego powiązania np. z grupą ZAFI lub innymi instytucjami finansowymi, w szczególności w odniesieniu do rodzajów aktywów, w które inwestuje AFI, oraz technik wykorzystywanych przez ZAFI przy stosowaniu dźwigni finansowej, przyczyniają się lub mogą przyczynić się do wytworzenia negatywnej tendencji odnośnie do cen instrumentów finansowych lub innych aktywów, która stanowiłaby zagrożenie dla rentowności takich instrumentów finansowych lub innych aktywów;
- c) kryteria takie jak rodzaj AFI, strategia inwestycyjna stosowana przez ZAFI w odniesieniu do danych AFI, warunki rynkowe, w jakich ZAFI i AFI prowadzą swoją działalność, oraz wszelkie prawdopodobne skutki procykliczne mogące wynikać z ustanowienia limitów przez właściwe organy lub nałożenia innych ograniczeń w zakresie stosowania dźwigni finansowej przez określonego ZAFI;
- d) kryteria takie jak wielkość AFI lub szeregu AFI oraz jakkolwiek związany z tym wpływ na dany sektor rynku, koncentracja rodzajów ryzyka na poszczególnych rynkach, w które inwestuje AFI lub szereg AFI, jakiegokolwiek ryzyko wystąpienia efektu domina na innych rynkach niż rynek, w odniesieniu do którego wykryto wystąpienie ryzyka, problemy z płynnością na poszczególnych rynkach w danym okresie, skala niedopasowania aktywów/zobowiązań w ramach konkretnej strategii inwestycyjnej ZAFI lub nieregularne wahania cen aktywów, w które AFI może inwestować.

SEKCJA 3

Przepisy szczególne dotyczące państw trzecich

[art. 34 ust. 1, art. 35 ust. 2, art. 36 ust. 1, art. 37 ust. 7 lit. d), art. 40 ust. 2 lit. a) i art. 42 ust. 1 dyrektywy 2011/61/UE]

Artykuł 113

Wymogi ogólne

1. Ustalenia dotyczące współpracy obejmują wszystkie możliwe sytuacje i podmioty przewidziane w rozdziale VII dyrektywy 2011/61/UE, uwzględniając miejsce, w którym ZAFI ma swoją siedzibę, miejsce, w którym AFI ma swoją siedzibę, oraz działalność ZAFI.

2. Ustalenia dotyczące współpracy mają formę pisemną.

3. W ustaleniach dotyczących współpracy ustanawia się określone ramy prowadzenia konsultacji, współpracy i wymiany informacji do celów nadzorczych i wykonawczych między właściwymi organami w UE a organami nadzoru w państwie trzecim.

4. Ustalenia dotyczące współpracy zawierają szczególną klauzulę odnośnie do przekazywania informacji otrzymanych przez właściwy organ w Unii od organu nadzoru w państwie trzecim innym właściwym organom Unii, EUNGI PW lub ERRS, zgodnie z wymogami przewidzianymi w dyrektywie 2011/61/UE.

Artykuł 114

Mechanizmy, instrumenty i procedury

1. W ustaleniach dotyczących współpracy ustanawia się mechanizmy, instrumenty i procedury niezbędne do umożliwienia właściwym organom Unii uzyskania dostępu do wszystkich informacji, które są im konieczne do wykonywania obowiązków nałożonych na nie zgodnie z przepisami dyrektywy 2011/61/UE.

2. W ustaleniach dotyczących współpracy ustanawia się mechanizmy, instrumenty i procedury niezbędne do umożliwienia przeprowadzania kontroli na miejscu, w przypadku gdy jest to wymagane do celów wypełniania przez właściwy organ Unii obowiązków nałożonych na niego zgodnie z przepisami dyrektywy 2011/61/UE. Kontrole na miejscu są przeprowadzane bezpośrednio przez właściwy organ w Unii lub przez właściwy organ państwa trzeciego we współpracy z właściwym organem w Unii.

3. W ustaleniach dotyczących współpracy ustanawia się mechanizmy, instrumenty i procedury, które są niezbędne właściwemu organowi państwa trzeciego przy prowadzeniu współpracy z właściwymi organami w Unii w przypadku, gdy jest to konieczne w celu egzekwowania prawodawstwa unijnego i krajowych przepisów implementacyjnych naruszonych przez podmiot ustanowiony w państwie trzecim, zgodnie z prawem krajowym i międzynarodowym mającymi zastosowanie do tego organu.

Artykuł 115

Ochrona danych

W ustaleniach dotyczących współpracy należy zagwarantować, że przekazywanie danych do państw trzecich i analiza danych będą przeprowadzane wyłącznie zgodnie z art. 52 dyrektywy 2011/61/UE.

SEKCJA 4

Wymiana informacji na temat ewentualnych systemowych skutków działalności ZAFI

[art. 53 ust. 1 dyrektywy 2011/61/UE]

Artykuł 116

Wymiana informacji na temat ewentualnych systemowych skutków działalności ZAFI

Do celów art. 53 dyrektywy 2011/61/UE właściwe organy państw członkowskich odpowiedzialne za wydawanie zezwoleń lub sprawowanie nadzoru nad ZAFI na podstawie tej dyrektywy wymieniają z właściwymi organami z innych państw członkowskich, EUNGiPW oraz ERRS co najmniej:

- a) informacje otrzymane na podstawie art. 110, o ile takie informacje mają znaczenie dla monitorowania ewentualnych skutków działalności poszczególnych ZAFI lub zbiorczo

grup ZAFI z punktu widzenia stabilności instytucji finansowych o znaczeniu systemowym i prawidłowego funkcjonowania rynków, na których ZAFI działają, oraz dla przeciwdziałania takim skutkom;

- b) informacje otrzymane od organów w państwie trzecim, o ile jest to konieczne do celów monitorowania ryzyka systemowego;
- c) analizę informacji, o których mowa w lit. a) i b), oraz ocenę jakiegokolwiek sytuacji, w której działalność jednego lub większej liczby ZAFI objętych nadzorem bądź jednego lub większej liczby zarządzanych AFI zostanie uznana za przyczyniającą się do narastania ryzyka systemowego w systemie finansowym i ryzyka wywołania zakłóceń na rynkach lub za stanowiącą zagrożenie dla długoterminowego wzrostu gospodarki;
- d) informacje na temat podjętych środków, jeżeli działalność jednego lub większej liczby ZAFI objętych nadzorem lub jednego lub większej liczby AFI zarządzanych przez te ZAFI wiąże się z ryzykiem systemowym lub stanowi zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania rynków, na których podmioty te prowadzą działalność.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 117

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 22 lipca 2013 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 grudnia 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Metody zwiększania ekspozycji AFI

1. Niezabezpieczone pożyczki gotówkowe: inwestowanie pożyczek gotówkowych często prowadzi do zwiększenia ekspozycji AFI o wartość łącznej kwoty takich pożyczek. W związku z tym minimalny poziom ekspozycji jest zawsze równy kwocie pożyczki. Poziom ten może być wyższy, jeżeli wartość inwestycji zrealizowanej dzięki pożyczce przekracza kwotę pożyczki. Aby uniknąć podwójnego liczenia, w prowadzonych obliczeniach nie uwzględnia się pożyczek gotówkowych wykorzystywanych do finansowania ekspozycji. Jeżeli pożyczki gotówkowe nie są inwestowane, ale utrzymywane w postaci środków pieniężnych lub ich ekwiwalentów zgodnie z art. 7 lit. a), nie wpływają one na zwiększenie ekspozycji AFI.
2. Zabezpieczone pożyczki gotówkowe: zabezpieczone pożyczki gotówkowe są podobne do niezabezpieczonych pożyczek gotówkowych, ale w ich przypadku pożyczka może zostać zabezpieczona pulą aktywów lub pojedynczym składnikiem aktywów. Jeżeli pożyczki gotówkowe nie są inwestowane, ale utrzymywane w postaci środków pieniężnych lub ich ekwiwalentów zgodnie z art. 7 lit. a), nie wpływają one na zwiększenie ekspozycji AFI.
3. Pożyczki zamienne: pożyczki zamienne to zakupione wierzytelności, które ich posiadacz lub emitent może w określonych okolicznościach zamienić na innego rodzaju składnik aktywów. Poziom ekspozycji AFI odpowiada tu wartości rynkowej takich pożyczek.
4. Swapy stóp procentowych: swap stóp procentowych to umowa dotycząca wymiany stóp procentowych stosowanych w odniesieniu do przepływów środków pieniężnych związanych ze stopami procentowymi, naliczanych od nominalnej kwoty głównej, w określonych odstępach czasu (terminy płatności) przez cały okres obowiązywania umowy. Wysokość zobowiązania płatniczego każdej ze stron oblicza się, stosując inną stopę procentową, na podstawie nominalnej wartości ekspozycji.
5. Kontrakty różnic kursowych: kontrakt różnic kursowych (CFD) to umowa między dwiema stronami – inwestorem i dostawcą CFD – w ramach której zobowiązują się oni do zapłacenia drugiej stronie kwoty równej zmianie ceny aktywów bazowych. W zależności od kierunku wahań ceny jedna ze stron wypłaca drugiej wysokość różnicy wartości od momentu zawarcia umowy do momentu jej zakończenia. Poziom ekspozycji odpowiada tu wartości rynkowej aktywów bazowych. Tę samą metodę postępowania należy stosować w odniesieniu do instrumentu finansowego typu *spread betting*.
6. Kontrakty terminowe typu *future*: kontrakt terminowy typu *future* to umowa dotycząca kupna lub sprzedaży papieru wartościowego, waluty, towaru, indeksu lub innego składnika aktywów o określonej kwocie w wyznaczonym przyszłym terminie po wcześniej uzgodnionej cenie. Poziom ekspozycji odpowiada tu wartości rynkowej ekwiwalentu aktywów bazowych.
7. Swapy przychodu całkowitego: swap przychodu całkowitego to umowa, w ramach której jedna strona (podmiot wypłacający przychód całkowity) przekazuje drugiej stronie (podmiot otrzymujący przychód całkowity) całość wyników ekonomicznych z tytułu zobowiązania referencyjnego. Całkowity wynik ekonomiczny obejmuje dochód z odsetek i opłat, zyski lub straty z tytułu zmian rynkowych oraz straty kredytowe. Poziom ekspozycji AFI odpowiada tu wartości rynkowej ekwiwalentu aktywów odniesienia, które mają wpływ na wyniki ekonomiczne swapu.
8. Kontrakty terminowe typu *forward*: kontrakt terminowy typu *forward* to dostosowana do potrzeb umowa dwustronna dotycząca wymiany składnika aktywów lub przepływów środków pieniężnych w wyznaczonej przyszłej dacie rozrachunku po cenie terminowej kontraktu *forward* uzgodnionej w dniu zawarcia transakcji. Jedną ze stron kontraktu terminowego jest kupujący (pozycja długa), który zgadza się zapłacić cenę terminową kontraktu *forward* w dniu rozrachunku; drugą stroną jest sprzedający (pozycja krótka), który zgadza się przyjąć cenę terminową kontraktu *forward*. Zawarcie kontraktu terminowego z reguły nie wiąże się z koniecznością uiszczenia opłaty. Poziom ekspozycji AFI odpowiada tu wartości rynkowej ekwiwalentu aktywów bazowych. Wartość tę można zastąpić wartością referencyjną umowy, jeżeli została ona określona w sposób bardziej zachowawczy.
9. Opcje: opcja to umowa przyznająca kupującemu, który uiszcza specjalną opłatę (ang. *premium*), prawo – ale nie obowiązek – zakupu lub sprzedaży określonej liczby aktywów bazowych po uzgodnionej cenie (kurs wykonania) przed wygaśnięciem umowy lub w dniu jej wygaśnięcia (wygaśnięcie). Opcja kupna to opcja zakupu, a opcja sprzedaży to opcja sprzedaży. Granice ekspozycji funduszu zostaną wyznaczone z jednej strony przez ewentualną nieograniczoną ekspozycję, a z drugiej strony przez ekspozycję ograniczoną do najwyższej zapłaconej opłaty lub przez wartość rynkową opcji. Ekspozycję mieszczącą się w tak wyznaczonych granicach określa się jako dostosowany ekwiwalent delta pozycji bazowej (delta w przypadku opcji służy do pomiaru wrażliwość ceny opcji wyłącznie na zmiany ceny aktywów bazowych). Takie samo podejście należy stosować w odniesieniu do wbudowanych instrumentów pochodnych, np. w produktach będących wynikiem sekurytyzacji. Struktura powinna zostać podzielona na części składowe, a wpływ poziomów ekspozycji pochodnych musi zostać odpowiednio ujęty.

10. Umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu: umowę z udzielonym przyrzeczeniem odkupu zawiera się zazwyczaj w przypadku, gdy AFI „sprzedaje” papiery wartościowe kontrahentowi będącemu stroną umowy z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu i zobowiązuje się do ich odkupienia po uzgodnionej cenie w przyszłości. W konsekwencji zawarcia takiej transakcji AFI poniesie koszty finansowe, a zatem będzie musiał ponownie zainwestować wpływy pieniężne (w praktyce zabezpieczenie gotówkowe) w celu wygenerowania stopy zwrotu wyższej niż poniesione koszty finansowe. Taka reinwestycja „zabezpieczenia gotówkowego” oznacza, że AFI będzie ponosić dodatkowe ryzyko rynkowe i w związku z tym musi ono zostać uwzględnione przy obliczaniu poziomu ogólnego narażenia na ryzyko. AFI pozostaje narażony na ryzyko gospodarcze i zachowuje korzyści gospodarcze związane ze „sprzedawanymi” papierami wartościowymi. Ponadto transakcja repo prawie zawsze wiąże się z dźwignią finansową z uwagi na reinwestycję zabezpieczenia gotówkowego. W przypadku otrzymania zabezpieczenia niegotówkowego w ramach transakcji i w sytuacji, gdy zabezpieczenie to jest następnie wykorzystywane jako element kolejnej umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu lub umowy w sprawie pożyczki papierów wartościowych, przy obliczaniu poziomu ogólnego narażenia na ryzyko należy uwzględnić całkowitą wartość rynkową zabezpieczenia. Poziom ekspozycji AFI ulega tu zwiększeniu o wartość ponownie zainwestowanej części zabezpieczenia gotówkowego.
11. Umowy z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu: do tego rodzaju transakcji dochodzi w przypadku, gdy AFI „kupuje” papiery wartościowe od kontrahenta będącego stroną umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu i zobowiązuje się od ich odsprzedania po uzgodnionej cenie w przyszłości. AFI zwykle przeprowadza tego rodzaju transakcje w celu wygenerowania obciążonej niskim poziomem ryzyka stopy zwrotu z rynku pieniężnego, przy czym „kupowane” papiery wartościowe pełnią rolę zabezpieczenia. W związku z tym nie dochodzi do powstania ogólnego narażenia na ryzyko; AFI nie przejmuje też ryzyka wiążącego się z „kupowanymi” papierami wartościowymi ani nie czerpie z nich korzyści, tj. nie dochodzi do dodatkowego ryzyka rynkowego. „Kupowane” papiery wartościowe mogą jednak być dalej wykorzystywane w ramach transakcji repo lub transakcji pożyczki papierów wartościowych, jak wskazano powyżej – w takim przypadku przy obliczaniu poziomu ogólnego narażenia na ryzyko należy uwzględnić całkowitą wartość rynkową papierów wartościowych. Ryzyko gospodarcze i korzyści gospodarcze związane z kupowanymi papierami wartościowymi pozostają po stronie kontrahenta, a zatem nie wpływają na zwiększenie ekspozycji AFI.
12. Ustalenia w zakresie udzielania pożyczek papierów wartościowych: AFI przeprowadzający transakcję udzielania pożyczek papierów wartościowych pożycza papier wartościowy kontrahentowi zaciągającemu pożyczkę w postaci papierów wartościowych (który zazwyczaj pożycza papier wartościowy w celu pokrycia transakcji krótkiej sprzedaży z fizyczną dostawą) po uiszczeniu uzgodnionej opłaty. Pożyczkobiorca papierów wartościowych przekazuje AFI zabezpieczenie gotówkowe lub niegotówkowe. Do powstania ogólnego narażenia na ryzyko dochodzi jedynie wówczas, gdy zabezpieczenie gotówkowe zostaje ponownie zainwestowane w instrumenty inne niż te określone w art. 7 lit. a). Jeżeli zabezpieczenie niegotówkowe jest wykorzystywane dalej w ramach transakcji repo lub innej transakcji udzielania pożyczek papierów wartościowych, przy obliczaniu ogólnego poziomu narażenia na ryzyko należy uwzględnić całkowitą wartość rynkową papierów wartościowych, jak wskazano powyżej. Ekspozycja powstaje w zakresie, w jakim ponownie inwestowane jest zabezpieczenie gotówkowe.
13. Ustalenia w zakresie pożyczek papierów wartościowych: AFI zaciągający pożyczkę papierów wartościowych pożycza papier wartościowy od kontrahenta udzielającego pożyczek papierów wartościowych po uzgodnionej cenie. Następnie AFI sprzedaje papier wartościowy na rynku. W związku z tym AFI posiada niepokrytą pozycję z tytułu tego papieru wartościowego. Jeżeli wpływy pieniężne zostaną ponownie zainwestowane, wpłynię to również na zwiększenie ekspozycji AFI. Poziom ekspozycji odpowiada tu wartości rynkowej papierów wartościowych objętych pozycją krótką; dodatkowa ekspozycja powstaje w zakresie, w jakim ponownie inwestowane są uzyskane wpływy pieniężne.
14. Swapy ryzyka kredytowego: swap ryzyka kredytowego (CDS) to kredytowy instrument pochodny zapewniający kupującemu ochronę, zazwyczaj w postaci odzyskania pełnej kwoty kredytu w przypadku, gdy podmiot referencyjny nie wykona zobowiązania lub gdy ucierpi ze względu na wydarzenie kredytowe. W zamian sprzedawca CDS otrzymuje od kupującego regularnie uiszczaną opłatę, tzw. *spread*. W przypadku sprzedawcy zabezpieczenia poziom ekspozycji odpowiada wyższej spośród dwóch wartości: wartości rynkowej bazowych aktywów referencyjnych lub wartości referencyjnej swapu ryzyka kredytowego. W przypadku nabywcy zabezpieczenia ekspozycja odpowiada wartości rynkowej bazowego składnika aktywów referencyjnych.

ZAŁĄCZNIK II

Metodyka przeliczania instrumentów pochodnych

1. W odniesieniu do przedstawionego poniżej niewyczerpującego wykazu standardowych instrumentów pochodnych stosuje się następujące metody przeliczania:

a) Kontrakty terminowe typu *future*

- Kontrakt terminowy typu *future* na obligacje: liczba kontraktów * wartość kontraktu referencyjnego * cena rynkowa najtańszej do dostarczenia obligacji referencyjnej
- Kontrakt terminowy typu *future* na stopy procentowe: liczba kontraktów * wartość kontraktu referencyjnego
- Kontrakt terminowy typu *future* na kurs walutowy: liczba kontraktów * wartość kontraktu referencyjnego
- Kontrakt terminowy typu *future* na kapitał własny: liczba kontraktów * wartość kontraktu referencyjnego * cena rynkowa bazowego udziału kapitałowego
- Indeksowe kontrakty terminowe: liczba kontraktów * wartość kontraktu referencyjnego * poziom indeksu

b) Opcje typu *plain vanilla* (opcje kupna/sprzedaży)

- Opcja typu *plain vanilla* na obligacje: wartość kontraktu referencyjnego * wartość rynkowa bazowej obligacji referencyjnej * delta
- Opcja typu *plain vanilla* na kapitał własny: liczba kontraktów * wartość kontraktu referencyjnego * wartość rynkowa bazowego udziału kapitałowego * delta
- Opcja typu *plain vanilla* na stopy procentowe: wartość kontraktu referencyjnego * delta
- Opcja walutowa typu *plain vanilla*: wartość składnika(-ów) walutowego(-ych) kontraktu referencyjnego * delta
- Opcje indeksowe typu *plain vanilla*: liczba kontraktów * wartość kontraktu referencyjnego * poziom indeksu * delta
- Opcje typu *plain vanilla* na kontrakty terminowe: liczba kontraktów * wartość kontraktu referencyjnego * cena rynkowa aktywów bazowych * delta
- Opcja na swapy typu *plain vanilla*: kwota przeliczeniowa zobowiązania referencyjnego na swapy * delta
- Warranty i prawa: liczba udziałów/obligacji * wartość rynkowa bazowego instrumentu referencyjnego * delta

c) Swapy

- Swapy stóp procentowych o stałej/zmiennej stopie oprocentowania typu *plain vanilla* oraz swapy inflacji typu *plain vanilla*: wartość kontraktu referencyjnego
- Swapy walutowe: wartość referencyjna składnika(-ów) walutowego(-ych)
- Swapy walutowo-procentowe: wartość referencyjna składnika(-ów) walutowego(-ych)
- Podstawowy swap przychodu całkowitego: bazowa wartość rynkowa aktywów referencyjnych
- Inny niż podstawowy swap przychodu całkowitego: skumulowana bazowa wartość rynkowa obu składników swapu przychodu całkowitego
- Jednopodmiotowy swap ryzyka kredytowego:
 - Sprzedawca zabezpieczenia – wyższa spośród dwóch wartości: wartości rynkowej bazowych aktywów referencyjnych lub wartości referencyjnej swapu ryzyka kredytowego
 - Nabywca zabezpieczenia – wartość rynkowa bazowych aktywów referencyjnych
- Kontrakt różnic kursowych: liczba udziałów/obligacji * wartość rynkowa bazowego instrumentu referencyjnego

d) Kontrakty terminowe typu *forward*

- Terminowe transakcje walutowe: wartość referencyjna składnika(-ów) walutowego(-ych)
- Kontrakty terminowe na stopę procentową: wartość referencyjna

e) Lewarowana ekspozycja na indeksy z wbudowaną dźwignią finansową

Instrument pochodny zapewniający lewarowaną ekspozycję na indeks bazowy lub indeksy wbudowujące lewarowaną ekspozycję do swojego portfela, muszą stosować standardową, obowiązującą metodę zaangażowania w odniesieniu do przedmiotowych aktywów.

2. W odniesieniu do przedstawionego poniżej niewyczerpującego wykazu instrumentów finansowych wbudowujących instrumenty pochodne stosuje się następujące metody przeliczania:

- Obligacje zamienne: liczba udziałów referencyjnych * wartość rynkowa bazowych udziałów referencyjnych * delta
- Obligacje powiązane z ryzykiem kredytowym: wartość rynkowa bazowych aktywów referencyjnych
- Częściowo opłacone papiery wartościowe: liczba udziałów/obligacji * wartość rynkowa bazowych instrumentów referencyjnych
- Warranty i prawa: liczba udziałów/obligacji * wartość rynkowa bazowego instrumentu referencyjnego * delta

3. Wykaz przykładów niestandardowych instrumentów pochodnych wraz z odpowiednią metodyką stosowaną w zakresie zobowiązań:

- Swapy wariacji: swapy wariacji to kontrakty pozwalające inwestorom uzyskać ekspozycję na wariację (zmienność podniesiona do kwadratu) aktywów bazowych, a w szczególności na zrealizowaną (lub historyczną) zmienność transakcji typu *future* w odniesieniu do aktualnej zmienności implikowanej. Zgodnie z praktyką rynkową kurs wykonania oraz wariację referencyjną przedstawia się w formie zmienności. W przypadku wariacji referencyjnej przedstawia się to w następujący sposób:

$$\text{wariacja referencyjna} = \frac{\text{Wartość referencyjna współczynnika vega}}{2 \times \text{kurs wykonania}}$$

Wartość referencyjna współczynnika vega stanowi teoretyczną miarę zysku lub straty wynikającą ze zmiany zmienności o 1 %.

Ponieważ zrealizowana zmienność nie może być mniejsza niż zero, w odniesieniu do swapu jako pozycji długiej określono wartość straty maksymalnej. Wysokość straty maksymalnej z tytułu swapu jako pozycji krótkiej często podlega ograniczeniu dzięki zastosowaniu progu zmienności. Jednak w przypadku braku takiego progu, wartość potencjalnych strat z tytułu swapu jako pozycji krótkiej jest nieograniczona.

Metodyka przeliczania, którą należy stosować w odniesieniu do danego kontraktu w czasie t , przedstawia się w następujący sposób:

Wariacja referencyjna * (aktualna) wariacją _{t} (w przypadku nieustanowienia progu zmienności)

Wariacja referencyjna * min [(aktualna) wariacją _{t} , wartość progu zmienności²] (w przypadku ustanowienia progu zmienności)

gdzie: (aktualna) wariacją _{t} stanowi funkcję podniesioną do kwadratu zmienności zrealizowanej i implikowanej, a dokładniej:

$$(\text{aktualna}) \text{ wariacją}_t = \frac{t}{T} \times \text{zmienność zrealizowana } (0,t)^2 + \frac{T-t}{T} \times \text{zmienność implikowana } (t,T)^2$$

- Swapy zmienności

Analogicznie do swapów wariacji, w przypadku swapów zmienności należy stosować następujące wzory przeliczania:

— Wartość referencyjna współczynnika vega * (aktualna) zmienność _{t} (w przypadku nieustanowienia progu zmienności)

— Wartość referencyjna współczynnika vega * min [(aktualna) zmienność _{t} ; wartość progu zmienności] (w przypadku ustanowienia progu zmienności)

gdzie (aktualna) zmienność _{t} stanowi funkcję zmienności zrealizowanej i implikowanej.

4. Opcje z barierą (wejścia/wyjścia)

liczba kontraktów * wartość kontraktu referencyjnego * wartość rynkowa bazowego udziału kapitałowego * delta

ZAŁĄCZNIK III

Zasady dotyczące kompensowania czasu trwania

1. Instrument pochodny stóp procentowych przelicza się na odpowiadającą mu ekwiwalent pozycji aktywów bazowych, stosując następującą metodykę:

Wartość ekwiwalentu pozycji aktywów bazowych każdego instrumentu pochodnego stóp procentowych oblicza się, dzieląc jego czas trwania przez docelowy czas trwania AFI i mnożąc przez wartość ekwiwalentu pozycji aktywów bazowych:

$$\text{Ekwiwalent pozycji aktywów bazowych} = \frac{\text{czas trwania}_{\text{PIF}}}{\text{czas trwania}_{\text{docelowy}}} \times \text{przeliczona wartość}_{\text{instrumenty pochodne}}$$

gdzie:

- $\text{czas trwania}_{\text{PIF}}$ oznacza czas trwania (wrażliwość wartości rynkowej pochodnego instrumentu finansowego na zmiany wysokości stóp procentowych) instrumentu pochodnego stóp procentowych,
- $\text{czas trwania}_{\text{docelowy}}$ pozostaje w każdym momencie zgodny ze strategią inwestycyjną, pozycjami kierunkowymi oraz oczekiwanym poziomem ryzyka – w przeciwnym razie musi zostać uregulowany. Docelowy czas trwania jest również zgodny z czasem trwania portfela w normalnych warunkach rynkowych,
- $\text{przeliczona wartość}_{\text{instrumenty pochodne}}$ stanowi przeliczoną wartość pozycji w instrumentach pochodnych zgodnie z załącznikiem II.

2. Ekwiwalent pozycji aktywów bazowych obliczony zgodnie z ust. 1 kompensuje się w następujący sposób:
- a) każdy instrument pochodny stóp procentowych przypisuje się do odpowiedniego okresu zapadalności zgodnie z metodą terminów zapadalności przedstawioną poniżej:
Okresy zapadalności
 1. 0–2 lat
 2. 2–7 lat
 3. 7–15 lat
 4. > 15 lat;
 - b) ekwiwalenty długich i krótkich pozycji aktywów bazowych kompensuje się w ramach każdego okresu zapadalności. Kwota tego pierwszego elementu, skompensowana o wartość drugiego elementu, stanowi kwotę skompensowaną dla danego okresu zapadalności;
 - c) poczynając od najkrótszego okresu zapadalności, kwoty skompensowane znajdujące się między dwoma sąsiadującymi ze sobą okresami zapadalności oblicza się, kompensując kwotę rezydualnej nieskompensowanej długiej (lub krótkiej) pozycji w ramach danego okresu zapadalności (i) kwotą rezydualnej nieskompensowanej krótkiej (lub długiej) pozycji w ramach okresu zapadalności (i + 1);
 - d) poczynając od najkrótszego okresu zapadalności, kwoty skompensowane znajdujące się między dwoma oddalonymi od siebie okresami zapadalności, rozdzielonymi innym okresem zapadalności, oblicza się, kompensując kwotę rezydualnej nieskompensowanej długiej (lub krótkiej) pozycji w ramach danego okresu zapadalności (i) kwotą rezydualnej nieskompensowanej krótkiej (lub długiej) pozycji w ramach okresu zapadalności (i + 2);
 - e) skompensowaną kwotę oblicza się, zestawiając ze sobą rezydualne nieskompensowane długie lub krótkie pozycje w ramach dwóch najbardziej oddalonych od siebie okresów zapadalności.
3. AFI oblicza poziom swoich ekspozycji jako sumę wartości bezwzględnych następujących elementów:
- 0 % kwoty skompensowanej dla każdego okresu zapadalności,
 - 40 % kwot skompensowanych znajdujących się między dwoma sąsiadującymi ze sobą okresami zapadalności (i) oraz (i + 1),
 - 75 % kwot skompensowanych znajdujących się między dwoma oddalonymi od siebie okresami zapadalności rozdzielonymi innym okresem zapadalności, tj. okresami zapadalności (i) oraz (i + 2),
 - 100 % kwot skompensowanych znajdujących się między dwoma najbardziej oddalonymi od siebie okresami zapadalności; oraz
 - 100 % pozostałych nieskompensowanych pozycji.

Wzory formularzy sprawozdawczych: ZAFI

(art. 3 ust. 3 lit. d) oraz art. 24 dyrektywy 2011/61/UE)

Informacje o ZAFI, które należy przekazać w formularzu sprawozdawczym

(art. 3 ust. 3 lit. d) i art. 24 ust. 1 dyrektywy 2011/61/UE)

		Najważniejszy rynek/ instrument	Drugi pod względem ważności rynek/instrument	Trzeci pod względem ważności rynek/ instrument	Czwarty pod względem ważności rynek/instrument	Piąty pod względem ważności rynek/ instrument
1	Główne rynki, w które ZAFI inwestuje w imieniu zarządzanych przez siebie AFI					
2	Główne instrumenty finansowe, w które ZAFI inwestuje w imieniu zarządzanych przez siebie AFI					
3	Wartość zarządzanych aktywów dla wszystkich zarządzanych AFI, obliczona zgodnie z art. 2	W walucie bazowej (jeżeli jest taka sama dla wszystkich AFI)		W EUR		
Proszę podać oficjalną nazwę, lokalizację i jurysdykcję, której podlegają rynki						

Szczegółowy wykaz wszystkich AFI zarządzanych przez ZAFI

wykaz ten należy przekazać na wniosek na koniec każdego kwartału

(art. 24 ust. 3 dyrektywy 2011/61/UE)

Nazwa AFI	Kod identyfikacyjny funduszu					Data ustanowienia	Rodzaj AFI (fundusz hedgingowy, fundusz private equity, fundusz nieruchomości, fundusz funduszy, inny (*))	Wartość aktywów netto	AFI z UE: Tak/Nie

(*) W przypadku wybrania opcji „inny” proszę przedstawić strategię, która najlepiej opisuje rodzaj AFI.

Wartości pieniężne należy przedstawiać w walucie bazowej danego AFI.

Wzory formularzy sprawozdawczych: AFI

(art. 3 ust. 3 lit. d) oraz art. 24 dyrektywy 2011/61/UE)

Informacje o AFI, które należy przekazać w formularzu sprawozdawczym

(art. 3 ust. 3 lit. d) i art. 24 ust. 1 dyrektywy 2011/61/UE)

Rodzaj danych		Zgłaszane dane	
Dane identyfikacyjne AFI			
1	Nazwa AFI	AFI z UE: tak/nie	
2	Zarządzający funduszem (Nazwa prawna i standardowy kod, o ile jest dostępny)	ZAFI z UE: tak/nie	
3	Kody identyfikacyjne funduszu, w stosownych przypadkach		
4	Data ustanowienia AFI		
5	Państwo, w którym znajduje się siedziba statutowa AFI		
6	Dane identyfikacyjne <i>prime brokera(-ów)</i> AFI (Nazwa prawna i standardowy kod, o ile jest dostępny)		
7	Waluta bazowa AFI określona zgodnie z normą ISO 4217 oraz wartość zarządzanych aktywów obliczona zgodnie z art. 2	Waluta	Łączna wartość zarządzanych aktywów
8	Jurysdykcje trzech głównych źródeł finansowania (z wyjątkiem jednostek uczestnictwa lub udziałów AFI kupionych przez inwestorów)		
9	Przeważający rodzaj AFI (proszę wybrać jeden)	Fundusz hedgingowy Fundusz <i>private equity</i> Fundusz nieruchomości Fundusz funduszy Inny Brak	
10	Struktura strategii inwestycyjnych (Należy przedstawić strukturę strategii inwestycyjnych AFI w zależności od przeważającego rodzaju AFI wskazanego w pkt 1. W celu uzyskania dalszych informacji na temat sposobu wypełniania tego punktu zob. wytyczne.)		

Rodzaj danych	Zgłaszane dane	
	Należy wskazać strategię, która najlepiej opisuje strategię stosowaną przez AFI	Udział w wartości aktywów netto (%)
<p>a) Strategie funduszy hedgingowych (Należy wypełnić tę pozycję, jeżeli w pkt 1 jako przeważający rodzaj AFI wskazano „fundusz hedgingowy”)</p>		
<p>Należy wskazać te spośród strategii funduszy hedgingowych, które w największym stopniu odpowiadają strategiom stosowanym przez AFI.</p> <ul style="list-style-type: none"> Kapitał własny: uprzywilejowanie pozycji długich Kapitał własny: pozycje długie/krótkie Kapitał własny: neutralność rynkowa Kapitał własny: uprzywilejowanie pozycji krótkich Wartość względna: arbitraż stałej kwoty dochodu Wartość względna: arbitraż obligacji zamiennych Wartość względna: arbitraż zmienności Wywołana zdarzeniem: trudna sytuacja/restrukturyzacja Wywołana zdarzeniem: arbitraż ryzyka/arbitraż przejęcia Wywołana zdarzeniem: szczególne sytuacje mające wpływ na kapitał własny Kredytowa: pozycja długa/krótka Kredytowa: pożyczki oparte na aktywach Makro Fundusze typu <i>managed futures</i>/CTA: strategia podstawowa Fundusze typu <i>managed futures</i>/CTA: strategia ilościowa Fundusz hedgingowy obejmujący wiele strategii Inna strategia funduszu hedgingowego 		
<p>b) Strategie funduszy private equity (Należy wypełnić tę pozycję, jeżeli w pkt 1 jako przeważający rodzaj AFI wskazano „fundusz private equity”)</p>		
<p>Należy wskazać te spośród strategii funduszy private equity, które w największym stopniu odpowiadają strategiom stosowanym przez AFI.</p> <ul style="list-style-type: none"> Venture capital Kapitał wzrostowy Kapitał typu mezzanine Fundusz private equity obejmujący wiele strategii Inna strategia funduszu private equity 		

Rodzaj danych	Zgłaszane dane	
<p>c) Strategie funduszy nieruchomości (Należy wypełnić tę pozycję, jeżeli w pkt 1 jako przeważający rodzaj AFI wskazano „fundusz nieruchomości”)</p>		
<p>Należy wskazać te spośród strategii funduszy nieruchomości, które w największym stopniu odpowiadają strategiom stosowanym przez AFI.</p> <p>Nieruchomości mieszkalne Nieruchomości komercyjne Nieruchomości przemysłowe Fundusz nieruchomości obejmujący wiele strategii Inna strategia funduszu nieruchomości</p>		
<p>d) Strategie funduszy funduszy (Należy wypełnić tę pozycję, jeżeli w pkt 1 jako przeważający rodzaj AFI wskazano „fundusz funduszy”)</p>		
<p>Należy wskazać te spośród strategii „funduszy funduszy”, które w największym stopniu odpowiadają strategiom stosowanym przez AFI.</p> <p>Fundusz funduszy hedgingowych Fundusz funduszy private equity Inny fundusz funduszy</p>		
<p>e) Inne strategie (Poniższe rubryki należy wypełnić, jeżeli w pkt 1 jako przeważający rodzaj AFI wskazano „inny” rodzaj funduszu)</p>		
<p>Proszę wskazać te spośród strategii określonych jako „inne”, które w największym stopniu odpowiadają strategiom stosowanym przez AFI.</p> <p>Fundusz towarowy Fundusz kapitałowy Fundusz o stałej kwocie dochodu Fundusz inwestycji infrastrukturalnych Inny fundusz</p>		

Rodzaj danych		Zgłaszane dane	
Najważniejsze ekspozycje i koncentracje			
11	Główne instrumenty, którymi obraca AFI		
	Rodzaj instrumentu/kod instrumentu	Wartość (obliczona zgodnie z art. 3 dyrektywy w sprawie ZAFI)	Pozycja długa/krótka
	Najważniejszy instrument		
	Drugi instrument pod względem ważności		
	Trzeci instrument pod względem ważności		
	Czwarty instrument pod względem ważności		
	Piąty instrument pod względem ważności		
12	Ukierunkowanie geograficzne		
	Należy przedstawić strukturę geograficzną inwestycji należących do AFI według odsetka całkowitej wartości aktywów AFI netto		% wartości aktywów netto
	Afryka		
	Azja i Pacyfik (poza Bliskim Wschodem)		
	Europa (EOG)		
	Europa (poza EOG)		
	Bliski Wschód		
	Ameryka Północna		
	Ameryka Południowa		
	Ponadnarodowe/wiele regionów		

Rodzaj danych		Zgłaszane dane					
13	10 najważniejszych ekspozycji AFI – stan z dnia sprawozdawczego (najbardziej wartościowe w wartościach bezwzględnych):						
	Rodzaj składnika aktywów/pasywów	Nazwa/opis składnika aktywów/pasywów	Wartość (obliczona zgodnie z art. 3)	% wartości rynkowej brutto	Pozycja długa/krótka	Kontrahent (w stosownych przypadkach)	
1.							
2.							
3.							
4.							
5.							
6.							
7.							
8.							
9.							
10.							
14	5 najważniejszych koncentracji w ramach portfela:						
	Rodzaj składnika aktywów/pasywów	Nazwa/opis rynku	Wartość łącznej ekspozycji (obliczona zgodnie z art. 3)	% wartości rynkowej brutto	Pozycja długa/krótka	Kontrahent (w stosownych przypadkach)	
1.							
2.							
3.							
4.							
5.							

	Rodzaj danych	Zgłaszane dane	
15	Typowa wielkość transakcji/pozycji (Należy wypełnić tę pozycję, jeżeli w pkt 1 jako przeważający rodzaj AFI wskazano „fundusz private equity”)	[Należy wybrać jedną opcję] Bardzo mała Mała Dolna średniorynkowa Górna średniorynkowa Wysoki pułap Bardzo wysoki pułap	
16	Główne rynki, na których AFI prowadzi obrót		
	Proszę podać nazwę i w stosownych przypadkach identyfikator (np. kod MIC) rynku cechującego się największym poziomem ekspozycji.		
	Proszę podać nazwę i w stosownych przypadkach identyfikator (np. kod MIC) rynku cechującego się drugim pod względem wielkości poziomem ekspozycji.		
	Proszę podać nazwę i w stosownych przypadkach identyfikator (np. kod MIC) rynku cechującego się trzecim pod względem wielkości poziomem ekspozycji.		
17	Koncentracja inwestorów		
	Należy w przybliżeniu określić odsetek kapitału własnego AFI, który znajduje się w posiadaniu pięciu właścicieli rzeczywistych dysponujących największymi udziałami w kapitale własnym AFI (wyrażony procentowo w odniesieniu do pozostałych jednostek uczestnictwa/udziałów AFI; w odniesieniu do właścicieli rzeczywistych należy zastosować kryterium przełamania osobowości prawnej, jeżeli są oni znani lub jeżeli jest to możliwe)		
	Struktura koncentracji inwestorów według ich statusu (dane szacunkowe w przypadku braku dostępu do dokładnych informacji):	%	
	— klienci branżowi (w rozumieniu dyrektywy 2004/39/WE (MiFID)); — inwestorzy detaliczni:		

Wartości pieniężne należy przedstawiać w walucie bazowej danego AFI.

Informacje o AFI, które należy przekazać właściwym organom

(art. 24 ust. 2 dyrektywy 2011/61/UE)

	Rodzaj danych	Zgłaszane dane	
Dane identyfikacyjne AFI			
1	Nazwa AFI	AFI z UE: tak/nie	
2	Zarządzający funduszem	ZAFI z UE: tak/nie	
1	Nazwa AFI		
2	Zarządzający funduszem		
3	Kody identyfikacyjne funduszu, w stosownych przypadkach		
4	Data ustanowienia AFI		
5	Waluta bazowa AFI określona zgodnie z normą ISO 4217 oraz wartość zarządzanych aktywów obliczona zgodnie z art. 2	Waluta	Łączna wartość zarządzanych aktywów
6	Dane identyfikacyjne <i>prime brokera(-ów)</i> AFI		
7	Jurysdykcje trzech głównych źródeł finansowania		
Instrumenty finansowe będące przedmiotem obrotu oraz ekspozycje indywidualne			
8	Ekspozycje indywidualne, którymi obraca AFI, oraz główne kategorie aktywów, w które AFI inwestuje – stan z dnia sprawozdawczego:		
	a) Papiery wartościowe		Wartość pozycji długich
	Środki pieniężne i ekwiwalenty środków pieniężnych		Wartość pozycji krótkich
	Z czego:	Certyfikaty depozytowe	
		Weksle kupieckie	
		Inne depozyty	
		Pozostałe środki pieniężne i ekwiwalenty środków pieniężnych (z wyjątkiem państwowych instrumentów dłużnych)	
	Instrumenty kapitałowe notowane na rynku regulowanym		
	Z czego:	Wyemitowane przez instytucje finansowe	
		Pozostałe instrumenty kapitałowe notowane na rynku regulowanym	
	Instrumenty kapitałowe nienotowane na rynku regulowanym		
	Obligacje korporacyjne niewyemitowane przez instytucje finansowe		
	Z czego:	Opatrzona ratingiem na poziomie inwestycyjnym	

Rodzaj danych		Zgłaszane dane	
	Nieopatrzone ratingiem na poziomie inwestycyjnym		
Obligacje korporacyjne wyemitowane przez instytucje finansowe			
Z czego:	Opatrzone ratingiem na poziomie inwestycyjnym		
	Nieopatrzone ratingiem na poziomie inwestycyjnym		
Obligacje skarbowe			
Z czego:	Obligacje UE, w przypadku których długość terminu pozostałego do zapadalności wynosi od 0 do 1 roku		
	Obligacje UE, w przypadku których długość terminu pozostałego do zapadalności wynosi więcej niż jeden rok		
	Obligacje państw nienależących do G10, w przypadku których długość terminu pozostałego do zapadalności wynosi od 0 do 1 roku		
	Obligacje państw nienależących do G10, w przypadku których długość terminu pozostałego do zapadalności wynosi więcej niż jeden rok		
Obligacje zamienne niewyemitowane przez instytucje finansowe			
Z czego:	Opatrzone ratingiem na poziomie inwestycyjnym		
	Nieopatrzone ratingiem na poziomie inwestycyjnym		
Obligacje zamienne wyemitowane przez instytucje finansowe			
Z czego:	Opatrzone ratingiem na poziomie inwestycyjnym		
	Nieopatrzone ratingiem na poziomie inwestycyjnym		

Rodzaj danych		Zgłaszane dane	
Pożyczki			
Z czego:	Pożyczki lewarowane		
	Inne pożyczki		
Produkty będące wynikiem sekurytyzacji/sekurytyzowane			
Z czego:	Papiery typu ABS		
	Papiery wartościowe zabezpieczone spłatami mieszkaniowych kredytów hipotecznych		
	Papiery wartościowe zabezpieczone spłatami komercyjnych kredytów hipotecznych		
	Papiery wartościowe zabezpieczone spłatami kredytów hipotecznych z gwarancjami rządowymi		
	Papiery dłużne przedsiębiorstw zabezpieczone aktywami		
	Instrumenty typu CDO/CLO		
	Certyfikaty będące wynikiem sekurytyzacji		
	Produkty będące przedmiotem obrotu na rynku regulowanym		
	Inne		
b) Instrumenty pochodne		Wartość pozycji długich	Wartość pozycji krótkich
Instrumenty pochodne na akcje			
Z czego:	Związane z instytucjami finansowymi		
	Inne instrumenty pochodne na akcje		

Rodzaj danych		Zgłaszane dane	
Instrumenty pochodne o stałym oprocentowaniu			
Swapy ryzyka kredytowego			
Z czego:	Jednopodmiotowy swap finansowego ryzyka kredytowego		
	Jednopodmiotowy swap ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego		
	Inny jednopodmiotowy swap ryzyka kredytowego		
	Indeksowany swap ryzyka kredytowego		
	Egzotyczne (uwzględniając transzę ryzyka kredytowego)		
		Wartość brutto	
Waluta obca (do celów inwestycyjnych)			
Instrumenty pochodne stóp procentowych			
		Wartość pozycji długich	Wartość pozycji krótkich
Towarowe instrumenty pochodne			
Z czego:	Energia		
	Z czego:		
	— Ropa naftowa		
	— Gaz ziemny		
	— Energia elektryczna		
	Metale szlachetne		
	Z czego: Złoto		
	Inne towary		
	Z czego:		
	— Metale przemysłowe		
	— Zwierzęta hodowlane		

Rodzaj danych		Zgłaszane dane	
	— Produkty rolne		
Inne instrumenty pochodne			
c) Aktywa rzeczowe (nieruchomości/aktywa materialne)		Wartość pozycji długich	
Rzeczowe: nieruchomości			
Z czego:	Nieruchomości mieszkalne		
	Nieruchomości komercyjne		
Rzeczowe: towary			
Rzeczowe: drewno			
Rzeczowe: dzieła sztuki i artykuły kolekcjonerskie			
Rzeczowe: zasoby transportowe			
Rzeczowe: inne			
d) Przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania		Wartość pozycji długich	
Inwestycje w przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania prowadzone/zarządzane przez ZAFI			
Z czego:	Fundusze rynku pieniężnego i przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zarządzanie płynnością		
	Fundusze indeksowe ETF		
	Inne przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania		
Inwestycje w przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania nieprowadzone/niezarządzane przez ZAFI			
Z czego:	Fundusze rynku pieniężnego i przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zarządzanie płynnością		
	Fundusze indeksowe ETF		

Rodzaj danych		Zgłaszane dane	
		Inne przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania	
	e) Inwestycje w inne klasy aktywów		Wartość pozycji długich
	Ogółem inne		Wartość pozycji krótkich
9	Wartość obrotu w każdej klasie aktywów w miesiącach objętych sprawozdaniem		
	a) Papiery wartościowe		Wartość rynkowa
	Środki pieniężne i ekwiwalenty środków pieniężnych		
	Instrumenty kapitałowe notowane na rynku regulowanym		
	Instrumenty kapitałowe nienotowane na rynku regulowanym		
	Obligacje korporacyjne niewyemitowane przez instytucje finansowe		
	Z czego:	Opatrzone ratingiem na poziomie inwestycyjnym	
		Nieopatrzone ratingiem na poziomie inwestycyjnym	
	Obligacje korporacyjne wyemitowane przez instytucje finansowe		
	Obligacje skarbowe		
	Z czego:	Obligacje państw członkowskich UE	
		Obligacje państw niebędących państwami członkowskimi UE	
	Obligacje zamienne		
	Pożyczki		
	Produkty strukturyzowane/produkty objęte sekurytyzacją		

	Rodzaj danych	Zgłaszane dane	
		Wartość referencyjna	Wartość rynkowa
	b) Instrumenty pochodne		
	Instrumenty pochodne na akcje		
	Instrumenty pochodne o stałym oprocentowaniu		
	Swapy ryzyka kredytowego		
	Waluta obca (do celów inwestycyjnych)		
	Instrumenty pochodne stóp procentowych		
	Towarowe instrumenty pochodne		
	Inne instrumenty pochodne		
	c) Aktywa rzeczowe (nieruchomości/aktywa materialne)	Wartość rynkowa	
	Rzeczowe: towary		
	Rzeczowe: nieruchomości		
	Rzeczowe: drewno		
	Rzeczowe: dzieła sztuki i artykuły kolekcjonerskie		
	Rzeczowe: zasoby transportowe		
	Rzeczowe: inne		
	d) Przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania		
	e) Inne klasy aktywów		
	Waluta ekspozycji		

Rodzaj danych		Zgłaszane dane	
10	Łączna wartość pozycji długich i krótkich ekspozycji (przed zastosowaniem zabezpieczenia walutowego) według następujących grup walut:	Wartość pozycji długich	Wartość pozycji krótkich
	AUD		
	CAD		
	CHF		
	EUR		
	GBP		
	HKD		
	JPY		
	USD		
	Inne		
11	Typowa wielkość transakcji/pozycji (Należy wypełnić tę pozycję w przypadku wskazania jako przeważającego rodzaju AFI „funduszu private equity”)	<p>[Należy wybrać jedną opcję]</p> <p>Bardzo mała (< 5 mln EUR)</p> <p>Mała (od 5 mln EUR do < 25 mln EUR)</p> <p>Dolna/średniorynkowa (od 25 mln EUR do < 150 mln EUR)</p> <p>Górna średniorynkowa (od 150 mln EUR do 500 mln EUR)</p> <p>Wysoki pułap (od 500 mln EUR do 1 mld EUR)</p> <p>Bardzo wysoki pułap (powyżej 1 mld EUR)</p>	

Rodzaj danych		Zgłaszane dane		
12	Dominujący wpływ [zob. art. 1 dyrektywy Rady 83/349/EWG (Dz.U. L 193 z 18.7.1983, s. 1)] (Należy wypełnić tę pozycję, jeżeli powyżej jako przeważający rodzaj AFI wskazano „fundusz private equity”; należy wypełnić w odniesieniu do każdego przedsiębiorstwa, na które AFI ma dominujący wpływ (w przypadku braku takich przedsiębiorstw odpowiednie pola należy pozostawić puste), zgodnie z art. 1 dyrektywy 83/349/EWG)	Nazwa	% praw głosu	Rodzaj transakcji

Profil ryzyka AFI

	1. Profil ryzyka rynkowego		
13	Oczekiwana wysokość rocznej stopy zwrotu z inwestycji/wewnętrzna stopa zwrotu w normalnych warunkach rynkowych (w %)		
	Kapitał własny netto na podstawie współczynnika delta		
	Netto DV01:		
	Netto CS01:		
	2. Profil ryzyka kontrahenta		
14	Mechanizmy obrotu i rozliczania		
	a) Szacunkowy odsetek (pod względem wartości rynkowej) papierów wartościowych będących przedmiotem obrotu: (Rubrykę należy pozostawić pustą, jeżeli nie prowadzi się obrotu papierami wartościowymi)	%	
	Na regulowanym rynku giełdowym		
	Poza rynkiem regulowanym		
	b) Szacunkowy odsetek (pod względem wielkości obrotu) instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu: (Rubrykę należy pozostawić pustą, jeżeli nie prowadzi się obrotu instrumentami pochodnymi)	%	
	Na regulowanym rynku giełdowym		
	Poza rynkiem regulowanym		

Rodzaj danych		Zgłaszane dane	
c) Szacunkowy odsetek (pod względem wielkości obrotu) rozliczonych transakcji pochodnych: (Rubrykę należy pozostawić pustą, jeżeli nie prowadzi się obrotu instrumentami pochodnymi)		%	
Przez partnerów centralnych			
Dwustronnie			
d) Szacunkowy odsetek (pod względem wartości rynkowej) rozliczonych transakcji repo: (Rubrykę należy pozostawić pustą, jeżeli nie prowadzi się obrotu transakcjami repo)		%	
Przez partnerów centralnych			
Dwustronnie			
Trójstronnie			
15	Wartość zabezpieczenia i innych instrumentów wsparcia jakości kredytowej, które AFI przekazał wszystkim swoim kontrahentom		
	a) Wartość zabezpieczenia założonego w postaci środków pieniężnych i ekwiwalentów środków pieniężnych		
	b) Wartość zabezpieczenia założonego w postaci innych papierów wartościowych (z wyjątkiem środków pieniężnych i ekwiwalentów środków pieniężnych)		
	c) Wartość innego rodzaju założonego zabezpieczenia i instrumentów wsparcia jakości kredytowej (w tym wartość nominalna akredytyw i podobnych instrumentów wsparcia jakości kredytowej stosowanych przez osobę trzecią)		
16	W odniesieniu do kwoty zabezpieczenia i innych instrumentów wsparcia jakości kredytowej, które fundusz składający sprawozdanie przekazał swoim kontrahentom: jaki odsetek tych środków został ponownie powiązany z celami przez kontrahentów?		
17	Pięć największych ekspozycji na ryzyko kredytowe kontrahenta (z wyjątkiem partnerów centralnych)		
	a) Należy wskazać pięciu głównych kontrahentów, wobec których AFI posiada największą ekspozycję na ryzyko kredytowe kontrahenta netto wycenione według wartości rynkowej, wyrażoną jako procent wartości aktywów AFI netto	Nazwa	Całkowity poziom ekspozycji
	Kontrahent 1		

Rodzaj danych		Zgłaszane dane	
	Kontrahent 2		
	Kontrahent 3		
	Kontrahent 4		
	Kontrahent 5		
	b) Należy wskazać pięciu kontrahentów, którzy posiadają wobec AFI największą ekspozycję na ryzyko kredytowe kontrahenta netto wycone według wartości rynkowej, wyrażoną jako procent wartości aktywów AFI netto	Nazwa	Całkowity poziom ekspozycji
	Kontrahent 1		
	Kontrahent 2		
	Kontrahent 3		
	Kontrahent 4		
	Kontrahent 5		
18	Bezpośrednie rozliczanie przez partnerów centralnych		
	a) Czy w okresie sprawozdawczym AFI rozliczał jakiegokolwiek transakcje bezpośrednio poprzez partnerów centralnych?	Tak Nie (jeśli nie, należy pominąć pozostałą część tego punktu i przejść do punktu 21)	
	b) Jeżeli w pkt 18 lit. a) udzielono odpowiedzi „tak”, należy wskazać trzech partnerów centralnych w zakresie rozliczania o największym poziomie ekspozycji na ryzyko kredytowe netto	Nazwa	Przechowywana wartość
	Partner centralny 1 (rubrykę należy zostawić pustą, jeżeli nie dotyczy)		
	Partner centralny 2 (rubrykę należy zostawić pustą, jeżeli nie dotyczy)		
	Partner centralny 3 (rubrykę należy zostawić pustą, jeżeli nie dotyczy)		
	3. Profil płynności		
	Profil płynności portfela		

		Rodzaj danych						Zgłaszane dane	
19	Profil płynności inwestora Odsetek zawartości portfela, który można zlikwidować w ciągu:								
	1 dnia lub mniej niż 1 dnia	2-7 dni	8-30 dni	31-90 dni	91-180 dni	181-365 dni	więcej niż 365 dni		
20	Wartość nieobciążonych środków pieniężnych								
	Profil płynności inwestora								
21	Profil płynności inwestora Odsetek kapitału własnego inwestora, który może zostać umorzony w ciągu (wyrażony jako procent wartości aktywów AFI netto)								
	1 dnia lub mniej niż 1 dnia	2-7 dni	8-30 dni	31-90 dni	91-180 dni	181-365 dni	więcej niż 365 dni		
22	Prawo inwestora do umorzenia								
	a) Czy AFI w normalnych warunkach przyznaje inwestorom prawo do wycofania/umorzenia?						Tak	Nie	
	b) Z jaką częstotliwością inwestor może korzystać z prawa do umorzenia (w przypadku wielu klas udziałów lub jednostek uczestnictwa należy wskazać największą klasę udziałów pod względem wartości aktywów netto)						[Należy wybrać jedną opcję] Codziennie Raz na tydzień Raz na dwa tygodnie Raz na miesiąc Raz na kwartał Raz na pół roku Raz na rok Inne Nie dotyczy		
	c) Jaka jest długość (w dniach) okresu zawiadomienia o zamiarze skorzystania z prawa do umorzenia wymaganego przez inwestorów? (W przypadku wielu klas lub udziałów lub jednostek uczestnictwa należy wskazać okres powiadomienia ważony aktywami)								

Rodzaj danych		Zgłaszane dane	
d) Jaka jest długość (w dniach) okresu „zamrożenia”, z którego może skorzystać inwestor? (w przypadku wielu klas lub udziałów lub jednostek uczestnictwa należy wskazać okres powiadomienia ważony aktywami)			
23	Specjalne ustalenia i preferencyjne traktowanie		
a) Jaki odsetek wartości aktywów AFI netto według stanu z dnia sprawozdawczego był objęty następującymi ustaleniami:		% wartości aktywów netto	
	Wyodrębnianie aktywów niepięlnych (<i>side-pocket</i>)		
	Rozwiązania typu „gate”		
	Zawieszenie obrotu		
	Inne ustalenia w zakresie zarządzania aktywami niepięlnymi (<i>należy wyszczególnić</i>)	[Rodzaj]	[%]
b) Należy wskazać odsetek wartości aktywów AFI netto, które z uwagi na swój niepięlny charakter podlegają obecnie specjalnym ustaleniom zgodnie z art. 23 ust. 4 lit. a) dyrektywy w sprawie ZAFI, uwzględniając aktywa, o których mowa w pkt 25 lit. a)			
	Specjalne ustalenia wyrażone jako procent wartości aktywów netto		
c) Czy istnieją jacykolwiek inwestorzy, którzy korzystają z preferencyjnego traktowania lub którym przysługuje prawo do preferencyjnego traktowania (np. na mocy aneksu) i którzy podlegają zatem ujawnianiu informacji inwestorom AFI zgodnie z art. 23 ust. 1 lit. j) dyrektywy w sprawie ZAFI?		(Tak lub Nie)	
d) Jeżeli na pytanie przedstawione w lit. c) udzielono odpowiedzi „tak”, należy przedstawić wszystkie istotne informacje dotyczące preferencyjnego traktowania:			
	Odnoszące się do różnych obowiązków w zakresie ujawniania/przekazywania informacji inwestorom		
	Odnoszące się do różnych warunków w zakresie płynności inwestora		
	Odnoszące się do różnych warunków w zakresie opłat ponoszonych przez inwestorów		
	Odnoszące się do preferencyjnego traktowania innego rodzaju niż wskazane powyżej		

Rodzaj danych							Zgłaszane dane		
24	Należy przedstawić strukturę tytułu własności do jednostek uczestnictwa w AFI według grup inwestorów (wyrażoną jako procent wartości aktywów AFI netto; w odniesieniu do właścicieli rzeczywistych należy zastosować kryterium przełamania osobowości prawnej, jeżeli są oni znani lub jeżeli jest to możliwe)								
25	Płynność finansowania								
	a) Należy przedstawić łączną kwotę pożyczek zaciągniętych przez AFI oraz środków pieniężnych, którymi dysponuje AFI (w tym wszystkie wykorzystane i niewykorzystane, gwarantowane i niegwarantowane linie kredytowe, a także jakiegokolwiek finansowanie terminowe)								
	b) Należy podzielić kwotę podaną w lit. a) między okresy określone poniżej w zależności od najdłuższego okresu, przez jaki wierzyciel jest zobowiązany na podstawie umowy do dostarczania takiego finansowania:								
	1 dzień lub mniej niż 1 dzień	2-7 dni	8-30 dni	31-90 dni	91-180 dni	181-365 dni	dłużej niż 365 dni		
4. Pożyczki i ryzyko związane z ekspozycją									
26	Wartość pożyczek środków pieniężnych lub papierów wartościowych, na którą składają się:								
	Niezabezpieczone pożyczki środków pieniężnych:								
	Zabezpieczone pożyczki środków pieniężnych – za pośrednictwem <i>prime brokera</i> :								
	Zabezpieczone pożyczki środków pieniężnych – za pośrednictwem umowy z udzielonym (otrzymanym) przyrzeczeniem odkupu:								
	Zabezpieczone pożyczki środków pieniężnych – zabezpieczone w inny sposób:								
27	Wartość pożyczki wbudowana w instrumenty finansowe								
	Giełdowe instrumenty pochodne: wartość ekspozycji brutto pomniejszona o wysokość przekazanego depozytu zabezpieczającego								
	Instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym: wartość ekspozycji brutto pomniejszona o wysokość przekazanego depozytu zabezpieczającego								

Rodzaj danych		Zgłaszane dane	
28	Wartość papierów wartościowych pożyczonych w ramach pozycji krótkich		
29	Wartość ekspozycji brutto struktur finansowych i/lub prawnych kontrolowanych przez AFI, o których mowa w motywie 78 dyrektywy w sprawie ZAFI		
	<i>Struktura finansowa i/lub prawna</i>		
	<i>Struktura finansowa i/lub prawna</i>		
	<i>Struktura finansowa i/lub prawna</i>		
	...		
30	Dźwignia finansowa stosowana przez AFI		
	a) obliczona zgodnie z metodą brutto		
	b) obliczona zgodnie z metodą zaangażowania		
	5. Aspekty ryzyka operacyjnego i innych rodzajów ryzyka		
31	Łączna liczba otwartych pozycji		
32	Profil ryzyka historycznego		
	a) Zwrot z inwestycji brutto lub wewnętrzna stopa zwrotu AFI brutto w okresie sprawozdawczym (wyrażona jako odsetek wysokości opłat za zarządzanie i opłat za wyniki brutto)		
	1. miesiąc okresu sprawozdawczego		
	2. miesiąc okresu sprawozdawczego		
	...		
	...		
	Ostatni miesiąc okresu sprawozdawczego		
	b) Zwrot z inwestycji netto lub wewnętrzna stopa zwrotu AFI netto w okresie sprawozdawczym (wyrażona jako odsetek wysokości opłat za zarządzanie i opłat za wyniki netto)		
	1. miesiąc okresu sprawozdawczego		

Rodzaj danych		Zgłaszane dane	
2. miesiąc okresu sprawozdawczego			
...			
...			
Ostatni miesiąc okresu sprawozdawczego			
c) Zmiany wartości aktywów AFI netto w okresie sprawozdawczym (wyrażone w %, uwzględniając wpływ subskrypcji i umorzeń)			
1. miesiąc okresu sprawozdawczego			
2. miesiąc okresu sprawozdawczego			
...			
...			
Ostatni miesiąc okresu sprawozdawczego			
d) Subskrypcje w okresie sprawozdawczym			
1. miesiąc okresu sprawozdawczego			
2. miesiąc okresu sprawozdawczego			
...			
...			
Ostatni miesiąc okresu sprawozdawczego			
e) Umorzenia w okresie sprawozdawczym			
1. miesiąc okresu sprawozdawczego			
2. miesiąc okresu sprawozdawczego			
...			
...			
Ostatni miesiąc okresu sprawozdawczego			

Wartości pieniężne należy przedstawiać w walucie bazowej danego AFI.

Wyniki testów warunków skrajnych

Należy przedstawić **wyniki testów warunków skrajnych** przeprowadzonych zgodnie z art. 15 ust. 3 lit. b) **dyrektywy 2011/61/UE**. [Należy zapewnić, aby ryzyko związane z każdą pozycją inwestycyjną AFI oraz wpływ danej pozycji inwestycyjnej na cały portfel AFI były prawidłowo i stale identyfikowane, mierzone, zarządzane i monitorowane, w tym również przy wykorzystaniu odpowiednich testów warunków skrajnych]. (tekst dowolny)

--

Wartości pieniężne należy przedstawiać w walucie bazowej danego AFI.

Należy przedstawić **wyniki testów warunków skrajnych** przeprowadzonych zgodnie z art. 16 ust. 1 **akapit drugi dyrektywy 2011/61/UE**. [ZAFI przeprowadzają regularne testy warunków skrajnych, w warunkach normalnej płynności oraz w nadzwyczajnych okolicznościach w zakresie płynności, które umożliwiają im ocenę ryzyka utraty płynności przez AFI, oraz odpowiednio monitorują ryzyko utraty płynności przez AFI]. (tekst dowolny)

--

Wartości pieniężne należy przedstawiać w walucie bazowej danego AFI.

Informacje o AFI, które należy udostępnić właściwym organom

(art. 24 ust. 4 dyrektywy 2011/61/UE)

	Rodzaj danych	Zgłaszane dane	
1	W odniesieniu do kwoty zabezpieczenia i innych instrumentów wsparcia jakości kredytowej, które AFI składający sprawozdanie przekazał swoim kontrahentom: jaki odsetek tych środków został ponownie powiązany z celami przez kontrahentów?		
	Pożyczki i ryzyko związane z ekspozycją		
2	Wartość pożyczek środków pieniężnych lub papierów wartościowych, na którą składają się:		
	Niezabezpieczone pożyczki środków pieniężnych:		
	Zabezpieczone pożyczki środków pieniężnych — za pośrednictwem <i>prime brokera</i> :		
	Zabezpieczone pożyczki środków pieniężnych — za pośrednictwem umowy z udzielonym (otrzymanym) przyrzeczeniem odkupu:		
	Zabezpieczone pożyczki środków pieniężnych – zabezpieczone w inny sposób:		
3	Wartość pożyczki wbudowana w instrumenty finansowe		
	Giełdowe instrumenty pochodne: wartość ekspozycji brutto pomniejszona o wysokość przekazanego depozytu zabezpieczającego		

	Rodzaj danych	Zgłaszane dane	
	Instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym: wartość ekspozycji brutto pomniejszona o wysokość przekazanego depozytu zabezpieczającego		
4	Pięć największych źródeł pożyczek środków pieniężnych lub papierów wartościowych (pozycje krótkie):		
	Największe:		
	Drugie pod względem wielkości:		
	Trzecie pod względem wielkości:		
	Czwarte pod względem wielkości:		
	Piąte pod względem wielkości:		
5	Wartość papierów wartościowych pożyczonych w ramach pozycji krótkich		
6	Wartość ekspozycji brutto struktur finansowych i/lub prawnych kontrolowanych przez AFI, określonych w motywie 78 dyrektywy w sprawie ZAFI		
	<i>Struktura finansowa i/lub prawna</i>		
	<i>Struktura finansowa i/lub prawna</i>		
	<i>Struktura finansowa i/lub prawna</i>		
	...		
7	Dźwignia finansowa stosowana przez AFI:		
	a) Metoda brutto		
	b) Metoda zaangażowania		

Wartości pieniężne należy przedstawiać w walucie bazowej danego AFI.

CENY PRENUMERATY w 2013 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 420 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	910 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwi dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

